

De officio et potestate iudicis delegati. R.ica.

Supra visum est in precedentibus capitulis de his qui vices alienas gerunt in diuis officiis et iurisdictione voluntaria merito restat videre de his qui vices alienas gerunt in iudiciis et iurisdictione potestativa ut sunt delegati. Si ergo per declarationem totius tituli quis dicatur delegatus? Sol. multiplex diffinitio. Quidam dicunt ut Roff. q. delegatus est cui a papa vel alio ordinario seu principis delegato causa decidenda et cognoscenda committitur. vel secundum hosti. delegatus est cui committitur causa decidenda seu tractanda vices alterius representantis proprium in iurisdictione nihil habens ut. j. co. c. sane. ij. et in. l. j. ff. de offi. et. cui manus est iurisdic. vel secundum Spe. co. ti. in prin. delegatus est qui ex commissione alterius alicuius cause iudicialis cognitionem consequitur. et quibus diffinitio tolerari potest. Alio h. dicitur quod i. rubio fit mentio de officio et potestate iudicis delegati qui differentia est inter officium et potestatem. So. dicit quod sepe ista ponuntur equiuoce. et vide quod non. glo. super R.ica. ff. de iurisdic. om. iu. tunc quod ad manum istam dicit Jo. an. quod officium respicit id quod delegatur. potestas vero peruenit id quod potest per delegationem delegatus exercere. nam sepe querimus quid possit facere delegatus ex delegatione ubi facta.

Abbas.

Quia quesitum. La. Delegetur pape potestatem huius non solum in preses sed etiam in alios qui suam iurisdictionem impediunt. L. de diuisione. secundum cuncta ibi sic notari. R.ica. ibi papam iusticiam exhiberi. per generali conclusionem rescripta. et hoc die ceter apponitur hec clausula in fine libelli et est valde utilis. nam potest comprehendere omnem actionem. vnde semper consulendum est actori ut in fine libelli dicatur circa pre dicta peto mihi iusticiam exhiberi. de quo in. c. ij. d. ord. cog. ubi plene dico. R.ica. scilicet ibi minis aut terroribus. quod differentia est inter minas et terrores. nam mine consistunt in verbis. terrores in atrocitate facti. sepe tamen capiuntur promiscue. et non ex hoc et ex text. quod mine et terrores potentium inducunt iustitiam metum. dicit tamen aduersus fore ad qualitates personarum minantium vel terrentium. nam si solent seuire post minas inducunt iustitiam metum alii mine non excusarent. Ad hoc quod leg. et non. maxie per Bar. in. l. ad inuidiam. et l. metum. C. quod me. ca. et vide per Inno. in. c. cum matrimonio. j. co. quod est notandum. Cum dicitur nunquid mine vel terrores mariti vel plati inducant iustitiam metum in vxore vel subdito. dicitur enim distinguere modo predicto. et sic dicitur limitari quod leg. et not. in. l. j. d. quod honorande. ff. q. re. actio non da. R.ica. tertio quod pleniter ad delictum regulariter debet puniri sicut ipsi facientes de quod dicit plenius ut. j. dices cum glo. R.ica. no. ibi scriptum iure testimonio. quod sacra scriptura potest allegari in decisionibus casuum et in modo puniendi. facit. c. certum fieri. j. de sepul. cum si. quod intellige nisi scriptura predicat canonibus. quia in decisionibus casuum ponitur standum est canonibus quod dicitur scriptura ex. di. in prin. et. c. se. et ibi per glo. Etiam no. quod iudex delegatus potest iurisdictionem suam exercere non solum per preses sed etiam per quoscunque suam iurisdictionem tur-

bantes. et de hoc. j. plenius. In glo. j. ibi iactura cause affici debet. aduerte. potest enim istud dictum glo. dupliciter intelligi. primo ut isti qui inducunt istos turbantes debeant affici et puniri in perditione cause. et iste intellectus non multum placet. quoniam iura allegata in glo. loquuntur quod qui s. aduocat patrocinium potentium in alienationis actu. ut quod reus alienat rem in potentiores.

Secundo potest glo. intelligi ut adducat illa iura in similitudinem. et ut quod admodum ibi puniuntur illi qui aduocant auxilium potentiorum ita et isti qui inducunt potentes ut faciatur silere actorem equipansem in genere non in quantitate pene. et iste intellectus est melior. In glo. ij. no. bene ista glo. vsque ad finem. quod quodammodo allegat dum dicitur nuncquid consentiens dicitur puniri tanquam faciens. et ponit glo. quatuor membra. Primum est quod consentit negligendo. pone exemplum secundum doc. scilicet quod vis delinquere et possit te subtrahere a peccato. sed propter negligentiam omitto. Vel pone aliud exemplum. quod possit obuiare delicto. puta quod video quod aliquis vult te offendere et possit obuiare et non obuiat. nam secundum glo. si negligenter ago debeo puniri minus quam ipse faciens. Aduerte quod in hoc sunt opus. de iure civili videtur quod regulariter non teneatur quis obuiare delicto nisi delinquens sibi sit subiectus. ut seruus filius vel subditus. vel nisi delictum sit committendum in personam illius cui ego sum subiectus. ita videtur velle glo. in. l. culpa caret. ff. de re. iur. et Bar. in. l. vtrum. ff. de par. rid. nam filius tenetur si non reuelat patri quod aliter velit eum offendere. ut in. l. ij. ff. co. et idem dicitur in aliis subditis ut non. in iuribus pall. et plene per Dy. in regula non est sine culpa de re. iur. li. vj. tex. cum multum stringit in contrarium. in. l. de publi. iudi. s. alia ubi puniuntur causa? Iste esset extraneus. et quod per Bar. nitatur respondere in. v. l. vtrum. tamen ipsemet dubitat de sua responsione. Sed de iure canonico ceter tenetur dicitur glo. et facit. c. sicut digni. in. s. illi autem. de homi. ubi dicitur quod non caret scrupulo societatis occulte quod manifesto facinorosi desinit obuiare. et. xxij. q. iij. quasi per totum. An autem incurrat excommunicationem qui potest iuuare clericum ne habere et habere? dicitur ut non. in. c. quanto. de sen. ex. Illud tamen verum quod etiam de iure civili quis potest iuuare alium ne offendant et capere malefactores. l. si quis in seruitute. ff. de furtis. et quod ibi non. et in. l. nullus. C. de iude. et Inno. in. c. ut fame. et in. si x. de sen. ex. Secundo membrum glo. est quod quis consentit prebendo consilium. gl. tenet quod dicitur puniri sed non tanquam faciens. hosti. aliter distinguit. Aut. n. is cui consilium erat alius factor? et minus puniuntur consules. aut non erat alius factor? et tunc quod est par delictum cum faciente. vnde dicitur tunc puniri consules sicut faciens ad hoc. c. sicut digni. s. qui x. de homi. et in. l. q. seruo. ff. de furtis. facit. l. in furti. s. ope. ff. co. et l. non solum. s. si mandato. ff. de iniur. et vide quod de materia non. Dy. in regula nullus ex consilio. de re. iur. li. vj. Tertium membrum glo. est cum quis consentit coopando. et in hoc dicitur gl. quod est par delictum et similis dicitur esse pena. Sed tu aduerte quod aut quis coopatur principaliter. et tunc non est dubium quod est principalis in delicto. aut coopatur prestando operam delinquenti. puta quod comodauit sibi ensem ut faceret certum delictum vel venit sociando eum ne ab aliis impediret exercere delictum vel quid

iste ita qd ipe non apposuit manū in delicto s̄ p̄stitit
op̄e delinquēti. et iste ē casus multū dubitabilis. nec
doc. nisi b̄ tractat̄ s̄ legiste ponit̄ varias opi. d̄ qd
p̄ Bar. in. l. is qd op̄e. ff. de fur. et in. s̄. ope. pal. et in
d̄. s̄. si mādaro. vbi plene et exq̄site soluit materiam
tā in auxiliante qd op̄e ferente seu mādante. et videt̄
ibi ad p̄positū ipe ponere regulā qd p̄stās opem
debet regulariter puniri vt faciens p̄ iura sup̄ al
legata. Et adire ad vñū dictū valde notabile qd
vbi qd puniū ex eo qd p̄stāt op̄e habebit̄ respectū
in pena imponēda ad q̄litate qd ē in op̄ate delictū et
nō ad q̄litate qd ē in op̄e ferēte seu mādante. Exē
plum tñus p̄stāt op̄e filio interficiēti p̄rem d̄z iste
tñū puniri quēadmodū puniret̄ si interfecisset pa
trē suū vñ tenet̄ pena legis p̄p̄cie de parricid. vñ
magis puniū nūc iste p̄stando op̄e filio qd si occidit
ser manib⁹ suis. qd si ipe occidisset teneret̄ tanq̄ ex
trane⁹. s̄ p̄stado op̄e filio puniū ea pena qd d̄z puni
ri fili⁹. qd p̄sensit illi delicto parricidij. hoc p̄bat ap
te in. d. l. vtrū. et ibi p̄ Bar. et idē nō in. d. l. is qui
op̄e. et p̄ hoc dicendū qd si ex statuto magis puniū nō
bil⁹ qd p̄laris qd si p̄laris p̄stāt op̄e nobili d̄z puni
ri pena qd puniū nobil⁹ et nō pena qd puniū p̄laris. et
de materia pleni⁹ dicendū vt nō in dictis iurib⁹. et
dic qd etiā si qd mutuauit pecuniā ad delictū aliquid
cōmittendū d̄z puniri tanq̄ p̄stans op̄e ad delictū
et puniū vt ipe delinquēs si scienter facit. tex. est nō.
in. l. si scienter. ff. de parricidijs. et facit qd si statutū
puniū p̄stāt alicui op̄e qd cōphēdat istū qd mutua
uit pecuniā. Quartū mēbz glo. est i p̄sensu au
ctoritatis et defensionis et dicit gl. qd iste plus puniū
q̄ facit. et est rō. nā is qd p̄stāt auctem seu defendit
errore alteri⁹ nō solū ipse peccat et errat s̄ p̄firmat
alterius errorem et p̄stāt alijs materiā delinquendi
host. dicit dictū glo. p̄cedere in heresi et in maiori
b⁹ criminib⁹ als in ciuilib⁹ vel minorib⁹ criminib⁹
est par pena. vt in text. b̄. nā isti erāt fautores prin
cipales et tñ dic̄ tex. qd pari pena cū agenab⁹ puniū
di sunt. et hoc dictū cōter tenet̄. et b̄ nō. In glo.
si. ibi. qd impedit ipam iurisdictionē. vult ergo glo.
vt qualitercūq̄ impediāt iurisdictionē delegata possit
ipe delegat⁹ iurisdictionē suā exercere s̄ turbatores
Inno. b̄. et in. c. dilect⁹. j. de penis lan⁹ attingit hāc
mām. mul. ū tñ variat in dictis suis et in effectu. pri
mo rāgit cū tertio delinqt i psonā delegati. scdo ca
su cū delinqt in psonā p̄tis. tertio cū delinqt in pso
nā eorū qd necessario dñt intuenire i iudicio. vt sunt
aduocati testes et pcuratores. q̄ro cū qd delinqt i
officio suo corā delegato. vt si aduocat⁹ delinqt i ad
uocatoe et notari⁹ i officio suo corā delegato et sic d̄
silib⁹ nūqd possit delegat⁹ adiūtere s̄ istos et quā
penas pōt imponē et qd si delictū nō est manifestū
sed occultū. et lōgū ēē plene discutere quēlibet ar
ticulū. Sz p̄ istā diuisione habes q̄si declaratas gl.
Inno. conclusiue tñ sic pōt dici qd si tertio delinqt i p
sonā iudicis delegati nō pōt iudex delegat⁹ illum
punire nisi ex hoc p̄tingat suā iurisdictionē impedi
ri. sic p̄cordat Inno. b̄. et i. d. c. dilect⁹. nā b̄ et p̄ po
test suā iniuriā vlcisci. p. c. si quis erga. ij. q. viij. sed
in. c. dilectus. tenet̄ oppositū. sed concordat vt. s̄.

et c. si quis erga. loquitur in ordinario de quo ple
ne dixi in. c. cum venissent. de iudi. et per Inno. in
c. ex pte. j. d̄. b̄. sig. s̄ eo casu quo pōt delegat⁹ pu
nire nō intelligas qd possit imponere penā ordi
nariā s̄ extraordinariā. qd ipe nō ē deputat⁹ sup̄ illa iur
ria. Si delinqt s̄ ptes vñ alias psonas necarias in
iudicio p̄clude qd si impedit suā iurisdictionē pōt se im
pedire als sec⁹. et ad limites impediūti p̄ se impe
dire et nō alit. s̄ officiales delinquentes corā se tenet̄
Inno. i. d. c. dilect⁹. qd nō pōt ipe p̄cedē nisi impe
diret suā iurisdictionē sed d̄z eos facere puniri p̄ ordi
nariū. Quā p̄tate pōt exercere delegat⁹ istos impe
diētes? dic qd pōt exercere cēsura eccl̄astica etiā si b̄ si
sit exp̄suz i rescripto vt b̄. Inno. dic qd pōt eos mul
tare. qd oia videt̄ cē cōmissa sine qd iurisdictionē ex
erceri nō pōt. qd nō. et idē nō. j. c. d̄. causis. Ad vñ
mū p̄clude qd aut delictū turbatori ē notoriū et idu
bic pōt p̄cedē vt b̄. aut nō ē notoriū s̄ sūt aliq̄ diectu
re s̄ p̄tate et pōt p̄cedē et p̄pellet ad p̄stādū cautōz
de nō impediēdo. ar. i. c. l. f. as. i. s̄. d̄. re. spo. Aut est
occultū et sūt opi. Inno. et p̄ pōt p̄cedē sūmarie in
q̄rendo. p̄mū et Spe. in n. de le. s̄. seq̄. d̄. itez ad e
officiū. dictū Inno. fact̄ plz. nec ob. d̄. manifeste. po
siti in tex. qd pōt referri ad vñū coqueri vt sit sen
sus qd nō d̄z iudex exercere districtōz eccl̄asticā nisi
manifeste cognouerit illos impedire iurisdictionē
suā nō tñ negat qd possit sūmarie inq̄rere vñ im
pediāt. ad qd vide bo. gl. i. s̄. in. c. j. co. li. vi.

¶ Inesi a nobis. Tur legi
tur s̄ cōter
sic sumat. Cū diuise lfe sub eadē data et for
ma p̄ria impetrant et p̄stāt a diuisis ad eodē iu
dices sup̄sedeat vñq̄s donec papa p̄sulari. h. d. et
nō diuidit. ¶ Mo. p̄mo vñā reglāz ex tex. qd vñū
qd nō pōt p̄stare iudicib⁹ d̄ p̄ualitate lfez ipetra
taz oppositaz dñt isti sup̄sede et p̄sulare papā. et fac
iste tex. ad illā qdēz cū idē bñficiū p̄fert duob⁹ sub
eadē data nec apparet e sup̄plicatio p̄us fuerit sig
ta d̄z in hoc p̄suli papā qd vñq̄s fecit glāz et fm eius
rñsum ē. p̄cedendū. ad hoc qd nō. Jo. an. in. c. si a
sede. d̄. p̄. li. vi. ¶ Mo. ibi executōi sup̄sedeat. qd iu
dices delegati largo mō pōt dici executores. nā ex
equit̄ p̄cedēdo ius p̄tū. fac. c. si qd s̄ dericū. d̄. fo.
cōpe. ¶ In gl. i. in fi. Ex hac glo. colligūf̄ d̄uelect.
ad istū tex. p̄ria vt intelligat qd diuise lfe in eadēz
cā impetrāt ad eodē iudices. et tūc p̄pter identita
tē iudicū neutre p̄ualeat s̄ delegat⁹ est p̄suled⁹. hec
lec. nō p̄cedit si pōt p̄stare d̄ p̄oritate qd scde sūt sur
reptit̄ nō faciētes mentōz d̄ p̄orib⁹. vt in. c. cete
rū d̄ rescrip. nec pōt excusari surreptio p̄pter idē
ritatē iudicū. ¶ Scda lec. vt intelligat qd delegatus
d̄z sup̄sedere executōi scdaz lfez. qd lec. p̄dict̄ tex.
vt p̄t̄ i vñū vñq̄s. ¶ Tercia lec. est vera et magis
cōis vt intelligat qd lfe diuise impetrāt ad eodē
iudices et hñt eadē datā ita qd nō cōstat de p̄oritate.
nā tūc iste cas⁹ nō ē decidibil⁹ p̄ delegatos. et sic ces
sat. c. pastoral. d̄. rescrip. s̄ d̄z p̄suli ipe delegat⁹. et hāc
lec. sentit glo. i. c. ex tenore. s̄. de rescrip. vbi melius
glosauit istū tex. qd b̄. et sequunt̄ b̄ doc. cōter. et p̄
fecto hec lec. est vera i se s̄ iudicō meo nō multū cō

sonat huic lfe p illa xba tex. nō facta mentōne pōz
lray. tē. q̄ xba dare innuūt q̄ h̄ stabat data d̄ pri-
oritate lray. t sic nō erat eadē data i vtrifq; nisi di-
ceres q̄ ista fuit allegatio p̄is seu iudicis p̄ulētis.
S; nō multū h̄ r̄sio mibi satisfact. t eodē modo
pōt r̄ndi ad duas alias lec. q̄s h̄ ponit lhosti. nā
dicit tex. posse intelligi q̄ ad diuersos iudices lfe
diuerse impetrant̄ s̄ h̄it eandē datā t formā p̄iaz
vel etiā eandē formā. nā p̄pter diuersitatē iudicū
iudices mutuo se impediūt vt dicit. iste lec. sūt vere
in se. s̄ nō p̄gruūt tex. rōne p̄dicta. Dā etiam alia
lec. p̄ doct. vt intelligat q̄ lfe impetrant̄ sup diuer-
sis causis ad diuersos iudices. ē t̄ p̄ncipitas inter
illas cās. vt q̄ actor impetrauit sup hereditate cō-
tra reū rē impetrauit ad alios iudices sup legiti-
mitate. vel vn̄ impetrauit in p̄torio alius i pos-
fessorio. vñ ne p̄ntētia cāe diuidat̄ coram diuersis
iudicib; debent iudices supsedere t p̄sulare papā
t no. hanc lec. t generaliter pōt dici q̄ vbiq; sur-
git p̄babile dubiū sup p̄ualiditate lray nō dēdibi-
le p̄ delegatos vel arbitros habet locū iste tex. naz
p̄mptū est iura iurib; p̄cordare. vt in. c. cū expedi-
at de elec. li. vj.

Delega- tus pa-
pe impedit s̄ delegare pōt cām q̄ sine ip̄o
cōmode terminari pōt. p̄mo ponit dictū. scōo ip̄ius
determinationē ibi. itaq; tertio generalē excep̄tōez
ibi nisi. **¶** Mo. p̄mo q̄ delegat̄ p̄ncipis pōt causāz
sibi cōmissāz alteri s̄ delegare necessitate vt alia in
cōmoditate instāte. idē t̄ dic cessāte q̄libz nēcitate
q̄ delegat̄ p̄ncipis h̄ h̄z ex p̄uilegio vt alteri s̄ de-
legare possit s̄ ip̄icū nēcitas q̄ ad h̄ vt s̄ delegatū
possit cōpellere ad acceptādū. h̄ legū t notant̄ in
c. pastoral. j. e. t ita limita istū tex. Mo. secūdo q̄ si
est in optōe delegati cōmittere cām quibuscūq; sed
ad h̄ d̄ eligē p̄sonas discretas t idoneas. t q̄ dicat̄
in h̄ p̄sone idonee. dic vt habet in. c. statutū. de re-
scrip. li. vj. t in. s. tria. iij. q. vj. t q̄ le. t no. i. c. sci-
ficat̄ d̄ rescrip. **¶** Tertio no. t tene mēti iudicem
posse cām s̄ delegare referuato sibi p̄silio. i. h̄ exp̄-
so vt cōmissariū in p̄cedēdo seu decidēdo petat cō-
siliū ab ip̄o delegatē. **¶** Ultimo no. q̄ graues cāe
nō p̄nt s̄ delegari p̄ delegatū ap̄licū. t dicūf̄ gues-
cū est electa industria p̄sone. vt in. c. fi. j. e. t dic vt
ibi. t in. c. is cui. eo. ti. li. vj. vel. fm doc. cū cā est ma-
rimonial. nā curia nō p̄sueuit defacili alijs q̄ ep̄is
cās m̄rimoniales cōmittere. Et no. h̄ dictū q̄ ep̄us
delegat̄ ad cām m̄rimonialē nō pōt nō ep̄o cām s̄
delegare. t vide q̄b not. j. e. cām m̄rimonij. **¶** In
glo. j. ibi etiā p̄tib; inuinit. t p̄ h̄ facit iste tex. dū di-
cit libez esse cām s̄ delegare. naz de siḡto hui; xbi
libez est vt nō teneat̄ req̄rere alteri; p̄sensuz. vt le.
t no. in. c. de multa. de p̄ben. t in. c. l̄z ep̄s. e. ti. lib.
vj. t tene in h̄ glo. iūcto tex. t vide q̄b dicā. j. e. sup
q̄onum. t in fi. gl. intellige h̄ vt dixi. s̄. in p̄mo nō-
bili. **¶** In glo. ij. in fi. no. bñ istā glo. t tene cā men-
ti. nā apte sentit q̄ si delegat̄ alicui; cōmittit vices
suas referuato sibi p̄silio q̄ iste definit esse iudex et
cōsiliū suū est requirendū vt p̄siliū boni viri. t pro

bo h̄ dictū rōe. nā dare p̄siliū nō est iurisdic̄tis. q̄
nullā p̄tatem exercet dādo p̄siliū. ergo p̄ referuato
nem p̄siliū nō refuat sibi aliqd iurisdic̄tis. t p̄ p̄is
definit esse iudex. vt in. c. si delegat̄. j. e. li. vj. t h̄ac
gl. nō pōderauit do. An. qui sup tex. assump̄it di-
sp̄tationē nūqd in dubio referuado p̄siliū videat̄
sibi referuasse vt iudex. p̄cludit t̄ q̄ nō. **¶** S;
et glo. q̄ro de q̄one notabili t q̄tidiana nūquid iu-
dex possit cōmittere cām t referuare p̄siliū suū vel
tertij. v̄puta vt s̄ delegat̄ teneat̄ in snia ferēda ex
quirere p̄siliū suū vel p̄siliū tertij. Inno. p̄cludit q̄
sic. t certe videt̄ tex. h̄. dicit t̄ Inno. q̄ si iudex iste
cōmissariū p̄cedit p̄silio nō req̄sito nō t̄ snia. q̄ nō
seruauit formā mādāt. vt in. c. cū dilecta. de rescp̄.
t in. c. venerabili. j. co. t h̄ac sniaz vbi ex forma sta-
tuti est req̄rendū cōsiliū no. tenuit Bar. in. l. j. s̄.
si plures. ff. de exercito. vbi dicit q̄ si statuto cauet̄
q̄ iudex debeat ferre sniam ad p̄siliū sapiētis nō t̄
snia si iudex p̄cessit nō requisito p̄silio. q̄ cū iudex
recipiat iurisdic̄tōem ex statuto ciuitatis nō d̄z tene-
re snia si nō seruat formā sibi impositā p̄ statutū. et
h̄ no. q̄ facit ad multa. t vide q̄b in fili no. in. de. j.
de iurepa. **¶** Nūqd aut̄ cōmissariū teneat̄ sequi cōsili-
um dicit Inno. q̄ nō. nā satis est requirere t debi-
to tpe expectare r̄sum. vt in. c. cū olim. de arbi. t i
c. cū in veteri. de elec. t h̄ idē voluit Bar. in. d. s̄. si
plures. **¶** Nūquid aut̄ tpe quo requirit̄ p̄siliūz possit
delegat̄ s̄ delegat̄ istū cōmissariūz reuocare seu
sibi inhibere ne ferat sniam dicit Inno. q̄ sic. Jo.
an. dicit h̄ p̄cedere si sibi referuauit p̄siliū tanq̄ iu-
dex. Sed h̄ casu q̄ referuauit tanq̄ iudex. dicit do.
An. q̄ teneat̄ sequi p̄siliū istius iudicis q̄ tūc est p̄-
ceps in officio. nā reglā est q̄ vbi p̄siliū est req̄ren-
dum ab eo qui est p̄ceps in officio tūc teneat̄ sequi
cōsiliū vt no. ponit Bar. in. d. s̄. si plures. t fac q̄b
le. t no. in. l. nūū t meuiū. ff. de admi. tu. **¶** S;
in- stat alia q̄o magis dubia nūquid possit fieri cōmis-
sio vt teneat̄ cōmissariū ferre sniam. put talis sapi-
ens dictauerit. Inno p̄cludit q̄ nō. q̄ isto casu ha-
beret iste seq̄ arbitriū alterius in sententiādo q̄b est
p̄. l. itē si vn̄. s̄. idē pōponi. ff. de arbi. vbi tex. no.
dicit q̄ nō pōt cōpromitti in arbitriū vt ferat sniam
fm q̄ alteri visū fuerit. lhosti. t̄ oppositū. t dicit q̄
aliud in arbitro. aliud in iudice. q̄ arbit̄ h̄z p̄tātē
magis latā. pōt em̄ p̄nūciare eq̄ t iniq̄. t stat sentē-
tie sue metu pene. vt in. l. diē p̄ferre. s̄. stari. ff. de
arbi. t. j. de arbi. c. dilecti. S; iudex d̄z p̄nūciare
fm iura. vt in auc. iusiurā. q̄b p̄stat ab his p̄tē sub
delegat̄s pōt formare sniam t cā cōmittere alteri p̄
nūclandā. vt. s̄. de rescp̄. c. cū dilecta. cū infinitis si-
milib; s̄. codē mō pōt ip̄am formandā alteri refua-
re dūmō ille nō sit laic; t cā nō sit sp̄ual. Et no. bñ
illd̄ xbi ar. c. decernim; de iudi. nec ob. si dicat̄ q̄
p̄ p̄scientiā p̄p̄iā iudex non d̄z p̄nūciare. q̄ fm cū
d̄z iste p̄formare p̄sciam suā fm p̄siliū perit. t si nō
pōt d̄z instare vt exoneret a cōmissiōe t si non pōt
d̄z ferre sniam fm q̄ sibi videt̄. t no. h̄ dictū. multi
moderni tenuerūt cū Inno. q̄ iudex d̄z iudicare
fm iura t p̄sciam suā. vt in. c. cū eterni. de re iudi.
li. vj. t Reinert; tenuit istā p̄tē. s̄ Bar. t̄ aliā sniam

in. d. §. si plures. et satis potest teneri op. l. host. ut ipse
met dicit q. p. scilicet non tene iudicare. Et no. q. ubi
tenet q. p. iudicare fin. p. scilicet alteri non tenet p. iun-
ciare fin. illud nisi p. scilicet sit iustus. q. h. importat xbu
p. scilicet. ut in. d. l. n. n. no. Bar. in. d. §. si plures. et si
d. ut debeat p. iudicare fin. q. al. dictauerit non tene-
tur seq. si p. scilicet sua sibi repugnat. Et dubitat nun-
quid possit ferre suam p. scilicet. l. host. sentit q. sic. in co-
trariu facit q. non h. i. h. p. scilicet maxie q. n. statutu d. hoc
disponit. et facit q. no. Bar. in. d. §. si plures. d. equate
potest teneri dictu l. host. s. d. rigore videt p. scilicet.

De causis. Si ca. comittit deciden-
tes. proget p. lapsu diei expirat iurisdic-
tio. d. p. mo. ubi certa pena p. ius statuta n. e. delegat
imponit arbitraria. et h. scdo. scda ibi illi. etia. l. ho.
ex p. mo dicto q. ca. potest comitti decidenda infra certu
terminu. Scdo no. q. ubi t. m. i. statutu iudici et
iurisdictioni lapsu termino expirat iurisdic-
tio. de quo pleni p. Bar. in. l. p. peradu. C. de iudi. l. ho. ter-
tio et tene menti sp. q. cora. delegato potest fieri. proga-
tio d. tpe in tps. v. l. h. ca. sit sibi comissa decidenda in-
fra certu terminu ptes pnt coi. p. sensu illu terminu
progare q. ad utilitate ptiu papa p. fixit terminu.
l. ho. ex scda pte. c. q. delegat. ex simplici comissi-
one recipit iurisdictione et h. p. tate ptes contumaces
puniendi. et ex h. et ex tex. h. es h. quasi exp. sum q. iu-
dex delegat. potest imponere m. scilicet. de q. j. l. at. l. ite
no. q. ubi certa pena a iure statuta est no. d. iudex
ab ea recedere. ubi x. no. est statuta tunc est impo-
nenda ad arbitriu iudicantis. et quondie ad h. allega-
tur iste tex. q. in no. determinatis in iure recurrendu
est ad arbitriu iudicis. et no. solu h. pcedit in impo-
sitione pene. s. etia in alijs a iure no. determinatis.
ut i. l. j. ff. d. iu. deli. et in. c. si. j. de trasac. In gl. j.
ibi post q. l. iudicib. pntat vult ergo. gl. q. t. m. i.
p. fixus iudici currat a die p. tationis l. it. et h. l. tel-
lige fm. q. no. in. c. sup. eo. d. apel. pcedit em. q. u. ter-
minu est statutu p. numer. diez seu mensiu vel ano-
rum. sec. si ad certu die vel terminu. v. t. pta vsq.
ad festu pasce. na. tuc sp. terminu currit. q. post illu
terminu expirat iurisdic-
tio. ut h. Et in si. glo. no. b. n. q.
ubi ca. comittit decidenda infra breue terminu potest
iudex et d. abbreviare dilaciones iuris et ita pagare
ut infra terminu p. fixu cam possit decidere. et sic h. es
vna cam legitimam abbreviandi dilaciones iuris. Tu
in h. distingue ut no. Inno. in. d. c. sup. eo. ubi etia
dixi. nec ob. moriuu glo. in eo q. d. allegat in. l. pete
de. na. fm. Inno. q. n. q. terminu statutu pti. et tuc si
deficit p. aha pte no. d. sibi obesse. q. n. q. terminu p. fi-
gitur iudici. et tuc h. locu q. d. h. d. na. et si ca. no. potest
expediri infra terminu nihilominus expirat iurisdic-
tio. q. no. irrogat p. iudiciu pti. s. ca. redit ad supio-
re. et dicit h. Inno. q. etia si dolo alteri pti. ca. non
possit decidi infra terminu nihilominus expirat iurisdic-
tio nisi terminu proget coi. p. sensu pti. ut hic.
Et adute q. ista. proga. tio d. fieri durate finio. na. q.
post finitu terminu no. potest dici. proga. tio cu iurisdic-
tio sit finita. q. q. d. no. e. proga. ri no. potest. ar. c. ad dis-
soluendu. de despo. impu. et p. h. bo. tex. in. l. s. si ma-

nente. ff. de p. cario. facit. l. bonoz. ff. rem ra. ha.

In glo. in xbo ptiu. in si. no. tria q. sunt de sba or-
dinis iudicarij. ut libelli oblatio. lit. pte. et q. snia fe-
rat in sepius. et ide no. gl. in. c. j. de libel. obla. hanc
mam plenissime expedit in. d. c. j. et dic. ut ibi. et vi
de bo. glo. in. c. si. de re iudi. li. vj. q. dic. q. ptes pnt
ex toto remittere ordines iudicioz s. no. pnt facere
ut iudex in pte servet ordinem et in pte no. vult dice-
re q. ptes pnt puenire ut iudex pcedat sine oi. ordi-
ne iudicario. s. tuc dictu suu no. h. bit vim snie sed
cuiusda. pacti. na. sic ex postfacto pnt ptes approba-
re sniam nulla et h. bit vim pacti. ut le. et no. in. l. ij.
C. coia vtriusq. iudi. et no. i. c. significasti. j. d. so. co-
pe. ita a pncipio pnt puenire ut iudex pcedat sine
ordine iudicario. s. si vellent ptes ut dictu iudicis
habeat vim snie tuc no. pnt remittere ordinem sba le
a iure inductu. ut in. c. vnico. de lit. pte. et in. l. ppe-
randum. C. de iudi. et in. de sepe. et quod ibi no. in
si. de ver. sig. in glo. in verbo proroget in si. Sed
q. ro. qd si no. fiat. proga. tio nuq. d. ex toto expiret iurisdic-
tio p. lapsu terminu. h. videt q. sic. s. tu intel-
lige tex. q. s. terminu est p. fixus iudici et iurisdictioni.
na. tuc p. lapsu terminu expirat iurisdic-
tio et p. tate deuol-
uitur ad supio. re. sec. dic. ubi terminu p. fixum iudici
na. tuc p. lapsu terminu no. expirat iurisdic-
tio s. iudex venit puniendi. ut in. l. j. C. ut oes cau. tam
cui. q. crimi. no. Bar. in. d. l. p. peradu. q. t. li-
mita ut dicit glo. nobilis in de. j. d. iurepa. dubiu
est qd si terminu p. fixum instancie nuq. d. post lapsu
terminu valet snia et respectu instancie iuris coi. no.
est dubiu. ut no. in. l. p. peradu. p. all. ro. est q. p. em-
pta instancie pereit oia acta litis. ut no. in. c. cu. cam
de testi. et in. l. cu. lite mortua. ff. iudi. sol. v. l. snia re-
piret lata sine lite p. test. et sine petitione et s. lita. s. du-
biu nobile est cu. statutu municipale apponit certu
terminu infra que debeat terminari ca. nunq. d. post
lapsu terminu valeat snia lata sup. eade instancie.
et de hac qone plene no. p. ho. an. in addi. spe. i. ni.
de legato. §. restat. x. qd si statuto. Et ibi post m. lta
cludit q. aut statutu apponit pena iudici si decidit
ca. infra terminu. et tuc valebit snia post terminu
dumodo proferatur infra terminu iuris. quia
no. videtur recessum a dispositione iuris. facit qd
etia no. in. l. no. dubiu. C. de legi. Aut statutu non
apponit penam et in dubio p. fixendo terminu ad
decisionem cae videt p. fixere ipi instancie. et h. maxime
tenendu in odiu litu qd satis mihi placet. na. sic in si-
mili dicim. q. terminu ab hoie p. fixus succedit loco
termini iuris. ut no. Inno. in. c. ex rone. de apel.
ita t. m. i. p. fixus a statuto succedit loco t. m. i. iuris
de quo in. d. l. p. peradu. et h. nobis. In glo. in
xbo certa. ibi d. m. i. in possessione. adute q. h. o.
videt q. tex. q. p. supponit q. q. n. q. e. a lege p. fixa pe-
na contra contumacem. Inno. dicit q. tex. proce-
dit in citatis contumacibus sed in contumacibus
condenatis b. n. repit pena p. fixa a iure. alij alit di-
cut. ego dicere q. remedi. missiois no. est p. p. pe-
na sed ponit p. cernit interesse pti. nec excoicatio e
p. p. pena s. e. medicina ut in. c. j. de sen. ex. li. vj.
v. l. si s. b. sequi die vellet excoicari. v. l. passus missio.

ne satisfaccō d' expēss nullā penā sustineret. vñ dī-
co q' f' spectu p'ne infligēde ppter p'tempitū iudicū
nō rep'f. p'uisio regulariter a lege facta. t' iō iudex
pōt arbitrio suo penā p'tumaci infligere. vt in. l. j.
ff. si q's ius dicen. nō obtē. t' in. l. ij. ff. si q's ius vo.
facit. j. c. pri. in. x. dānare. Et hec faciūt ad qōnez
nunqd delegat' possit mltare p'tes. t' scias q' mul-
ta est spēs snie iudicial' p'sistēs in pecunia t' impo-
nit e'ordinarie ad p'tumaciā coercendā. de quo p'
spe. in ti. de sen. pla. §. j. p' p'nci. le. t' not. in. c. si q.
ff. de x. sig. Inno. h' t' in. c. j. §. e. t' l'hosti. in. c. pri.
t' in. d. c. j. t' glo. ordinaria in. c. pastorat. j. c. t' i gl.
penul. tenet q' sic. l'ostariū sensit accur. in. l. ij. C.
de spozil. t' in. l. eos. C. de mō mulc. t' l'host. in sum-
ma. in ti. de snia l'rica de mltā. §. si q's possit. sed
ipe l'hosti. cor'rexit se sup. c. j. t' p'clusio cōis est q' de-
legat' pape in dubio pōt mulctare. t' videt' p'bare
h' t' j. c. pri. t' in. c. j. §. e. Et l'hosti. dixerit q' nō
pōt imponere tāntā mulctā sicut ordinari'. ar. i. d.
l. ij. t' in. d. l. eos. t' in. d. An. sentit h' oppositū t' for-
te meli' q' delegat' p'ncipis est de maiorib' iudici-
bus. vt no. spe. in ti. de iurif. om. iudi. §. j. x. sunt t'
aliij. si xō est delegat' inferioris. Inno. in. c. j. p' al.
vult q' idē. vñ dicit etiā q' l'ostat' delegat' pōt
mulctare. p' eo satis bñ facit. c. ex l'ris. j. c. §. pōt di-
ci q' nō pōt imponere tantā mulctā sicut isti maio-
res iudices. f' arbitrabif' q'ntitatē fm q'ntitatez cāe. t'
scias q' v'q's ad sex solidos. f. aureos d' mltā mo-
dica. vñ. j. illā sūmā p'nt illi iudices miores arbitra-
ri. d' q' in. d. l. ij. t' l. eos. An aut' ordinari' ecclesiasti-
cus possit etiā mltare? credo q' sic. ar. in. c. dilect'.
de offi. ordi. t' ibi p' Jo. an. t' in. c. statum'. xvj. q.
j. tenet l'hostiē. t' ibi p' Jo. an. in. c. j. de homi. li. vi.
Sic t' penā pecuniariā p' delicto imponere pōt. qd
tū limita vt plene dicit in. c. l'z d' penis. sed vt cesset
auaricie suspicio p'sulit vt p'uertat pecuniā in piam
cām. Et in fi. glo. tene mēti glo. cū q'rif' quaz pe-
nā d' iudex imponere si plures rep'it in iure edi-
te. t' idē qd glo. tenet Inno. do. An. dicit q' si oēs
pene p'nt p'currere oēs sūt infligēde p. l. j. C. de se-
pul. viio. Si aut' nō p'nt p'currere vt. l. loquit' alter-
natiue p'cedat distinctio gl. fm eū. Adūte lati' aut
em plures pene imponit' p' eodē delicto ex dispo-
sitione eiusdē legi' vt statum'. t' h'z locū dicit' do. An.
nec credo q' gl. aliter intellexerit. nā sepe vna lex i
odiū delicti aponit p'les penas. q' single nō vidēt
sufficere vt est tex. in. c. felicias. d' penis li. vi. t. xvj.
q. j. statum'. t' in. c. ad falsarioz. de fal. cū mltis si-
milib'. Quq' p' eodē delicto rep'unt varie pene i
diuersis legib' seu statutis. t' iste est casus dubita-
bil'. t' credo q' in h' casu glo. fuerit locuta. t' ad h' dī-
scutiendū op'et p'mo q'rere nūqd p'uisio legi' noue
seu statuti tollat antiquā legē imponentē aliam pe-
nā q's nouā. t' l'z in h' sint op'i. tū op'i. cōis t' vera vi-
det' q' nō tollat p'currat cū antiq' ita q' ē in optiōe
accusatoris v'z velit accusare fm legē antiquā an
fm legē nouā. t' h' videt' p'bari in. l. q'ntēs. ff. de ac.
t' obli. tenet Bar. in. l. j. ff. vi. bo. rap. t' Jo. an. i. d.
c. felici. in nouella. t' h' facit ad qōem q'ntidianā. p' do-
ne statuti ciuitatis imponit penā. c. florenoz. p' bo

miciō nūqd videat' recessus a pena iuris cōis.
t' dic q' nō. f' est in optiōe accusatoris mō p' d' c' o ni-
si ex plecturis appareat q' statuti voluerit recede-
re a dispositiōe legis. v'pura si rep'iat statutū quo
cauet' q' vbi deficit pena in statutis recurrat ad si-
milia t' deficiente fili recurrat ad ius cōe. nā p' h' ver-
ba clare p'z q' statuti voluit ex toto recedē a dispo-
sitione iuris cōis t' determinat certā penā. ita notā-
ter dicit Bar. in. l. j. p' all'. Aliud dubiū est nūqd
punir' fm vñā legem possit accusari vt puniat fm
aliā. l. p'clude q' aut v'raq' lex tēdit ad vindictā t' in
tētando remediū vñ' cessat remediū alteri' vt in
l. p'roz. edixit. §. j. ff. d' iniur. aut leges p'cernūt com-
modū p'uarū t' tūc pōt intētari p'uisio scōe legis q'
ten' excedit penā p'me legis. vt in. l. j. p' allega. t' qd
ibi no. t' p' h' pōt decidi nūqd laic' punir' p' iudices
ecclesiasticos possit puniri p' iudicē secularē de codez
delicto. fm dispōnem iuris ciuil'. de q' videt' tex. no.
in. d. c. felicias. t' qd ibi no. Jo. an. in nouella. In
glo. pe. no. singulariter istā glo. q' delegat' etiā p'nci-
pis nō pōt dispēsare in appositōe pene f' etiā d'z
semp' apponere penā a iure statuti. secus dicit glo.
in ordinario f' certe nō videt' h' v'z indistincte i or-
dinario. nā. c. ar. si clerici. alle. in glo. loquit' in epō
t' i casib' sibi p'missis a iure. vñ in casib' nō p'cessis
a iure ordinario nō pōt dispēsare f' citra dispensa-
tōem pōt ordinari' ex cā diminuerē vel augere pe-
nā a iure statuti etiā si sit p'fixa a statuto municipa-
li. vt in. l. qd ergo. §. pena g'uior. ff. de his q' no. in-
fa. t' ibi p' Bar. vide etiā bo. glo. ij. q. iij. §. notādū.
vñ dicit l'hosti. nōbile x'bu q' iudex efficit infamis
si sine cā apponit miniorē v' grauiorē penam q's sit
in iur' statuti allat. l. seruos. C. de vi pub. v' pua.
t' idē p' oia dicit in delegato. qd no. S'z do. An. seq'
tur indistincte istā glo. vt delegat' nullo mō possit
in pena dispēsare. Ego credo saluādo d'ctū l'hosti.
t' etiā do. An. q' p' viā dispēsationis nō possit dimi-
nuere penā f' exeqndo ius q' cauetur q' ex cā possit
ag'guari t' diminui pena. vt in. d. §. pena grauior.
t' in. l. si seuerior. C. co. t' in. l. aut facta. in fi. ff. d' pe-
nis. q' poterit ag'guare t' diminue penā. nā sic po-
terat ipe delegas ita t' delegat' ex q' g'ram nō facit.
f' ius exequit'. t' sic etiā pōt sustineri ista gl. Et
mo scias q' tūc pena nō d'z exp'la q' nō est cauta i
canonib' nec in legib' nec in statutis municipalib'
neq' iure p'suetudinario fm l'hosti. t' sic not. q' vbi
deficit pena canonis debem' recurrere ad penam
legis ciuil' seu ad penā p'suetudinariā dūmodo nō
p'dicat mēti canonū. imo snia esset iniusta si pena
excederet p'suetudinē loci. vt no. glo. in. d. §. pena
grauior. t' h' puto v'z nisi ex cā. nāz sicut ex cā pōt
recedi a pena legis ita t' a pena p'suetudinaria. p' h'
bo. glo. in. l. hodie. ff. de penis.

De reuera. Per simplicē cōmissiōez
p' p'umacē punire t' reliq' facere q' spectat ad
cām t' quondie allegat' iste tex. ponit casuz ip'i re-
spōsiōne t' r'nsiōis rōnem. scōa ibi h' tibi. tertia ibi
q'z. Mo. p'mo q' delegat' pōt p're p'umacē puni-
re l'z h' nō caueat in cōmissiōe. vñ d'ute cōmissiōis

simpliciter facte h3 p^{re}atē exercēdi feueritatē eccle-
siasticā. ¶ **I**tem scō ibi feueritate ecclesiastica. iūcta
glo. q^{ue} appellatōne feueritatis ecclesiasticē nō venit
solū snia censurē s^{ed} etiā facultas puniēdi in d^{is} cō-
dinario. vt indicere mulctā. nā cū in p^{ri}ncipio fuisset
facta p^{ro}sultatio nūquid possit p^{ro}dēnare p^{ro}tumacez?
¶ **I**tem d^{icit} q^{ue} pōt cōpellere p^{re}s et feueritate ecclesiastica
coercere. q^{uo}d tenet h^{oc} etiā l^{ib}ost. et Jo. an. et sic x^{risti}us
feueritas ecclesiastica est magis latū q^{uam} x^{risti}us censura
ecclesiastica. nā appellatōne censurē ecclesiasticē soluz
venit snia ex cōdicatōis interdici et suspēnsionis vt i
c. querēti. j. de x^{risti}o. sig. et idez dic de x^{risti}o aīadūssio
ne canonica vt sit latū sicut x^{risti}us feueritas ecclesiasti-
ca. vt no. Inno. in. c. j. de homi. li. vj. ¶ **T**ertio nō
ex his et ex ter. q^{ue} delegat^{ur} pōt mulctare et aliam pe-
nā extraordinariā etiā imponē. ¶ **U**ltio no. q^{ue} vno
cōmisso oīa vidēt^{ur} cōmissa sine quib^{us} illud explica-
ri nō valet. p^{ro}cor. j. eo. c. prudentiā. et ad hoc q^{ue}ndie
allegant^{ur} ista. c. p^{ro}cordat. l. ad rem mobilē. et l. ad le-
gatū. ff. de p^{ro}cura. et l. cui iurisdic^{ti}o. de iurisdic^{ti}o. om. iur.
Et no. ter. ibi plenariā p^{re}atē. et dic plenariā. l. libe-
rā et absolutā. et p^{ro} h^{oc} x^{risti}us dicit Bal. q^{ue} delegat^{ur} pōt
x^{risti}ute delegatōis eligere sibi nūciū et p^{ro}stituere sibi
officiales et punire nūciū si facit falsam ambasiatā
seu relationē. Itē testes corā eo delinq^uentes vt i. d.
l. nullū. C. de testi. S3 adūte q^{ue} p^{ro}u^{er}bi t3 Inno. in. c.
dilect^{ur}. j. d^{icit} penis. vbi dicit q^{ue} si officiales deliquit
in officio d3 delegat^{ur} eos facere puniri p^{ro}ordinari-
um sed p^{ro}cordādo dic q^{ue} si impedit iudic^{is} iurisdic^{ti}o
p^{re}cedit dictū Bal. p. c. j. s. eo. als p^{re}cedit dictū In-
no. ¶ **I**n glo. ij. in fi. ego credo put. s. dicit in nōbi-
lib^{er} q^{ue} poterit p^{ro}tumacē coercere etiā infligēdo pe-
nā exordinariā. puta mulctā p^{ro} h^{oc} verbū dānare po-
sint i ter. et facit q^{uo}d dicit. s. c. p^{ri}. et sat^{is} sensu l^{ib}ost.
sup^{er} ter. ¶ **I**n glo. fi. ibi q^{ue} depositū. vbi dicit ter. q^{ue}
q^{ue} depositis accedūt nō sūt deposita. vt si hō vestit^{ur}
deponat vestis nō censet^{ur} deposita. Et ibi alia nō
tangūt p^{ro}trariū. de h^{oc} b^{ro}cardico dic vt no. in reglā
accessorū. li. vj. Et ad. c. p^{ro}stituit. dic q^{ue} ibi ponitur
casus singulari et mltū notabilis. d^{icit} em^{en} ibi q^{ue} si aliq^{ui}
religiosi dolo inducūt aliquē iuuenē ad religiōez
vt lucrent bona sua si ille sic inductus facit p^{ro}fessio-
nem tenet p^{ro}fessio sed bona non veniunt ad mo-
nasteriū. et hoc in odiū ip^{so}z. quia nō p^{ro}pter deum
sed p^{ro}pter bona tp^{er}alia induxerūt illuz ad monaste-
rium siue religionem. Quare aut tenet p^{ro}fessio ex
quo fuit dolose facta. dic q^{ue} ille est dolus bonus cū
sit inuitatus ad seruitiū dei. et talis dolus nō habz
vitare actū. vt no. in. c. cū dilectus. j. q^{uo}d me. cā. fa-
cit. l. j. ff. de dolo. ¶ **I**n ea. glo. ibi regula. vbi te-
stator legauit libertatē seruo et cū p^{ro}stituit heredes
demū ademit libertatē. et dicit ibidē q^{ue} p^{ro}pter h^{oc} nō
est adempta hereditas imo nec libertas. quia nō
pōt esse heres sine libertate vt in. l. quidā. C. d^{icit} ne-
cessarijs seruis. Et in fi. glo. dic q^{ue} cuz sūt sepabilia
et nō est eadē rō in vtroq^{ue} p^{ro}nexoz nō p^{ro}nt dici con-
nexa. nā in. c. j. de eo qui dux. in mat^{re}. vnus de-
cepit aliū. q^{ue} sciēs se h^{ab}ere cōiugē duxit aliā hui^{us} rei
necsciā in vxorē. et dic vt ibi pleni^{us} no. et vid^{et} q^{uo}d no.
lxxj. di. si quis sacerdotū.

Quamuis Breue est et palia ver-
ba pōt sic sumari. Si
cā plib^{er} etiā simpl^{iter} est cōmissa qlibet dele-
gare pōt. et nō diuidit. ¶ **I**tem p^{ri}mo q^{ue} delegat^{ur} p^{ri}n-
cipis pōt vices suas cōmittere nō solū cū in solidū
est iudex. vt. s. e. si p^{ro} debilitate. s^{ed} etiā si habet col-
legā l3 ip^{se} collega velit p^{ro} se p^{re}cedē. ergo pōt al^{ter} eo-
rum subdelegare vices suas. ¶ **S**cōdo not. ibi suo
cōiudici q^{ue} pōt vices suas s^{ub}delegare college. et sic
p^{re}cedit collega noīe p^{ro}prio. i. tāq^{ue} delegat^{ur} et nomie
sui college tanq^{ue} s^{ub}delegat^{ur}. et sic pōt diuersa aucte
vnus et idē in eadē cā p^{re}cedere. nunq^{uam} aut^{em} iste po-
terit ferre diuersas sentētiās. vnā tāq^{ue} delegat^{ur}
reliq^{ua} tanq^{ue} subdelegat^{ur}. videt^{ur} p^{ri}mo q^{ue} sic. q^{ue} ex
sustinet vices pluriū d3 censeri iure plurimoz. vt i
c. cū olim. de re iudi. S3 si plēs p^{re}cedūt i cā p^{ro}nt fer-
re diuersas snias. vt in. c. fi. de re iudi. ergo et. Lō
trariū tenz h^{oc} l^{ib}ost. p. c. pe. d^{icit} ele. li. vj. vbi ter. sing.
dicit q^{ue} h^{oc}is vocē noīe p^{ro}prio et noīe p^{ro} canonici non
pōt illas voces diuidere in diuersas. nā eadē p^{ro}sci-
entia q^{ue} putat aliq^{ui}d iustū noīe p^{ro}prio d3 censere ius-
tū noīe p^{ro} socij seu s^{ub}delegantis. et h^{oc} dictū placet. et
est valde notabile extēdens dictū. c. pe. et idē d^{icit}
dum in silib^{er} casib^{us}. et tenebis etiā h^{oc} menti. ¶ **I**n
glo. ibi q^{ue}ntū ad p^{re}atē cōmittēdi. s^{ed} opaf^{ur} q^{ue} ad effectū
vt alter solus possit p^{re}cedere reliquo nolēte. vel ne
queūte interesse. vt dic q^{ue} rō dubitandi fuit. q^{ue} ex
erāt deputati duo simpl^{iter} videbaf^{ur} q^{ue} vn^{us} nō possz
p^{re}cedere sine reliq^{ui}. q^{ue} l3 habeāt iurisdic^{ti}onē in soli-
dū exercitiū in h^{oc} p^{re}te. vt in. c. cām infimonij. et
no. in. c. prudentiā. j. e. s^{ed} rō decidēdi in oppositū fu-
it. q^{ue} nō videt^{ur} p^{re}cedē sol^{us} ex q^{ue} p^{re}cedit cū s^{ub}delegato
alteri^{us} vt h^{oc}is s^{ub}delegatōez college. ¶ **A**bbas.
Significatū. Delegat^{ur} pape ex
equi nō vult aut nō pōt is cui eam cōmi-
serat exequēdā. p^{ri}mo ponit decisa p^{ro}sultatio. scō re
spōsio ibi cōsultationi. ¶ **I**tem p^{ri}mo q^{ue} delegat^{ur} pa-
pe pōt mādare ordinario loci vt suā sniam exequa-
tur. nā q^{ue} ad cām sibi cōmissā ē maior oib^{us} post pa-
pam vt in. c. studiū. j. eo. rep^{ro}ntat em^{en} p^{ro}sonaz pa-
pe et q^{ue} ad illā cāz d3 honorari vt papa. xxiij. d. c. fi.
et j. eo. sane. ¶ **I**tem scō ibi et auctoritate sibi com-
missa. q^{ue} ex simpl^{iter} cāe delegatiōe recipit delegat^{ur}
nedū p^{re}atē cōg^{re}scēdi et decidēdi s^{ed} etiā sniaz exequē-
di. et fac^{it} iste ter. ad q^{uo}nē q^{ue} ponūt doc. s. e. d^{icit} caus.
vbi p^{ro}cludūt q^{ue} si finit^{ur} fuit p^{ro}fixus diffinitōni cause
pōt delegat^{ur} cām decidēs infra triennij exeq^{ue} seu-
tentia p^{ro} terminū. q^{uo}d etiā t3 l^{ib}ost. j. c. p^{ro}sultat. et
facit iste ter. iūcto. c. q^{ue}renti. j. e. nā vt ibi p3 pōt de-
legat^{ur} ferre sniaz in vltimo die termini. et tñ a iure
h3 anū ad executōem snie vt in. d. c. q^{ue}ren. sec^{us} si ter-
min^{us} fuisset p^{ro}fix^{us} iurisdic^{ti}o. q^{ue} tūc p^{ro} finitū nō pōt
se impedire fm Jo. an. in. d. c. de causis. quod no.
¶ **I**tem scō. tertio q^{ue} delegat^{ur} p^{ri}ncipis h3 ea q^{ue} sūt me-
ri impij. vñ pōt sniaz suā executōi demādare et cā
alteri etiā cōmittere. vt h^{oc}. et j. e. in l^{ib}ris. An aut de-
legat^{ur} inferior h^{oc} possit. Inno. t3 q^{ue} nō vt in. l. a di-
uo pio. ff. de re iudi. vbi h^{oc} etiā sentit Bar. sed ego
plenissime dixi l. c. si q^{ue} p^{ro} clericū de foro cōpe. et dic

ut ibi. **U**ltio no. q. resistens iudici delegato pnt
ab eo puniri cuiuscusq. aduocis et dignitatis sint. et
est rō q. repñtat psonā pape cui tot' orb' s'best. it. q.
iij. cūta p. mūdū. sec' dic in delegato alteri. ille ei
nō pōt aiadūtere nisi in s'bditos delegātis vñ in de
linqñtes in fitorio ipi' delegātū vt no. s. c. j. **S**z
qro nūqd delegat' pñcipis possit pñcipalr p se suā
sniam exequi. videt' pmo q. nō. q. tex. iste videt' da
re sibi prātē in defectū ordiarij nolēis vñ nequeū
tis sniaz exeq. Sz hñū ē vey. pmo p istū tex. dū di
cit aucte sibi pmissa. et sic ex pñcipia prātē h' pōt. ad
idē. c. in. l'ris. et c. qñenti. et c. ex l'ris. j. e. et h' cōiter
tenet et tenet legisse i. d. l. a diuo pio. et ad istū tex.
dic q. factū narrat. nā vt plimū ptingit q. delegat'
mādat ordinario executionē q. ipe n' h'z officiales
In gl. j. in fi. p. h' gl. nō rñdet ad iura. s. allega
ta in pñu. Doc. dicūt q. illa loquūt de delegato in
ferioris a pñcipe. iste vñ tex. pcedit in delegato pñ
cipis. **E**l dic q. rō dubitādū fuit. q. exq. cōmiserat
alteri executionē snie videbat' func' officio suo. vt
j. e. c. i. l'ris. et sic videbat' q. nō poterat ampli' se ipe
dire. Rō vñ decidēdi in pñu elicit' ex gl. dicti. c. in
l'ris. q. dicit q. ex sola cōmissiōe nō censet' func' of
ficio suo s' optet q. interueniat actual' executio. qā
xba sūt intelligēda cū effectu. vt in. c. relatū de de.
nō rest. s' certe h' solutio ē illū tex. vt ibi dicit'. l'ho
sti. dic q. forte h' reseruauerat sibi aliqd coertōis et
sic remāserat iudex. vt i. c. si delegat'. j. e. li. vj. **E**l
spāle est ne pñcipis mādatū eludat' q. nisi s'bequat
executio cōmissiōis possit ipe delegat' reassumere
iurisdictionē. do. An. dic q. res h' erat integra ideo
potuit delegat' reuocare cōmissionē et reassumere
iurisdictionē. vt i. c. qñis. j. co. ti. li. vj. **L**ōclūde hāc
māz sic q. aut delegat' cōmittit executionem alicui
tāq. suo mīstro nō aut faciēdo eū suū s'bdelatū et
tūc p hāc cōmissionē nō desinit esse iudex quemad
modū si cōmitteret alicui nūcio vt daret possessio
nē. ad h. l. executionē. ff. de execu. rei iud. et j. e. c. ex
l'ris et in h' casu ppe intelligi pōt iste tex. nā nō fecit
stie ordinariū suū s'bdelatū s' sibi cōmisit executi
onē tanq. mīstro implorādo officiū suū iō nō desi
nit esse iudex. aut cōmittit delegat' executionē ali
cui faciēdo eū s'bdelatū et nihil sibi retinēdo. et tē
re integra pōt reuocare dicto. c. qñis. s' re nō inte
gra q. ille incepit vñ l'z adhuc executōnez nō pfece
rit. et tūc nō pōt ampli' iste se intromittere q. fūit
est officio suo. et iste est pñcip' casus iudicio meo. c.
in l'ris. j. eo. et h' puto pcedere etiā si cōmissari' nō
pōt vel noller executōez pñcere. q. exq. efficacit' trās
iuit in eū iurisditō iste s'bdelat' remāsit puata p
sona. vñ nō pōt ampli' reassumere iurisdictionē etiā
volēte s'bdelatō. est ar. in. c. significātib'. j. e. et c.
sup. qñū. s. porro. c. ti. **E**l glo. qro nūqd dele
gat' pape possit p executōe sue iurisditōis petere
a prātē familiā suā vt p cā snia sua mādet' executōi
vel forte vt faciat aliquē capi. put reqrit sua iuris
ditiō. Inno. tenet h' q. sic. et idē l'ho. s. e. c. j. q. de
legat' recipit prātē sup oib' sine quib' cā expediri
nō pōt. s. c. pñteia. in fi. Itē cō h' pōt. vt in. c. j. de
offi. or. et xxij. q. v. c. administratores. et c. pñci

pes. s. et delegat' h' facere pōt cū sit maior q. l'bz or
dinario. vt. s. d. ti. In pñu tñ facit s'ul' curie. nam
papa qñq. expmit in rescripto suo vt delegat' pōt
sit inuocare auxiliū brachij secularis si h' op' erit. s.
vbi nō expmit h' nō pōt. et dic h' abbas curiā roma
nam h' tenere. h' idē tenet archi. in. c. vt officiū. de
heret. li. vj. p illū tex. vbi papa spāl'r indulget inq
sitorib' heretice pñtatis vt possint inuocare brachi
um secularē. s. secus in alijs. Spe. co. ti. s. seqf. x.
sed nūqd refert vñq. opt. et inclināt i pñre. Itē
ob. fm eū q. aliqñ h' expmat in rescriptis. q. sit exp
sio nō vt def' pñas de nouo. s. q. solet pl' tūmeri qō
spāl'r indulget et. vt in. c. adūsus de hereti. Item
fm Jo. an. nō est absurdū expmere clausulas q. in
sunt iux' no. in. c. mādatū. s. de rescrip. vñ sequit' ipe
pñā opt. nisi aliud teneat curia. tenēdo tñ opt. se
cundā dat remediū vt delegat' cōpellat ordinariū
vt inuocet auxiliū brachij sclaris. pñā tñ opt. etiā
cōiter tenet a modernis et mihi satis placet saltem
vt euitet iste circūit'. ar. in de. auditor de rescrip.
Itē q. nō apparet rō qre delegat' q. repñtat psonā
pape nō pōt inuocare auxiliū brachij sclaris in pñ
nentib' ad officiū suū sicut pōt qñbet ordiari'. Et
ex his inferi ad aliā qōem. nūqd delegat' pape pñ
manū militari sniam suā exeq. **E**lin. et q. sic. addu
cit. l. siq. missus. ff. ne vis fiat ei. et c. q. frat. vj. q.
j. Inno. xō dicit q. pōt exequi dādo etiā verā pos
sessionē dūmō nemo resistat. s. nō pōt indicere bel
lū s' resistētē. q. h' est soli' pñcipis. xxij. q. iij. c. j.
et ij. nec etiā mouēdo arma s' d'z tūc i defensiōe re
curre ad auxiliū ordinarij seu brachij secularis. et h'
dictū cōiter tenet. Et q. h'ēs nōre q. delegat' pape
nō pōt h're officiales armatos. p h' fac de. ij. de he
ret. vbi h' indulget spāl'r inq'sitorib' heretice pñta
tis q. hñt delegatū iux' no. in. c. p h'. de here. li. vj. s.
sec' in alijs delegatis. **E**t ex his infero ad qōez
de qua als fui interrogat' a quodā epō nūqd lice
at epō h're officiales armatos p executōe iusticie.
et dixi q. nō nisi h're tpālē iurisdictionē in loco. h' p
bo pmo p iura q. dicit epm in executōe iusticie de
bere implorare auxiliū brachij secularis. vt in. c. ad
mīstratores. et c. pñcipes. pñal. Itē alibi cauet' q. sic
p spūalib' dñt pñcipes fcurrē ad ecciaz ita i tpāl
b' pñati dñt recurrē ad pñcipes seclares. vt in. c. cū
ad vey. et c. si impator. xvj. di. nec pñscuis acti
bus sunt cor' officia pñurbāda. vt. l. pñsulta diuualia
C. de testa. Itē eccle fuit infdicta executio gladij
tpalis dicēte dño petro puerie gladiū tuū in vagi
nā. vt legit' in euāgelio. Et vide in h' qō plene dixi
in. c. nouit. de iudi. Itē arma clicor' sunt ordōnes et
lachryme vt dicit l'hero. in. c. pñenior. xxij. q. viij
Et pñdicta notabis.

Quando. Si ordinarius scit
staurū quē delegat' pape mādat in posses
sionē induci nō resistet violētē s' pñcip' instabit vt
differat donec pñsulat' papa. pmo ponit qō. scōo so
lutio ibi ordinari'. **I**nno. pmo ibi certū sit. ar. bo
nū q. snia nō orie iniusta et ex q. error in ea nō ē ex
pñsus et ad h' inducēbat istā l'raz do. Bal. s' certe h'
A 4

apte nō pbaf h q: poterat esse certū ipi ordinario
nō tū erat notoriū vt voluit h host. Itē ex q: pcede
bat vt delegat nō poterat ordinari tanq: inferior
violēter resistere sibi t q: snia sit nulla ppter noto-
riā iniusticiā t3 Inno. in. c. finitatis. d. frig. t m. c.
cū bertold. de re iudi. facit tex. in. c. int ceteras. e.
ti. t dicit ibi. ¶ Mo. scō q: delegato pape etiā inu-
ste pcedēti nō d3 ordinari loci violēter resistere.
S3 h t3 t3 tex. op. de. l. phibitū. C. de iure. fil. vbi
etiā videt pbari oppositū. So. dicit h Inno. q: aut
iudex pcedit iniuste in casu non sibi pmissio et po-
test sibi violēter resisti vt in pzo. Aut pcedit iniu-
ste in cā sibi cōmissa t tūc etiā nō d3 violēter sibi re-
sisti nisi pzi^o appellet. s3 p^o appellationē pōt sibi resi-
sti cū sit suspēsa sua iurisdicō. ad h. c. dilect. j. d. ap-
pell. qd xbu est valde nōndū. ¶ S3 in pziū allego
aliud dictū notabile Inno. in. c. dilecto. j. d. sen. ex
cō. li. vj. vbi dicit q: si iudex iniuriat alicui iuris or-
dine nō seruato pōt sibi violēter resisti. facit. l. nec
magistratib⁹. ff. de iniur. t. d. c. dilecto. Itē adde
glo. nōbilem. j. c. ex lris. q: dicit q: iudici volenti se-
tentia nullā mādare executioni impune pōt violē-
ter resisti. quā glo. singulariter nōbis. Itē adde di-
ctū Ly. in. l. ab executōe. C. qz ap. nō reci. vbi i hac
mā ponit notabile distinctōez dicēs q: aut pōt per
remediū appellatōis releuari quāme qd iudex iu-
ste infligit t nō d3 sibi violentē resisti sed appellari.
q: ad h est inuentū appellatōis remediū. aut quā-
mē ē irreuocabile. t tūc pōt sibi violēter resisti. S3
cōcordādō h dicta distingue sic q: aut iudex iniuri-
atur ex iudiciū aiose tanq: p3. t potest sibi violentē
resisti sicut cuilibet alteri. t hoc casu procedit
dictū Inno. in. d. c. dilecto. aut pcedit iudiciali et
tūc si grauamē ē infligēdū nō ē reuocabile pappel-
lationē pōt sibi violēter resisti. vñ dicerem q: si iu-
dex mādāt iniuste aliquē suspēdi vel torqueri pōt
sibi violentē resisti. qnimo pōt qlibet adiuuare istū
q: patit violētiā. ar. l. si q3 in seruitute. ff. de fur. et
pziij. q. iij. p totū. sic pōt intelligi t moderari dictū
Bar. in. d. l. phibitū. aut grauamē est reuocabile
p appellatōez. t tūc sicut quāme est notorie iniustū
credo q: pōt sibi resisti. ita pcedat gl. in. d. c. ex lris
aut nō ē notoriū. t tūc d3 appellari. S3 nōbis semp
dictū Inno. h dū dicit q: p^o appellatōez pōt sibi vi-
olēter resisti. Ly. tū sentit oppositū t dictū suū vidz
equi^o. pōt tū distingui q: aut certū est appellatōez
tenere. t pcedat dictū Inno. q: p appellatōez ille
nō remāsit iudex saltē q: ad exercitiū. aut dubitat
de validitate appellatōis t pcedit dictum Ly. t p-
dicta bene nōbis. q: hēs mltā dicta in diūsis locis
dispsa sūt collecta. Et p pdicta pōt pma fronte mor-
deri etiā dictū Inno. h in eo q: dicit q: solū pōt resi-
stere iudici ille q: possidet rē vñ ius in q: sit iniuste ex-
ecutio. al^o aut nō pōt resistere fm eū. etiā si pcedat
aliqd ius in illa re. Itē ob. iste tex. fm eū. q: h nō
petebat ius instituēdi possessū p epm s3 fiebat exe-
cutio in pbēda ecclie vel in ecclia inferiori. In pziū
tū facit qd. s. dicit p^o Bar. in. d. l. phibitū. vbi vult
q: oppssus a iudice iniuste pōt impune clamare s3
fidiū t qlibet pōt impune sibi auxiliari. s3 pōt salua

ri dictū Inno. h mō q: si oppssus inuocat auxiliū
qlibet etiā nō possidēs nec pcedens aliud interesse
pōt sibi succurrere. t sic pcedat dictū Bar. s3 ille
q: possidet nō resistit nec clamat auxiliū nō pōt ali^o
resistere iudici. t sic pcedat dictū Inno. h. qd not.
¶ In glo. j. in fi. no. ex glo. q: large sumpto voca-
bulo amicabil^o cōpositio pōt appellari trāfactō. sed
stricte sumpto vocabulo differūt. qd facit ad statu-
ta faciētia mentōez de trāfactōe. vt cū sint stricti iu-
ris nō cōphēdāt amicabilē ppositiōez. ¶ Et dic fm
Sof. q: trāfactio sumit h ppric. nec ob. pziū q: nō
disputat h pncipali de iurib⁹ trāfactōis s3 vñ vio-
lenter possit resisti delegato. t facit h lfa i ar. q: de-
legat pōt mādare executōi trāfactōez coram eo fa-
ctam. qd fatebat Elm. s3 Abb. Inno. t cōiter doc.
tenēt pziū t veri^o. q: iudex delegat^o est deputatus
ad iusticiā faciēdā. ergo sua iurisdicō nō extendi-
tur ad trāfactōez q: sit de facto t pziū pnsu quod
no. Itē ob. iste tex. q: delegat^o h nō dicebat se vel-
le exequi trāfactionē s3 pcedere auctoritate delega-
ta als bene potuisset sibi resisti q: pcessisset in sibi
non cōmissis.

De litteris. Post diffinituā ere-
cutē nī mādātā expi-
rat delegati iurisdicō. i pma decisa pultatō
in scōa rñsio ibi pultatōi. ¶ Mo pmo q: delegat^o ad
certā cām d3 iudex. ad h. c. forus. j. d. x. sig. vbi po-
nit etymologia h^o vbi iudex. ¶ Mo. scō ibi p se
vel p aliū. tex. expssum q: delegat^o pncipis pōt pnci-
palit p se suā sniam mādare executōi. vñ nō te-
nēt pzi^o requirere ordinariū. vt dicit. s. e. c. signifi-
casti. Itē pōt aliū deputare ad actū executōis licet
nō sit ordinari^o. vt h. t. j. c. ex lris. ¶ Mo. ibi anctas
t iurisdicō. q: ista xba qñq: capiunt vt sinonima.
Et nō. q: delegat^o d3 hñe auctē t iurisdicōez. p hoc
l. ij. ff. de iur. om. iudi. ¶ Eltio nota q: p sniaz nō
d3 iudex oīno func^o officio suo s3 demū post execu-
tiōem factā. d3 tñ certo respectu func^o vt nō possit
se ampli^o impedire d3 cognitōe cause. vt in. l. iudex
p^o ea q3. t in. l. cū qrebat. ff. de iud. ¶ In glo. j. ibi
cū effectu. s. vult q: glo. dicere q: delegat^o mādādo
alteri executōez nō eū func^o officio suo nisi sit pa-
ritū suo mādato. t h dicit p. c. significasti. s. e. vbi
delegat^o reassumpsit iurisdicōez ordinario nolente
vel nequeūte exeq. s3 certe h ē p istū tex. vbi ponūt
duo casus diūsi in qb⁹ delegat^o d3 func^o officio.
Prim^o si sniaz mādauit executōi p se vel p aliū.
scōs si mādari executōi pcepit. vt q: scōs casus dif-
ferat a pmo d3 intelligi qñ adhuc snia nō erat ere-
cuta. Et qñq: circa h multa scribant tu tñ dic vt da-
re dixi in. d. c. significasti. nā pōt iste tex. itelligi qñ
mādauit alteri executōez delegādo sibi vices suas
in totū cū iurisdicō sit trāstata in s3 delegatū. j. c. su-
per qōmū. s. porro. an aut sit fūct^o officio suo irre-
uocabili^o distingue q: aut res ē integ^o t pōt reuoca-
re cōmissiōez alteri factā. sec^o si nō est integra vt q:
s3 delegat^o incepit vñ iurisdicōe. vt i. c. qñuis. j. c.
li. vj. In gl. ij. i fi. finit iurisdicōe delegat^o t alijs mo-
dis de qb⁹ p Spe. e. ti. s. restat videre p totū. t dic
vñ ibi. ¶ Et gl. qro h. tex. loqf d3 delegato. s3 qro qd

in ordinario an dicat fuit officio p sniaz? et etiaz q ad delegatu qri p nūqd dicat fuit officio suo etiā si snia nō tenuit. Inno. q ad vtrūq dubiū format hāc sniaz aut em snia tenuit aut fuit nulla. pmo casu nec ordinari nec delegat pōt mutare suā sniaz s qlibet dicit fuit officio suo q ad cognitōez cāc. vt i d. l. iudex. et in l. cū qrebat. ff. de re iudi. et C. sen. resc. nō posse. p totū. nā si nō fuit appellatum snia trāsiuit in rē iudicatā et fecit ius inter ptes. vt in. c. cū inf. d. re iudi. et i. l. res iudicata. ff. d. re iudi. aut fuit appellatū et pias cognoscēdi et retractandi spectat ad supiorē. vt in. c. dilect. ij. d. rescrip. et i. c. vt debet de appel. Etia intāu h est vez q iudex nō possit suā sniam retractare si tenuit. qd nōnt dicit Bar. in. d. l. iudex. iudicē nō posse ferre sniaz sub pōitōe resolutiua qd singlr nōbis. Jura g q dicūt valere sniaz latā s pōitōe dūt intelligi de pōitōe suspēsiua vlt de pōitōe relata ad tps pns vel pteritū q nō bz suspēdē vel resolucere. vt in. l. cū ad pns ff. si cer. pe. ij. q. vj. biduū. et in. l. j. s. biduū. ff. quādo apel. sit. si dō snia ē nlla. et tūc dicit Inno. q delegat nō pōt se alr intromittere. qz siue bene siue male functōe officio suo. ad h bo. tex. cū glo. in. l. si vt pponis. C. quō et qū iudex. et idē tenēt ibi cōiter legiste et dy. i. regla qd semel placuit li. vj. Ego putare h pcedē nisi snia sit nlla ex defectu forme mādati nō em dicit iudex pñiciāse si non seruauit formā mādati. p h iduco bo. tex. i. l. qd tū. ff. de arbi. vbi arbit itez pñiciat si nō seruauit formā cōpromissi. In ordinario dicit Inno. q pōt itez pñiciare. p. l. si ptes. C. quō et qū iudex. Do. an. dicit q in h vltio mēto legiste aliter dicit q aut snia est nlla ex turpitudine iudicātis. et tūc nō ipē s supior dicit sniaz reformare p. l. abfentē. C. d. accu. aut snia aliter ē nulla. et tūc pōt ipē iudex itez pñiciare. vt in. d. l. si ptes. Et tu adūte qz nō ē vez q legiste hoc cōiter dicit. s h fuit opi. Ly. p quēdā aliū doc. antiquū. vt no. ipē in. d. l. si vt pponis. Alij dō aliter dixerūt. nā Ja. de are. voluit indistincte vt sup causa nullitatis deberet adiri supior. ut Bar. in. d. l. si vt pponis. tenuit q pōt adiri supior. et etiaz iudex q tulit sniaz p. l. iij. C. de accu. s ipē Bar. meli et pleni exaiāuit hūc articulū i. l. si expsim in pe. colū. ff. de apel. vbi facit hāc distinctionē q aut qd petit ab eodē iudice itez pñiciari in cā et deducit nullitātē incidēter. et h pōt indrūter imo non pōt isto mō adiri supior. qz ad supiorē nō deuoluit cā nisi p appellatōnez vlt aliud remediū equiuale. puta p viā nullitatis. s in casu nfo nō deducit nullitas pncipali s incidēter. et p h facit tex. in. c. venerabilib post pñ. d. sen. ex. li. vj. et p. d. l. iij. aut deducit nullitas pncipali. vtputa qz peto sniaz pñiciari nullā et reformari. et tūc est in optōe mea quē iudicem velim adire. nā possū adire eū q sniaz tulit. vt in iuri bus pal. et in. l. i. ff. q sen. sine apel. rescin. et iudicē supiorē. vt in. d. l. abfentē. et poterit supior nedum pñiciare sniaz nllaz s etiā reformare sic ptingit in remedio appellatōis. qd ē singlr nōndū vt quēadmodū appellatio deuoluit cām ad supiorē vt possit etiā sniaz reformare. vt i. c. raimald. et i. c. raimun.

de testa. ita cā nullitatis facit qd nō. Inno. in. c. cū ptingat. j. c. et nō tradas h dictū obliuioni. nāz singularit limitat. c. pastoral. j. de offi. or. et de iur. c. venerabilib. in qd dicit qz citra appellatōez nō pōt archieps se impedire de causis sūditoy sui suffraganei. nā dicit supleri vel p aliud remediū equipollēs puta si adiret p viā nullitatis. et tenebis h mēti. qz nō memi tactū p canonistas.

Consultationib⁹ Reo ab sente nō p pñiciā delegat dar etiā ad diē nō restituet actorē l. p bare velit possessiōez et deiectionēz h. d. cōis diuisio. sed a ibi sup quo. Et pmo qz iudici nō possit hāre de cā infra tps sibi pñiciā p delegatē nō tū ppter h dicit omittit solenitates ibi stantiales iuri. Et scō q ad obtinēdā restituti onem dicit qd duo p bare. s. possessiōez et deiectionēz et ad h qndie allegat iste tex. Tertio no. qz abfentē nō dicit pcedi etiā cum agit possessorio. h tū declarā vt lat⁹ dicā. j. cū glo. si. In glo. j. in rēus glo. est q etiā si post noticiā l. f. az vel post citatōez iste reus abfentasset se nō pōt pcedi ad sniam restitutiōis lite nō pte. p ea q dicūt. j. in glo. sequit. et in glo. si. Et ad istū tex. in eo q innuit pñiciā suplet maxie. de h dictat⁹ vt dicit in glo. se. et si. In glo. ij. nō plura ex ista glo. pmo qz abfentē etiā ex iusta cā sit missio in possessiōē ex pmo decreto si nō defēdat. est em qd sibi imputet hāre nō dimisit procuratorem. Itē ista missio ē modici pñiciā. vñ sit etiā p abfentem cā reipublice tex. ē nōbil. in. l. ignorare all. in glo. Et scō nō ex gl. ibi boni viri arbitratu. q secūdū decretū in psonali actōe in psonis arbitrio boni viri. i. iudic. et sic nō ē necesse vt expectet annus a tpe pmi put tenuit Inno. in. c. dilecto. j. d. x. sig. et idē qd ista glo. et gl. iuris ciuil. i. l. cū pponas. C. de bo. auē. iudi. pos. et optime facit tex. in. l. si finita. s. nō aut statim. ff. de dam. infec. Tertio no. q amici abfentis sūt reqrendi anqz fiat missio i possessiōē. et idē nō. glo. in. c. cām. j. de do. et pñ. in l. tū legiste dixerūt hoc nō esse necessarium nec alibi probari. sed iura de hac requisitione amicorum faciendā loquunt de causis particularib⁹ vt in eis patet. de q p Ly. in. l. si vt pponis. C. quō et qū iudex. p Bar. in. l. apud iul. ff. ex qui. cau. dixi plene in. d. c. cām. Quarto no. ibi quasi diffinitue. q in possessiōe recuperandē snia dicit quasi diffinitua. et tene mēti istam glo. alibi dicit q est diffinitua. vt in. c. cū ad sedem. de ref. spo. Alibi innuit tex. q sit interlocutoria in. c. cū venissent. de insti. s. dic vt plene dixi in. c. si. de iudi. vbi etiā de h p glo. Quinto no. et tene mēti q in cā possessiōis dicit seruari iuris ordo sicut in cā pñietatis. et de h dic vt latius dicā in glo. si. Ultimo. no. qz si abfens ex iusta cā cōparer post annū dicit restitui in integrū non obstat q actor sit effect⁹ ver⁹ possessor p lapsū anni. ad h. d. c. dilecto. Itē adūte in eo q glo. dicit aliud esse bona alicui possideri et aliud in possessiōē mitti. et aliud restituere possessiōē. sunt. n. ista tria i se diuisa. nā vbi missio fit ex pmo decreto maxie i psonali missus i possessiōēz si efficit possessor s

custos. vñ dicitur in possessione si non possidere. vt i. l. is cui. ff. vt lega. noie caueat. cū xō sit missio ex se-
cūdo decreto tūc missus efficiat ver^o possessor. et ita
intellige glo. in scōo decreto. et p scōm decretū qñ
qñ iudex decernit vt bona possideat p actorē. qñqz
etiā vt illa bona vēdāt. qñqz dat insolūtū creditori
put sibi videf. d. q p Inno. in. d. c. dilecto. et plenif
sime d. mā h^o gl. p Bar. in. l. si finita. §. iul. ff. d. dā.
infec. dixi i. c. qñ. §. in alijs. et §. si. vt li. si pt. Quis
aut dicat latitare? dicit Inno. in. d. c. dilecto q lati-
re dicitur q vocatō iudicis non obedit intellige in fraudē
adūfarij. vt in. l. fulcinius. §. qd sit latitare. ff. ex q.
cau. in pos. ca. Restitutō xō possessoris sit cū pten-
dēs se violēter spoliātū perit restitutōez. vñ vult
possessionē tāqz ver^o possessor. ad traditionem xō
isti^o d. pcedi lit. pte. et seruato ordine iuri. Et si dice-
res qre ex scōo decreto pōt dari vera possessio et bo-
na vēdi lite nō pte. vt in. d. l. cū pponas. et in. d. c.
qm. in fi. et restitutio possessionis nō pōt fieri lite nō
pte. cū h^o pcurrat fauor spoliati. So. in h^o vltio casu
requirit diffinitiuā snia. qz pncipalit querit de spo-
liatōe. Et reglā iuris ē q lite nō pte. nō d. pcedi ad
sniaz diffinitiuā. vt in ti. vt lit. nō pte. p totū. §. in p-
cedēti casu cū inponit scōm decretū nō ferf snia
diffinitiuā. vñ nō pncipalit pncipalit sup debito fin
odiū ptiacis iudex p inlocutoria suā dat possessi-
onē vt insolūtū bona ptiacis. et q sit inlocutoria
nōnter voluit Inno. in. d. c. dilecto. et Jo. an. h. et
iō isti dixerūt q si iudex videt se deceptū. qz cā ppe-
quā fuit scōm decretū inpositū nō fuit vera ipemet
iudex pōt reuocare decretū qd nō pōt si snia esset
diffinitiuā. vt dixi in. c. pcedēti. Et an sit vey indi-
fincte q in cā restitutōis debeat seruari iuri ordo
dicā lat^o sup gl. fi. et p h^o hēs hāc gl. declaratā. ¶ In
gl. fi. p intellectu gl. op. tex. iste in fi. inuit q si iste q
dicebat spoliāse fuisset ptiar potuisset testes reci-
pi et snia ferri. Lōtra qd opp. de. c. ij. et qñ p totū. §.
vt lit. nō pte. vbi h^o q lit. nō pte. nō dñt testes reci-
pi etiā ptra ptiacē d. pcedi ad missionē ex pmo
decreto vel ad excoicatioez. put habet i. c. qñ i. §.
in alijs. eo. ti. So. glo. metu dñj ponit tres intelle-
ctus ad fi. c. ¶ Prim^o vt intelligat qñ re^o fuit abis
p^o lit. pte. et sic mutat casū. et h^o ista sit qdā impropa-
tio ad textū. qz dictio nisi. cū sit exceptio d. d. reglā.
vt nō. sup. Rica d. reg. iur. li. vj. m vt iura iurib^o cō-
cordet h^o impropatio admittēda ē vt sic exceptio fi-
at nō spāl^o ad pcedētia § in genere. vt sit sensus q
p abis nō d. pcedi ad sniaz nisi p ptiaciā se absē-
tauerit. §. p^o lit. pte. ¶ Scōs intellect^o vt finis intel-
ligat d. missioe in possessionē ex pmo decreto. et m^o
ti h^o tenuet f mibi nō plz qz enā iūmo casu ista nū-
sio si ē fieda. vt nō. §. in gl. ij. ¶ Terti^o intellect^o vt p-
cedat tex. fm opi. hug. et qñ dā anūqz q olim tenu-
erūt posse pcedi p ptiacē lit. nō pte. §. hodie veri-
tas est in dñi. vt h^o clare. §. vt lit. pte. p totū. iō ex-
tra glo. alij dederūt qrtū intellectu vt cū agit pos-
sessorio pnt testes recipi lit. nō pte. p ptiacē. ad qd
optie fac ista lra. Et p h^o qz tal^o qd d. momētanca.
C. si de momē. pos. l. vna. et videf agi de modico p

iudicio. et hāc opi. tenz. Guil. vt refert h^o pe. et plene
no. in. l. j. ff. de resti. in inte. et qñqz doc. nfi apte nō
reprobēt hūc intellectu. m ter. est in dñi in. c. ij. §.
all. fm cōm intellectu. itē videf tex. iūcta glo. in. l.
fi. C. si p vim vel alio. et plene examiat Bar. in. l. na-
turaliter. §. nihil cōe. ff. de acq. pos. vbi notabiliter
cludit q in oi possessorio d. seruari ordo iuris. et
sic fieri lit. pte. siue sit possessoriu retinēde. insti. de
interdi. §. hodie. siue sit possessoriu adipiscēde. vt i
l. iūcta. glo. ff. quoz lega. siue sit recuperande. vt i
d. l. i. idē fm cū in alijs interdictis exhibitoijs. vt
in. l. locū. §. si tabule. iūcta glo. ff. de tabu. exhib. et
vide lat^o p Bar. in loco pal. nec est vey q qd pos-
sessoria sit modici pndicij. qz magnū est cōmodū
possessionis. qz actore nō pbate re^o absoluit vt i. c.
fi. de iureiur. Itē difficile est pbare dñum et ppter
defectū pbatōis qd sepe pdir ius suū. et iō magnū
est cōmodū possessionis. qz releuat ab onere pbatōi
dñum. vt in. c. sepe. §. d. resti. spo. et tene menti pdi-
ctā pclusionē. Alij vt hōsti. ponit qrtā lect. vt iste
tex. ponat casuz spālē qñ pcurrūt ptiaciā. delictū.
violētia et fauor spoliati. et dicit Jo. an. q si volueri-
mus tenere hāc lec. debem^o addere qñtaz. §. qñ in-
risiditio fuit pcessa ad certū terminū vt h^o. quasi ve-
lit dicere q si volum^o recedere p istū tex. a reglā iu-
ris debem^o dicere q oia q h^o ponit necessario dñt
pcurrere. hec lec. mibi nō plz. qz fm eā papa h^o idu-
xisset ius nouū. qd nō est dicēdū cū rñdeat ad con-
sultationē vt ptz in pñ. et sic p nō. in. c. pultatōi. de
temp. or. et in. c. ex tua. de fi. pby. Alij aliter legūt
§ nō expedit instare. vñ tene pñū intellectu glo. et
pclusionē sup scptū quā post Bar. posui.

¶ Fine quia. Delegat^o pape in cā
sibi cōmissa iurisditi-
onē h^o sup ordinariū et quēcūqz maiorē. h^o
dic. In pma ponit decisa pultatio. i scōa rñsio ibi
tue. q tria fac vt p3 i lra. ¶ Mo. pmo q delegat^o ge-
rit vices delegat^o. et d. honorari tāqz repitās plo-
nā delegātis. p h. c. fi. xciij. di. et l. fi. ff. de offi. eius
cui mā. Et q inferf q delegat^o nō h^o iurisdictionē
iur. ppo h^o iur. delegat^o. iō dicit qdā q delegat^o nō
h^o iurisdictionē § iurisdictionis exercitiū. qd m repro-
bat glo. in. l. ait ptoz. ff. de re iudi. et p h^o tex. i. c. in
lris. §. eo. vbi explice d. dñi. ad idē. §. e. ex lris. et fa-
cit iste tex. p cōi stilo delegat^o qz cū scribunt pñb^o
dicūt et mādāt nris. imo veri^o aplid firmif pere rē.
qñ mādātū delegati sit ipi^o delegātis. qz illi^o vices
gerit. et fac iste tex. qz vicerectori scholariū sit hono-
rād^o vt rector. qz gerit vices rectori. d. q i. l. fili^o. et in
l. vicari^o. ff. de legat^o d. b^o. ¶ Mo. ibi supior et maior.
qz rōe iurisdictionis etiā delegate qd d. supior et ma-
ior ill^o i qd iurisdictionis h^o. ¶ Itē nō. q diuiso respectu
qd pōt ē supior et inferior et mior et maior. nā si cā
delegat^o p papā pposito senēsi p cpm senēsem ppo
sit^o ē maior epō q ad illā cām. ē aut mior i ceteri cū
sit sūdir epō. Et sic nō. casuz in q inferior pōt habe-
re iurisdictionē i suū supiorē. et i cū aiaditēre. §. cum
gerit vices sui supioris. ¶ Mo. ibi rebell^o et ptiar q
dñia est in rebel^o et ptiacē. Et nō. p siqto h^o verbi
rebellis. nō cūm soium dicit qd rebellis cū dñio suo

naturali resistit et etiam cum iudici non vult parere vel suam iurisdictionem impedit. Primum vero cum non vult consentire ad citationem iudicis. Et non. h. p. statim facientibus mentem de rebellibus et contumacibus. Item non. ibi fin. qualitate facti. quod pena contumacie est mensuranda per qualitate negotii et personarum. dixit tamen alibi glossa. singularis quod omnis contumacia est excoicatione digna. et ratio maior est quanto ex minori resurgit. quod videtur magis pertinere superius. ut non. in. c. duo sunt. et c. si impator. xcvj. di. quod tene meti. Item non. quod interdictum potest restringi ad certum actum unde potest clerico interdici sacerdotale officium vel exercitium alterius ordinis. Ultimo non. quod propter delictum et contumaciam episcopi potest interdici tota terra penitus ad iurisdictionem suam quod tene meti. Sed est dubium nobis nunc quid idem sit cuius cuius est episcopus seu diocesis. sua possit subici interdico propter factum episcopi. Tunc. per istam litteram et sic. non negari non potest quod cuius tamen pertineat ad iurisdictionem episcopi in spiritualibus. Ideo vult Archidiaconus. in. c. si finis. de sen. ex. li. vj. adducens illud textum. et dicit quod hosti. h. accedit ad opem. Tunc. si Vinc. intelligit istum textum. de terra pertinere ad metas episcopi dicens quod nisi sequeatur non de facto episcopi subici interdico. et per hac opem. quod mihi plures posset induci iste textus. ibi fra. illi non cuius non est episcopi. sed ibi habeat iurisdictionem spiritualis. sed de omni temporalis. ad hoc. textus. in. c. j. de postu. pla. iuncta glossa. facit etiam verbum spiritualis positum in fin. textus. quod inuit ut textus. intelligat de terra spiritualis pertinere ad iurisdictionem episcopi. in. c. j. episcopi habet iurisdictionem temporalem. non propter delictum unde tunc potest fra. subici interdico. ut. j. de sp. c. si c. et vide quod non. j. q. iij. in summa. et. xxij. q. iij. in summa. ubi bo. glo. et h. nobis. In glo. ij. in fin. no. singulariter ista glossa. ex qua habes casum in quo papa potest ligari a simplice sacerdote. cum. si. illi se subicit in confessionis actu. et idem non. glossa. i. c. nemo. ix. q. ij. et colligit ar. glossa. ex textus. h. modo. non quemadmodum delegatus est maior episcopo quod reputat personam papae delegatis. et ratio huius delegatus non potest episcopum ligare. ut in textus. ita et sacerdos cui papa preterit cum gerat vices dei. et papa per tunc sit persona puata sacerdos de maior et vice dei potest illum ligare. per h. c. si sacerdos. de offi. ordi. et textus. in. l. e. receptus ff. de iu. om. iu. ubi textus. dicit quod si maior iudex subicit se minori potest ab illo iudicari. Et not. ex ista glossa. ar. quod papa tenet preteriri per suam vniuersalem sacerdoti quem ipse elegerit. unde electio pertinet ad eum. quod non repit eo maior. Et idem tenet hosti. in summa. in ti. de pe. et remis. in. s. cui preterit. unde cui papa. et teneat preteriri et etiam Jo. an. i. c. significasti. de fo. ppe. et ibi plenius dico. in glo. in verbo tunc in fin. Sol. ut ibi non. in glo. sicut et plenius dicto huius glossa. et limitatione ad istum textum. vide. c. ij. j. c. ti. li. vj.

Ex parte. Si primus impetrauit primam dignitatem in ecclesia vacatura secundus impetrauit certam dignitatem ipsius ecclesie cum vacaret. et illa postea vacat primo non secundo debet. et est nobis decisio. primo ponit per questionem. secundum quod puto ibi quoniam. Item primo quod potest dari gratia ad archidiaconatum primo vacatur. Secundo non quod in eadem ecclesia potest esse plures archidiaconatus ut habent. et idem non. in. c. quoniam abbas. in glo. j. e. ti. Tertio non. quod in collateralibus admittit successio in beneficiis. non ut vides huius nepos potest habere beneficium sui auunculi non ratione

successionis sed ratione renunciationis. idem habet in. c. accedens. j. de accu. et in. c. ij. de arbi. Quid autem in ascensionibus et descensionibus dicat ut habet in. c. ad extirpandas. de fil. p. b. Item. quanto periculis bonam impetrandi beneficium vacaturum per renunciationem etiam certe persone. possit et impetrare gratiam quod si tunc vult renunciare beneficio suo quod mihi sic renunciatum prestat. et non. quod si admittat etiam in consanguineos. Item non. quod in litteris ad beneficia statum dare. unde scilicet presumunt surrepticie non facientes merito ne de prioribus. Et non ibi si meritos fuisset. quod per quod fallit obliuio. xxij. di. preterea. Item in glo. j. iunge h. glossa. ij. et non. ex vtraque glossa. iuncto textus. quod volens licite renunciare beneficio suo non de deducere in pactum ut prestat certe persone sed de pure et sponte renunciare in manibus superioris. si autem apponere pactum non valeret renunciatum nec collatio alteri facta. de qua vide quod non. glossa. j. q. j. ordinationes. et in. c. cum vniu. de re. p. mu. Si autem non apponit pactum tamen renunciat in alio gerit ut prestat certe persone et alius non renunciat nisi quod admittat simoniam. Glo. h. instat et videtur finaliter concludere quod non. et clarum habet in glo. in. d. c. ordinationes. dicit tamen quod per caritatem ex affectu carnalitatis inducit ad renunciantum. Item dic quod ubi committit mentalis simonia non tenet quod renunciare sic adeptus seu habitus tenetur de satisfactione per solam penam. textus. est singulari in. c. ultio. j. de simo. et eadem quod est canonico quod vadit ad officium principaliter propter distribuciones quotidianas. non committit simoniam mentalis. ut non. glossa. i. c. unico. de de. non. res. li. vj. Et non. glossa. i. c. eo quod distinguit inter prohibita quod simoniacia. et inter simoniaca quod prohibita. et silez glossa. h. c. cum p. de de. pac. et. j. q. iij. saluator. Et non. glossa. singl. in eo quod sentit quod in beneficiis cadit simonia non de iure diuino sed ex prohibitione ecclesie. In huius finem facit illud. j. q. iij. ex illis. et plene magis examinamus in repente. s. quod de in. c. extirpanda. de p. b. et videtur. c. di. c. nouit. ubi textus. loquitur de papa. In glo. h. ubi dicitur inspecta spiritualis sunt si glossa. et tene eam meti. ex qua habes etiam notum quod dispo non de generaliter spiritualis cophe dat per loca seu per subiecta dummodo veniat purificanda in vna re. in. l. n. h. ma daret. puto de primo archidiaconatu vacaturo si gratia veniebat purificanda in vno archidiaconatu et si in plures. et idem dicitur inspecta huius gratia est per spiritualis generaliter. et. n. dispo de generaliter verificat in toto genere et comprehendit in se quolibet speciem continentem sub genere. ut puta si lego vni oves suos meos et alteri lego certum suum tunc species derogat generi. l. v. de re. ff. de lega. iij. et plene non. in. l. quod in fin. ff. de fin. instru. ubi vtraque dispo solum venit verificanda in certa specie altera sit magis generalis quod ad verba non habet locum illa regula species derogat generi. ad hoc textus. in. l. si duo. ff. de le. j. et. l. si heres. ff. de op. lega. ubi dicitur quod vni fuit legatus certus fuit quod elegerit poterit ille eligere illum seruum quod fuit alteri spiritualis legatus. et per consequens facit sibi per non secundum legatum veniebat purificandum solum in vno seruo. id non potest dici legatum genere. quod clari attingit Bar. et plenius in. d. l. quod in fin. et alibi. l. si duo. per hanc rationem non dicitur quod si papa scribat per vno beneficium de tota diocesi et per secundo in certa ecclesia ipsius diocesis si vacat beneficium in illa ecclesia prestat per primo et non secundum. quia vtraque gratia est spiritualis per predicta. et est textus. apertissimus huius cui intellectum dare habes ultra alios per predicta

et hunc intellectum glo. tenuerunt Inno et hosti. h. sed
 Ja. d. ablōgia ut refert Jo. an. h. ponebat alia lec.
 intelligēdo q. utraq. gra erat h. privilegium. vñ nō su-
 m. h. in mā rescriptoꝝ h. in mā privilegioꝝ. q. i. velir di-
 cere q. scdm privilegium spale nō derogat pmo gene-
 rali lz secus sit in rpnis. ut in. c. j. de rpnis. ¶ Ad
 duo ex hac lec. pmo ipm pncipale dictū q. in privile-
 giis spēs nō derogat generi pcedēti. de quo pleni-
 us dixi in. c. cū ordinē. t. c. j. d. rescriptū. et dic. ut ibi
 ¶ Scdo nō q. gra ad beneficia psequenda pōt di-
 ci privilegium et foris pon. nām privilegium q. simplicis
 rescriptū. qd. itellige capiēdo privilegium. p. bñficio pnci-
 pis iur. no. in. c. olim. de d. sig. p. Jo. an. et p. Bar. i.
 l. ff. d. pñ. pñ. pma tñ lec. nōbilioꝝ ē. Et in fi. gl.
 dic. q. imo stat date i. lris impetrat ad bñficia. ut in
 c. cū cui. d. pben. li. vj. et in. c. nbi. de rpnis. e. li.

Ex parte. Tlbi pñā volūtas pape
 nō apper delegat iuris
 forma servare d. et rōnabiles exceptōes
 admittē. vñ alr. et sic. Si simplr scribit delegatō cer-
 ta forma expssa d. et nihilomin. exceptōes rōnabi-
 les admittē q. de eis nihil dicat in rescripto.
 Dividit. nā pmo ponit decisa qd. scdo solutio ibi
 qd. nō. tertio exceptio ibi nisi. q. rto qdā ptestatō ibi
 q. nec. ¶ Ad. pmo q. expssio certe forme in rescri-
 pro nō artat pñse delegatū ut nihil audeat pter cō-
 tēta in forma imo si rōnabilr excipit p actorē tene-
 tur exceptōes admittē. Ex q. inferit q. papa delegā-
 do cāz simplr nō intēdit tollē exceptōes rōnabiles
 pñ cōpetētes. d. et delegat. pcedē ad instar ordi-
 narij. ¶ Ad. scdo ex h. et ex tex. q. exceptōes min.
 rōnabiles nō d. iudex etiā delegat. admittē. vñ
 iudici data est factas discernēdi inf exceptōz et cō-
 pñmēdi vel repellēdi min. rōnabiles. ad h. vide qd.
 etiā nō. Inno. in. c. post electōes. in fi. d. pñ. pñ.
 vbi nōnter dic. q. lz exceptō sit legitia in se. tñ si iu-
 dex vehemēter psumit eā opponi cā dilātādi iudici-
 um et eā nō esse verā pōt et d. eā nō admittē. nec d.
 curare de appellatōe pñ. q. appellatio nō iustificat-
 tur nisi pñf. veritas exceptōis. ut in. c. interposi-
 ta. de appel. ¶ Ad. tertio ibi iur. eqtate. q. iudex d.
 pcedere fm eqtate iure tñ informatā. q. d. iudi-
 cē hñe eqtate p ocul. ut in. c. fi. d. trāfac. t. l. placuit.
 C. de iudi. t. in. l. q. si ephesi. ff. d. eo qd. cer. lo. d. in
 telligi d. eqtate iure informatā ut h. q. iudex nō d.
 esse clemētiōr lege. ut in auc. de iudi. §. optz qd. nō
 pñ illos q. dicūt se amplecti eqtatem spreta iur. for-
 ma. illa cñ nō pōt dici eqtas s. inqtas. q. deuiat
 ab eo qd. iustū et equū ē. cū lex sit fundata sup rōe
 et eqtate. j. di. pñf. rudo. t. d. l. placuit. t. i. c. erit au-
 tē lex. iij. di. ¶ Itē nō q. pñceps pōt in rescripto
 tollere oēs exceptōes nō tñ psumit h. velle facē ut
 h. in fi. et in. l. q. rñes. C. d. pñ. impa. offe. t. j. latr. sub
 iñiā. ¶ In glo. ij. in fi. nō istā gl. singlr q. facit ad
 mltā. et pmo si pñceps in rescripto vñ statuto dic. nul-
 lā exceptōez in aliq. facto debere admitti ut intelli-
 gat de exceptōe min. rōnabili nō aut de legitimis
 et rōnabilib. et p h. d. gl. facit. q. non est verisile q.
 pñceps p xba gnālia velit tollere iur. obseruātiāz
 maxie cū rāto pñudicio puati. ar. in. l. si qñ. C. d. in

offi. testa. et in. c. ecclia. d. elec. nisi aliq. exceptio spe-
 tialr tollat. nā tñc nō d. admitti si sit in se rōnabil.
 i. sc. dic. Jo. an. in h. vñimo si expmūt aliq. spāl ex-
 ceptōes pñles et sñcif clausula general. nāz tunc
 oīs exceptōes pñles expssis vident sblate. ut in
 c. q. ad agēdū. de pecu. li. vj. et qd. nō. in. §. qñtū. all.
 in glo. S. Guil. na. resistit pmo dicto gl. dicēs q. ex
 q. simplr et generalr tollit exceptōes d. et etiā intelli-
 gi de legitimis et rōnabilib. q. q. totū dic. nihil ex-
 cludit. rix. di. si romanoz. host. capit. mediāviā ut
 p illa generalitatē intelligat remore exceptōes mo-
 ratorie seu dilatorie nō aut pemptorie q. sūt maio-
 ris pñudici et q. pñceps de facili nō tollit. dic. l. q.
 rñes. Do. an. dicit. q. si impator vult solū tollere di-
 latorias valet rescriptum. d. l. quonēs. s. si vult ex-
 tendere rescriptum ad pemptorias non valet re-
 scriptū nisi aliter appareat de itētiōe mādātis p dictā
 l. qñtēs. et q. xba sūt generalia d. sup h. pñf. prin-
 cepts. ar. c. sane. s. c. Ego latr. dicerē sic. q. aut prin-
 cepts remouet exceptōes oīs in casu in q. remoue-
 re nō pōt. ut q. generalr intelligēdo excluderent
 defensioes q. sūt de iure gentiū. et tñc in dubio ver-
 ba generalia dñt intelligi de exceptōib. min. rāto
 nabilib. ut sic rescriptū recipiat infptatōez fm po-
 testatē mādātis. ad h. de. pastoral. d. re iudi. t. c. a
 nob. j. d. sen. ex. facit. c. ij. d. pñ. li. vj. et i. b. casu pōt
 saluari ista gl. aut sum. i. casu in q. pñceps pōt tollē
 exceptōes ut q. si d. iur. pñf. iudice. ut exceptio
 pñf. rei iudicate et sñles. et tñc puto q. xba gene-
 ralia dñt generaliter intelligi p. l. j. ff. qd. vi aut dā.
 et pñf. tex. q. apte h. pbat nō cauillādo lram. In h.
 rñ aditendū est p. Bar. in. d. l. j. q. aut rescriptū et
 statutū in tollēdo exceptōez fundat se sup aliq. qñ-
 tate. et tñc admittit oēs exceptōes detrahētes illi
 qñtati sup qua dispositio fundat. exemplū dic. sta-
 tutū q. nulla exceptio admittat p instrumentū pu-
 blicū. certe possuz opponere oēm exceptōez p quā
 infero instrumentū nō ē publicū. q. tñc rō disposi-
 tōis cessat. et iō alibi dixi glo. singlr in de. vnica d.
 questr. pos. et fru. q. si p statutū tollit oīs exceptio
 nullitatis pñf. possuz nihilominus opponere q.
 snia fuit lata a iudice nō suo. nā p h. infero q. nō est
 snia. ut in. c. at si clerici. d. iudi. Itē hec. pñf. in. d.
 l. j. iñcta glo. ff. qd. vi aut dā. In sup scias q. si statu-
 tū simplr tollit exceptōes pñ nihilomin. re. implo-
 rare officiū iudicis. s. h. aliqua exceptōem rōnabi-
 lē pñf. pñf. actoris. q. officiū iudicis supplet vbi sñ-
 est eqtas nālis. q. ppter rigore tollit pñ factas ex-
 ceptōes ut in. l. plane. ff. de peti. here. et notanter
 voluit Bar. in. d. l. j. hoc vñ nisi statutum dicat q.
 nulla defensio admittat. quia verbuz defensio est
 magis latum q. verbū exceptio. et h. casu nō est ali-
 quod remediū nisi ut ps soluat s. postea poterit re-
 petere ex quo habebat exceptōez legitimā qua ve-
 tante statuto nō poruit vñ. ar. in. c. debitores. de
 iureiu. et voluit Bar. in. d. l. j. qd. est valde nōndū.
 et pñf. in aliq. accedit Jo. an. iu. addi. Spe. in
 ti. de sen. §. vt aut. p. pñ. pñf. pñf. pñf. vbi statu-
 tū seu lex tollit exceptōes. q. tñc pñf. de volūate
 statuti pñf. pñf. vbi pñceps i. pñf. suo tolleret

dic qd pma frōre rēptū psumit falsū. qz ptra volū-
tate pncipis vt pz h in fi. c. z in l. qñes pal. vñ alibi
dixit glo. nōbil. q si pūlegiū pcedit p cōem sūlum
pūlegioz z p pūctudiez pncipis psumit falsū. vñ
dz expectari scōa iussio pncipis. ad h vide bo. tex.
iūcta glo. fi. in. c. cām q. ij. j. de testi. z facit tex. in. c.
qd sup de fi. instru. // In glo. fi. in fi. in illa. l. pncip
vt vnusqz sequat originē patric. nec vlla p. more
pūctie ferri situat exceptio. Cū. soluit vt. s. i. gl.
qz ibi nō habebat locū excusatio. z sic non tollit ibi
ius rōnabile exceptōem.

Quoniam. Delegatio facta digni-
tati nō expōso noie pfo
ne trāsīt in successorē. pma ps narrat factū
scōa illō approbat ibi nos. z pone casuz lfales vt in
glo. // Ho. pmo q iudex pōt p se pfigē tminuz pri-
bus ad agēdū absqz eo qz citet p nūciū. qz monitio
a iudice facta hz vim trine citatōis. vt est tex. nōbil
fm cōem intellectū in. l. ij. C. quō z qñ iudex. quez
intellectū seqt glo. nōbil in. c. pfuluit. j. c. in xbo p
terminū. z idē glo. in. d. l. ij. // Ho scōo ibi porre-
cto. qz vbi morit delegat? cui facta fuerat cōmissio
expōso noie dignitatis dz rescpuz de nouo pūari
successori. arg. in. l. mutari. z qd ibi nō. ff. de pcur.
h tñ nō puto necessariū. qz substitut? in illi pmo-
tuo poia censet eodē iure cū defuncto. z dz cām af-
sumere in terminis suis. vt in. l. mortuo. ff. de iud. z
in. l. pperādū. C. e. nā dignitas nō variat p muta-
tōez psonē. vt in. c. si gratiose. s. rescrip. li. vi. // Ho
q delegatio qñqz sit expōso noie pprio. qñqz expōso
noie appellatiuo vt est nomē dignitatis. z ē nomē
ppriū qñqz ad ppositū nostrū id qd pphēdit vnum
corp? seu vñ ens vt petr? nomē xō appellatiū cō-
phēdit in se plura. z hz se qñqz vt gen? vel vt spe-
cies ad cōprehēsa. vt aial. hō. cōs. abbas. Itē nō.
q si delegatio sit alicui sō noie appellatiuo tali q hz
successorē delegatio trāsīt ad successorē etiā re inte-
gra. secus si fiat expōso noie ppo tñ qz vt p dicit no-
mē pprū denotat solū vñz corp?. iō illo extincto
extinguit iurisditio. // Itē nō. q dispositio. qñqz
est real qñqz est psonalis. z dz real qñ est cōreplata
dignitas psonē q trāsīt in successorē. z in dubio vi-
det pteplata si dispō est fundata sup noie dignita-
tis. qñqz est psonalis. s. qñ est fundata sup psona
z in dubio videtur fundata super persona si est cō-
cepta sub noie pprio. z ad h quondie allegat iste
tex. // Itē nō. q substitut? in dignitate videt substitū-
tus in oib? appenditijs z accessorijs ad dignitatē.
// In glo. j. in fi. Ex hac glo. hēs duos modos in-
telligēdi tex. z scōs mod? meli? pgruit lfe in q solū
dz q abbas leicestrie citauit. vñ intellige q citauit
mortuo collega suo qd potuit facē xñte clausule
illi? q si nō oēs. de q in. c. sciscitar? s. de rescrip. Si
aut nō fuisset appōsa illa clausula nō pōt vñ sine
altero pcedere etiā si reliqu? sit mortu? vt i. c. vno
delegatoz. j. c. pōt z tertio intelligi q licz cā fuerit
cōmissa duob? pōt tñ vñ sol? inloqui s cōparen-
do etiā collega supstite. vt glo. voluit nō. in. l. pom-
pomi. als incipit si vñ. ff. de re iudi. z p trariū tñ te-
neri ibi Bar. z veri? p q facit tex. in. c. prudentiā. z

l. c. cāz. j. c. nā nullū actū iurisdictionalē pōt alē sine
altero exercē ex q si delegati. simplr dati vt i iurib?
pal. z h satis tacite voluit ista glo. cū se. in eo q ad
validitatē citatōis pōderat q illa clausula si nō om-
nes fuerat appōsa. z h bene notabis. // Et nō. ex
istō intellectu z glo. se. singlarē intellectu illi? dau-
sule q si nō oēs vt durate impedimēto possit alter
solus pcedere. s. eo cessante dz pcedere cū collega
sicut fecit iste abbas q admisit substitutū college. se-
cus dic in clausula hodie vñrata vt vñ? vt alter zē.
s. qua die vt le. z nō. in. c. cū plures. j. c. li. vi. // In
glo. ij. diuide hāc glo. in quatuor ptes. in pma for-
mat vñā qdēm. deinde format duas oppositōnes
posimodū aliā qdēm. scōa ibi. sed videt q idē. ter-
tia ibi. s. videt q etiā. qra ibi sed pone. // Redeo
ad pma z qro declarando glo. q est rō q delegatio
facta expōso noie appellatiuo seu dignitatis trāsīt i
successorē etiā re integra. z sec? est in delegatiōe fa-
cta expōso noie pprio. nā illa expirat p mortē dele-
gati nec trāsīt ad successorē seu heredē. vt i. c. vno
delegatoz. j. c. sol. dicit h glo. in pma pte in effe-
ctu q cū expmē nomē dignitatis cōmissio videt
facta dignitati q nō morit nec alterat ex mutatiōe
psidentū. xij. q. ij. liberti. z i. c. si gratiose. de rescp.
li. vi. s. qñ fuit expōsoz nomē pprū tñ delegatio ē
facta psonē q quidē est corruptibil. vñ psona mor-
tua extinguit iurisditio tanqz accessoria ad psonā
vt in regla accessoriū in. vi. z h est qd voluit dicere
glo. dū dicit q indiuidua qñdie peunt. nā sumitur
h indiuiduū p corpe alato z fressi. z dz indiuiduū
qz stāte vita nō pōt diuidi. nā si hō diuideret in du-
as ptes desineret esse hō. qz hō cōponitur ex aia et
corpe. vt in. c. in qdā. de cele. miss. nō aut intelligat
de aīabus aut de angelis. nā aīe sunt indiuidue z
tñ nō corruptibiles. // Lōtra h oppo. capiēdo scōam
prem glo. z videt q idē sit dicendū vbi exprimitur
nomē appellatiuū tñ. nā qñ sit cōmissio alicui exi-
stenti in dignitate semp dignitas restringitur p de-
mōstrationē aliquā. vt si dz cōmitto cām epō senē-
si. nā illi d verbū senēsi restringit illō appellatiuū
epō ita q nō possit intelligi nisi de vno epō. qz vñ ē
epō senēsis z nō plures. ergo pinde est ac si fuisset
expōsum nomē pprū tñ. nā ob h nomē appella-
tiū differt a pprio. nā pprū nomē est illud qd con-
uenit vni soli. z cōphēdit vñz corp? tñ. nomē xō
appellatiuū puenit plurib? z cōphēdit plura z hz se
qñqz vt gen? qñqz vt spēs ad cōphēsa. vt si dico ani-
mal cōphēdit in se oīs species sil vt hoīem. equū.
bouē z fīles. vel si dico hō cōphēdit in se oīa indiui-
dua sil vt tñū sempiternū zē. ita ad ppositū si dico
epō cōphēdit sil nō magis istū q aliū epm. con-
uenit cū pluribus nec ex significato suo restringi-
tur ad certā psonā. ergo qñ pfertur nomē appella-
tiuum seu nomē dignitatis quod idem est cū illa
restrictione videtur q habeat instar nominis pro-
prij ex quo solum cōuenit vni. Sol. dicit glo. in ef-
fectu q licet pferat nomē appellatiuū cū illa restri-
ctōe nō tñ est nomē pprū s est appellatiuū singula-
re sic senē. vult dicē q nō desinit esse appellatiuū p-
pter restrictōez s ē singulare. qz cōphēdit eodē tpe

vnū dūtarat. et ppter h appellat singulare q̄ si singulariter designatū. s̄ est appellatiuū. q̄ licet eodē tpe nō cōphēdat nisi vnū ppter restrictōz tñ succē siue cōphēdit plures. q̄ si dico senēsi ep̄o nō min⁹ cōphēdit successorē q̄ p̄ntem. et ideo est appellatiuū. s̄ si dico petrus iōānes et eodē tpe et succēsiue nō cōphēdit nisi vnū corp⁹ certū et determinatum. vñ si moriē et vocē alius eodē noie nō tñ est ille petrus iōānes s̄ ep̄us senēsi. semp̄ est idē. sicut idē est p̄s. licet indiuidua q̄tidie mutent. vt in. l. pponēbat. ff. de iudi. et ex h hēs solutū h p̄trariuz hō ob. si dicas paria esse vt aliqd̄ exp̄maē noiatz vel p̄ circūlocutionē. vt in. l. noiatim. ff. de libe. et posthu. et no. in. c. i. lateranēsi. de p̄ben. nā dico q̄ quo ad certificandū psonā illa equipollēt. s̄ q̄ etiaz ad significatū dispositōis q̄nq̄ differūt. q̄ noia appellatiua faciūt dispositōez realē s̄ p̄pria psonalē. vt h. et no. in. l. et q̄. ff. de iur. om. iud. et in. l. centesimis. ff. de ver. ob. et in. c. si gratiose. de rescō li. vj.

Sed p̄tra p̄dicta et p̄tra tex. op. sc̄do capiēdo tētiā p̄tē glo. et p̄mo de. l. filie. s̄. titia. ff. de condi. et de mon. vbi dicit tex. q̄ testat̄ legauit agatheaz ancillam deinde sup̄uicēs eā v̄cēdidit et emit aliā cui imposuit idē nomē et ibi q̄ mortuo testatore illa agatheā postea emptā debet̄ legatario. ecce ergo q̄ dispositio p̄cepta noie p̄prio nō est psonalē s̄ trāsīt in aliā eiusdē nois. ad idēz sc̄do adducit. l. placz cū. l. seq̄nti. ff. de lib. et p̄. vbi testator instituit postmodū heredē et postmodū duxit aliā vxorē ex qua reliquit posthumū. et ibi q̄ ille d̄z esse heres. et sic extēdit dispō ad illū q̄ nō erat posthum⁹ tpe testamēti. ad idē tētiō facit. l. annua. s̄. j. ff. de an. le. vbi testator legauit sacerdoti hierophilato. et p̄cludit ibi legatū deberi etiā successorē. et sic licet fuerit exp̄ssum nomē p̄pziū vt hierophilato nihilominus trāsīt dispositio in successorē. ergo eodē mō debemus dicere h. q̄ si cā cōmittit alicui p̄lato etiaz exp̄ssio noie p̄prio q̄ dispō d̄z trāsire in successorē cui⁹ p̄trariū d̄z h in tex. So. glo. multū breuiter se expe dīt de his p̄trariis dicēdo. q̄ testator ibi illud voluit et put glo. doc. antiq̄ s̄ nō aperit glo. q̄ mō colligitur mēs ista testatoris p̄tra dispositiōem iuris. vñ dic sp̄ali⁹ marie post lal. q̄ in. s̄. titia. non venit agatheā postea emptā. q̄ testator dixit. lego ancillam agatheā q̄ mea erit tpe mortis. vñ ppter xba seq̄ntia apparet q̄ testator nō intellexit de p̄nti agatheā s̄ de agatheā q̄ postea sua esset tpe mortis. Tñ adiute vltra lal. q̄ relatiuū q̄ de sui nā restringit p̄cedētia. vt in. l. Stichus. ff. de lega. j. et l. cunctos p̄pos. C. de sum. tri. et si. ca. et l. oēs p̄li. ff. de iusti. et iur. et vtrobiq̄ p̄ Bar. vñ sec⁹ si testator simplr dixisset lego agatheā ancillā meā. ar. in. l. si ita. ff. de auro et argē. lega. et q̄d no. in. c. quia circa. de p̄ziui. Ad l. placet. dic q̄ pot⁹ facit p̄ q̄ p̄tra. q̄ posthum⁹ est nomē appellatiuū et iō idifferēter cōphēdit omnē posthumū dūmō sit isti⁹ testatoris. nā ibi testator nō restringit se ad tps testamēti. Ad. l. annua. s̄. j. dic q̄ mltiplex est intellect⁹ illi⁹. l. nā p̄mo pōt intelligi q̄ verbū hierophilato nō sit nomē p̄pziū s̄ nomē appellatiuū templi v̄l officij. vñ hierophilato

eo grece idē ē latine q̄d sacer custos et sic cōiter intelligit illa. l. et sic intellecta p̄cordat cū isto. c. **I**tem sc̄do p̄supponēdo q̄ illd̄ xbu sit nomē p̄pziū tñ ppter xba ibi seq̄ntia apparuit de volūrate testatoris q̄ volebat solui etiā successorē. nā ibi testator reliq̄t legatū annū sacerdoti qui in illo tēplo erit. q̄ xba sūt extēsiua ad futurū tps. vt no. i. c. significauit. d̄ testi. p̄ Anno. et p̄ hec habes soluta oia p̄ria. et habet glo. declaratā vsq̄ ad vltimā p̄tē quā nūc non p̄se q̄a or. q̄ attingit materiā separā a p̄dicti. Sed aggreddēdo nūc materiā p̄dictā q̄ est multū capnosa et difficil. et facit nedū ad materiā h⁹ tñ. s̄ etiā ad alias dispositiōes cū querit an dispositio sit realis an psonalis. et sic an extinguat cū psona an trāsseat in successorē. nā etiā p̄uilegiū psonale extinguit cū psona. vt in reglā p̄uilegiū. de re. iur. in vj. reale x̄o trāsīt in successorē. vt in. c. cum venissent. de insti.

Ideo q̄ro generalr nūqd̄ dispositio cēsenda sit semp̄ psonalē ex eo q̄ exp̄ssum est nomē appellatiuū seu dignitatē. et q̄d idē sit mltā scribūt h p̄doc. et p̄ Jo. an. lat⁹ in reglā p̄uilegiū p̄all. et p̄ Bar. in d. l. et q̄. ff. de iuris. om. iudi. succinate tñ ibi trāsīt. et facit q̄d ip̄e no. i. d. l. ceterisimis. S̄ p̄clude sic clare. breuiter et p̄clusiue q̄ ad cōiecturādā q̄litate dispositiōis debem⁹ p̄ncipalr attendere nō ad noia p̄pria seu appellatiua. sed ad alia xba p̄tenta in dispositiōe. Itē ad materiā subiectā. et si xba v̄l materia subiecta innuūt q̄ dispositio debeat esse psonalē sic erit cēsenda nō obstāte q̄ sit exp̄ssus nomē appellatiuū. exēplū i xbis vt si papa p̄misit cāz ep̄o senēsi exp̄ssio noie dignitatis tñ. s̄ dixit q̄ cōmissio nē sibi faciebat ppter trāsactā in eo vitā et acumen scie sue. nā ex his xbis clare p̄stat q̄ non habuit respectū ad dignitatē s̄ ad psonā. nā xba deseruiunt intētiōi et nō intētiō xbis. ad h. c. mādata. de p̄sum. et i. c. sc̄do req̄l. i. si. d̄ appell. et h̄ sat voluit Jo. an. i. d. reglā p̄uilegiū. et Anno. j. c. si. exēplū i. nā subiecta fuit ex cōicat⁹ ep̄s senēsi exp̄ssio noie dignitatis tñ certe ex cōicatō nō trāsīt in successorē. q̄ ex cōicatō nō ferit nisi tñ ppter p̄tūmāciā seu delictū iuxta no. in. c. ep̄i. xj. q. iij. s̄ non d̄z extēdi ad successorē q̄ nō repit p̄ntiā aut delinq̄ns. vñ ex mā subiecta cōphēdim⁹ q̄ t̄ disponēs habuit respectū ad psonā et nō ad dignitatē. p̄ h̄ v̄id̄ tex. cū gl. q̄ ē nōbi lis i. c. aduīl⁹ d̄ imu. ec. et iō si ex cōicat⁹ vicari⁹ ep̄i nō trāsīt i successorē. vt nō. i. c. j. d̄ of. vica. li. vj. ad idē v̄id̄ bo. gl. no. i. c. ij. in xbo mortuo. et in xbo exp̄sserit d̄ testa. li. vj. q̄ d̄ic. q̄ si amic⁹ et familiar⁹ alicui⁹ abbat̄ fecit cū executorē testamēti sui exp̄ssio nomē dignitatē tñ illd̄ officiū nō trāsīt in successorē. quia illa officia solēt cōit̄ iniūgi amicis. et iō ex q̄ p̄stat de amicitia et familiaritate debem⁹ p̄sumē q̄ dispō fuerit psonalē. et hāc p̄clusionē no. q̄ facit ad mltā ad quā allego tex. aptū in. c. req̄sisti. d̄ testa. i. c. p̄tifficē. xij. q. iij. vbi d̄z q̄ si relictū sit ep̄o v̄l alteri p̄lato a p̄uicēto videt̄ factū p̄replatōe p̄sone et nō contemplanōe ecclie licet sit exp̄ssus nomē dignitatis. secus si fieret ab extraneo. Ad idē. c. dilecti iūcta gl. de foro cōpe. vbi p̄bat q̄ si in causa ecclastica daf̄ receptū exp̄ssio noie p̄prio p̄ p̄latū q̄ intelligit referi

ptū datū p dignitatē rōne mae subiecte. Si aut ex verbis vel ex mā nō p sumi plectura de qualitate dispositōis. qz mā t verba sūt pportēnabilia psonne t dignitati. exēplū i delegatōe cāe vī i pūlegio nā ista solēt pcedi qñqz psonne qñqz dignitati. vt p totū istū titulū t tūc distingue. aut ē exp̄ssuz nomē p̄pūm tñ t dispositō ē psonal. aut appellatiū tñ t dispositō est real. vt pbat h in tex. ibi sub exp̄ssis noibz locoz t nō psonaz. t expone locoz. i. dignitatū q locis p̄sunt. ad idē. c. si grōse. de rescp. li. vj. vbi enā tex. nōbilit idē pbat respectu mādator. vt si mādator disponit sub noie p̄prio vī edpōllēti tē dispositō nō trāst i successorē. sec⁹ em si tñ noie dignitatē. vt si papa dicerz. sedes ap̄lica cōmittit tñi hāc cām tē. t p h soluit p̄rariū qd formari pōt de c. l. j. e. l. j. host. alit soluat t min⁹ bñ. idem qd. s. t. Bar. i. l. t qz. p̄al. aut ē exp̄ssū nomē p̄pūz t appellatiū sūt. vt qz dīc carolo etiā ep̄o senen. t tūc ē dubiū vtz act⁹ habeat attribui psonne an dignitati. et qdam dicūt q dignitati. qz ip̄i q̄litas est potētiōz t firm. or. alij dixerūt q si pcedit nomē p̄pūz dispositō est psonal. sec⁹ si nomē dignitatē. t hāc opi. t. glo. i. l. cū ita. s. j. ff. d. p̄di. t demon. t ipe. t Bar. i. d. l. t qz. s. Guil. distingue vtz disponēs habeat familiaritatē psonne seu noticiā t pcedat pmissa distinctio. aut nō hz noticiā psonne. t tunc videt p̄siderasse dignitatē. t sic pōt saluari p̄cedēs opi. hēc opi. q̄ satis placet videt p̄bari ex duabz legibz sūt iustis. ff. de stipu. seruo. l. si cōis seru⁹. alij incipit si seru⁹ cōmunis. vbi tex. singulari i hac mā fac dīam cū cōis seru⁹ stipulat dñis suis vtz pcedat nomē appellatiū an nomē p̄pūz dñoz. alia. l. e. ff. de re. du. q̄ habebat. vbi tex. vult q si exp̄mēs nomē p̄pūm t nomē appellatiū alicui⁹ errauit i noie p̄po aut appellatiū i dubio si nō hz noticiā psonne videt p̄siderasse nomē appellatiū t q p̄inde ē ac si nomē p̄pūm nō fuisset adiectū. hēc opi. p̄z do. An. b. s. ego allego Bar. q̄ hāc opi. exp̄sse t. d. l. si cōis seru⁹. t dat ibi aliā nōbilit limitatōz dicēs. q si fm altroz dispositio esset inuili debemus in dubio dicere illud nomen fuisse contemplatiuum fm q̄ dispositio tenet. p hoc. c. abbate. de x. sig. t. l. quonienis. ff. de ver. ob. t p b dico q si cōmissio fuit facta exp̄ssio nomē dignitatē t erratū fuit i noie p̄po nō est curandū d illo errore ex q̄ disponēs nō habebat noticiā illi⁹ psonne. sec⁹ si habuisset noticiā p. d. l. q̄ habebat. ad p̄dictā distinctōez fac qd le. t no. i. c. mādara p̄al. Et p̄dictū videt mihi difficile sustineri posse gl. i. c. statutu. s. j. d. rescp. i. vj. i xbo canonid. quam ibi seq̄t Archi. t Jo. an. i nouella. l. j. qdā p̄. dīc enīz illa gl. q si delegat⁹ p̄ datā l̄fapz desinit ēē canonicus q poterit cōgscē d cā. t q̄ fact⁹ ē q tpe cōmissio nis erat capax. nā p̄dictā distinctōez videt alit dīcēdū q si nomē appellatiū p̄cederz vī p̄cederet p̄pūm. t papa nō habet noticiā psonne q tūc cū dispositō sit real nō dīz iste posse cōgscere si desinit ēē canonic⁹. p hoc fac qd no. h. Inno. t sequit cōiter doc. dicēs q vbi cōmissio ē facta loco t nō psonne si psona tūc etnī i dignitate trāst ad aliaz dignitatē nō cōgnosct ipe s̄ successor. Et fm hoc incidet

alia nōbilit iueſtigatō nūqd succedēs i canonicatu debeat cōgscere de cā mortuo canonico cui facta fuit delegatō. t iste due dubitatōes nō dedarāt p hoc. nec h nec ibi. Si aut velles saluare illā glo. pōt test dīc q postq̄ cōmissio sit canonico videt s̄ p̄sonal. qz canonic⁹ desinit p exp̄ssionez nois p̄pūj. nam nūb l valeret cōmissio si diceret. cōmitto canonico senen. qz ēē icera. t iō op⁹ est vt exp̄mat nomē psonne dīcēdo. cōmitto petro canonico tē. t sic videt q nomē p̄pūj sit hoc casu p̄pōrēti maxime qz canonic⁹ nō hz successorē i onere t honore s̄ capitulū sibi succedit. vt no. glo. t Inno. i. c. q̄ sicut. de cle. t est tex. i. c. relatiū. de testa. sec⁹ aut est i alijs hñtibus dignitatē seu psonatū. nā isti habent successorē in onere t honore i. c. pastoral. s. j. j. de off. or. t singit successor eadē psona cum p̄decessore. vt no. Inno. i. c. q̄ sic. p̄all. t hoc tenēdo frustra querit vtz trāseat i successorē. qz est psonal. t extinguitur cū psona t cā seq̄t. vt i regula pūlegiū. de reg. iur. in. vj. s̄ tenēdo q cōmissio sit real est dubium vtz mortuo canonico succedat in delegatōe successor delegati. Do. an. nō firmat h pedes s̄ dicit q si ecclia nō hz nūez certū tūc in dubio etiā nō succedit successor. qz p mortē extinguit canonic⁹. vt i. c. dilecto. de p̄ben. s̄ si ecclia hz nūez certū tūc dīc q decisio pendet ab alio vtz canonic⁹ habeat successorē t sic simplr trāst. Sed ego sup̄ dixi p̄ Inno. q p̄pue nō habet successorē licz alteri p̄ferat canonic⁹ tñ si cōmissio ēē facta canonicatu ex q̄ canonicatus ille p̄ferat alteri nō apparet rō q̄re ille non debeat cognoscē. Et ex his reddit vtrazqz opi. dubia t sustentabil. t est tūc tenere opi. vt cōmissio sit facta psonne t cessabūt omnes ambiguitates. et saluabis illā glo. cui⁹ dīctū originalit est spe. i. ti. de le. s. si. x. qd si causa. Item circa p̄dicta multuz dubitat si cōmissio fuit facta vicario ep̄i. vtrū si p̄dēte causa desinat esse vicari⁹ possit ipe cognoscē vel cognitio transeat in successorē. Glo. ij. i de. t si p̄ncipalis. de rescp. nimis succincte loq̄t dicēs q si fuit exp̄ssuz nomē p̄pūj pōt ipe cognoscere alis secus. t nihil dīc vtrū successor possit cognoscere nec etiā aperit si sit exp̄ssum nomē p̄pūm t nomen appellatiū simul. tū videt loqui qñ vtrunqz fuit exp̄ssum. sed si etiā papa nō habebat noticiā psonne videt illa glo. destrui per theorica p̄dictam. Quidā tamē sumō tenuit q successor nō potest cognoscere. Item ipe. t Bar. in. d. l. t qz. t i. l. quod principi. ff. de le. ij. s̄ mouent noua p̄sideratione. dicunt enī q vicari⁹ nō habet dignitatē noie p̄po. quia iurisdīctio sua est ep̄i. t facit idē consistoriū cū ep̄o. vt in c. ij. de consue. li. vj. hinc est q ep̄o excōmunicato vel mortuo cessat potestas vicarij. Itēz ep̄us potest reuocare vicarium ad libitūz. ad hoc bo. gl. in de. si. de p̄cu. t in de. ij. de rescriptis. no. Jo. an. in. c. pe. de offi. vica. vide tex. in. c. j. e. ti. li. vj. hoc probat per simile. nam si aliquid relinquit principi legatū trāst in successorē. sed si relinquat auguste seu impatrici nō trāst in impatricē futuram. vt pbat in. l. si auguste. de le. ij. t. d. l. q̄ principi. b̄ ideo. qz p̄nceps hz dignitatē noie p̄prio.

augusta choruscet ex radijs impatoris et nil habet ex noie pprio. Do. an. nō firmat h̄ pedes. s̄ repio Pau. de leaza. in. d. de. et si p̄ncipal. exp̄sse tenentē p̄trariū. videlicet q̄ successor in vicariatu succedit i cognitōe cause delegatē. h̄c opi. tenet h̄z nō allegat Pau. d. me. d. car. dicēs q̄ d̄ria est maria inter augustā et vicariū. q̄ augusta p̄ncipat de dignitate marini passue q̄z nihil agit s̄ honorat ex p̄sona mariti. sed vicariū p̄ncipat ex iurisdicōe ep̄i actue. nāz h̄z iurisdicōne quā exercet. et cōter tenet q̄ habeat ordinariā. et p̄ h̄ allego glo. in. c. plect. xxv. di. et in c. l. de offi. vica. li. vi. tenet h̄z Inno. in. c. suā. c. ti. ergo nō est omnino dignitas aliena. et iura tractat de offi. vica. vñ puto q̄ idē dicēdū de vicario q̄d di. xi. s̄. de h̄nib⁹ alias dignitates h̄z pprie et stricte vicariū ep̄i pot⁹ dicat habere q̄ndā p̄rogatiuā q̄z dignitatē cū illa nō sit oino ppria. vñ in dubio credo q̄ papa p̄siderauit tribunal ipsi⁹ vicarij. de rigore tñ et sublimitate pōt sustineri p̄cedēs opi. q̄ mortuo vicario nō remanet officiū vacans seu dignitas q̄a nō est dignitas p̄ se stās s̄ eo ip̄o q̄ ep̄us p̄stituit vicariū dat sibi iurisdicōe de nouo. ergo de nouo delegatio tanq̄ accessoria ad illā dignitatē quē iā ē extincta videt ad supiorē trāslara. Dubitat q̄d in cōmissione facta legato. nā legat⁹ h̄z ordinariā. vt in c. ij. de offi. leg. li. vi. vide in spe. de offi. le. in. s̄. sup. est. x. pone q̄. vbi tenet q̄ ip̄e legatus possit cognoscere licet destinat esse legat⁹. que opi. p̄fecto nō est vera nisi fuisset exp̄ssum nomē p̄prium. sed si fuisset exp̄ssum solum nomen dignitatis est dubiūz nūquid trāsit ad successorē? vide quod no. doc. in. c. nouit. de offi. le. et tenet do. An. hic. q̄ nō trāsit in successorē q̄d mihi placet. q̄ legat⁹ nō h̄z pprie successorē q̄z extinguit dignitas eo mortuo cū nūq̄ sit dare vacatōez hui⁹ dignitatē s̄ semp de nouo creat. Ex his pōt inferri ad occasionē similiūz q̄stionum. Dubitat etiā circa materiā quid si esset exp̄ssum duplex nomē appellatiuū quorū vnū concerneret p̄sonā aliud dignitatē. vt si dicat petro p̄posito et capellano nro. nā capellania pape dat p̄sonē nūquid isto mortuo q̄ erat capellan⁹ et p̄posito succedat in delegatōe substituit in p̄positura tñ. Abb. hic dicit q̄ nō. Do. an. dicit h̄z vñz nisi ille succederet in p̄positura et capellania. Ego credo q̄ fati sit q̄ i p̄positura ille succedat q̄z vbi exp̄munt duo noia appellatiua q̄z vnū nō est capax delegatōis pape alter x̄o sic non possum⁹ dicē q̄ delegatio sit facta habito respectu ad illā qualitātē q̄ nō erat susceptibilis vni⁹ delegatōis s̄ p̄inde d̄z haberi ac si nō eēt exp̄ssa. et p̄bat in. l. i. s̄. si cōis. de sti. seruo. vbi ter. no. dicit q̄ si seru⁹ cōis stipulat⁹ duob⁹ dñis quorū vnus est capax rei stipulate totūz acquirif dñio capax. et ita in simili qōne ap̄re videt tenere Jo. an. i regula rōni. de reg. iur. li. vi. in mercu. in solutōne p̄me q̄stiois. q̄d bñ no. q̄z facit ad mltā. Capellania x̄o nō est capax delegatōis q̄z optet q̄ sit aut canonicus aut h̄is dignitatē vel p̄sonatū. vt in. d. c. statutu. Et ex h̄ inferi ad aliā q̄stionēz nōbilem. q̄d si duo appellatiua essent exp̄ssa q̄z q̄libet est capax delegatōis. vñputa scribit alicui p̄posito et etiaz ar-

chidiacono. habebat em̄ ex disp̄satōe vel ex vnione istas duas dignitates nūquid si isto mortuo ille due dignitates p̄ferant diuersis p̄sonis vtrūz ambo vel nemo succedat in tali delegatōe. Et de hac q̄stione vide plene in regula rōni p̄al. p̄ Jo. an. vbi reprobandō solutōez cuiusdā q̄ h̄c. q̄ disputauit cōcludit q̄ vterq̄ succedit in delegatōe. q̄ solutio mihi placet. q̄ ar. h̄z ter. cōmissio fuit facta vtriusq̄ dignitati sed iste p̄sonē rep̄ntant illas dignitates et. Itē adde aliā q̄stionē nōbilez. quid si cā fuit cōmissa ep̄o senesi et postmodū pendēte q̄stioe ep̄us senesi. est elect⁹ in archiep̄m sc̄i. sicut contigit his dieb⁹ florentie nūqd possit archiep̄us cognoscere ex q̄ delegatio fuit facta ep̄o? vide plene p̄ Jo. an. in addi. spe. in. ti. c. s̄. restat. x. quid si cā. vbi cōcludit q̄ sic q̄z adiectio et augmētatio dignitatē nō mutat subam p̄sonē nec honorē p̄stinu. vt in. l. pe. ff. de sena. Itē q̄z p̄mor⁹ in archiep̄m nō desinit esse ep̄s nā et papa appellat se ep̄m. vñno in. p̄hemio. vi. Et inducat h̄ ad q̄stionē q̄ndianā q̄ accidit sepe in lūsores ad scachos vñz p̄mittens dare scachū manū cū pedona si dat cū pedona facta regina videat satisfecisse? videt q̄ sic q̄z adiectō dignitatē nō mutat statū p̄mū vt. s̄. dixi. In p̄mū tñ facit q̄z artificiu cōfundit officiū. vñ si lego seruū exp̄ssio noie officiij si ille est effect⁹ artificiali extinguit legatū. q̄z officio trāsiuit in artificiu q̄d est p̄potētus d̄ quo est ter. no. in. l. legatis suis. s̄. si ex officio. ff. d̄ le. iij. Bar. q̄ tñ firmat pedes tenet etiā dubitadō in. l. ij. C. d̄ susp̄c. tu. Sed tu vide pleni⁹ p̄ Jo. an. i addi. spe. in loco p̄ime alle. et ibi dicit fuisse bononie disputadō cōclusum. q̄ aut q̄z p̄misit dare cū certa pedona et tūc nō ē curadū q̄ sit effecta regina. q̄z p̄star de corpe et dignitas aucta nō mutat statū p̄iorē. ad h̄ d̄. l. pe. de sena. ad hoc. l. falsa demonstratio. ff. d̄ cōdi. et demō. et facit. l. in venditōib⁹. ff. d̄ p̄hen emp. aut p̄misit simpliciter dare cū pedona et nō pōt dare cū ea q̄ est effecta regina p̄ h̄ bo. ter. in. d. s̄. si ex officio. et h̄ no. Itē circa p̄dicta dubitatur nūqd iste ter. habeat locū cū alicui cōmittit aliq̄d misterium sine iurisdicōe vtrū trāseat i successorē sic trāsit hec iurisdicō. Doct. h̄ nō t̄gūt ap̄re. s̄ Bar. in. d. l. et q̄z. ppe finē dixit q̄ nō licet sit exp̄ssum nomē dignitatē. allegat so. Inno. in. c. fi. j. c. Et ad istū ter. r̄idet q̄ p̄cedit cū delegat iurisdicō. Sed adūte q̄z Bar. errauit q̄z nō est vñz q̄ Inno. ita loq̄t s̄ loquit cū distinctōe. dicit em̄ q̄ aut cōmittit tale misteriu q̄d de facili vñ cōter exercet p̄stitutos in illa dignitate et tūc trāsit in successorē. Exēplū si mā dare ep̄o. vt citaret p̄ores hui⁹ ciuitatis ad curiaz nā tūc nō apparet rō q̄re istō mādātū nō d̄z trāfire in successorē. Aut ē tale negociū q̄d de facili nō expedit p̄ oēs h̄z habeat illā dignitatē sed requiritur cōlennā p̄sonē vel in sciētia vel p̄sciētia. vt mandatur alicui ep̄o multū docto vt debeat certas genib⁹ p̄dicare. isto em̄ mortuo nō trāsit hoc officiū in successorē. q̄z videt papā habuisse respectū ad excellētiā p̄sonē q̄d dictū bñ no. Et ego nō video bonā ratōez diuersitatis inter nūdū misteriu et actum iurisdicōis. nā et idē posset p̄ungere in actu iurisdicō-

tionis. Pone enim qd cā multū ardua et maximā p-
sonaz sit cōmissa alicui p̄lato habenti scientiā emi-
nentē. nā certe p̄dicta p̄sideratio Innoc. vendicat
sibi locū etiā in isto casu. et forte ob h̄ hosti. tenz ibi
indistincte qd trāsit in successorē ex quo fuit exp̄ssū
nomen dignitatis qz quilibet p̄stitutus in dignita-
te est precipuus. Ex p̄dictis tñ posset saluari ista
opi. hosti. et vide h̄ p̄ Jo. an. qui recitat opi. q̄run-
dam antiquorū qui in simili q̄stione p̄cesserūt totū
oppositum. In ea. glo. in fi. hosti. dicit qd h̄ q̄stio
nō potest acciderē in ecclia parisiē. vel carnotē. qz
licet sint ibi p̄les archidi. vnus sol⁹ nō tenet no-
men archidi. ecclie maioris. Sed p̄supposito qd def
equiuocatio tunc dicit recurrēdū ad papā vt ip̄e
declaret de quo senserit. ar. in. c. ij. s. e. et h̄ opi. vi-
des cōter placere oībus doc. et mihi satis placet.
qz nō debemus stare p̄ntatōni quia a p̄ncipio pos-
set quis sub fraude impetrare sub noīe equiuoco.
vt si impetravit p̄. canonicus senesi. et duo sūt ibi
canonica h̄ noīe nūcupati et sic esset p̄tra. c. fi. s. s.
rescrip. Item nō debem⁹ stare forti. qz fors posset
cadere sup eū de quo in veritate papa nō sensit. iū-
risdictio aut nō dat a forte sed a papa.

Super eo. Si questionē de iur p̄-
sentandi papa delegat
cū clausula appellatōe remota et s̄ eadē for-
ma vt delegatus ad p̄ntationē ei⁹ ad quē viderit p̄-
tinere ordinē eccliam p̄ h̄ nō h̄z instituire sed p̄nti-
ciare et is ad quē p̄nter instituit et si iuri suo detra-
hitur licite appellat. et est casus difficilis et notabilis
et multū allegat. cōis diuissio. scōa ibi h̄ tuā. Ho.
primo ibi ius de quo agit. qd p̄ntatio q̄ sit p̄ patro-
nū est ius. alibi tñ d̄r qd est gr̄a. vt in. c. iij. j. d̄ iure-
pa. Quidā dixerūt qd inspecta p̄ma institutione iu-
rispa. fuit gratia sed hodie est ius. sed credo meli⁹
posse dici qd semp fuit mex ius annexū sp̄ialib⁹. vt
no. in. c. q̄nto. j. de iudi. et ibi dixi. sed h̄ ius cōpetit
p̄sonis de gratia et sic loquit. d. c. iij. et vide de h̄ qd
no. Inno. in. c. cū inter. et c. qd sicut de elec. Scōo
no. qd xba plata inter aliquos quorū cā cōmittitur
p̄ncipē debet stricte intelligi ita vt euitet p̄iudici-
um tertij. vñ nō debet verba capere illum intelle-
ctū quē possunt capere ex lato verborū significato. et
h̄ id est qd princeps nō p̄sumit velle p̄iudicare iuri
tertij de quo nō facit mentionem. et ad h̄ allegatur
quotidie iste tex. et satis p̄cordat. d. ij. s. si q̄s a p̄nci-
pe. ff. neqd in lo. pub. et facit iste tex. ad no. p̄ Inno.
in. c. cū dilecti de dona. vbi dicit qd quaten⁹ p̄uilegi-
um p̄ncipis p̄iudicat iuri tertij debz stricte inter-
pretari vt minus p̄iudicet tertio q̄ fieri posset. fac. c.
pastoral. j. de p̄uile. Tercio no. qd iudex depu-
tatus inter patronos disceptātes super iurepatro-
natus nō recipit potestātē p̄ferendi illud b̄nficiū
ad p̄ntationē illius qui declarabit patron⁹ ecclie si
in delegatione fuit dictū vt ad p̄ntationē illi⁹ or-
dinet eccliam. Quarto no. qd delegat⁹ recipit pote-
statē cognoscēdi nedū inter pres sed etiā inter ter-
tios cōparentes p̄ eorū interesse. et p̄t talis tertius
sic p̄parens appellare a delegato si iuri suo detra-
hitur p̄ illū. Itē no. qd clausula appellatōe remo-

ta opatur vires suas respectu p̄nti nō aut respectu
tertij cōparentis p̄ suo interesse. et ad hoc quod die
allegatur iste tex. Et facit qd si statutū remouet ap-
pellatōne respectu instri p̄fessionari qd si cēscat ap-
pellatio remota respectu tertij cōparentis p̄ suo in-
teresse. Et ratio huius esse p̄t: qz p̄nceps in dubio
nō intendit p̄iudicare iuri alicui⁹ ex quo de eo non
facit mentionē. Et no. h̄ apte qd inter pres remo-
tio appellatōis opat plures effect⁹. nā vides h̄ qd
papa distinguit inter pres et tertij. et dicit h̄ Abb.
qd remotio appellatōis facit qd snia possit manda-
ri executōi nō obstatē appellatōe p̄tis. ad idē. c. pa-
storalis. s. p̄terea. j. c. et plene no. de materia. j. de
appell. c. pastoralis. In glo. ij. oppo. p̄tra tex. videt
em qd iste delegatus virtute p̄missiōis sibi facit po-
terat p̄ferre seu instituire ad p̄ntationē illi⁹ quem
declarat esse patronū. h̄ em importat xba cōmis-
sionis. fuit. n. sibi iniunctū qd si p̄stituerit ius p̄ntan-
di ad alterutrā p̄nti p̄tinere qd tūc ad p̄ntationē illi-
us debet ordinare eccliam de p̄sona etiā idonea.
certū em est qd illa xba ordinare eccliam sunt mul-
tū lata et nō p̄t verificari nisi in institutōe seu col-
latione p̄pter illa xba p̄cedentia de p̄sona idonea
et. als em illa xba nihil opant si ordinatio est fien-
da p̄ aliū p̄tra. c. si papa de p̄uile. li. vi. et l. si q̄n. C.
de inoffi. testa. So. dicit glo. in xbo ordinat. qd illa
xba debent exponi ordinat eccliaz. i. p̄nunciet eā
ordinandā. sed certe ista expositio improprietat l̄am
et frustra h̄ fuit. s. additū. nā eo ip̄o qd p̄nunciat ius
patronatus ad alter p̄tinere satis p̄nunciat eccliam
ordinandā ad p̄ntationē illius. et ideo dic meli⁹ vt
illa xba aliqd opent et min⁹ qd possit p̄iudicet tertio
qd iste vltra p̄ntationē sup iure patronat⁹ debet
instare sup ordinatōe ecclie q̄ntū p̄t sine p̄iudicō
alterius. vnde poterit mādare habēti institutōez
vt ordinat eccliam ad p̄ntationē illi⁹. et si nō vult
ordinare p̄ntas deuoluīt ad eū. ar. j. c. prudentiaz.
fm hosti. et bñ et ex h̄ habes vnū effectū illoz ver-
borū. Scōs effectus colligit ex fi. glo. qd si habēs
institutōne p̄sentit delegato vt instituat valebit i-
stitutio. qz cessat tūc p̄iudiciū tertij. Tercio effe-
ctus fm Inno. et alios qd si h̄is institutōne nō cō-
tradicit etiā valebit institutio istius delegati. Qui-
dam moderni in h̄ tenēt p̄trariū dicētes qd nisi ex-
p̄sse ille p̄sentat nō p̄t delegat⁹ instituire euz sibi
mādef cāe cognitio et nō institutio. p̄mum dictum
plus plz. qz vt dixi h̄ nō mandat simpliciter cause
cognitō s̄ etiā vt de p̄sona idonea ordinat eccliaz
vñ si h̄is institutōez nō p̄dicat videt p̄sentire et re-
nūciare in h̄ iuri suo. et p̄ h̄ facit iste tex. in eo qd di-
cit qd iste debet appellare si iuri suo inferf p̄iudiciū
Quarto effect⁹ qz si ius institutōdi p̄tinet ad pa-
pam puta ex deuolutōe poterit delegat⁹ institue-
re qz cessat h̄ casu p̄iudiciū tertij. et xba debet intel-
ligi late in p̄iudiciū mādantis. vt in. c. cū dilect⁹ de
plue. Jo. de lig. in h̄ tenet p̄trariū cū isti nō sit mā-
datū vt instituat. nec ob. cle. si de b̄nficio de p̄ben.
qd loquit in alio casu fm eū. h̄ p̄mū dictuz pl⁹ mihi
placet. qd videt tenere Jo. an. qz cū h̄ mādef ordi-
natio ecclie et cesset in h̄ casu p̄iudiciū tertij qd

fuit causa restringendi illa xba dñt xba capi in pro
prio casu. ¶ Quis effectus fm alios vt recitat ppe.
qz poterit iste declarare p que debeat fieri institutio.
Aliq in h p dicit. vt do. An. qz delegato nō fuit cō
missa cā inter tertios s solū inter psonas. s credo
p mū dictū posse sustineri eo casu quo esset pntō
de institutione. nā cū mādāt isti vt ordinet ecclesiam
de psona idonea oīa vident sibi mādātā sine quib
bus ecclesia ordinari nō pōt. vt in. c. p̄reca. 7 in. c. f.
s. e. cū si. S3 circa h qro quid si papa nō cōmittit
cām inter p̄cedentes sed ex plenitudine p̄tātis mā
dat titio vt pvideat alicui de bñficio 7 ordinet eccle
siā de mīstris. nūqd iste mādātari⁹ poterit p se in
stituere 7 in possessionē mittere an xō debeat mā
dare alijs ad quos quidem ius pvidēdi p̄tinet vt
īpī faciāt. Quidā dixerūt vt refert Inno. inheren
tes xbis hui⁹ lfe qz debet alijs iniungere vt h faciāt
7 in defectū poterit ipe explicare. Lōtrariuz sentit
Inno. 7 melius. s. qz iste mādātari⁹ pōt p se pvide
re 7 instituere 7 reliqua facere q ad p̄visionem p̄ti
nēt 7 ecclesie ordinatōez. Et h videt pbari in. c. si ca
pitulo. de p̄ces. p̄ben. li. vj. 7 facit qd nō. in. c. abba
tem de rescrip. nā iste videt executor dat⁹ ad pui
dendū 7 sic nō h3 requirere ordinariū. 7 ad istum
tex. dicit qz papa h p̄ncipalr cōmissit cām inter p̄ten
dēt. nec agebat dare executorē seu p̄iudicare ter
tio. inspicieda tñ sunt xba cōmissiōis fm host. ar.
de p̄iud. p̄o. Sed p̄tra p̄dicta 7 p̄tex. op. de
ele. auditor de rescrip. vbi tex. dicit qz si auditor de
putat⁹ a papa p̄nūciat bñficiū alicui debitū pōt ipe
postea p̄ferre. Idē ergo erit dicendū h 7 t̄aso fori
ul qz fuit exp̄sse iniunctū delegato vt ordinarēt ecclesiaz
d psona idonea. q xba si fuit ibi appōita. So. tri
plex. p̄ria pōt colligi ex gl. ij. illi⁹ de. vt p̄cedat ille
tex. qñ auditor fuit dat⁹ i curia romana. sec⁹ si cū
riā vt h. ¶ Scda so. colligit ibi ex glo. pe. qz tex. il
le p̄cedat qñ delegat⁹ p̄nūciat bñficiū alicui debi
tum ex iure questio a papa vel suo delegato ita qz
in collatōe q fit postea p̄ auditorē non fit alicui p̄i
diciū nisi ipi mādatozi ad quē spectat collatō. h xō
loquit qñ ius est aliū de questu 7 p̄iudiciū fieret
tertio ad quē spectat institutio. p̄au. de leaza. i. d.
de. auditor. dicit qz collatio h nō erat executio istū
p̄nūciatōis imo multū remota ab ista p̄nūciatō
ne cū h nō esset p̄tentio an bñficiū esset alicui debi
tū s p̄tendebat solū de iure p̄stādi. vñ executō p
nūciatōis erat adiudicare h ius p̄sono. s vbi colla
tio est executio vel saltē p̄ima ad p̄nūciatōez cū
declarat bñficiū alicui debitū idō illi pōt p̄ferri.
7 hāc solutōez tenet h do. An. licet de p̄au. nō fa
ciat mentōez. S3 p̄tra hāc so. facit. nā si fuerūt ap
pōita illa xba ordinet ecclesiam 7c. nō pōt delegat⁹
instituere s p̄p̄riū significatū xboz ne fiat p̄iudici
um tertio hñti institutionez ergo fori⁹ in casu de.
auditor. nō d3 fieri p̄iudiciū hñti collatōez vbi non
fuerūt appōita illa xba lata. nec est vez qz collatio
ibi sit executio. tñ qz in collatōe ius creat de nouo
sed executio est meri facti. vt in. l. executorēz. C. de
execu. rei iudi. tñ qz ibi reddit aliā rōem qre audi
tor pōt p̄ferre. s. vt euitet circuit⁹. si aut esset mera

executio posset delegat⁹ h facere etiaz vbi cessaret
circuit⁹. vt i. c. i. l. f. s. e. Et id satis posset teneri p
istū tex. vt illa de. restringat qñ ad papā delegatē
p̄tinebat collatio sec⁹ si ad tertium. ar. h. 7 h nō. ad i
tellectū illi⁹ de. ¶ In glo. in xbo archidiaconatus
ibi cōmittē cura aiaz 7c. coll. gif h ar. ex tex. itelligē
do qz ista ecclesia erat curata. nā in tex. p̄supponit qz
ius instituēdi poterat p̄tinere ad archidiaconū vñ
archiep̄m. ergo poterat cōmittere curam aiaz. qd
dicit glo. p̄cedere vel ex p̄cessiōe sp̄ali aut ex p̄sue
tutine. qz de iure cōmuni ius instituēdi p̄tinet ad
ep̄m. vt in. c. null⁹ oīno. xvj. q. vij. Et nō. glo. qz in
stitutio auctorizabil⁹ quo ad curā aiaz pōt p̄scribi
p inferiorē ep̄o. qd an sit vez dic vt plene nō. in. c.
cū satis all. in glo. 7 in. c. cū venerabil⁹ de relig. do.
posset tñ iste tex. intelligi de institutōe corpali q p̄ti
nēt d iure ad archidi. vt in. c. vñ nō d of. archidi.
¶ In gl. in xbo tenebit i. fi. nō. singl⁹ fi. gl. ex qd hēs
notare qz si iudex p̄sumit maliciā s̄ tertium volētem
impedire p infesse suo executorēz snie nō d3 eū au
dire nec curare d appellatōe. ad h facit qd nō. In
no. in. c. post electōez in fi. de p̄ces. p̄ben. et inducit
Bal. istā glo. iuncto tex. qz etiā a sūmaria cognitiōe
pōt qd repellī vbi p̄sumit qd calūniari. fac. l. fi. C.
de or. cog. 7. c. veniēs. el. ij. de testi. qd dicit mēi te
nēdū. 7 colligit h qz institutō est qñ executio illius
p̄nūciatōis q tñ d3 differri p appellatōez tertij nisi
p̄tra eū sit p̄sumptio de malicia vt h in glo. 7 puto
h dictū glo. 7 Bal. p̄cedere vbi opponēs offert se
p̄batuz incōnēti qz p talē oblatōez nō purgatur
p̄sumptio malicie. vide ad h gl. nō. in. c. suscitata.
j. de in iure. re. 7 in. l. j. s. sine. iuncta glo. ff. d tab. ex
hi. p q pōt dici qz vbi cūqz statutū tollit exceptiōez i
aliquo casu d3 intelligi nisi ps velit incōnēti pba
re qd est bñ nō. 7 facit qd nō. Bal. i. l. data opa. C.
qz accu. nō poss. 7 Oldra. p̄silio. xlv. Abbas.

Musam. Si cā simplr est delegata
duob⁹ alteri⁹ snia nō t3.
Cōis diuisio. scda ibi discretōni. ¶ Mo. ibi
ep̄is. nā facit iste tex. p stilo curie vt cā m̄imonalis
cōmittat sol⁹ ep̄is. 7 qz h sit de stilo curie vide p spe.
in ti. de rescrip. p̄ntatōe in. s. rōe forme. x. nūc ad in
structōem. s in p̄riū fac. c. p̄posuisti. j. de pba. 7 in
m̄lis locis repies qz tal cā fuit cōmissa nō ep̄is. d h
tñ nō ē curādū qz stādū est in h stilo curie. ¶ Mo.
scdo iuncta glo. j. qz p̄fessio facta p mulierē p̄cedenti
bus cruciatib⁹ 7 flagellis nō t3. 7 sic cruciatus 7 fla
gella incutit mulieri iustū timorē. 7 idēz videt in
masculō. vt nō. i. c. cū dilecti. qd me. cā. 7 in. l. ij. ff.
e. m̄ior tñ mer⁹ excusat mulierē qz masculū. vt dicit
glo. quā teneb mēti in. c. cū locū. j. de sp̄o. ¶ Itēz
nota qz plures delegati simplr dati nō hñt exerciti
um iurisdictionis insolidū. vñ vn⁹ sine altero p̄ce
dere nō pōt. Et adūte qz cū tex. h dicat qz snia vn⁹
nō tenet pōt colligi 7 inferri qz alter delegator⁹ nec
diffinitiuā nec interlocutoriā sniaz sine alio p̄ferre
pōt. nā appellatōe snie vbi nō surgit absurditas in
telligit tā de diffinitiuā qz de interlocutoriā. vt est
glo. multū nō. quā tenebis mēti in de. j. d re iu. in
x. sniaz. secus vbi surgeret absurditas. de qz vide

glo. quā sic intellige in .c. cū olim de testi. et fac iste
ter. sic intellectus ptra glo. in .l. pōpo. als incipit si
vni ex plurib⁹. ff. de re iudi. q̄ dicit q̄ alter iudicū
pōt pūciare de cōparēdo. Bar. tñ ibi 3. et sic sen-
tit qd prius dixi et tēgi post glo. s. eo. qm Abbas
et lz iste ter. loquat de diffinitua tñ papa in rōe sui
nō restringit se ad diffinitua s̄ loq̄ de snia i genē.

Item ibi maritali affectiōe. q̄ ecclia pōt pcellere
maritū nō solū vtrorē recipiat temere dimissaz s̄
etiā vt cā maritali affectiōe ptractz. pcor. c. ex parte
de spon. et c. illud de psump. cū si. **C**ōtra ter. op.
et vide q̄ ista pcellio mulieris debuit valere lz sen-
tentia fuit nulla p. c. si. de res. spo. et p no. dictū In-
no. ibi. vbi dicit q̄ lz pcellus sit null⁹ pcellio tñ i iu-
dicio valet. So. pmo pōt dici q̄ pcellio h̄ etiā nō va-
luit q̄ fuit extorta a muliere p corpis cruciatū. vt i
ter. et glo. j. Sol. scōa q̄ pcellio mulieris non pūdi-
cat m̄imonio. vt in .c. sup eo. de eo qui cog. p san.
vt. et h̄ so. etiā ponit in glo. j. et p hoc satisfactū ē cō-
trario. Sed dubitat qd si mulier fuit pcella sine cor-
poris cruciatu. So. dicit qdā vt refert Inno. q̄ si
tanta erat potētia mariti q̄ mulierē dberib⁹ affecti-
set si negasset in pntia iudicis q̄ tūc ille solus mer-
h̄ excusare mulierē. s̄ h̄ nō plz Inno. q̄ fm h̄ nū-
q̄ valeret pcellio vtroris in fauorē mariti cuz semp
sit talis potētia mariti in mulierē. et ideo nō. dicē In-
no. q̄ nō psumit mer⁹ i muliere s̄ optet q̄ si vult in-
fringere pctū seu pcellionē q̄ pber metū sibi fuisse
illatū p maritū vel dbera illata. et nō. h̄ dictum et in-
telligē qm als pcellio de se valebat. et aliqui habēt i
lec. Inno. vbi dixit dbera h̄nt dbera. et si vis saluare
intelligē de dberis minatorijs. et fm h̄nc intellectus
mine mariti h̄nt excusare vtrorē si pdirit v̄ aliqd i
pūdiuū suū fuit pcella. sola tñ reuerētia mariti si
sufficit ad excusandū mulierē. vt apte voluit Inno.
h̄ qd not. et idē Bar. in .l. metū. et in .l. ad inuidiaz.
C. qd me. cā. et vide p eū in .l. j. q̄ honorāde. ff. q̄.
re. ac. nō da. nec etiā puto q̄ sole mine sufficiāt sed
d̄z p̄siderari p̄suetudo mariti et q̄litas ipius mulie-
ris. nā sūt mlti hoies q̄ multa mināt et pax faciunt
et istoz mine nō inducūt iustū metū. secus si n̄ solēt
minari qm postea facta sequant. et ita sume p̄ncipaz
cū vis pbare q̄ ppter metū iudicis v̄ minas non
appellasti. ad h̄ p Bar. in .l. de pupillo. s̄. si q̄s ipsi p-
tori. ff. de no. op. nū. et in .d. l. ad inuidiā. et vide qd
dixi in .c. cū vix de regu. Et ex his pōt solui q̄stio q̄
tidiana. mulier fuit prestata in absentia se p̄sensu-
ram alienatōi rei sibi hypothecate ppter metuz et
reuerentiā mariti nūqd illa prestatio pus facta sit
sufficiēs ad reuocandū p̄t. et tenuit raineri⁹ q̄ sic s̄
p̄tū ego puto v̄z p̄dicta. et p. l. metū p̄al. vbi p̄z
q̄ ex sola p̄statiōe nō pbat met⁹ s̄ optet q̄ p̄betur
mō p̄dicto. et p h̄ habes declaratā glo. j. **I**n glo.
ij. in si. nō. h̄nc theoricā glo. q̄ vbi de necessitate re-
quirūt alicui p̄ntia ad certū actū nō valz qd agitur
in ipi⁹ absentia sec⁹ si de honestate tñ debeat esse p̄-
sens. Ithost. quo ad p̄mū dicit q̄ si in fauorē repu-
blice vel ex forma mādari debebat q̄s esse p̄ns nō
valet qd agit in ipi⁹ absentia nec ip̄e pōt actū rati-
ficare vt h̄. sec⁹ si ob puatā utilitatē. q̄ valet actus

licet p̄empt⁹ possit p̄sequi p̄emptū suū. vt i. c. qd
sicut de ele. vbi canonicus p̄empt⁹ in electiōe pōt
ratificare electiōez fac. ā i ipi⁹ abntia. et p h̄ p̄dictū
c. q̄ sicut. nō. h̄ do. An. q̄ act⁹ eū iudicial in p̄udici-
um tertij abntis tenet lz ille posset p̄sequi p̄ceptū.
h̄ ego nō admitterē. nā. c. q̄ sicut. loquit i cā parti-
culari. s̄. cū ad min⁹ due p̄tes capli actū gerūt abntē
tertia p̄te. nā tūc act⁹ tenet. rō. q̄ due p̄tes vniuer-
sitis rep̄tant totā vniuersitatē. vt in .l. nulli. et i
l. plane. ff. qd cuius. vniuer. vñ act⁹ ibi est gest⁹ ab
h̄ntē p̄tatem. secus. n. videt vbi p̄tēs non esset pe-
nes exercitū actū sine alicui p̄ntia. nā tūc putarē
actū nō valere sine illi p̄ntia. facit qd nō. in .c. si an-
nū de iudi. li. vj. et in .l. cū nō solū. C. de bo. q̄ li. i h̄
tñ nō pōt dari certa doctrina s̄ fm varietatē causa-
ruz. p̄cedendū ē. tene tñ mēti p̄dicta q̄ ad mltā. j.
dicēda p̄ferūt. **I**n glo. in d̄bo vni⁹ in si. vltra li-
mitatōez quā dedit sup ter. querit qd in delegatis
ad vniuersitatē cāz nūquid valeat snia vni⁹. doct.
h̄ nihil dicūt. Sed aduerte isti delegati s̄ p̄cellē i
cā et nō valet snia vni⁹. qd p̄cedit etiā si eēt ordia-
rū q̄ cā d̄z habere finē corā illi iudicib⁹ corāz quib⁹
est cepta. vt in .l. vnica. ff. de offi. consu. not. glo. et
Bar. in .d. l. pōponius. S̄z dubiū est nūqd a p̄nci-
pio possint illi delegati ad vniuersitatē cāz sepatiz
p̄cedere. glo. et Bar. in .d. l. pōponi⁹. als incipit si
vni. tenet q̄ sic. vt in h̄ eq̄parent ordinarijs. Itēz
videm⁹ q̄ p̄les executores simplr dari h̄nt p̄tatem
insolidū. et h̄ q̄ sunt deputati ad vniuersitates ne-
gociorū vt in .l. j. s̄. si plures. ff. de exercito. s̄ secus
est in pcuratorib⁹ deputatis ad cās p̄ticulares. vt
in .l. plurib⁹. ff. de p̄cu. et in .c. si duo eo. ti. li. vj. nec
audiui vnq̄ illud dictū reprobari et q̄nq̄ sui secur⁹
s̄ credo illud nō p̄cedere et p̄tū esse v̄z. ad h̄ alle-
go ter. sing. iūcta glo. in d̄. sepatim in .c. vt officiū
de hereti. li. vj. arguēdo p̄locū a sp̄ali. nāz in q̄stio-
res heretice prauitatis deputati in aliqua puincia
vel ciuitate vel castro dicunt delegati ad vniuersi-
tatē cāz. vt nō. Jo. an. i. c. p̄b. co. ti. li. vj. et tñ i eis
sp̄ale est i fauorē fidei vt possint p̄cedere sepatiz s̄
regulariter d̄nt s̄l p̄uenire sicut delegati ad certaz
cām. vt h̄ qd bñ nō. et iura allegata p̄ gl. et Bar. nō
restringūt q̄ loquūt in alia mā et h̄ nō. Ex quo in-
fero q̄ si r̄pus p̄stuit p̄les officiales in aliqua p̄te
doct. nisi dederit eis p̄tatem insolidū nō p̄nt sepati
p̄cedere. nā h̄nt isti iurisdicōez delegatā ad vniūsi-
tatē cāz vt est glo. nō. in .c. romana de ap. li. vj. et i
c. p̄nti de offi. or. c. li. et vide qd nō. i de. et si p̄ncipal⁹
de rescp. Et ideo etiā aliā nō. limitatōez ad istū ter.
quā ponit Inno. in .c. rainaldus. in p̄n. d̄ testa. vbi
dicit q̄ si vn⁹ ex trib⁹ v̄ plurib⁹ iudicib⁹ dixit opi.
suā in p̄ntia p̄udiciū nec potuit illos trahē ad suaz
opi. sed recessit et noluit esse p̄ns in snia ferēda p̄nt
aliū iudices sentētiare. q̄z p̄inde est ac si iste eēt p̄ns
et p̄tradiceret q̄ casu valet snia plurū. vt in .c. si. de
re iudi. et in .l. duo ex trib⁹. ff. e. et sic cessat h̄ casu rō
lirē si vn⁹. i. ff. de arbi. p̄tū t̄z Bar. in .d. l. duo. et
illud dictūz puto verū. q̄ p̄ntia oim exigit qm ad
huc iurisdicōis exercitiū p̄te bñ rep̄t nūc snia
lata a nō habentib⁹ potestatem insolidū. ad idem

ego allego tex in. c. cū ab vno d re indi. li. vi. vbi dicitur qd vñ ex plurib⁹ dñz sniaz ferre alijs mādātib⁹ als nō tñ snia. s. ille tñ nō mādāuit nec sniaz dicit. qd nō tenz ista sic a collegi data. Adde t tertiā limitationē. si. n. sūt tres vel plēs iudices t vñ iurat qd sibi nō pōt liqre d cā pñt alijs sniare. vt ē tex. singla ris in. d. l. si vñ. fm vñū intellectus quē sequit ibi glo. t Bar. t Inno. in. d. c. rainald⁹. t de pñb⁹ or dinarijs t de isti legat⁹ qñ habeāt iurisdictionē di cā. j. l. c. prudētiā. In gl. si. ibi scā restitutiōe vñ qd gl. t bñ qd mlier petebat h restitutiōez mariti iō nō admittit accusatores mñmonij an restitutiōem Sed p h facit. nā petēs restitutiōez hz pbare spoli atōez t possessionē. vt. s. e. ti. c. pñtatiōib⁹ in si. s. h marit⁹ nō abiecit vxorē s cā dimisit ad sniam iu dicis. Sol. dicit doct. qd h snia fuit nlla. qz ab vna lata. t sic volūt qd spoliar⁹ pñtatiōe nulle pōt pe tere restitutiōez t vñ dicit. vt in. c. cū cā. j. eo. t dic qd coipo qd cōiunx sine legitima causa non vult re dire ad suū cōiugalē videt eū spoliare. vñ pōt age re possessorio. ad h vide bo. glo. in. c. lras. de resti. spo. t i. c. si gasti d diuoz. t in. c. intelleximus. d ad ul. t no. bene has tres glo. t idē Inno. in. c. veni ens de reglā. Hi. Abb.

Causam que. Delegat⁹ qd do min⁹ impetratis recusari pōt. cōis diuizio. scda ibi vñ. Mo pmo qd licite pōt recusari iudex vt suspect⁹ ex cā p babili nō solū qñ ipe sol⁹ est iudex. l. pñtatiō. ff. de iu ris. om. iu. t i. c. si qd p de fo. ppe. s. etiā cū hz alios collegas. t fac istē. tex. p no. in. c. j. de iudi. qd si in vniuersitate iudiciū habeo aliquē suspectū possuz petere illū remoueri nō obstat qd alijs possunt fer re sniam iustā. t facit ad qñtionem nūqd scholaris qui dñz intrare examē hz aliquē ex doc. suspectum ex legitima cā possit illū recusare. t credo qd sic qd saltē doc. sunt ibi vt testes. t no. Bar. in pñmio. ff. veteris. dixi plene in. c. pñtatiōis de pba. testes aut dñt esse sine oī suspitōe. vt no. c. in lris. d testi. Scdo no. ibi dñs est tē. qd hñs aliquē in familiā suā pōt dici ei⁹ dñs. Ex glo. habes sex casus legiti mos recusandi iudicē. vide. xij. qd ponit Jo. an. i. c. legitima d ap. li. vi. t p spe. e. ti. s. supest p to. Ad ducit h doc. aliū casuz cū iudex successisset in totū vt pñt ligatori. nā tñc nō pōt esse index qz iudica ret in facto pñtio. vt in. l. iul. ij. ff. de iudi. t qd hic dñz locū etiā in ordinario. vt i. l. q iurisditōi pñt. ff. de iu. om. iu. vbi dñz qd is qd pñt iurisditōi nec si bi nec suis ius dicere pōt. facit. l. senat⁹. ff. d off. p si. plene dixi in. c. cū pñtatiō d fo. cōpe. Hūqd aut potest esse arbiter siue arbitrator. Doct. qd sic. qd etiā in facto pñtio qd pōt esse arbitrator. vt. l. si li bert⁹. ff. de op. lib. t in. c. quinquaginta de iure iur. ista tñ ratō nō pcederet in arbitro qz qd non pōt esse arbiter in facto pñtio etiā pñtatiōe. vt i. l. pe. ff. de arbi. s. dic qd alio respectu pōt ēē arbiter i cā familiaris qz interuenit pñtatiō pñtatiō. nā pñtatiōes nō recusare pñtatiō. ad h. c. insinuāte. j. eo. vbi pñtatiō qd dñs pōt esse iudex in cā familiaris si nō fuit exceptū. ¶ Ultio scias qd Jo. an. b. dicit qd glo. nō

caute loqf dñ in pñtatiō. dicit h esse ar. qd iudex pōt re cusari si est dñs impetrans. nā fm cū h est ex pñtatiō t sic nō dñz dici. ar. sile no. in. c. j. de pac. t ex bñot. formosuz modū inducēdi iura. vt vbi casus nō est clar⁹ inducit tex. in ar. s. vbi ter. est ex pñtatiō dñz sim pliciter allegari tex. possit tñ fm cū dici qd h nō fuit recusari iudex s alter fuit sbrogat⁹. sed dic meli⁹ qd pmo tex. pbat de suspitōe t pñtatiō de recusatione. vt pñtatiō ibi habeat suspectū tē.

Cum te cōsultente. Si de legatus pape cōmittit cām nō in totū t a sbdelega to appellat ad papā p h nō impedit pñtatiōe dele gati pape. Vel clari⁹ sic. Si sbdelegato delegati pa pe qd sbdelegauit nō in totū non ad papā s ad ipm delegatū appellari dñz. t nō diuidit. ¶ Mo. pñtio vñū casum sūt sing. in qd nō pōt ad papā appellari omisso medio regiari⁹ s vt in. c. ad romanā. ij. q. vj. Et rō h⁹ spālitiōis est qd delegat⁹ qd sbdelegauit nō in totū repñtat pñtatiōe pape qd ad illā cāz vt in. c. sanc. s. e. t iō ex qd papa voluit istū tenere locū suuz qd ad illā cām temeraria est appellatio dñz interponi tur ad ipm papam qd iā hñt papa in pñtatiōe delega ti. t idē casus ponit. j. eo. c. sup qñtionē. s. porro. Scdo no. qd delegat⁹ sbdelegas fac mediū qñtatiō. vñ nō dñz appellari omisso isto mediō vt h. b. fallit si istud mediū ēē inutile. vñtatiō si sbdelegas est ex cōicar⁹ vel aliter impedit⁹. nā tunc pōt appellari ad papā. vt est tex. in. c. si is cui. j. c. li. vj. Item fallit si negat iurisditio sbdelegat⁹. vt quia dñz papā fuisse mo: tuū re integra. vt ē tex. in. c. si a sbdelegato. j. c. li. vj. ¶ Tertio no. ibi vñ vel plurib⁹ qd vñ dele gat⁹ pōt cām sbdelegare vñ vel plurib⁹ pñtatiō. j. c. pa storat. j. rñso. t cadē rōe dicit doct. qd plēs delega ti pñtatiō cām sbdelegare plurib⁹ qd ipi sunt. Sz ē du biū satis nūqd vñ ex plurib⁹ delegatis possit cām sbdelegare plurib⁹ sicut pōt vñ sol⁹ vt h. Inno. col ligat h ar. qd sic. refert alios tenere pñtatiō pñtatiō ab sur duratē qd possit scq si isti plēs sbdelegati discorda rent. Mo. dicit qd ista pñtatiōe decet et expedit vt vñ cōmittat. s. pñtatiōe rōem. c. prudētiā. d. illa qñpe. j. c. dñz qd pōt delegare plurib⁹. nec ob. si diffeti ant qz pñtatiō est p. c. si. de re iudi. s. Jo. an. dñz qd lud. c. nō pñtatiō in isto casu t bñ dicit qd loqf quā do plures iudices delegati discordāt in snia s nos loqmur qñ plēs sbdelegati vñ delegati discordāt cū pñtatiō cū collega sbdelegati. vñtatiō vñus ex duob⁹ delegatis sbdelegauit vices suas duob⁹ isti pñtatiō cū collega sbdelegatis t discordāt ad inui cē qd casu nō est pñtatiō qñter sit pñtatiō dñz t iō dicit Jo. an. vñtatiō esse pñtatiō vt nō possit vñ cōmitte re plurib⁹ nisi insolidū. vt in fili dñz in. c. pe. d. elec. li. vj. ego credo qd cōmissio optime fieri pōt plurib⁹ p vñū. vt h. t. s. e. qñtis. t qd oēs sbdelegati ab vno tenēt locū vñ ita qd nil valet nisi maior ps pñtatiō in vñā sniaz. Ad h allego tex. cū gl. in. c. pastorat⁹ pñtatiō. s. d. resch. vbi bo. ter. fac de. si. de iurepa. t qd no. Jo. an. i. l. i. c. scptū d. ele. In ea. gl. ibi. t si lai cis. hodie ē pñtatiō in. c. statuti in. s. in nullo de re scrip. li. vj. vbi. dñz qd ill pñtatiōis dñz cōmittere delega

tus pape qd' cōmittit ipse papa. et q' sunt ille persone habet ibi in pñ. **E**xtra glo. dubitat qd' si subdelegatus referuauit sibi executionem sine et nō finiam nūquid habeat locū iste tex. Doc. q' sic et hodie est tex. in. c. si delegatus. j. c. li. vj. unde quēcūq' articulū iurisdictionalē sibi referuauit semp' remanet iudex et debet ad eū appellari a subdelegato suo nisi qñ negaret iurisdictionē suā. vt ē tex. in. d. c. si a subdelegato. S; h' casu ē dubiū nūqd' subdelegat' possit cognoscere an sua sit iurisdicō ex quo negatur iurisdicō subdelegātis? et de hoc ipe. in ti. eo. s. ex cap. vbi ponit opi. Frias s' tene q' p' p' tex. illi. c. si a subdelegato in x. admittē. et ibi h' sentit Jo. an. nec ob. ille tex. i eo q' nō pōt appellari ad subdelegatē. q' illd' ē ne appellās videat sibi Frius. q' ex quo negat eū habē iurisdictionē nō debet ad eū appellari sed qñ corā subdelegato pponit defectū iurisdictionis nō repit in aliq' p'dicōe. q' iudiciū reddidit inuiriū. l. inf' stipulā rez. s. si stichū. ff. de x. ob. et i. c. itellerim' d' iudicijs

Relatū. Per lit. p'et. ppetuā iurisdictionē. no. vel sic. ad hōre delegātis nō expirat iurisdicō delegati corā q' l' erat p'testata. et nō diuidit. **N**o. pmo q' sicut mādātū cōiudiciale expirat re integra p mortē mādatoris vt i. l. mādātū. C. mā. et i. s. recte. insti. e. et no. i. de. ij. i. s. d. p'cu. ita diffinit mādātū iurisdictionale re integra. differunt tñ in alio. s. respectu perpetuationis. quia primo casu negotium dicitur esse integrū ante lit. conte. vt no. in. d. c. de. ij. de procur. gratia x' p'cessa nō expirat h' mortē concedens re integra. vt in. c. sicut de p'be. li. vj. et ad validitatē et efficacit' p'ilegiū sufficit q' p'ueniat ad noticiā p'ilegiati. vt i. c. j. de p'ces. p'ben. li. vj. et in. l. abstin. ff. d. dona. Itē iurisdicō ordinaria radicat in p'sonā illius cui p'cedit. vñd' imēdiate p'cessionē liberet ossib' ist' et ideo p mortē p'cedētis nō expirat sed id qd' nfm est sine facto nfo a nob' euelli non pōt. vt in. l. id qd' nfm. ff. de re. iud. Quōd' x' cognoscat q' sit facta iurisdicō siue cōmissio ordinaria an x' delegata? dic' q' si pnceps vel lex seu p'suetudo tribuit simpliciter iurisdictionē sup' vñā. p'uintiā seu sup' vñay ciuitatē vel cast' seu p'cedit iurisdictionē simpliciter sup' vniuersitatē cāy videt' p'cedere ordinariā nisi exp'mat x'bū delegat' vel facias auctē nra tē. nā tūc fac' eū delegatū. ad h' vid' bo. tex. cū gl. in. c. j. d. de. egro. li. vj. et in. c. cū aliqb' de resc'p. e. li. hāc p'clutionē firmat hosti. s. e. qm. et Bar. in. d. l. et q' vide Inno. in. c. cū ab eccl'iaz de offi. ordiz. scias q' nō quilibet pōt dare ordinariā s' solū pnceps vel lex vel p'suetudo vel vniuersitas dū eligit rectores. vt no. in iurib' p'al. aut qñ de iurisdictionē delegata et de ppetuatōe ipius repiunt mltie opi. vt p'diri inf' q's est opi. hosti. in. d. c. l. q' mltū in h' laxauit habenas dicēdo q' l'cūq' delegat' incipit vti iurisdictionē aū mortē delegātis ppetua est iurisdicō. mouet p' illud. c. l. vñ si eligit sibi notariū vel nūcium sit ppetuatio fin' eū. vid' etiā glo. in. c. si a subdelegato. j. eo. li. vj. q' tenuit q' si delegat' subdelegat ante mortē p'mi delegat' ppetuaret iurisdictionē et subdelegat' p' vltus est iurisdictionē. mibi plz illa opi. vt ne-

cessario requiraf citatō p' tex. j. c. p'ri. et p. c. si. d. of. leg. cui impossibile est rñdere nisi impropriet' l'ra. facit. c. p'posuisti de foro cōpe. et l. si q's postea. ff. de iudi. p'ba' rōe. nā in hac ppetuatōe requiritur q' delegat' ceperit vti iurisdictionē. vñ cū ppetuatō ista fiat respectu p'riū optet q' interueniat aliq's act' cū p're. S; citatō est pncipiū et fundamētū iurisdictionis. insti. de pena tema. litig. s. si. et c. ptingit de p'ba. s' necessario requirit q' p'cedat citatio. **I**tem scō mltā iura specificē requirūt citatōem. vt. j. c. p'ri. et c. si. p'all. de offi. lega. s' alia iura q' dicūt generalit' q' iudex incepit vti et dñt intelligi et suppleri p' citatōis actū. Itē et terno. c. j. p'ri. requirit q' negociū d' esse ceptū aū mortē delegātis s' nō pōt dici ceptū nisi sit deuētū ad aliquē actū q' sit de substantialib' negocij. vt p'ba' in. c. in causis cū ibi no. de cle. et in cle. si. de p'cu. s' etiā necessario requirit citatio. q' vt dixi ipa est p'm' et substantific' act' ordinis iudiciarij. et hāc opi. t'z Lal. in. d. c. l. et Arch. ij. q. vij. c. nō ita. Si qñs de ratōe q're delegata iurisdictionē extinguit morte p'cedētis re integra? rñde p' actū subdelegatōis nō trāssert' efficaciter iurisdictionē in delegatū. hinc est q' re integra ille q' subdelegauit i totū pōt cōmissionē reuocare. vt i. c. q'uis. c. n. li. vj. unde cū iurisdictionē re integra sit effectualit' penes ipm delegatē et p mortē ipius extinguit iurisdictionē suā p' pñs extinguit p'as delegata. q' extincto iur' auctoris extinguit ius successoris. ar. in. l. lex vectigalis de pignorb'. Sed p' exercitiū iurisdictionis aū mortē delegātis iurisdictionē radicat in p'sonam delegati ita q' efficaciter trāssit in eū. ideo morte ipi' non extinguit iurisdictionē. **S**z circa p'dicta dubitat qd' in iurisdictionē delegata ad vniuersitatē cāy nūqd' iurisdictionē expiret morte p'cedētis? et nō recolo de p' senti vidisse s' credo q' expiret. adduco tex. p' locū a spālī in. c. ne aliq' de here. li. vj. vbi d' q' officiū inq'sitor' heretice p'uitatis nō expirat re integ' p mortē p'stitutis fauore fidei. s' cessante fauore fidei expiraret tal' iurisdictionē. et tñ inq'sitores in certa p'uintia hñt subdelegatū ad vniuersitatē cāy. vt no. Inno. in. c. p' hoc. c. n. li. vj. Itē q'q' iurisdictionē delegata ad vniuersitatē cāy in mltis eq'paret iurisdictioni ordinariē iux' no. p' glo. et Bar. in. l. si vni. ff. de re iud. tñ in oib' nō p'ueniūt maxime vbi subest diuisa rō. nā rō extinguedi iurisdictionē delegatā q' ad p'icula rē cām militat in iurisdictionē delegata ad vniuersitatē causaz. q' iurisdictionē remanet penes delegatē et noie p'prio iste nihil h'z. vt in. c. sanc. s. e. et in. l. j. ff. de offi. eius cui mā. est iuris. hinc est q' de foranico vicario appellat' ad ep'm. q' ille h'z delegatā licz ad vniuersitatē cāy. secus i vicario generali ep'i q' est ordinari'. et facit idē p'sistoriuz cū ep'o. vt no. in. de. et si pncipal' de resc'p. et in. c. romana d' ap. li. vj. et in. c. ij. de p'suc. e. li. vj. Itē limiro not. oia p'dicta q' expirat mādātū p mortē mādatoris qñ p' dationem mādati dat noua p'as ad actū ita q' in exercitio act' mādatori' gerit vicē mādatoris. secus aut in p'cepto qd' sit als hñti p'atē. nā cū non det noua p'as s' p'ot' exatet anteq'. vt in. c. l. et i. c. pe. d. off. or. cessat rō sup' dicta extinguedi mādātū. vñ reci-

piens pceptū tenet illud adimplere nō ob. morte pipientis. de h. est. tex. iūcta gl. in auē. vt nulli iudici. s. t. h. d. o. iubem. sentit hosti. in. c. qm abbas s. e. t. tenet Bar. i. d. l. t. qz. t. p. b. dicit si iudex mandauit nūcio vt mitteret aliquē in possessionem licz iudex moriat re integrā tenet nihilomin⁹ nūci⁹ exequi mādarū qd nō. Et q. inferi q. etiā si pceptū fiat alē hūi pātē sine iussu pipientis nihilomin⁹ ex q. nō sit noua delegatō tenet recipiēs pceptū exequi p. h. allego bo. tex. in. c. eā te. de rescrip. vide p. Spe. q. firmat hāc opi. ti. j. s. restat. x. itē mortuo mandatore. vbi pl⁹ dicit q. si mādar alidb⁹ vt eligat euz p. silio semprouij l. moriat pipientis tenet nihilomin⁹ iussu mādararij in electōis actu req̄rere consiliū semprouij. t. p. h. b. s. d. claratū t. multiplici limitatū intellectū hui⁹. c.

S **Barum.** Si delegat⁹ citauit an mori iurisditio si delegat⁹ citauit. h. pmo. Et appellatōi renūciat q. corā iudice a q. appellauit litē p. sequit h. scdo. Lōis diuisio. scda ibi nos. t. q. libz p. s. subdiuidit in duas vt p. t. ex. tex. ¶ Mo. pmo. tex. exp̄suz q. ad ppetuādā iurisditioē delegatā ante mortē delegātis nō req̄rit necessario lit. pte. t. istō. c. corrigi pcedēs fm Lā. t. Hof. vel dic meli⁹ q. potius interpretat vt sic p. istū tex. suppleat ad. c. pcedens maxime. nā si ille tex. ex toto esset correctus nō fuisset post⁹ in ista cōpilatōe. vt. s. in p̄mio hui⁹ cōpilatōis. t. ex h. die q. si in eo volumine statutorū reperitū duo statuta fere p̄ia d. z. euitari correctio q̄ntū pōt t. reduci ad p̄cordiā p. subauditionē. p. h. tex. in. l. sciendū. ff. q. satisf. co. iūcta auē. offerat. C. de lit. pte. t. qd ibi nō. t. vbi pulchre p. Bar. in extraua. ad rep̄mēdā in. x. nō obstat. ¶ Se. cūdo nō. ibi ppositio citatōis edicto. nā p. istū tex. pbo vltra alias opi. q. hūi q. ad ppetuādā iurisditioē nō req̄rit q. citatio pueniat ad p̄es. satis. n. ē. q. emanauerit a iudice. ita t. glo. nō. in. c. de. ij. vt lit. pen. t. ad h. ego adduco istū tex. i. xbo pposito edicto. nā alē siebāt citatōes p. edictū q. scribebāt edictū in albo p̄toris. nec aliō req̄rit iste tex. hodie xbo phibet regulariter citatio p. edictū. d. z. cū specific fieri p. nūciū seu lras. de q. vide qd nō. in. c. de. j. d. iudi. vñ tñ nō. dictū Inno. tenebis mēti q. vbi cūq. nescit qd sit citādu adhuc hodie h. locū citatio p. edictū. p. h. c. fl. qui msi. accu. pos. t. in. c. significauit t. in. c. alberic⁹ de testi. ¶ Mo. tertio ex rōne lre ibi negociū sit q. si ceptū. q. ad h. vt ppetue iurisditio delegari d. z. negociū cōmissuz esse q. si ceptuz. et nō. q. dicit negociū p. h. inferi q. p. s. delegatōem nō ppetuat iurisditio q. p. h. nō est negociū cōmissum ceptū nec q. licet aliud dixerit glo. in. c. si a s. delegato de off. dele. li. vj. s. p̄mū plus plz. nec ob. q. subdelegatō vraf iurisditōe q. vñ nō delegata s. ordinaria. t. pbat apte in. c. pastoralin p̄n. j. eo. vbi d. z. q. iurisditio d. an di iudicē delegato a p̄ncipe est a lege p̄cessa. vñ pōdera illud xbo a lege. nā lex dat ordinariā. vt dixi. in. c. pcedēt. Itē p̄suppositio s. nō p̄cesso q. vteret delegata tñ satis ē. q. non fuit vsus circa negociū p̄missuz. nā d. z. negociū esse ce-

ptū vt h. t. adde ista ad nō. s. c. pri. Item nō. q. appellās renūciat appellatōi si postea litigat corā iudice a q. q. p. actū p̄mū subsequēte renūciat actui pcedēt. vt in. c. sollicitudinē de appel. t. xxij. q. i. cū renūciat. t. h. intellige i. appellatōe iterposita nō at pcedit indistincte in interponēda. vñ si q̄uat⁹ ifra tps sibi p̄fritū ad appellādū litigat corā iudice nō p. h. renūciat facultati appellādū q. pōt interz deliberare. ita sentit Inno. in. c. sollicitudinē. de appel. s. tu limita vt ibi. t. vide p. Jo. an. in. c. si. de appel. li. vj. t. bo. tex. cū ibi nō. in. l. ad solutōes. C. de re iudi. S. q̄ro tex. iste loquit q̄n appellās petijt inducias. itē postmodū renūciat pductōi t. allegatōi t. petijt attestatōes solēniter publicari qd si alterū tñ fecisset quia solum petijt inducias vel soluz petijt attestatōes publicari. So. dicit Inno. q. idē. nam per hoc apparet q. voluit redire ad priorem iudicē. idē dicit hosti. qualitercūq. appellans egit corā iudice p̄ori. t. h. tene q. z. semp subest rō p̄dicta. h. limita nisi act⁹ q. postea gerit corā iudice a q. veniat ad augmētādū desiderū appellantis. iō dixit glo. nō. in. c. si a iudice de ap. li. vj. q. si appellās cōparuit corā iudice a q. t. petijt etiā reuocari q̄uamē ad p̄bādū q̄uamē pduxit testes nō p. h. videt appellatōi renūciasse. q. nihil directe egit p̄ appellatōne suā q. p. appellatōez instat vt reuocet grauamē t. ad hūc effectū postea institit corā iudice a q. Adde aliā solēnē limitationē postea q. colligit ex. c. cū venissent d. eo q. mit. in. pos. in. glo. j. in. xbo obtulit t. nō. illā gl. q. singulariter dicit q. si act⁹ gestus post appellatōez corā iudice a quo non fuit approbatus in ipso iudicio q. tūc p. illū actū nō videt renūciasse appellatōi. q. nō potuit iudex vel ps se fundare sup eo qd impuguit. vt in regula ex eo d. re. i. li. vj. t. in. c. cū olim de cēsi. optie facit tex. in. c. mulier de iureiur. ¶ In gl. j. ibi legitias exceptōes. dic l. declinatorias. vt in. c. pastoral. de excep. t. dic darius q. glo. q. p̄prie t. stricte negociū d. z. ceptū p. lit. p̄tes. t. tūc p̄tes ingrediūt p̄ncipale negociū. prius em pōt disputari de legitimitate p̄sonaz t. p. exceptiones declinatorias posset differri negociū p̄ncipale. vt in. d. c. pastoral. p. citatōez aūt negociū nō est. p̄prie ceptū q. ad effectū sup̄dictū. ideo tex. dicit q. est q. si ceptū. nā q. ad ppetuādā iurisditioez pōt dici ceptū q. iudex incepit vti iurisditōe. ¶ Et nō. ex h. t. ex glo. q. dictio q. si diminuit ex p̄prie significato significatū ei⁹ ad qd adiūci. t. vide glo. d. hac dictōe q. si in. c. parochianos de deci. t. bo. tex. cū glo. i. l. i. factū. ff. de p̄di. t. demō. q̄nq. tñ ē exp̄sua veritatis t. tūc ponit imprope. vt nō. gl. in. c. put de do. t. p̄tu. t. in eo q. gl. p̄ter annectit an ceptū re integra trāseat in heredē actiue t. passiue ali qd dicit h. host. t. min⁹ p̄fecte. s. tu dic vt plene dixi in. c. significauit de rescrip. ¶ In glo. ij. in. fi. nor. glo. t. clarius h. tenet in. c. cū venissent. j. d. test. Et conclusio sit ista q. p. mortē delegātis re integra expirat iurisditō delegati. nec valet p̄cessus postea agitat⁹ l. z. delegat⁹ ignorauerit mortē delegātis. quia ignorātia nō pōt tribuere iurisditioez nō hūi. vt i. l. p̄uatoz. C. de iurisd. om. i. u. t. l. c. significasti de

foro ppe. Itē iura loquūt indifficere ergo nō d: be-
mus facere differentia inter ignorantiā & scientiā.
ix. dis. si romanor. c. solite de ma. & obe. & p hanc
rationē h tenuit Bar. in. l. & q. ff. de iur. om. iur. &
refert Inno. tenuisse hū in. d. c. l. 3. s. primū dictū
sequūt cōiter doc. h. & i. d. c. cū venissent. non ob.
hū glo. de. l. ei^o qui in punitia. ff. si cer. pe. qz fa-
tendū est q mādātū pcuratori reuocat re integra
p morte pstruētis. vt. l. mādātū. C. man. & de. fl. d.
pcur. & i. s. rē. isti. mād. s. ne pcurator i grās dāno
afficiat habz actōez mādātū vt recuperz expēfas &
seruef indēnis ab omi interesse. vt. l. si mādāsem
ff. man. Itē mādātū pcuratoriū ē bone fidei. iuris
ditio xō delegata est stricti iuris. iō fm Inno. lar-
gior interpretatio fit i illa qz i ista. Possz instari vltra
doc. de. l. barbari^o. ff. de off. pre. vbi apparz q cōis
error ligātū facit sniaz valere. ad idē. iij. q. vij. s.
tria. x. verūtū. So. si tenet opī. Inno. in. c. cū dile-
cta de rescp. q illa. l. nō hz locū i delegato cessat cō-
trariū. s. si tenerem^o hū qd est veri^o vt ibi dixi dic
q ibi nō infuenit solū cōis error s emanauit offici-
um ab hūte ptātē & durauit iurisditio ipsius cōmit
tētis vt no. Inno. in. c. nihil de elec. s. i casu nostro
extincta iurisditōe remāsit sol^o error q nō pōt tri-
buere iurisditōe. & iō si qd emit rem a plāzo intru-
so q nullū habuit titulū a supiore lz cōiter putaref
plāz nō tūste cōis error facit ptractū valere. vt in
c. alienatōes. & ibi p Jo. xij. q. ij. & p Inno. in. d. c.
nihil de elec.

Pudentiam. Si cā delegatur
q si nō oēs duo vestz tē. nisi pri^o appareat
impotētia tertij duo pcedere nō pnt & si pcedunt
nihil agūt. h. d. vsqz ad. s. adiūm^o. Et diuidit istō
pncipiū. nā format duas qōes scōo sūt illas soluit
ponēdo rōem decidēdi. & scōa ibi in b casu. ¶ Itō
ex pncipio ibi suplicas informari. q intellect^o ho-
minis d3 informari ex rñsōe iuris. vñ sicut aīa in-
format corp^o. vt in de. i. de sum. tri. cū glo. ita scīa
informar intellectū. vñ videt q intellect^o hoīs sine
scīa pōt dici sine forma qsi sit qdaz mā inuul. hinc
merito dicit Cicero i li. off. q mlti sūt hoīes & pau-
ci sūt hoīes. mlti sūt hoīs & noīe & pauci re. ad deno-
randū q p. sus ignari nō merēf dici hoīs s pōt^o
imagines hoīm. sicut in sili dicit tex. q mlti sunt sa-
cerdotes et pauci sunt sacerdotes. multi noīe sed
pauci effectū. vt. xl. di. mlti. & ex his xibz scholaris
d3 sumere formosuz modū pfulēdi doctorē peten-
do. s. informari de dubijs iuris pñstēb^o. ¶ Itō.
scōo effectū ist^o clausule si oēs nequerit interesse tē.
importat. n. hūc effectūz vt reliq possint pcedē ter-
tio nequeūte interesse tñ aūqz pñstet de impedimēto
tertij nō pñt insolidū reliq pcedere. & sic exercitiū
iurisditōis nō est penes plures delegatos insoli-
dum s ita est apō oēs vt nō sit penes singlos. de q
j. lat^o. aliū effectū hz clausula oēs aut duo vestruz
aut vn^o pcedat. nā vbi apponit h clausula q hodie
est mltū in vsu romane curie qlibet pōt pcedere lz
nō pñt de impedimēto cōsocioz. de hac clausula
dic vt plene hz & not. in. c. cūz plēs. j. c. li. vj. qūqz

apponit clausula dñorās progatiua vt cū d: si oēs
nequeritis interesse tu frater episcopo pcedas nā
aliū sine isto pcedere nō pñt s iste sine alijs sic dato
impedimēto. o. de q in. c. corā. j. c. n. ¶ Itō. tertio ibi
integrū sit iud: cū tē. pñstēdū esse p plūte doc.
& iudiciū. vñ snia vel opī. videt firmior & verior qñ
plurimoz iudicijs est pñstata. nāz facili^o inuenit
qd a plurib^o sapiētib^o qñt. vt in. c. de quib^o. xx. di.
hinc salomon in puerbijs suis. Dissipāt cogitati-
ones vbi nō est pñstia. & ibi sal^o vbi multa pñstia. Et
ex h hñserf qñ sit iudicādū qñ dubiū est posituz in
pñctu opīonū. debem^o etiā illā opī. amplecti in
quā plures doc. inclināt. h vey nisi illa opī. possit
pñci pñstabilib^o iōb^o. vt dixi post Jo. an. in. c. j.
de pñti. & dic vt ibi. & faciūt pñcta q magis sit pñ-
mendū p pñlio alicui collegū doc. qz p pñlijs pñ-
cularib^o. ¶ Itō. ibi circa formā tē. q vbi daf certa
forma pcedēdi pñstus corruit nō solū si aliqd at-
tēat directe p formā s etiā citra. qz vey est dicere
istū excessisse fines mādātū. & sic nō. q vbi daf certa
forma paria sunt agere p vel citra. vide bo. glo. cū
tex. in. c. sicui de elec. li. vj. vbi qñ idē pñst. nāz ibi
pñt & citra equipanē. & itellige qd dixi citra formā
qñ ad actū est data certa forma s vbi nō daf certa
forma est dñia vtz agat p vel pñt vel citra. nā vidz
instātia. cōs nō pōt statuire p ius. & tñ pōt statue-
re pñt vel citra ius. vt no. i. de. ne roman. de elec.
vbi bo. gl. plen^o p Jo. an. in. c. si. de of. archi. ¶ In
glo. ij. pño clariorū intellectu h^o glo. diuide eam in
qñtuor pñes pñcipales. In pñmo opp. p tex. in. eo q
papa videt h fuisse diminut^o in nō rñdendo ad p-
mā qōem. s solū ad scōam. hinc sumpta occasione
glo. examinat qd iuris de pñma qōne vtz citatus a
duob^o ex trib^o iudicib^o teneat cōparere. Et pcedit
h ordine. nā pñmo allegat p pñte negatiua. scōo pro
pñte affirmatiua. tertio soluit scōndo pñte negatiua
Rñdet ad opp. q papa nō fuit diminut^o. qz ex rñst
one ad scōam inferf ad decisionē pñte. & sic ista ps
pñma possit diuidi in plēs pñes. In scōa pñte pñcipa-
li glo. qñt pone q duo ex trib^o datis cū clausula ci-
tāt pñte. & est dubiū. nūqd tertio se excusauit an in b
dubio teneat ps cōparere ad citatōz duoz. In ter-
tia pñte glo. qñt qd si duo pñcesserūt sine tertio ante
purificatōez clausule. nūqd tertio d3 hñ pñcessuz ra-
tū & sic ex rñstibitōe. pñstus pñualeat. In qñta p-
te gl. qñt nūqd pñes possint pñstire vt duo possint
pcedere sine tertio an purificatōez clausule. Et se-
cūda ps pñcipalis ibi s si ponas. tertia ibi s pone.
qñta ibi qd si pñes pñstiat. ¶ Redeo ad pñmā in q
Jo. an. p^o gl. pñcludit in effectū q citat^o a duob^o ex
q clausulā nō pñst esse purificatā nō teneat cōpare-
re. & circa h ponit notabilē dñiam in pñtātē ordina-
rioz & delegatoz. dicēs q plēs ordinarij hñt iuris-
ditionē & exercitiū insolidū. ita q vno abñte alijs
pōt pcedere. sec^o in delegatis & in arbitris. qz licet
isti habeāt iurisditōez insolidū cū iurisditio sit tan-
qz res incorpal^o & diuisibil^o nō possit pñstire. p pñte
tñ exercitiū iurisditōis nō cōpetit istis insolidū. s
est apō oēs sit. pñmo pñst qd in ordinarijs. se-
cūdo qd in delegat. & gnāl^o qz articul^o est pulcher

et articulo non bene explicat a canonibus sed vult alibi assu-
mo aliquid non habet per documentum et plura antea hic ex dicto per documentum.
omissa et vide de maiori Bar. in l. i. §. si ples. ff. de
exerci. et l. i. si vni. ff. de re iudi. aliquid in l. infutores.
ff. de admi. tu. et vide de bo. gl. i. c. vt officiū. in. x. sepa-
tim. de heret. li. vi. et in. c. ij. §. d. arbi. e. li. et iuge illas
sit. qz melius explicat istū passus qz fac ista gl. Et dic
generatim cū qrit nūqd ples hntes aliquas pratem
possint illa exercere in solidū. an xō oēs debeāt cō-
uenire? et dic aut h prās cōpetit plibus vt collegio.
vt puta q collegiū hēat iurisdicōem vt caplm vlt pri-
ores hō ciuitati. et tūc iurisdicō nō est apd singlos
nec exercitiū. s. apd corp⁹ collegij fictū et repitatur
p singlos sll collectū. vt in. c. irrefragabili. §. exces-
sus. et qd ibi nō. de of. or. et xij. q. ij. q. manumittit.
vñ ad validitatē act⁹ optz q saltē due ptes collegij
sint pntes. l. nulli. et l. plane. ff. qd cuiusqz vniū-
si. nō. et in. l. iij. C. de decre. decu. li. x. et valet quic-
qd facit maior ps istaz duaz ptiū. vt in. c. i. §. d. his q
fi. a ma. par. ca. et l. qd maior. ff. ad mu. et vide de bo.
gl. in. d. c. ij. de arbi. li. vi. et est bo. glo. iuris ciuil
in. l. vbi absunt. ff. de tu. et cu. da. ab his. et h veruz
nisi pntas vlt nūc⁹ sit d. sba. et tūc nō sufficiūt due
ptes. s. reqrit nūc⁹ reqrit a lege. Exēplū in nūero
epoz reqritoz ad depositiōez epi vel alteri derici.
de q. xv. q. vij. si aut. et c. felix. Et exēplū fin vex
intellectū in. vij. doc. reqritis ad approbatōez scho-
laris. nā cōiter tenet q tot sint qz velint doc. de col-
legio. reqrit ad min⁹ q scholaris approbet a. vij.
vt nō. glo. i. l. mgtos. et fac tex. in. l. h. C. de pscf. et
medi. li. x. et nō. Jo. an. in. c. j. §. cele. mis. sentit gl.
in. d. c. ij. et h qñ iurisdicō cōpetit plib⁹ vt collegio
est dubiū qñ sumas maior ps. an solū respectu nu-
meri. an fin aliā pnsideratōez glo. mltū nō. in. d. l.
vbi absūt. dicit q nō pnsiderat h casu maior ps solū
respectu nūeri. s. etiā respectu dignitatis et pbitat
et seqt Bar. in. d. l. scui. qñ velit dicere q si minor
ps collegij ē dignior dignitate seu meriti tūc facit
maiorē. qd nō tradas obliuioi. Sz ego dubito an
h dictū sit vex. et puto q ista duo reqrunt copulat
ue q sit maior ps respectu nūeri et etiā dignior re-
spectu meriti. vñ iura nra apte dicūt illd eē validū
qd sit a maiori et saniori pte. et sic copulatiue reqrit
illa duo. p h. c. qz ppi. §. elec. et i. c. ecclia. j. et ij. e. ti.
et h credere veri⁹. Aut prās ppetit plib⁹ vt singul⁹ et
tē qddā ē offm publicū aucte. s. vtilitate puatū qd-
dā offm puatū vtiqz. tā. s. respectu aucte qz vtilitat.
pziō casu qdā est prās ordiaria. exēplū i plib⁹ iudi-
ab⁹ ordiarijs. qdā ē prās delegata vt in plib⁹ dele-
gat. nā officiū ipoz ē publicū aucte et vtilitate. qd
fuit inductū aucte publica et ad vtilitatē publicam
pziō casu cū prās est ordiaria. aut sūt ples ordi-
narij ad diuisa officia. et tūc qlibz hz iurisdicōez et ex-
ercitiū in solidū. qz qlibz hz p se et sine pfocio. et hoc
nō hz dubiū. exēplū in diuersis pntis q pnt in ec-
clesia dei. nā eps exercet iurisdicōez p se. archieps
etiā p se. et idē in pntarcha et alijs pntis. vt in. c. cuz
ab eccliaz. et c. duo sll. de of. or. cū si. Aut ples sūt
deputati ad vñū officiū. exēplū si papa deputaret
duos legatos i eadē puincia vlt eps pstitueret sibi

duos vicarios i eodē loco nō distinguēdo eoz of-
ficia. et h pnt dubiū nfm. glo. h voluit q vñ nō
pōt exercere dñiū alio ipedito. h ostē. et q oēs sll dñt
puenire nisi lex vlt pfuetudo vlt pnceps q dedit eis
iurisdicōez dedisset in solidū. s. gl. ibi i. d. c. vt offici-
um. et in. d. c. ij. §. d. arbi. li. vi. simplr et q qlibz ordi-
nari⁹ pcedere pōt sepati. h nō def impedimētū al-
teri⁹. et ista opi. verior ē et cōior. et cā t3 glo. in. d. l. si
vni. idē Bar. in. d. §. si ples. et i. l. vnica. ff. de offi.
pco. et ibi videf tex. ad idē. l. impator. ff. ad muni.
et hac opi. seqr. et salua ista glo. in pte. nam si cā fuit
cepta corā vno ex ordinarijs nō pōt corā alio pmo-
ueri et finiri. nisi def impedimētū pmi. vt ē tex. not.
in. d. l. si vni. et ex h dicit ibi Bar. q si eps hz duos
vicarios qlibz sepatim pōt pcedē. s. ex q cā est icho-
ata corā vno nō pōt alter se ipeditē nisi pmi⁹ sit im-
pedit⁹ qd bñ nobis. h pcedūt qñ iurisdicō ordina-
ria fuit a pncipio penes ples. qñ. n. habuit originē
penes vnuz. sed deriuauit in plib⁹ heredit⁹ alicu-
us dñi hntis iurisdicōez dubiū est nūqd isti ples
heredes cū successerint loco vni⁹ possint sepati ex-
ercere iurisdicōez an debeāt sll puenire. do. An. h
refert Guil. d. cu. i. d. l. vna. q nō dñt sepati pcedē
ar. i. l. ij. ff. d. x. ob. s. credo q nō recte referat. q re-
pio Bar. p eadē. l. tenē pnti i. d. l. si vni. et p alia iu-
ra silia. et istud credo veri⁹. qz negari nō pōt q isti
oēs nō sint ordinarij et q hnt iurisdicōez vt singul⁹
vñ sicut pmi⁹ poterat sol⁹ exercere iurisdicōem. ita et
isti ples heredes. dic tñ nobis q vbi tractaret de
cōmodo vlt incōmodo socioz nō pōt vñ sol⁹ exer-
cere iurisdicōez sine alijs. vñ nō posset vñ relaxa-
re pdenationē. qz tēdit ad incōmodū alioz. vt i. l.
heredes mei. §. peto. et qd ibi not. ff. ad trebel. seu
heredes diuidūt sibi iurisdicōez pon⁹ est diuisa ad
mistratio qz iurisdicō. qz iurisdicō nō pōt diuidi.
nec valet diuisio i puidiciū supioris. Et q inferf q
si vñ ex istis delinqr in administratiōe alteri tribu-
ta nō pōt ab alio puiri. qz sūt pares in iurisdicōe
et iurisdicō est penes quēlibet i toto territorio. par
aut in parē nō hz impiū. vt i. c. inonuit. de elec. et l.
ille a q. §. tēpestiū. ff. ad trebel. et in. l. nā magistra-
r⁹. ff. de arbi. Adūte tñ diligenter qz Bar. loq qñ
illa iurisdicō erat feudal. nā tūc certū est q est indi-
uisibil. qz feudū nō d3 diuidi. vt in. l. imperialē. §.
pcrea. de phi. seu. nō alie. fac. c. l3. de voto. Si au-
tē iurisdicō nō ēē feudal tūc credo aliter dicēdū.
q aut cōpetit iurisdicō in diuisis locis. puta in plu-
rib⁹ castris. nec sonat in nomē dignitatis. et tūc fa-
tis puto q ples heredes pnt sibi diuidere illa loca
q ad territoriū et iurisdicōez sic potuissent inf eos di-
uidere ille defūct⁹. si xō esset dignitas nō pōt diui-
di et pmo genit⁹ d3 succedē. d q in. c. l3. alle. si xō iu-
risdicō nō esset feudal. nec sonaret in nomē digni-
tatis. nec cōpeteret in vno loco tñ. puta in vna ci-
uitate vel in opido tūc fati puto q isti nō pnt diui-
dere iurisdicōez q ad territoriū. ne in eodē loco vi-
deant duo dñi qñ mōstz p. c. qñ in pntis. j. de
of. or. Et qz h tēderet i publicū puidiciū illi loci.
et sic nō videf h posse fieri. ar. l. si. C. si ius vlt vñ.
pub. et h nō. qz nō hēs alibi ita collecta. Si xō po-

testas est delegata. et tunc aut plures sunt delegati ad uniuersitatem eorum. et gl. et Bar. tenuerunt in d. l. si unum qui possint separatim pcedere sic ordinarij. h. in non ita firmavit Bar. in d. s. si plures. si locutus est ibi dubio forte. tu vide ibi quod dicitur. s. e. casus ubi tenui opp. Aut si delegati ad unam vel plures causas. et tunc si simpliciter sine aliqua causa non possint separatim pcedere. et si pcedunt non valet pcessus. vt i. c. casus. s. e. n. et h. et c. vno delegatorum. i. eo. et Bar. i. d. s. si plures. et i. d. l. si unum. et ro ponit h. in gl. nam plures delegati dant ab uno super eodem articulo representant personam unam. c. pastoral. de rescriptis. vbi unica iurisdicatio representat delegantem apud oes merito cum sint loco unum et unica sit iurisdicatio non possint separatim pcedere. Unus tamen non omitto quod siue sint ordinarij siue delegati ad uniuersitatem eorum etiam tenendo opus. qui possint separatim pcedere si causa est ichoata coram oibus non debet finire nisi per oes. nisi aliter deest impedimentum. h. b. est tex. fm intellectum glo. que sequitur Bar. in d. l. si unum. quod non. nam sic quando causa cepta per unum alium non potest se impedire. ita et quando causa est cepta per oes si non sunt dati delegati cum clausula quod si non oes. vt in tex. nro. dicitur. i. latus ibi iudicia. j. q. iij. ¶ Clemens ad secundam meorum principalem distinctionem quoniam officium copetens plures est auctor publicus et utilitate puarum. exemplum in plures tutoribus et curatoribus. h. n. isti officij auctor publici. si pcedunt utilitate puarum et ibi distingue. nam quodammodo prout ordinaria et principalis vt ipso tutorum et curatorum. quodammodo est prout accessoria et quasi delegata. vt in actoribus datis a tutore. primo casu prout copetent in solidum. vbi quilibet tutor et curator potest administrare officium. vt l. si. C. de auctoritate pstant. nisi sit talis actor per quem finiat tutela. quod tunc dicitur oes puenire. vt est tex. no. i. d. l. si. et per h. inferunt ordinarij vel delegati ad uniuersitatem eorum non possint separatim exercere aliquem actum per quem finiat eorum iurisdicatio. quod non. Secundo casu prout copetent in solidum que admodum. s. dicitur in delegatis. et h. firmavit Bar. in d. s. si plures. ¶ Secundo meorum principali quoniam officium est auctor et utilitate puarum ibi distingue quod aut sunt isti deputati uniuersali negociationi. vt sunt plures exercitores seu institutores. et h. isti prout in solidum. nisi aliud sit dictum in commissione vt est tex. no. in d. s. si plures. Aut sunt deputati ad certam causam seu ad particularia negotia. et tunc h. isti prout in solidum. nisi sit dictum. exemplum in plures procuratoribus ab eodem dant. vt l. plures. ff. de pecunia. et in c. si duo. e. n. l. i. vj. Fallit si deputantur in causa spirituali. s. quod dicitur vt i. c. si duo. et i. c. pe. s. ele. l. i. vj. Fallit secundo fm Bar. i. d. s. si plures. in plures executores in testamento datis. alle. c. si. s. testa. l. i. vj. h. non recte excipit illum casum. quod plures executores non habent simpliciter prout in solidum. s. vno abente vel nolente interfesse duo possunt pcedere. et h. casu loquitur tex. in d. c. si. vbi si alter esset prius et vellet interfesse non possent reliqui pcedere sine eo. vt ibi. quoniam est pulchrum dubium. Quid si sint duo executores an vno nolente interfesse vel mortuo posset alter solus exequi? quod vide per Frede. s. lio. lxxij. dicit in c. Jo. d. testa. predicta pcedunt quoniam isti habentes officium puarum assumunt ex iudicio et assumunt a plures ad iudicandum vt sunt arbitri. nam non potest vnus sine alio pcedere. vt l. pedi. et l. ite si vnus. ff. de arbi. s. de iure canonico tene quod h. in c. ij. de arbi.

li. vj. et per h. habes satis plene et clare an prius plures ppetens censeatur delegata in solidum aut per parte. Et ex his infero ad principalem. q. h. glo. nuquid citatur a duobus ex tribus delegatis teneatur coparere si pstat quod tertius se non excusauit et dico quod non. quod vt. s. conclusi delegati h. n. per parte prout. nec possunt separatim pcedere. citatio vero est actus iurisdictionalis. s. citatio duorum est nulla et temeraria quod non habet artare citatum. vt i. l. bone. el. ij. s. elec. et quod non. in c. epis. iij. q. j. et in c. venies. s. accu. et in l. non videtur latitare. ff. de iudi. et h. satis probatur h. maxime iuxta glo. in d. citra formam. et hac opinio tenet contra doc. h. et Bar. in d. l. si unum. ¶ Clemens nunc ad secundam principalem. q. glo. quod si duo ex tribus delegatis citantur prout et ignoratur vtrum tertius se excusauit. nuquid possit teneatur coparere et videtur quod sic. vt i. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. Sed tu distingue melius per doct. quod aut isti duo expriment aliquam causam probabilem. puta quod dicunt quod tertius se excusauit. et tunc teneatur coparere. quod ex hac assertioe factum redditur dubium. ar. l. iij. C. quod ad li. p. da non h. et h. casu pcedit. l. si quis ex aliena. Aut duo simpliciter citantur et non teneatur coparere. quod primo aspectu citatio est iniusta. nec teneatur per diuina. et si diceremur prius sequere absurdum quod ad citationem cuiuslibet puarum teneretur quod coparere cum possibile sit cum h. iurisdictione delegata. et id non. dicit Innocentius in c. ij. de do. et prius. quod vbi citatio prima facie est iniusta non teneatur citatus coparere. nisi iudex citationem iustificauerit. nec potest puniri vt prius l. i. iusta causa subit ex qua non fuit expressa. et h. sufficit quod ad secundam. q. ¶ Duo ad tertiam. q. concludit glo. quod tertius ab his non potest ratificare pcessum duorum. quod cum ipso finia sit nulla non potest rata haberi quod quod nullum est ratificari non potest. vt in l. quod ab initio. ff. de reg. iur. In h. articulo. Innocentius pcessit multum pfulse et intricate nimis subtilizando ultra quod expedierit. s. vt habeas rem claram concludere sic. quod aut finia est lata penitus ab alieno iudice. et tunc non potest haberi rata per iudicem prius. quod h. non possum habere ratum quod meo nomine gestum non est. vt i. regula ratum. de re. iur. l. i. vj. tamen gestum nomine meo possum ratum habere fm Innocentius. et h. i. h. dat ipse theoricam notabilem quod vbi quis actor est nullus ex defectu solennitatis cuius suppletio non dependet a prout mea. imo si ego met exercuissem actum sine solennitate actor non valeret. non possum tamen habere ratum id quod fuit gestum nomine meo. quod actor est nullus ex facto non dependenti a prout mea cum ego subiciar dispositio iuris. secus aut si suppletio solennitatis dependeret a potestate volentis ratificare. exemplum in papa. nam ipse potest ratificare finiam nullam. et ita pcedit. iij. q. vj. h. quippe. Et h. dicit Innocentius. quod finiam excoicationis lata in solidum per alienum iudicem non possum ratificare. quod excoicatio a principio fuit nulla. quod natura excoicationis est vt statim liget vel sit nulla. unde tpe ratificationis non reperitur aliquid quod posset ratificari. et hec dicta sunt verissima et notabilia. et vide quod non. Jo. an. in regula ratum in mercu. et per glo. ix. q. ij. in summa. aliquid non. in l. i. C. qui per sua iurisdic. et in l. ij. C. coia vtrius iudi. Et quod Innocentius videatur postmodum recedere a predictis tamen intelligendo vt supradicta restringuntur ad alienum iudicem prout si non sit aliquo modo recessum. Aut finia fuit lata a iu-

dice nō p̄sus aliō. v̄puta a duob⁹ delegat⁹ tertio
absente ⁊ nō excusato. ⁊ tūc Inno. in effectū videt⁹
velle q̄ snia duoz tenet nisi fuerit exceptū ⁊ appel-
latū. Adouet p̄ncipal⁹ q̄ iurisditio est indiuidua
ap̄d quēlibet istoz delegatoz. ⁊ cōpetit exercitiū
nisi elidat⁹ p̄ exceptōez. ⁊ idō si p̄s nō exceptit tenet
p̄cessus. maxie q̄ p̄tes lingātes corā duob⁹ nō vi-
dent⁹ iurisditioē corz. progare d̄ p̄sona ad p̄sonā.
s̄ de casu ad casum. q̄ duo h̄nt iurisditioē tertio
excusato. nec ob. s̄m eū si dicat⁹ q̄ p̄cessus est s̄ for-
mā resc̄pti. q̄ duplex est forma. q̄dā p̄cernit vtilita-
tem p̄uatā. q̄dā publicā. ⁊ huic p̄tes renūciare nō
p̄fit. ⁊ ita intelligit. c. cū dilecta. de resc̄pt. q̄nq̄ for-
ma p̄cernit vtilitatē p̄uatā ip̄az p̄rium. ⁊ tūc p̄tes
p̄fit exp̄sse ⁊ tacite huic forme renūciare. ⁊ istud di-
ctū sic intellectū est in se d̄issimū ⁊ notādū. ⁊ p̄bat
j. e. ti. c. si. s̄ nō p̄uenit huic l̄e vt. j. dicā. pl⁹ etiā dic
Inno. q̄ si p̄tes errāt in facto. q̄ credūt duos pos-
se p̄cedere nihilomin⁹ p̄ istū p̄sensuz erroneū pro-
gat iurisditio. q̄ vt dixi nō est vera progaro de p̄-
sona ad p̄sonā. Itē refert idē esse si corā vno ex tri-
bus fuisset lingatū. h̄ dicta Inno. nullo mō placēt
nec doc. videt⁹ cōiter approbare. ⁊ iudicio meo hic
est tex. d̄ directo s̄ cū. nā h̄ p̄supponit q̄ p̄tes cōpa-
ruerūt corā duob⁹. nec p̄supponit exceptio ⁊ nihil-
omin⁹ papa p̄cludit q̄ p̄cessus duoz est null⁹ ex de-
fectu forme ⁊ p̄tatis. nec est v̄x q̄ ista forma p̄cer-
nit vtilitatē p̄tū. q̄ fuisset remissa p̄tib⁹ nō excipit
tib⁹. cui⁹ s̄m h̄ d̄. Itē fauor public⁹ est ⁊ nō p̄ua-
tus vt iudiciū exerceat p̄ plures vt sit mag⁹ firmus
⁊ incorruptibile. nā p̄tib⁹ sepe est nociua p̄litas do-
ctoꝝ seu iudiciū p̄pter expensas ⁊ encenia. ⁊ idō p̄si-
derat p̄tib⁹ vtilitas publica. nec est v̄x q̄ iurisditio
sit tota penes quēlibet. q̄ ex h̄ sequeret⁹ q̄ tot esset
iurisditioes separe quoz sūt p̄sone iudiciū. q̄d est fal-
sum cū oēs delegati rep̄ntāt p̄sonā vni⁹. vt. s̄. dixi
vñ eadē iurisditio q̄ ē penes vñ ē penes aliū. Itē
saltē negari nō p̄t q̄ exercitiū nō p̄petat in solidū
s̄ ē oīno infdictū singulētiā si n̄ excipiat p̄ p̄tē. tex.
ē h̄. t. s̄. e. cāz. Et ex his iſero ad vltiaz. q. gl. simplr
approbādo op̄i. suā q̄ p̄tes nō p̄nt p̄sentire etiā ex-
p̄sse vt duo p̄cedat sine tertio rōib⁹ p̄dictis. ⁊ p̄ hoc
h̄es h̄ac glo. clarissime declarāt ⁊ supplet. In gl.
in v̄. certū nūciū ibi p̄bate fidei vult q̄ iste nūci⁹
debet esse p̄bate fidei. Itē destināt⁹ cū l̄ris. vt in fi.
glo. s̄ ex h̄ resultat q̄dam p̄rietas. nā si portat l̄ras
nō oportet q̄ sit p̄bate fidei. q̄ vñ nudo misterio
nec agit hic de magno p̄iudicō. Inno. tū requirit q̄
sit bone fidei ⁊ op̄i. ⁊ fame. s̄ h̄ osti. dicit etiā q̄ p̄t
esse infamis dūmō sit canōice destināt⁹. allegat. c.
sciscitar⁹. d̄ resc̄pt. Itē dicit Bos. q̄ nūcio credi sine
l̄ris. nā si p̄pterea sp̄ haberet portare l̄ras nō esset
necesse vt nūci⁹ esset. ⁊ dicit Chin. q̄ etiā credi isti
nūcio sine iuramēto. Ego credo q̄ illd̄ v̄bū certuz
tollat oēs istas difficultates. optet vt sibi credatur
vt sit nūci⁹ indubitat⁹. puta iurat⁹ vt ita fidel⁹ ⁊ no-
tus vt merito de eo nō sit dubitādū. ⁊ in eo q̄ glo.
in se. dicit q̄ fides impedimētū d̄ fieri corā alijs iu-
dicib⁹. q̄ ex q̄ iurisditio est recalura i p̄sonas iudi-
cū ip̄si sunt iudices sup impedimētū. ⁊ ad h̄ bonū

ter. in. c. si s̄ vñ. e. ti. li. vi. Et si male p̄nūciāt. pu-
ta q̄ dicit impedimētū tertij vbi nō s̄b̄st. tenet do-
cto. q̄ valet snia. q̄ h̄ facit auctē legis. ⁊ bñ dicit
p̄ ea q̄ dixi in. c. sup l̄ris. de resc̄pt. In glo. in v̄bo
nō osiderit. no. glo. in eo. q̄ vult q̄ delegat⁹ q̄ d̄
p̄ficiat⁹ ē domiciliū suū poterit a p̄ncipio p̄tē ex-
pensas a p̄tib⁹. h̄ dictū nō pl̄z h̄ ost. q̄ sic indirecte
posset negligere mādātū pape. Item cū exp̄se ad
huc nō sūt certe nō p̄t eas p̄tē. Ego credo dictū
glo. posse p̄cedere q̄n iudex est ita impotēs vt nō
posset suis exp̄sis itinerare. Et ad s̄m gl. dicat⁹
q̄ forte iste ignorauit diē statutū a iudicib⁹. ⁊ d̄ mō
requirēdi iudicē vide bonā glo. j. e. cū cā. In gl.
in v̄bo p̄stare in fi. Itē p̄t p̄bati p̄ testes q̄ erat ser-
uus v̄ infamis vel excoīcat⁹ v̄ alia impotētia de-
tent⁹. ⁊ de multiplici impotētia dixi in. c. sciscitar⁹
p̄all. s̄ p̄t adduci ad mltas. q. cōsiles. pone q̄ tertius
in veritate fuit impedit⁹. s̄ nō p̄stabat duobus
d̄ impedimētū tpe p̄cessus nūqd̄ valebit snia si post-
ea p̄bati p̄t v̄x impedimētū. Inno. h̄ loq̄ alter-
natue. Primo dicit q̄ nō valebat p̄cessus ex q̄ isti
ignorabāt se h̄re p̄tātē in solidū. v̄ p̄t d̄ia s̄m fin
eū. q̄ ex q̄ suberat impedimētū purificata fuit ipsa
p̄dino. Et eodē mō loq̄ Inno. in fili. q. in. c. cū ex
officij. d̄ p̄sc̄p. s̄ h̄ ost. videt⁹ h̄ simplr tenet q̄ nisi p̄t
cōstet de impedimētū nō d̄z valere p̄cessus. ⁊ h̄ vi-
det inuere ista l̄ra. ⁊ h̄ac op̄i. tenet h̄ moderniores.
tenet etiā Bar. i fili. b̄ terminis. in. l. mltū. ff. d̄ p̄di. ⁊
demō. ⁊ in. l. ij. ff. de iudi. ⁊ in. l. si finita. s̄ iulianus
ff. de dam. infec. et. l. h̄ autes. ff. ex q̄ cau. ipo. ea.
In oib⁹ etiā istis loci dat nōb̄le theoricaz q̄ vbi d̄z
ignorat fundamētū p̄tatis sue nō t̄z snia. ⁊ idē dic
in alijs actib⁹ q̄ snia mibi pl̄z. ⁊ facit ad h̄. l. q̄ alie-
na. ⁊. l. si is ad q̄d. ff. de acq̄. here. ⁊ ad idē. c. ex p̄te
asteñ. ⁊ q̄d ibi dixi de p̄ce. p̄ben. induco casuz iudi-
cio meo h̄ sat p̄bat in. c. cū sup abbana. j. eo. n.
Itō h̄ p̄clusiōs ē q̄ nihil valet explicari sine volun-
tate ⁊ p̄tātē. vñ ignorata potētia nō p̄t voluntas
ex toto applicari ad p̄tātē vt in iurib⁹ p̄all. ⁊ h̄ tene-
licet aliter distinxerit Bo. an. i regula cū q̄ cert⁹ de
regul iur. in mercu. ⁊ tene mēti h̄ac theoricaz. q̄ t̄i
aliquaten⁹ p̄t restringi p. d. l. ij. de iudi.

Adiungimus. Clausula si nō oēs poteri-
tis s̄b̄ impotētia includit
uolūtātē quo ad purificadā iurisditioē cōiudici.
Primo decidit vñ casuz. sc̄do aliū p̄ssem. ibi idē
q̄z. ⁊ h̄ dicit vsq̄ ad. s̄. sexta. Itō. q̄ p̄temēs ere-
qui delegatōez a papa sibi factā est quillime argu-
endus. nunqd̄ aut possit puniri pena exteriori di-
cam. j. cū glo. Primo p̄ declaratōe tex. op̄. nā no-
lēs interesse cū possit nō d̄z nō posse. vt in. c. sciscita-
tus in fi. de resc̄pt. S̄z papa dedit iurisditioēz duo-
bus sub p̄ditōne. s̄. data impotētia tertij. s̄ videt⁹
vbi d̄at sola uolūtās nō est adimplera p̄ditō. ⁊ per
p̄sc̄q̄ns nō est purificata cōiudici iurisditio. q̄ de-
ficiēte p̄ditōe deficiē p̄ditōnal dispositio. vt. j. d̄ p̄di.
ap. c. p̄ruas. So. h̄ fuit rō dubitadi. nā videbat⁹ q̄
nullo mō possent duo p̄cedē ex q̄ tertij nolēbat in-
teresse cū posset. Itē faciebat q̄ papa solet appone-
re duas clausulas separtas i q̄x vna denotat impo-

tenet. in alia voluntatem. ut in. c. seiscitatur. pall. ubi
dicitur si papa in commissioe dixerit si ambo nequerit
aut noluerit interesse alii pcedat. tunc enim purifi-
cat pias pfecti alio neque sit aut nolere interesse.
Sed. possumus dicere quod ad voluntatem alio nolere in-
teresse non est purificata peditio. et id si non vult cum possit est
grauissime arguendum. ut h. si ad pfectos satis est pu-
rificata peditio. quod si tertius non vult pcedere interesse verum
est dicere quod oēs sibi non possunt interesse. nam si tu non
vis mecum interesse in schol. vix est dicere quod ego non
possum tecum interesse. et sic quo ad collectores oim pu-
rificat illa clausula impotentie. et ita intelligo ista.
Clausula vero denotans voluntatem solus apponi non quo
ad purificatorem iurisdictionis coadiutor. si ad excusa-
dum istum qui non vult interesse. In glo. in verbo cum possit.
no. ex glo. quod non tenet quod exequi delegatorem sibi iniu-
ciam per papam cum qui dano rex suar. Et h. h. glo. sim-
pliciter dicat absque piculo intellige de qui quod raro vel
nunquam contingit quod sine aliquo dano rex suar quod possit
distrahi a negotiis suis. ad h. l. ij. ff. quemad. tes.
ap. Et h. tex. loquitur h. cum qui fuit commissarius sub clausula
impotentie. tunc ego idem puto cum qui fuit commissarius simpli-
citer. quod non est verisimile quod papa velit artare delega-
tum ad executorem mandati cum qui piculo rei familiaris.
ar. in. c. sup. eo. j. e. et in. c. aplice. de dona. si si appa-
reret de pcedente interesse pape tunc pcedendum est sibi licet
mandatum videatur graue. ar. in. c. in memoriam. xix. di.
In glo. in verbo noluerit in si. vult h. glo. quod subint-
elligatur sub clausula voluntatis clausula impotentie
quod vix est. quod ista non sunt diuisa. ut pbat. i. d. c. seiscita-
tur. h. glo. h. dixit. quod non videatur fieri posse alio sal-
uare decisionem. h. forte tunc pcedere quod. s. feci. si tunc
dicunt. s. dixit. In glo. in verbo arguendum ibi seiscita-
tus. adverte quod ille tex. non pbat quod iste sic est punien-
dus. si solum dicit quod iste non excusat si potest interesse et
non vult. Et forte ob h. in si. recedit ab ista opi. et
tenet quod satis est cum argui et reprehendi cum socii possit p-
cedere quod si dicat quod ubi impediret ex toto pcessus cause
iste qui non vult exequi est puniendus. et h. dictum satis
mihi placet. nam eo casu qui socii potest pcedere non agi-
tur de magno puidicio. h. est pcedere resistencia manda-
ti aplici. et quod h. dicit in papa idem dicit in ordinario. nam
ordinari potest pcellere sibi dnm suum ad acceptandum
delegatorem suum in. c. pastoral. j. de offi. or. j. rñso. et
l. l. vnica. C. de p sua iurisd. Ultimo. no. et tene-
muri quod sequitur in glo. nunquid nolens exequi manda-
tum aplici possit puniri vel redargui per iudicem ordina-
rium vel puidicem. Et pcludit glo. quod a iudice non est du-
bitum. quod par in pare tunc. Et no. quod non potest quod etiam
reprehendere puidicem necesse punire. si in ordinario
loci est magis dubium. Jo. an. in. c. si. de rescript. tenuit
quod glo. h. si hosti. in summa. e. n. s. quod sit et officium.
x. p. quod dicit quod rōe peccati poterit puniri per ordina-
rium. loquitur tñ alternatiue. diceret sic quod aut quod nū-
quid ordinari potest pcellere delegatum ad exequendum.
et dicitur quod non. quod non spectat ad ei officium. si pape.
Aut quod nūquid possit cum punire rōe peccati. quod con-
tempnit exequi mandatum superioris. et potest dici quod sic. quod h.
casu non punit eum ut delegatum. si pcedere i crie et
cessat maioritas. d. q. i. glo. exequi noluit acceptare dele-

gatorem. et vide ad m. q. d. dicit in. c. si. de rescript.

Sexta. Sup. vultus est de his qui opponunt in pso-
na iudicis nunc subicitur de his qui oppo-
nunt in psona actoris. et h. dicitur vsq. ad. s. si vero. Si re-
coram delegato obicitur excōicatori actori quā non p-
bat infra tps debitū audifactor. Si vero pbat dele-
gar' absoluet actorē. si excōicator' est ppter cām sibi
commissam. si ppter aliā nec est de casib' refuat' pape
ad excōicatorē suū illū remittet. quod si non vult eū ab-
soluē delegat' pape eū absoluet. h. d. pmo pōit
pncipalē quōem quā soluit ibi pūbitatōz. Secōdo po-
nit quōem incidēte ibi si vero. Mo. pmo modū et p-
cticā obijciēdi excōicatorē actorē ut repellat a iu-
dicio. Mo. secōdo quod actor excōicator' potest repelli a iu-
dicio non solum cum agit coram ordinario. si etiā coram de-
legato. Mo. tertio quod infra terminū cōpetētē vel
statū d. pbari excōicatoris opposita actori et hodie est
tps statutu et defmianū i. c. pia. d. excep. li. vj. nā d. p-
bari infra. viij. dies. d. q. h. in glo. Itē no. pcticā
pcedēdi p delegatū cum agēs coram eo pbat excōica-
tus. Et dicitur lan' quod colligat ex ista quod aut pbat excō-
municat' aut ipetratōz rescripti. et d. delegat' pnu-
ciare se non iudicē. quod non valet rescriptū ipetratū ab
excōicatori nisi i cā appellatōis vel absolutōis. d. quo
dicuntur h. in. c. j. de rescript. li. vj. et h. casu non pcedit
iste tex. Aut pbat excōicator' p impetratōz rescripti
et h. locū iste tex. quod casu d. delegat' h. ordie. pcedē.
nā si fuit excōicator' ppter cām sibi commissam tunc ipse
absoluet. fuato tñ iur. ordie. et ita intelligo. x. ceterz.
in. x. a iudicib' delegat'. Aut fuit excōicator' ppter
aliā cāz. et aut est tal' excōicatorio cui' absolutio refua-
tur pape. et non potest delegat' absoluē d. eū remittē
ad papā. ut i. x. dūmō. Aut non est refuata absolutio
pape et d. eū remittē ad suū excōicatorē siue sit or-
dinari' vel delegat'. et si ille absoluē vult bñ quēdam.
Si vero non vult absoluē eū aut allegat istā cāz. puta
quod ille fuit excōicator' p manifesta offensa seu puma-
cia et h. pbat. et non tenet eū absoluē nisi ille pmo sa-
tisfaciat. ut in. c. ex pre. cl. j. de x. sig. et in. c. venera-
bilib'. s. sec'. d. sen. ex. li. vj. Si vero allegat aliā cāz. p-
babile non notoriā non d. eū absoluē nisi pstita cau-
tōe. ut. d. c. ex pre. Si vero maliciose si vult eū absoluē
p ipē delegat' eū absoluē et stabit de malicia excōica-
tori si infra tps sibi statutu a delegato si absoluit nec
allegauit cāz i pnu. Et pdict' et ex tex. no. quod delegat'
pape etiā rōe accessozij ad cāz sibi pmissā si potest ab-
soluē ab excōicatorē c' absolutō refuat' pape. Et p-
cedit rō. quod i certis casib' absolutō refuat' pape i signū
spālis pūlegij. ista vero quod refuat' h. mō si trāseūt i ali-
um nisi ex spāli pūlegio. ut i. c. quod trāstatōz. d. of-
leg. et sic non casuz i quod vno pmissō non trāseūt oia sine
quod pncipal' commissū expediri non potest et h. ē rōe pdi-
cta. Et ex his et ex tex. p locū a spāli argue quod a quā-
q. citra papā sit lata excōicatorio p delegat' pape in-
cident' absoluē. Itē no. quod rōe accessozij delegat' im-
pedit se de cā sibi pmissā. Ultimo no. ibi non velit
de significato h' xbi. nā fm Inno. et Un. d. fia ē inf-
nolle et si velle. nā xbi nolo denotat pcedere resistēti-
am et pceptū. xbi aut si volo denotat simplicē resi-
stētiā quod si velit facē. si nō ille qui nō vult. quāq. tñ ista

sumunt, pmissum. de q etia p glo. in l. j. ff. de tribu
to. c. l. qui se pnt. C. vñ liberi. ¶ In glo. in xbo do
nec in fi. dic meli⁹ q rō dubitadi potuit esse. qz iste
nolebat aut nō poterat pbare excōicatōez inconti
nēti. sed forte petebat dilationē longiorē. vñ erat
psumptio q opponēbat maliciose cā differēdi pces
suz sup pncipali. 7 ideo dubitabatur vñ ad pcludē
dū viā malitijs potuisset pcedi sup pncipali 7 su
per exceptōe excōicationis. s in decisiōe puidet 7
istā fraudē vt nō differat pcessus sup pncipali. sed
exceptio excōicatōis d3 pbare incōtinēti infra ter
minū cōpetentē. 7 hodie pñsuz vt infra. viij. dies
pbe⁹. vt. s. dñi. 7 sūct in glo. se. ¶ In glo. in x
bo ex cōfessiōe in fi. no. singulariter istā glo. ad quā
quotidie recurrūt 7 remittūt. Et in effectu glo. tūgit
tria. 7 pcludit q in exceptōib⁹ dilatorijs d3 lis cōte
stari 7 iurari de calūnia atq3 libell⁹ offerri. dic tñ q
si ista omittunt nō ppter h corruit pcessus. qz iu
ra annullātia pcessū in defectū illaz solēnitatū nō
loquūt in pcessu sup exceptōib⁹ dilatorijs. hosti.
aut distinguit. dicit enī q sup exceptōib⁹ q pponū
tur aū lit. pte. d3 fieri ptestatio lit. s sup exceptōib⁹
q pponūt post lit. ptestatā nō est necesse litē ptesta
ri. qz sufficit prima ptestatio. fate⁹ tñ qd non serua
bit ita stricte ordo iuris sup exceptōib⁹ dilatorijs
sicut sup pcessu pncipali. Dicit etiā nullibi cauere
q sup exceptōe dilatoria debeat iurari d calūnia.
Cōmunis opi. videt indistincte vt sup exceptōib⁹
nō sit necesse litē ptestari. nec libellū offerre. nec d
calūnia iurare. hāc opi. tenuerūt Jo. de lig. Bal.
7 cōiter moderniores seqntes. idē spe. in ti. de lit.
pte. in. s. pe. in pñ. 7 in. s. f. nūqd. 7 h opi. mibi pl3
7 pbat rōe. lit. pte. fit p petitionē in iure ppositaz
7 rñsionē ad eā secutā. vt in. c. vnico. de lit. pte. s il
le q excipit nihil petit vt in. c. ij. de or. cog. nec val3
ar. glo. q pñtēdo vel negado se excōicatū fit p. lit.
qz h nō est vex qm p pñsionē factā aū libelli obla
tionē nō inducūt lit. pte. vt no. gl. in. c. dudū. el. ij.
s. de elec. 7 in. l. j. C. d. pñf. ¶ Itē iuramētū calum
nie d3 pñtari in exordio lit. i. in ipa lit. pte. 7 ponit
pñtaz post lit. pte. qz aū. vt pñ. j. ex ordine titulor.
nā pmo tractat de lit. pte. 7 postea de iuramēto ca
lūnie. Itē iuramētū semel tñ pñtaz in cā. vt no. j. de
iura. calū. c. j. 7 sup exceptōib⁹ dilatorijs nō ē pñtā
dū iuramētū calūnie. fateor tñ q pōt exigi iuramē
tū malicie p. c. ij. de iura. calū. li. vj. Idez dico de l
bello. nā libellus nō pñtaz nisi sup cā pncipali. qñi
mo dico q exceptōes nō tenet qd dare in scñtis. s
fatis est q scribāt in actis vt no. hosti. in. c. qñi. de
pba. l3 glo. aliter ibi 7 h dixerit. Fallit tñ in excepti
one recusatōis pposita p iudicē. qz illa d3 dari in
scriptis. nō tñ p modū libelli. vt. l. aptissimi. 7 l. cū
speciali. C. de iudi. 7 vide qd no. spe. i. ti. d. excep. s.
viso. in. x. s. nūqd. ¶ In glo. in. x. alia iustā cāz. ibi
vt de pcessu ordinarij. no. glo. 7 tene cā mēti q im
petrās rescriptū sup cā iā inchoata corā ordinario
d3 facere mentōez d pcessu ordinarij al3 rescriptū
est surreptitiū. Silem gl. habes in. c. vt debet. j. d
ap. 7 pbat h dictū a fili. nā sicut nō valet rescriptuz
sup cā iā inchoata corā alio delegato nisi de pcessu

corā illo habito fiet mēti. vt in. c. inf. monasteriuz
de re iudi. ita pari rōe annullat rescriptū si non facit
mentōem de pcessu inchoato corā ordinario. nāz
si papa sciuit nō ita defacili dedisset rescriptū. ar.
in. l. vbi cepit. ff. de iudi. 7 in. c. ex tenore. d. rescript.
Et in fi. gl. gl. nō bñ dicit. qz rescriptū impetratū ab
excōicato regulariter est ipso iure nullum. nec quale
scit secuta absolutōe. de q dic vt habes in. c. j. d. res
cript. li. vj. Et ad. c. pia. all. in glo. rñde q loquit de
pcessu habito corā ordinario. 7 p rōe diuersitatis
vide glo. in. d. c. j. Et istū tex. intellige qñ rescriptum
fuit impetratū aū excōicatoez. vel si vis intelligere
q postea dic q fuit impetratū in casu pcesso vt ser
uatis fuādis. de q in. d. c. j. In glo. in. x. ad excō
municatōez in fi. glo. cōmuniter sequūt doct. h qui
dā tñ tenuerūt pñtariū p. c. venerabilib⁹. in. s. vbi
aut. d. sen. excō. li. vj. vbi d3 q absolutio teneri in
iuste sit facta. Itē mouet qz iste remissioes fuit d3 vt
banite. vñ tenet absolutio eis nō factis. vt in. c. cū
ab eccliaz. 7. c. ad repmēdā. de offi. ordina. s pri
ma opinio pl⁹ mibi pl3. nā iura allegata p contra
ria opi. loquūt in eo q h3 iurisdicōem sup absolu
tione. s delegat⁹ iste nō h3 aliquā pñtēz sup causa
sibi nō cōmissa. nisi qñ aliter cā sibi cōmissa expedi
ri nō pōt. vt h. 7. s. e. c. j. S3 ex q excōicat⁹ erat par⁹
absoluere istū actorē. 7 nō poterat iste delegat⁹ ab
soluere ex defectu pñtis. ¶ In glo. in. x. excōnē
in fi. dic meli⁹ vt dixi. s. Et glo. qñ nūqd p denū
ciationē publice factā quis pbe⁹ excōicatus. 7 vi
detur pmo q nō. qz ille qui denūciat nihil d3 nouo
agit. l. heredes palā. ff. de testa. 7 possibile ē q nul
la excōicatō pcessit saltē q tenuerit. 7 denūciatō ne
cessario nō pbat excōicationē. nam 7 qñq nuncia
tur ille excōicatus qui in veritate excōicat⁹ nō est.
Exemplū in. c. l3. de sen. ex. li. vj. pbatō aut d3 cō
cludere necessario. vt in. c. pñtia. de pba. 7 nō pñ
bat h esse qd ab h cōtingit abesse. vt in. c. ij. d. trā
la. pla. 7 in. l. neq3 natales. C. d. pba. Ad idē opti
me facit. c. pia. de except. li. vj. vbi d3 q excōicatio
debet pbare apñssimis documētis seu lucidiz pba
tionibus. ob ista forte pñtia glo. dubitauerūt d ista
q. i. c. l3. pal. 7 in. d. c. pia. hosti. tenet h q pbatō de
nūciatōis sufficit ex quo publice fuit facta. ar. c. j. d
postu. pla. Credo q vbi agit de modico pñdicio
vt in casu nostro sufficiat h pbatio. qz pñmitur p
his que notorie acta sunt 7 p iudice exercente offi
cium suū vt in. c. in pñtia. de renūci. 7 in. c. ad au
dientia. de pñcrip. 7 optime facit. d. c. l3. s vbi age
retur de graui pñdicio. forte h denūciatio nō suf
ficeret quia necessario nō pcludit excōicationē vt p
dixi. 7 regulariter xba enunciatua nō pbant ma
xie plata i absentia pñ. fac qd no. gl. in. l. optimaz.
C. de pñtrahen. 7 cōmit. stip. 7 in. c. si papa. de pñil.
li. vj. 7 in. c. illud. d. pñsump. Nunquid aut sufficiat
pbare p famāz videt q sic. p. c. cum desideres. i. s.
ij. de sen. excō. vbi tex. no. dicit q si p famā constat
aliquē esse excōicatū cogit ille aut se purgare. aut
petere absolutōez saltē ad cautelā. ita infamat⁹ de
crimio pōt p suspēsiōe cōpelli ad se purgādū. vt.
l. q. v. si quis pñdyter. 7. c. inter. de purga. ca. Sol.

Egi. mouet hic istam. q. et finaliter concludit q. ista pbatio fame non sufficit. nā cū nō habeat vñ nisi vñ testis. vt no. iij. q. iij. §. itē sepe. seq̄ref q. vñ testis sufficeret ad pbatū excōicātoez. qd nō ē verum. vt no. in. d. c. pia. et in. d. c. ij. Abb. h. dixit pderādū modū opponēdi. nā si dixit dico istū nō audiendū nisi pñ se purget cū sit infamar. de excōicātoe. et tūc nō dīz audiri p. d. c. cū desideres. q̄si innuat secus esset si simplr opponeret de excōicātoe et postea pbat solā famā. Ego puto q. pñū dictū Abb. nō sufficiat q. ad h. vt iudex necessario teneat actorē repellere. Rō q. iudicio purgatois pēdet a p̄tate et officio iudicis. et nō cōpetit sup h. actō ipsi pti. vt. j. de purga. ca. q̄si p̄tati. ps aut nō pōt p̄qri vel appellare si iudex ex officio suo nō vult inducere purgatoez. vt no. spe. in ti. de offi. iudi. §. impedit. in pñ. et cōiter doct. in. c. pastoral. de excep. pti. Sateor tñ q. iudex ex officio suo poterit illū repellere si nō ad p̄tatem p̄tis excipietis. q. ps teneatur p̄bare excōicātoez mō legitiū et aptis documētis. vt h. et in. d. c. pia.

Si vero. Absolut' a delegato sup cā p q fuerat excōicātor corā excōicatore parebit seu rīdebit sup illa cā nisi sit alteri delegata et si excōicātor maliciose distulerit delegat' q. absolut' cōgscit. p̄mo ponit qd. scōo solutio ibi in quo. Et p̄tinuat iste §. ad p̄cedentē h. ordine. nā sup fuit dictum q. si excōicātor nō vult absolvere actorē ad rēq̄sitiōē delegati q. ipe delegat' poterit absolvere ne impediatur cognitio cause sibi commissae. Sz q. excōicātor absolut' p̄stia cautōe de parendo iuri in illa causa p qua fuit excōicātor dubitabat corā quo iudice iste deberet parere iuri et respondere in illa cā ex q. iste delegat' istū excōicātū absolut' rīdet vt in lra p̄t. ¶ Ilo. ibi mandato ecclie. q. absolut' excōicātor p̄stia iuramēto de stādo mādato ecclie sup eo p q fuit excōicātor. et p̄stia h. iuramētū qñ fuit excōicātor p dubia offensa vel p̄tumacia. Si aut p notoria nō absolut' cum iuramēto. §. dīz p̄t' integre satisfacere. vt in. c. ex parte de x. sig. et in. c. venerabilib'. in. §. sec'. d. sen. ex. li. vi. vñ i p̄riori casu intelligas istū tex. qñq. tñ excōmunicat' iurat q. parebit mādatis iudicis. vt in. c. j. qd. me. cau. qñq. q. parebit iuri. vt in. c. ex pte. p̄all. Idē tñ est effect' hōz iuramētoz. nā solū obligat ad parendū mādatis licitis et honestis sibi fendis a iudice p̄peti vt sentit lhosti. h. et glo. in. c. ex tenore de sen. ex. ¶ Itē no. quez posse cognoscere nō solū de eo q. venit accessorie ad cāz p̄ncipalr sibi commissas. §. etiā de eo q. venit accessorie ad accessorii cause sibi commissae. nā h. delegat' pōt absolutiōē impedire. q. venit accessorie ad cām sibi commissas. Itē pōt postea cognoscere de causa p qua fuit excōicātor. q. venit accessorie ad absolutōez quā incidēter fecit. et tene h. mēti. Et ex h. et ex tex. no. casum in quo delegat' cognoscit de cā p̄sus separata a causa sibi commissae qñ. i. venit accessorie saltem ad accessorii cause sue. In gl. in. x. distulerūt. videt velle glo. q. hodie nō pcedat qd hic dīz p. c. dispensa. §. reus q. de resp. li. vi. vbi dīz q. re' in vna cā

nō pōt pendere illo iudicio trahē actorē corāz alio iudice etiā sup alia cā. c. p̄tū h. inuuit. nā iste actor fuerat excōicātor in alia cā in q. erat reus. et videtur h. tex. velle q. pōt p̄sequi cām corā iudice p eū impetrato. et in alia cā p q fuit excōicātor teneat rīdere vt reus. et sic actor et reus litigabāt eodē tpe corā diuisi iudicib'. qd est p̄ illū. §. reus q. So. multa h. in uoluit. §. dic dare q. in multis casibus pōt saluari etiā hodie iste tex. Itā p̄mo pōt intelligi q. iste fuit excōicātor in cā quā habebat nō cū isto q. est nūc re' §. cū tertio. et sic cessat p̄sus p̄tū. nā pēdēte cā iter me et tñū nihil repugnat qmū' possim trahē sempronii coram alio iudice. Scōo pōt intelligi q. iste fuit excōicātor ad instātiā istū q. nūc est re'. et in alia cā erat actor et tūc militat p̄tū. h. rīde q. forte fin lhost. p̄ma cā erat finita. §. q. nō parebat executōi fuit excōicātor. vñ rescriptū fuit impetratū finito p̄mo iudicio h. nōdū executōi mādato. Et not. ex h. intellectu bonā limitatōem ad illū. §. re' q. Tertio pōt intelligi q. iste §. loq̄t qñ cā pēdebat corā delegato. sec' si corā ordinario. h. ecclia sol. ex toto non satisfaciunt p̄ aut. et p̄sequitur alle. in glo. iō tene p̄cedentes solutioes. ¶ In glo. si. ibi. p̄rogari ad illuz tertii nō posset. Adūte q. glo. multū restringit tex. vult em̄ q. iste delegat' possit cognoscere d. cā p q actor als fuit excōicātor si excōicātor est negligēs in p̄cedēdo dūmō illa cā tāgar istū reū q. nunc vocat corā delegato. sec' aut si tangit tertii. q. in tertius nullā h. delegat' iurisdicōem. et hāc opi. tenuerūt Cln. Phil. et Inno. §. lhost. p̄e. et Abb. tenuerunt p̄tū. Quid em̄ fin hos si excōicātor indig' q. delegat' absolut' nō vult se intromittere ampli' in cā illa. dūx est dicere q. delegat' q. absolut' nō possit cognoscere. Jo. an. p̄cordat et satis bñ iudicio meo q. q̄tenus cā tāgit articulū satisfactōis pōt delegatus cognoscere et nō amplius. pone sic exemplū in alia cā fuit actor excōicātor p̄pter cōtumaciā poterit nūc iste delegat' cognoscere de illa p̄tumacia. q. p̄prie venit accessorie ad absolutōem factā p delegatū. §. de residuo cause cōgscere nō pōt. q. est p̄sus separata ab articulo satisfactōis. Si aut tota cā ptingeret ip̄z articulū satisfactōis. v̄puta fuit excōicātor q. noluit soluere iurē p̄ceptū seu sniam nullā. tūc em̄ poterit delegat' cognoscere d. tota cā. §. an snia seu p̄ceptū fuerit nullū. ¶ Ultra glo. q̄ro. pone q. corā ep̄o actor p̄bat excōicātor ab alio ep̄o. nūqd iste ep̄s cause poterit absolvere et ab illa excōicātoe si ex cōmunicatoz requisitus non vult istuz absolvere videtur q. sic. sicut delegatus absolut' vt hic. cōtrarium cōmuniter tenent doct. et bene. quia delegatus hoc facit tāq̄ gerens vices pape. sed ep̄iscop' fungitur potestate sua duntaxat. et ex propria potestate non potest absolvere ab excōmunicatione lata ab alio iudice. quia non est sibi subditus. nā regula est q. excōmunicationem latam ab homine nemo potest remittere nisi ille qui excōmunicauit vel superior. vt in. c. pastoralis. §. p̄terea. d. offi. or. h. habeat ergo recursum iste actor ad superiorē sui excōmunicatois. ar. in. c. nullus. d. iurepatrona. et idem dic in consimilibus terminis qd nō.

Cum causa. Si causa simpliciter delegata tribus duo sine subdelegatione tertij pcedere non potest. quod si fecerit ab eis poterit appellari. Idem si fuerit datus cum clausula quod si non oēs. non enim valet processus duorum tertio inconsulto. h. d. comprehendendo utriusque intellectum. Ita aliqui intelligunt quod si fuit commissio causa tribus simpliciter alij duo dicunt quod fuit commissio cum illa clausula quod si non oēs. si idem in casu h. c. resultat effectus quod ex quo tertio se non excusauerat. nec persisterat de impedimento illius non poterat duo pcedere sed causa fuisset commissio cum illa clausula. ut. s. c. pri. m. pn. Diuidit h. decre. i. duas partes. Ita primo recitat factum super quo et per quod fuerat appellatum. Secundo committit appellatorem cum. ibi frater noster. **I**tem. primo quod in ista causa pcedebat. v. archiepiscopi. quod duo erant litigantes. tres vero erant iudices delegati. et facit iste textus. quod non sit de se ipso ut quilibet puincia habeat solū unū archiepiscopum. nam isti archiepiscopi erant vicini. nec multum distabant inter se. et ideo h. de iure ordinario in quilibet puincia vnus duntaxat archiepiscopus debeat pcedere. ut in. c. sciote. vj. q. iij. h. tñ non sp. obseruatur. quod papa ad petitiones principum huius iuris ordinem sepe transgreditur. vñ in sicilia sunt tres archiepiscopi. quod rñ h. duo enumerant panormitanus et monis regalis. **I**tem. secundo ex h. et ex text. honestus fore quod delegatio cause non fiat iudicibus habentibus dignitatem inferiorem ipsi partibus. nam hic quod causa dicitur inter archiepiscopos fuit commissio archiepiscopis duntaxat. non tñ h. est necessarium. ut patet h. in superscriptioe. vbi causa fuit postmodum commissio episcopo regimini. et cuiusdam alteri episcopo. vñ facti est quod delegatus habeat dignitatem vel personatum vel canonicatum ecclesie cathedralis. ut in. c. statutum. de rescript. li. vj. uel duntaxat partes dedignari sunt superiores in dignitate. quod delegatus reputatur personam delegantis quod ad causam sibi commissam. s. c. sane el. ij. vbi probatur quod etiam subdito potest committi causa alicuius prelati ut iam dixi. **I**tem. iij. quod citatur per duos ex tribus delegatis non artatur ad respondendum. dicit tñ Innocentius. quod si in copione sunt congregati oēs tres tenent respondere sed duo citauerunt. et non h. dictum. Sed hostiensis tenet contrarium. quod citatio fuit temeraria. ut. s. c. pri. in pn. potest dici concordando quod aut quicquid nunquam vigore prime citationis teneatur respondere et dicendum quod non. quod fuit nulla. et sic pcedit dictus hostiensis. aut quicquid nunquam possit compelli ad respondendum ex noua requisitione et admonitione omnium iudicum. et dicendum est quod sic si aliud non obstat. nam requisitio iudicum huius vim citationis. ut. l. ij. C. quod et quoniam iudex. et no. glo. j. e. c. consuluit. Item citatio fit ut per sit presentis. si ex quo datur presentia non requiritur necessario citatio. ut no. dicit Bo. an. in. c. si. de elec. li. vj. et vide quod dico in. c. j. de iudi. **I**tem. no. ibi siue per laicale potestatem siue per eosdem iudices et. et tene memini quod factum iudicis non rite pcedentis equum facto prius. vñ sicut potest peti restitutio et agi possessorio per spoliationem factam per priuatum. ita etiam contra spoliatores factam auctore iudicis rite non pcedentium. vñ posset iudex h. casu de facto restituere sic et priuato. de quo vide quod dixi. s. e. c. si quis. et facit quod le. et no. in. c. conquerere. de rest. spo. secus si in iudice non deficiebat partes et pcessit iudicialiter. nam tñ h. iuste aliquem deiecerit a possessione sua. non tñ potest

contra eum agi possessorio. sic intelligo gl. no. i. c. pñtū vñ. q. j. et teneb memini illam gl. **E**llimo hic nobis quod auctas iudicis iniuste pcedentis non excusat a restitutione fructuum pceptorum. vñ si iudex iniuste tradidit meam possessionem alteri possit illam recuperare cum fructibus pceptis. nec excusat auctas iudicis ut ille faciat fructus suos ut h. et adde quod no. Bar. i. l. qd iussit. ff. de re iudi. et melius in. l. iuste possider. ff. de acqui. pos. Sed dubium est quod in fructibus pceptis. i. qui potuissent percipi vel ab isto nouo possessore vel ab antiquo si stetit in possessione. Glo. si. hic not. dicit quod etiam de illis est habenda ratio ex quo iudex iniuste pcessit. In huius tñ facit. quod titulus excusat etiam male fidei possessorem a fructibus pceptis. ut in. l. si fundus. C. de rei ven. Sol. sustinendo glo. dicit ut sentit hic. hostiensis. et Bo. an. quod iste titulus habebat per non titulo. quod deficiebat h. auctas iudicialis. quod duo ex tribus non habebat in solidum iurisdictionem. vñ vbi quis titulus est per iuris dispositionem ille habetur per non titulo et non excusat a fructibus pceptis. ad h. videbo. gl. xij. q. ij. si liceat pape. et l. quoadmodum. C. de agri. et censu. li. xj. et facit regula quod ius. de reg. iur. li. vj. **I**n glo. j. ibi si ponamur quod tres sunt iudices. nota ista pñcula glo. vñ ad si. ex quo h. bona limitatōes ad theoricā quam obseruare dunt plures officiales cum hñt potestatem pcedendi dato impedimento vel voluntate alicuius eorum. nam non possunt citare. quod citatio pre-supponit iurisdictionem et superioritatem in citante. sed dñt eum requirere et rogare ut certo termino intersit ad pcedendum cum eis. et si in termino non venit presumitur quod aut nolit. aut non possit interesse. ita quod presumptio est sufficiens ad solidandum prater aliorum. sile no. Inno. i. c. cum nobis de elec. vbi no. dicit quod canonici non possunt citare cōcanonicū. sed solū possunt eum monere requirere et rogare ut certa hora intersit capitulo. et si non compareat non potest a cōcanonicis puniri. quod canonici non hñt iurisdictionem super cōcanonicū etiam collegialiter nisi aliud habeat consuetudo. et sic intellige quod le. et no. in. c. irrefragabili. §. excessus. de off. ordi. et vide ad idem quod no. Inno. in. c. ij. de no. ope. nūci. et in. c. j. de ma. et obe. vbi Inno. idem tenet in antiquiori canonico. quod licet ille de iure habeat puocare capitulum. non tñ potest punire canonicos non venientes. **I**tem. secundo ex hac glo. quod iste requisitioes quod sunt de pari in parē dñt esse trine sicut citationes iudiciales. xxiij. q. iij. de illicita. **I**n huius tñ facit glo. no. i. c. si episcopus. xvij. di. q. glo. no. dicit quod ad actum extraiudicialē sufficit vnica requisitio. et ad h. quotidie allegatur illa glo. do. An. in. c. ecclesia. de cōsti. volens saluare istam glo. dicit quod pcedit in actu quasi iudiciali. nam ista requisitio fit ut postmodum iudicialiter pcedat. Sed certe h. dictum mihi non satisfacet. et vide in huius ppe in terminis nris text. in de. j. de here. iuncta glo. i. vbo requirat. nam ibi par requirit parē ut pcedat iudicialiter. et tñ sufficit vnica requisitio. quod non potest dici actus iudicialis. Item etiam in iudicio quod plures est vbi citatur quis ut compareat si velit. ita quod non necessitat ad comparandum sufficit vnica requisitio. ad h. text. cum glo. si. in. l. ea C. si mancipus ita alie. fuerit. et in auct. si oēs. C. si ut se ab here. abst. facit. c. si. j. de clā. despō. et in. c.

si. qui ma. accu. pos. // **C**oncluide ergo q aut requi-
sio sit ad puincenda negligētia paris vel inferiori
extra iudiciū. tūc sufficit vnica requisio. vt. d. c. si
ep̄s. t. de. j. p̄all. Idē in iudicio qñ q̄s citat vt p̄pa-
reat si sua putauerit interesse. qz tūc cū non necessi-
tetur ad cōparendū sufficit vnica citatio. qd̄ etiam
sentit Bal. in. l. si. C. de iur. deli. qd̄ no. Aut requisio
sit ad puincenda negligētia sup̄iores in aliq̄ actu.
tūc requirit trina citatio. sic pōt intelligi tex. in. c.
j. de sup. negli. p̄la. // In glo. iij. ibi ex certa scien-
tia. glo. h̄ habuit respectū ad id qd̄ dixi. s. in p̄ma
glo. f. q̄ p̄cessi istoz iudiciū nō d̄z tolerari ex igno-
rantia eoz. qz ip̄i bñ sciebāt q̄ tres fuerūt deputa-
tati in cā. t̄ sic q̄ duo p̄cedere nō poterāt. // In gl.
in vbo admissi in fi. Ad istud. c. dicūt doc. q̄ p̄ce-
dit qñ causa appellatōis est notorie vera. nā noto-
rie h̄ p̄stabat q̄ tres fuerūt deputati iudices. vnde
regulariter d̄z q̄ excipies t̄ appellās d̄z p̄bare exce-
ptionē esse verā nisi obtulerit se in cōtinēti p̄batūz
t̄ nō fuerat admissus vt in. c. interposita de ap. et
dic vt ibi plene nō.

Clm super. Si duo sūt delegati
cū clausula q̄ si abo-
rē. vno recusato alē sol⁹ p̄cedere pōt. nec
tenet p̄cessus si cū recusato p̄cedat. Prima ps de-
cise narrat factū. scd̄a diffinit. ibi q̄uis. // In glo.
j. ibi ps. R. q̄ p̄ caplm dicebat intrusus. Aduerte
qz de isto. R. nō sit aliq̄ mētio in tex. et h̄ qz cā fuit
p̄ncipaliter mora p̄uentū p̄ abbatē qui fuerat ex-
pulsus. h̄ iste. R. fuit substitut⁹ monachos loco ex-
pulsū. vñ gerebat se p̄ abbatē illi⁹ monasterij. t̄ d̄z
cā tractaret p̄tra p̄uentūz iste. R. cōparuit p̄ inter-
esse suo t̄ recusauit ep̄m alter ex iudicib⁹ delega-
tis ex trib⁹ causis de quib⁹ in glo. Et ex h̄ t̄ ex glo.
no. p̄mo t̄ tene mēti qz nescio alibi q̄ terti⁹ p̄parēs
p̄ suo interesse p̄t recusare iudicē si h̄z cāz legitimā
eū recusandi. nā ex q̄ admittit p̄ interesse suo. vt in
c. veniēs. ij. de testi. t̄ c. cū sup̄ de re iudi. ergo d̄z
audiri oēs defensiones sue ar. in. c. cū inter de ex-
cept. t̄ nō tradas h̄ obliuioni. t̄ h̄ etiā sequit h̄ do.
An. t̄ do. Lar. // Scd̄a no. tres cās legitimas re-
cusandi iudicē. Prima si ps recusās h̄z cām cuz
iudice tāq̄ cū puato. t̄ no. bñ h̄ dictū. naz ex mate-
ria litigij solēt causari inimicitie. ad h̄ qd̄ le. t̄ not.
in. c. in lris. t̄ c. itē cū quis d̄ resti. spo. t̄ no. q̄ hoc
p̄cedit etiā si cā sit inf iudicē vt puatū t̄ dignitatez
recusantis. vñ recusans pōt i cā p̄pria dicere iudi-
cē suspectū qz h̄z cām cū dignitate sua sicut p̄tinge-
bat h̄. nā iste. R. p̄ p̄po iure suo cōparebat t̄ tñ re-
cusabat ep̄m qz h̄ebat cām cuz monasterio suo qd̄
bñ no. // Scd̄a cā recusatōis cū iudex noluit exer-
cere cū pte actū hūanitatē t̄ pacis q̄ solet exerceri
cū alijs q̄ sunt in parī gdu cū pte recusante. nā iste
ep̄s fuit recusat⁹ qz noluit admittē ad osculū pacis
istū. R. p̄tensū abbatē. // Ex h̄ no. q̄ ep̄s etiā p̄la-
tos inferiores d̄z admittē ad osculū pacis fm cō-
suetudinē loci Et ex h̄ no. vñ modū p̄sumēdi in i-
micitia. si q̄ in ecclia qñ daf̄ par nō vult vñ admittē
tere aliū ad osculū pacis fm cōsuetudinē ille p̄sumi-
tur inimicus. // Tertia cā cū iudex miar⁹ fuit par-

ti q̄ sibi noceret si posset. Et sic no. q̄ mine iudicē p̄-
bant iustā cām eū recusandi. Adde q̄rā casuz nō.
extra glo. si q̄s. f. nō vult aliū saluare. vide ad hoc
gl. in. c. hadrian⁹. lxiij. di. t̄ de p̄limis alijs causis
recusandi iudicē vide in locis ad q̄ remisi i. c. cām
el. ij. s. eo. // **A**luc venio ad notabilia. Et p̄mo no.
q̄ cū qd̄ xñt inter p̄latū t̄ caplm non est necesse vt
detur curator caplo s̄ ip̄m caplm p̄ se vel p̄ aliū pōt
esse in iudicē. t̄ tene mēti ad h̄ istū tex. qz nemo ad
h̄ eū allegauit. facit ad ea q̄ dixi in. c. edoceri de re-
scrip. // Scd̄o no. q̄ clausula si ambo nō poterint
intesse t̄. verificat etiā dato impedimēto recusatōis
vñ si alter legitime recusat vñ est dicere q̄ ambo
nequeūt interesse sūt. // **T**ercio ibi p̄ p̄nam cō-
fessus t̄. q̄ qd̄ d̄z p̄fiteri tacite oia q̄ requirunt ad
actū quē qd̄ exercet t̄ oia p̄secutua t̄ accessoria ad
actū. vñ p̄fessio sit nō solū ore s̄ etiā ip̄o facto. ad h̄
c. nullus. j. de p̄sūp. t̄ in. c. estimant. xj. q. iij. t̄ facit
iste tex. p̄ dicto Inno. in. c. cū olim de censu. t̄ c. cū
venerabil d̄ excep. q̄ pducēs instm̄ videf tacite
p̄fiteri oia p̄cta in instro. // **I**te no. q̄ habet associ-
ando sibi inhabilē ad actū ad quē eum habilitare
nō pōt nihil agit t̄ h̄ saltē p̄cedit in iudicialib⁹ vt h̄
// **I**te no. q̄ ad validitatē act⁹ voluntas t̄ p̄tās d̄z
sūt p̄currere. vbi aut sibi adūsant nihil pōt validū
explicari. t̄ ad h̄ q̄tidie allegat iste tex. // **I**te no. q̄
in indiuiduis inutile vitiat vñle. // **E**lmo no. illaz
regulam q̄ q̄tidie allegatur q̄ si facio actū quē facē
non possū non valet etiā eo mō q̄ possūz qz qd̄ vo-
lui nō potui et qd̄ potui nolui. et ista regula p̄tra
aliā regulam q̄ habet si nō valet qd̄ ago vt ago va-
leat vt valere pōt. vt in. c. vnico d̄ despon. impu. li.
vj. et in. l. si tā angust. ff. deseruit. // In glo. ij. i. fi.
t̄ ex h̄ intellectu gl. no. q̄ si iudex p̄posita exceptiōe
p̄cedit ad vltiora videf interloq̄ p̄ exceptiōem p̄-
positā ita q̄ ex h̄ solo pōt qd̄ appellare qz pinde est
ac si exp̄sse iudex fuisset interlocut⁹ p̄ exceptiōz. t̄ dic
Abb. hic esse h̄ exp̄ssus. idē le. t̄ no. i. c. ex pte. Abb.
de appell. seqtur Bal. in. l. a procedente. C. de di-
la. l. host. tñ dicit h̄ q̄ nō est curādū qz i integra nō
reperiebat q̄ isti fuerūt interlocuti. satis em̄ ē q̄ h̄
inuenit h̄ vtrūq̄ dictū saluari pōt. In glo. fi. p̄ de-
clarāda materia h̄ glo. t̄ ton⁹ tex. capio p̄trarium
formatū in fi. glo. tāq̄ magis v̄gēs in materia. Et
opponit p̄ tex. de. l. j. s. j. ff. qd̄ cū fal. tu. vbi d̄z q̄ si
ver⁹ tutor p̄stitit autē pupillo vna cū falso tutore
valet act⁹ ex p̄sona veri tutoris nec inficit act⁹ p̄p̄
admixtiōe inhabilis t̄ falsi tutoris. cui⁹ p̄tū d̄z in
tex. nā abbas t̄ ep̄s erant deputati cū clausula q̄ si
ambo t̄. t̄ ep̄o legitie recusato extitit p̄ditio clau-
sule t̄ sicut iudicio in totū fuit cōsolidata in p̄sonā
abbatis. ergo ex p̄sona sua debuit tenere sentētia
nō obstante q̄ p̄cesserat cum ep̄o recusato. So. ex
glo. ista colligunt due solutiōes q̄s declarando t̄
ampliādo s̄bi cā. Prima sol. q̄ in p̄trario quilibet
tutor habet solidam p̄tatem ita q̄ quilibet p̄ se po-
tuisset interponere autētem ideo ver⁹ tutor p̄cedē
do cū falso nō p̄cessit tanq̄ h̄is p̄tātē p̄ pte h̄z tāq̄
h̄is solidā p̄tatem merito p̄cedit reglā vñle p̄ inu-
tile nō vitatur. vt in regula vñle li. vj. Sed in cā-

su nostro de natura delegatōis est vt delegati non habeāt potestātē in solidū sed p parte vt plene fuit dictum. s. c. prudentiā. ideo abbas pcedendo cuz epō ranq̄ cum collega videt voluisse pcedere tan q̄ habens potestātē p pre t nō in totū. snia enim cū sit res indiuisibilis nō potest valere p pte. t hec so. ita declarata est satis optima. Sed vt nō desint dicta scribentū transio ad solutiōē scdā glo. q̄ dicit q̄ in contrarijs verus tutor sciebat se soluz eē tutorē. t sic habuit voluntatē interponēdi auctoritatem in totū. Abbas xō h̄ credebatur ep̄m potestatem habere. h̄ so. lz vera sit in se diuinat tñ ad illā. l. j. Sed ex hac solutiōe pōt singulariter limitari iste tex. q̄ si verus iudex delegatus scit se habere in totū potestātē sed ad maiorē cautelā vult pcedere cū alio q̄ tūc tenet sententia ex psona ipsius licet postea reperiat aliū fuisse incōpetentē. Et nō. h̄ dictum quia nemo aperit. Ex quo pōt sumi nō. et singularis theozica cū dubitat an alter ex delegatis habeat potestātē vt indubitat delegat⁹ prestet q̄ intendit pcedere solus inq̄tum habeat sol⁹ potestātē als aut cū collega. nā ex h̄ cessat rō cōtrarie tal inē voluntatē t p̄tātē d̄ q̄ i lfa. t cessante rōne cessat dispositio. l. cū pater. s. dulcissimis delega. ij. t c. cum cessante de appell. l. adigere. s. q̄uis. ff. d̄ iure pa. Item ex pcedenti sol. glo. infero ad aliā notabile limitationē ad istum tex. vt nō pcedat in pluribus ordinarijs si verus ordinari⁹ pcedit cuz falso quia ordinarij habent p̄tātē in solidū. vt. l. vni ca. ff. de offi. cōsu. t dixi. s. c. prudentiā. t sic quilibet videt pcedere tanq̄ h̄ns solidā p̄tātē. Tertia solutio extra gl. ponit p lhosti. dices q̄ h̄ fuit error iuris. s. in. l. j. fuit error facti ideo ignorātia excusat ibi sed nō h̄. vt in regula ignorantia facti d̄ re. iur. in. vj. t in. l. regula. ff. de iur. t facti igno. t q̄q̄ h̄ so. nō impugnet p doc. mibi tñ non placet. q̄ apte iste tex. ex rōne sui innuit p̄trariū. nō em̄ h̄ ponderatur ignorātia p̄babil̄ s̄ voluntas abbatis que cōtradicebat p̄tati ipsius. def̄ ergo qualiscunq̄ ignorantia ex quo iste nō habebat voluntatē nisi pcedē di p pte semp̄ h̄z locū rō littere. t p h̄ allego. l. qui in aliena. t. l. si is ad quē. ff. de acq̄. here. vbi error in facto p̄radicens voluntati inficit actū qui gerit ita vt nō valeat eo modo quo valere pōt. vñ si quis putat se filiū familias cū sit sui iuris t adiit hereditatē iussu patris nō acquirit patri cuz nō sit in sui p̄tate nec sibi quia noluit. t plenius de h̄ in dictis ll. Quartā sol. posuerūt qdam vt h̄ refert Jo. an. sup̄ tex. dicentes q̄ ordinari⁹ bñ pōt sibi associare nō iudicē sed delegat⁹ nō vt h̄. Quintā solutio ponit Ja. doc. antiquus dices q̄ snia abbas h̄ corruit nō q̄ sociavit sibi inhabilē s̄ q̄ nō detulit appellationi legitime inposita a suo collega. Et pōderat tex. ibi anteq̄ appellare ab eo tē. h̄ so. licet sit vera in se nō tñ cōgruit rōni que subiicit in tex. que fundat sup̄ cōtrarietate voluntatis t potestatis. nec placet lhosti. q̄ ordinari⁹ vel delegat⁹ possit sibi associare incōpetentē s̄ assessorē seu p̄sultorē sic vt in. c. statutū. s. assessorē de rescript. li. vj. dicit tñ q̄ si associat sibi iudicē incōpetentē ex ignorātia fa

cti tenet qd̄ agit. ar. in. c. ad pbandū de re iudi. t l. barbarius. ff. de offi. pre. t in. d. l. j. secus si iuris ignorantia vt h̄. t nō. h̄. dicta. sunt em̄ multa notā da in practica ppter auctoritatē lhosti. s̄ ego tene rem id qd̄. s̄. dixi post glo. vt nō sit d̄fia inter ignorantia facti t iuris. In hoc tñ potest sic distingui q̄ aut loquimur in factis vniuersitat̄. t tūc tenet act⁹ rōne habiliū licet inhabiles fuerint admissi ignorantē vel scienter. t ideo si canonici nō p̄stituti in sacris admittuntur ad caplin contra de. vt bi qui d̄ era. t quali. valebit tñ actus rōne habiliū. qd̄ tenet Jo. an. in regula qd̄ alicui in mercu. t videt p̄bati in. c. si. j. de pecu. nā ibi in odii admittentū sciēter excoicatos inualidat actus certo casu de quo die vt ibi. vnde si ignorantē admittit canonicus exco munitat⁹ in caplo valet actus rōne habiliū. vt nō. in. c. illa de elec. t h̄ ideo q̄ act⁹ nō capir vim a singulis s̄ a collegio. collegiū xō p̄sistit penes habiles dumtaxat. s̄ si aliquis actus expedit p singulos vt p iudices arbitros tutores t similes tūc distingue vt. s̄. q̄ si p̄as cōpetit in solidū nō vna actus per admissionē inhabilis. vt. d. l. j. sed si non competit in solidū tūc ppter p̄tradictionē voluntatis t potestatis habet locū qd̄ h̄ d̄. t. s̄. declarauit. t habes vltra alios clarissime declaratū intellectū huius. c. **S**p. scdo capiēdo p̄ncipiū hui⁹ glo. si. iste tex. ponit p regula in rōne sui q̄ vbi voluntas nō concurrat p̄tate cū p̄tate actus nō valet lz possit valere alio modo q̄ fuerit explicatus t reddit rōnem. q̄a qd̄ noluit potuit t qd̄ voluit adimplere nequit. i. ppter p̄trarietate inter voluntatē t p̄tatem. vnde nō debet actus valere vt pōt q̄ deficit voluntas. ibi vero nō valet q̄ ibi deficiebat potestas. t ideo p̄batur in. l. multū. C. si quis alteri v̄l sibi. **S**z h̄ op. de alia regula iuris isti p̄tate p̄traria. nam si nō valet qd̄ ago vt ago debet valere vt potest. tex. est nō. in. c. vñico. de despo. impu. li. vj. vbi d̄ q̄ si duo inhabiles ad p̄trahendū matrimoniū ex defectu etatis habiles tñ ad p̄trahendū sponsalia d̄ futuro intendētes p̄trahere matrimoniū p̄ba de p̄nti p̄ferunt xba apta ad p̄trahendū matrimoniū nō valet matrimoniū ex defectu etatis s̄ valet vt sponsalia d̄ futuro. vt sic illa xba opent id quod p̄nt lz nō fm̄ intentionē p̄trahentiū. ad idem bo. tex. in. l. si tā angust. ff. de serui. vbi d̄ q̄ si oñ solo co angusto cōstituo tibi seruitutē vie t locus non sufficit vt sit via s̄ potius vt sit iter valet cōstitutio eo modo quo valere pōt. s̄. vt sit seruit⁹ inneris et nō vie. nā d̄fia est stricte sumēdo inf̄ viā t iter vt l. j. ff. d̄ serui. ru. p̄di. So. p̄ concordia istarū regularū do. An. h̄ simpliciter distinguit q̄ aut peccat in materia t h̄z locū h̄ vltima regula si non valet qd̄ ago vt ago tē. Aut est peccatū in forma t actus corruit in totū quia forma dat esse rei vt in. l. aut iunilis ff. de accep. t. c. q̄ propter de elec. t. c. cū dilecta de rescrip. Aut peccat in cā efficiēti. i. in psona faciēti. t tunc valet eo mō quo valere pōt. vt not. in. l. quacūq̄ rōne. ff. de pecu. Aut peccat in cā efficiēti t materia simul t h̄z locū qd̄ h̄ d̄. nec alr declarat. Sed aduerte tu q̄ licet ipse nō alleget h̄

ba sunt Bar. in. l. j. ff. de s. ob. vbi hec vba posuit sub vno mēbro tñ. s. qñ agi de obligatione dissol uenda. vñ Bar. lan. ibi examinādo hūc articulu sic distinguit cū qñ an si nō valet qd ago tē. q aut pstat de aio exercētis actū q veli actū valere om ni mō q valere pōt tñ hz locū illa reglā. vñ testa tores solēt frēqntare istā clausulā si non valet iure testi valeat iure cuiuslibet vltime volūtatis. vt. l. fi. C. de codicill. Aut nō pstat de aio tñ si inter illō qd agi t agi pōt solū est dñia i cōmodo seu vtilita te tñ etiā hz locū illa reglā. vt in. d. l. si tā angustī. Aut est dñia in mō pstatuēdi. tñ aut act. depēdet a volūtate vni. aut a volūtate pluriū. pñmo casu quo ad dispositiōz totalē nō valet act. alle. l. nō co dicillū. C. de testa. s. q ad dispositiōz pñs valet act. co mō q valere pōt. vt. l. vñs ciuilib. t qd ibi not. ff. de vul. t pupil. facit qd dñi in. c. raynald. et in. c. raynū. de testa. Scdo casu cū depēdet a volūta te pluriū aut agi de obligatōe pñda t non hz lo cū illa reglā s. act. irritat in totū. alle. l. j. ff. de s. ob. S3 pñ h mēbrū iudicio meo ter. est apr. in pñiuz in. d. c. vnico. de despo. impub. nā ibi agi de ob ligatōe pñda t act. depēdet a pñte pluriūz s. pñ hētiū t m valet act. co mō q valere pōt vt. s. dñi aut agi de obligatōe dissoluēda t tunc distinguit vt. s. qd aut est pñti in mā seu in cā efficiēti t hz locū illa reglā. sec. si in forma. vt. d. l. an iunil. t. d. l. qñqz. Jo. cal. ponit h breuia vba dicens q si p pñcturas pōt appere q qd voluit actū valere om ni mō q pōt pcedit tñ illa reglā si nō valet qd ago vt ago tē. Aut p pñcturas cōstat q solum volebat actū valere vt gēbat. t si nō pōt valē illo mō i to tū corruit. vt i iurib. alle. i pñi. Si sum. i dubio p sumēdū est q voluit actū valē oī mō q pōt. qz siēda est inēptatio vt res poti. valeat. vt in. c. abbate de s. sig. t in. l. qñes. ff. de s. ob. h vñ nisi inēuen rit defect. p quē vitia act. vt h. hoc vltimū est ni mis generale t qñ sine rōne qz saltē deberet vale re co mō q pōt pñdictā reglā. Et iō dic ad istum ter. q h ex pñcturā apparebat q abbas nō intende bat pcedē nisi p pñte sua. t sic oīno volūtās erat cō traria potestati. vt in ter. vt. s. dñi. t iūge s. l. dicta Bar. t dicta Lal. t vidz q vbiqz peccaret siue in forma siue in materia q ex q pōt act. valē aliq mō nec pstat de pñia intētiōne semp hz locū illa regula si nō valet qd ago vt ago tē. t h bene nō. ¶ Tertio restat rñdere ad qdā pñia alle. in medio glo. in qb. vñle p mutile nō vitia. S3 dic breuiter q pcedit in actib. sepabilib. secus vbi vñle nō potest separi ab inunli de q vide glo. in regula vñle li. vj. cetera vide h p pñno. s. qd possit cognoscere de exceptio ne opposita pñ iudicē. t q exceptio possit opponi ter ti gi plene in. c. sup. l. fis. t in. c. scisciat. de rescp. vide ter. cū glo. in. c. si pñ vñ. j. c. li. vj. vbi tangit coram quo sit pñnēda t pñanda exceptio recusationis pñposita pñra delegatū.

Consuluit. Si iurisditō delegatū expirat in tñmo pñ pñrio pñb. assignato p. pñruā horā tñ ni iudex nō expectabit pñmacē. s. iō non expirat

poterit expectare si vult in diē alterā t itēz citare si vult. cōis diuissio. scōa ibi nos aut. q s. diuissio. nāz pñmo distinguit t distinctionē psequit. scōa ibi ne xō. determinat pñruā horā iudicij. tertio ibi po rō. instruit iudicē. ¶ Mo. pñmo ar. q ad sñiam pñe rendā t ad testes recipiēdos t ad depositōnes pu blicandas d3 pcedere trina citatio vel vnica pñm ptoria. respectu sñie. h. pcedit s. nō respectu alioz actū vt. j. dicā lat. vñ ter. h in verbo pñmptorie nō ponit iuris ministeriū s. narrat factū nisi salte3 quo ad sñiam p. j. dicēda. ¶ Mo. scōo ter. nōbiles t singularē. q iudici dñt pñas pñcedi pñiati t ex pectādi cū in diē seqntē. nec ps aduersa pōt iudici pñdicere qz vñt pñte sibi a lege tradita. Et nō. ex h t ex ter. q mñt pñest hñe iudicē fauorabilē saltē in istis arbitrariis. t ideo male faciūt pcuratores aduocati t pñes q dñfacili exasperāt iudicē pñra se. nam vt ait Quintilian. Naturale ē vt iudices his qd libent audiat facili. credant. qd nō. t iō in pñci pio dicēdi d3 qd niti pñsiliari sibi t reddere beniuo lum alim iudicis audicēis vt libentius eum audiat t facili. credat vt hñ in rhetorica cicerōis tē. ¶ Mo. tertio q iudex delegatus pōt sñiam ferre vñtia die termini sibi pñfixi. qd alibi ita bñ nō pñbat. qd i ordi nario. j. dicā cū glo. ¶ Itē nō. casum singularē in quo iudex pōt pcedē alia hora seu die qz sit pñfixus in citatōne. nā si expectat pñmacē in diē seqntem nō tenet cū ampli. citare h3 Bart. simplr. voluerit pñrari in. l. fi. ff. qd vi aut clam. t si vis illud dictū saluare qd est notabile dic q pcedit qñ iudex pñe nit horā seu diē statutū in citatōe vt pñcessit alia die absqz eo q faceret gratiā in pñrogatōe termini vt h dñ. Pñone exēplū die statuta iudex nō sedit pñpter aliq impedimētū nō d3 alia die pcedere sine no ua citatōe qz pñes nō pñt diuinare. t de h aliqd. j. ¶ Itē nō. t tene menti. q vbi qd citat vt cōpareat certa die nec hora determinat d3 citatus cōparere tali hora q cōgrue possit iudex incipere t finire actū incumbētē. t nescio alibi ita bo. ter. vt sic fm qñi tatem actus videat tacite hora diei pñfixa. t iō alibi dixit pñno. q si canonic. citat ad electōem facien dam certo die d3 pparere de mane. qz electio solet fieri illa hora pñpter missaz sancti spūs q de pñuetu dine solet pcedere. vt nō. in. c. cū nobis de elec. Li tatus q ad actū iudicialē d3 cōparere qñcūqz vult in die statuto dñmodo cōpareat ante noctis tene bras vt iudex possit pñficere actū in luce. Et ex illo dicto pñno. credo posse dici q si iudex est solit. iu dicare certa hora diei citat. simpliciter ad diem d3 cōparere hora q iudex solet iudicare. d3 em i iudi cio attēdi cōsuetudo loqñtis. vt. l. q si nolit. s. quia assidua. ff. de edic. edi. facit. l. q semissem. ff. d. vñ. t. c. ex l. fis de pñti. t. l. pe. ff. d. iusti. t iū. ¶ Itē nō. q iudiciū ecclīasticū nō d3 exerceri i nocte s. incho ari t finire añ noctis tenebras. Quid autēz si pñra fiat. dicā cū glo. in vbo tenebras. ¶ Mo. ibi in qñi bet pñtelud tē. q vbi dies artificialis nō est de sñstā tia actus id qd agi in nocte pōt dici actū in die. qz dies naturalis cōsistit ex. xxiij. horis. vñ etiā i no cte d3 dies. t sic capis i genesi vbi pñes dñ. Et factū

est vespere et mane dies primus vel secundus etc. nam dies naturalis more romano incipit a media nocte et desinit in media nocte diei sequentis ut hic et in l. more romano. ff. de feriis. Et per hoc dicitur hoc. an. q. si contractus sit citra dimidiam noctem de attribuire notari? tractus diei precedenti. Si vero expleat ultra dimidiam noctis tunc attribuitur diei sequenti. unde si hoc scro in secunda hora noctis fieret tractus poterit notari? dicendum actum in tali loco decima die marcij. si vero post dimidiam noctis de dicere. xj. die marcij et ita in simili? quod non. Item non. ibi in duabus dimidiis noctibus etc. q. medius de totum id quod persistit inter duo extrema. Ultimo non. instructioem pape ut iudex non ardet se ad procedendum in ultima die sue iurisdictionis ne propter impedimentum forte superveniens evanescat sua iurisditio sine effectu. In glo. ij. ibi circumductum. expone. i. sublatum. tex. tñ allegat in glo. loquitur quoniam is ad cuius instantiam emanaverat citatio non comparuit. nam tunc circumducitur. i. tollitur edictum citationis. sed iste tex. potest intelligi secundum Innocentium. quoniam citatus erat ab his. sed in hoc Innocentio. non persistit et bene quod tex. loquitur distincte sit reus vel actor ab his. ut patet ibi et eorum altera etc. Nunquid autem per comparere circumducatur edictum ipso iure? dicendum quod non. si prius per hoc duplex remedium per abstem perumaciter. primo ut faciat circumducere terminum et se absolvi ab illa citatione. non enim debet propria auctoritate recedere. nam cum iudex possit expectare perumacem in sequentem diem delusoria videret ista prius si per posset recedere propria auctoritate cum iudex non posset procedere per abstem non perumaciter. ut in c. qrela de pecu. sentit tñ Innocentius. q. si episcopus procedit non incurrit penam si non recuperabit expensas adversus abstem perumacem. quoniam secundum eum si ab his postea veniret et doceret de legitimo impedimento posset petere expensas ab eo qui propria auctoritate recessit. quoniam puto etiam quod si iudex dicat se velle expectare absentem in altera die quod prius non potest recedere. quod ex quo a iure procedit iudici ut possit illum terminum progare videtur terminus durare usque ad tempus prolationis fiende. ar. in l. sed si manente. ff. de pca. et ideo si per recessit potest tanquam perumacem puniri. quod paria sunt venire et venire et ante tempus recedere. ut in c. certum. xj. q. iij. Item de vento serviret iste tex. si per prius posset recedere. Et per hoc advertendum quod iudex non tenetur iter citare. ex quo inferitur quod prima citatio durat ad diem progarum. si vero iudex non perrogavit terminum satis potest procedere quod. s. dici. secundum remedium prius est ut faciat se absolvi ab instantia iudicij. ad h. l. pperandum. C. de iud. et iij. q. iij. quod fieri. et definitur est non modica inter secundum et primum remedium. nam ut absolvas a termino non requiritur alia citatio nec percutit alia acta litis si solus tollit ille terminus prius si vero absoluit ab instantia requiritur citatio. debet enim ab his iter citari. et dicit Innocentius. no. l. c. ad petitionem de accu. quod in hoc requiritur trina citatio quod agit de notorio et magno preiudicio prius absentis cum per percutit omnia acta litis. ut d. l. pperandum. unde optebit de nouo incipere causam non tamen percutit alia acta cause. ut sunt attestatores confessores et filia. ut no. Innocentius. in c. causa. de testi. et Bar. in l. cum lite mortua. ff. iud. so. no.

glo. in. de. sepe. de xij. sig. et potest peti hec absolutio ab instantia non solum possit lit. etc. ut d. l. pperandum si etiam ante. ut in aut. q. semel. C. quod et quoniam iudex. et hoc Innocentius. nunquid autem pereat iurisditio delegati? dicunt doc. quod non. quia illa non est de processu nec iudex est functus officio suo. ut in c. in lris. s. e. Et dicit hic Innocentius. quod etiam in prima absentia potest quis petere absolvi se ab instantia iudicij quod non. In glo. in verbo nisi gratiam ibi. c. ultimo. ubi dicitur quod una pars quantumcumque et qualitercumque predicta sit auctoritate sic debet audiri ut alteri preiudicium non inferat. et sic videtur quod non de iudex peccet contumacia in preiudicium alteri? prius. Sed rñde quod hoc non agit de magno preiudicio. quod in mora modici prius non est periculum. si debitori. ff. de iudi. Item satis servat equalitas cum postea poterit alteri prestare gratiam facere. et facit illud. c. ultimo. p. opi. q. sequitur in glo. ut iudex possit peccare perumaci quo ad hoc ut non expleat actum in absentia sua non tamen potest peccare quo minus condemnari eum in expensis prius prius quod est bene notandum. Ibi ost. tñ et hoc. an. apud non agunt in hoc iudicij eorum si solus dicit host. quod iudex potest peccare perumaci etiam respectu mact. l. unica. ff. si quis iudi. non obicit. Item quod licet iudici differre ius prius non tamen auferre. ut l. quoties. C. de pca. impe. offe. videtur tñ per hoc xij. sententia quod non possit peccare cum preiudicio prius quod esset auferre prius ius recupandi expensas. Do. an. et ut possit peccare etiam quod ad expensas. sicut enim potest ex equitate in alter die terminum progare ita et in sumptibus peccare. preterea in iudicij admittit quicquid more purgato. ut in l. et si per tres. ff. si quis cau. mihi plz dictum glo. quod sequitur Innocentius. hoc. an. et Do. an. non faciat mentionem de dicto Innocentio. Absque eo quod indulgentia processa de stricte intelligi quatenus tangit interesse alteri? unde satis est quod aliquid operetur. ut in l. ij. s. si quis a pncipe. ff. ne quid in loco publico. et c. sup. eo. s. e. facit quod non. Innocentius. in c. cum dilecti de dona. et Bar. in l. h. ff. de p. p. Et hoc dictum credo quod servaret in peca. In ca. glo. ibi hoc anno etc. ubi dicitur quod si quis promittit solvere hoc anno non est in mora ante lapsum totius anni. ergo citatus ad totum diem non est in mora ante lapsum totius diei. Glo. non soluit imo incepte se perumacem. host. dicit quod ille iudex in absolute et iudiciali istud in iudiciali propter iudicij preceptum si hoc non est solvere formaliter prius unde do. An. soluit et melius quod in hoc fuit statutus terminus ad solutionem faciendam in fauorem debitorum ideo totus terminus sibi cedit. si hoc fuit prius dies ad diem exercitij declaranda. Et sic dicitur quod citatur ut cooperat hora congrua certa die intelligitur ut cooperat hora congrua quod possit ille actus expediri. unde tacite inest hora in assignatione diei. unde si non compareret in illa hora est in perumacia. In glo. in xbo terminum pemptorium. no. duo ex ista glo. primo quod non valet infra lata absentia prius nisi processerit trina citatio aut una pemptoria. simplex ergo citatio non sufficit. et vide hoc. glo. iuncto tex. in de. sepe. de xij. sig. in xbo peremptorio. ubi glo. h. et perbat ibi. tex. p. loci a spali tñ si spale est ut non requiratur pemptoria in causis sumariis. ut est ibi no. tex. regulariter et in causis plenariis citatio de esse pemptoria. Et advertitur quod

ter. in prin. facit mentionē de tribus actibus iudicialibus. et glo. h. soli respectu sententie dixit qd requiratur pemptoria. qd si tacite sentiat qd in alijs sufficit at simplex citatio. qd clari⁹ hic tenet Egi. et post eū Jo. an. dicens qd pemptoriū nō requirit nisi in pma citatiōe que fit i ingressu lit. vt in l. pumacia. ff. de re iudi. et xliij. q. iij. de illicita. Itē ad sniam audiendā. vt in c. cū olim. de testi. et in §. cū ex edicto al leg. in glo. in alijs sufficit simplex et vna citatio. p h. bo. tex. in c. ij. de testi. vbi ad testes recipiendos sufficit vna citatio. ad idē. l. i. ff. de ferijs vbi patz qd ois dilatio pbatōria intelligit pemptoria. qd nō dat scōa nisi ex causa. Idem notat Bar in l. si finit §. iulian⁹. ff. de dā. infec. vbi dicit qd ois dilatio siue sit pbatōria siue pemptoria intelligit pemptoria nisi in snia vlt ingressu lit. Idē sentit. Spe. i. ti. de dila. §. videndū in prin. Sed vide dictū Inno. in c. ad petitiōem de accu. vbi notabiliter attingit hūc articulū dicens qd ista solēntas citatiōis requiritur ad sniam pferendā. Itē cū iudex vult dare veram possessionē. et nō. h. dicitū qd nō est alibi. sentit eū qd si iudex interponit scōm decretū. vel a pncipio post lit. pte. vult dare verā possessionē. vt in c. put. d. do. et pte. et l. pntaneū. C. quō et qm iudex dicit citare ptem trina vice vel pemptorie. Glo. m. et Bar. in d. §. iulian⁹. h. expse nō dicunt in scōo de creto. h. ad interpositiōem pmissit. Et videtur velle Inno. qd vbiqz iudex est pcessurus ad ea qd sunt magni puidicij dicit sēp pmittere trina citatiōem vlt vna pemptoria qd bñ notat. dicit etiā qd i ingressu lit nō requirit ista solēntas citatiōnū h. intellige qm iudex nō intēdit pcedere ad ea qd sunt grauis puidicij als sec⁹. vñ nō pōt interponere primū decretum nec excoicare pumacē nisi pcedat trina citatio. vt. c. sacro. de sen. ex. no. in d. §. iulianus. dicit plene in c. qm §. in alijs vt lit. nō pte. dicit etiā qd si ps citata prima vice respōdet se nolle venire qd nō tenet eū ampli⁹ citare iudex lz actus de sui natura requirat trina citatiōem. Et idem do. de ro. decis. cxxix. vide qd dico in c. cū parati de apel. vbi h. limito p tex. iuncta glo. in c. venerabilib⁹. in §. sec⁹ de sen. excō. li. vj. Scōo no. principalr ex glo. qd requisitō iudicis facta in pntia pns hz vim trine citatiōis. et idē no. glo. in l. ij. h. alle. et pbat ibi fin vñū intellectū. In glo. in xbo. extunc in fi. glo. apte nō soluit ptrariū. dicit Jo. an. qd procedūt illa iura i ordinarij cui⁹ successor iā venit et tūc nō iudicet vltima die sue iurisdicōis. erubescit eū in abdicatiōe dignitatis. ar. ff. de cōdi. et demō. l. publice. dicit tū qd si ferat sniam vel aliū actū exerceat t3 act⁹ qd nō deficit sibi pns ex qd durat tps suū vñ est honestū h. nō necessariū. ita notant dicit glo. in c. et si xps de iureiur. in x. seruādū. Et vide qd no. in l. meminisse. ff. de offi. pco. si aut nōdū venit successor possit iudicare ex honestate. vt. d. l. meminisse. Ad istū tex. dic qd loqz in delegato in cui⁹ psona cessat rō pdicta qd nō hz successorem. et tene mēti illas duas glo. In glo. in xbo. tenebras. ibi credo qd valet pcessus. Inno t3 ptrariū. h. hosti. et Jo. an. sequunt glo. dicit tū hosti. qd ps citata poterit dicē

q est tps qdcedē et petere licentiā et si nō audiet poterit appellare. et lat⁹ h. pseqd Jo. an. in addi. spe. in ti. de pla. sen. §. iusta. xli. itez si nulla rōne tps. vbi distinguit qd aut ps cōparuit et appellauit et nō tenet snia qd habuit iustā cām appelladi. vt h. Aut excepit et nō appellauit nec recessit et tenet snia lz iudex malefecerit. aut ps excepit et recessit et etiā non tenet snia qd ē lata ptra absentiē nō pumacit. et optime loquit. nā qm ps est pns videt renunciare iuri suo. ar. in l. j. ff. de ferijs. puto etiā qd ps citata vt cōpareat de nocte nō teneat venire ad se excusandū qd citatio notorie est iniusta et temeraria iō non arrat citatū. Ad h. vide tex. cū gl. in cle. pastoral. §. pisanā de re iudi. et c. bone. cl. ij. de elec. p Inno. i c. h. de dila. facit tex. in l. nō videt latitare. ff. de iudi. et h. no. ¶ Ultimo ex gl. qm nūquid iudex possit expectare pumacē vltra vñū diē. Bal. dicit qd sic nec fm eū tenet citare pumacē. qd quāto magis pseuerat in pumacia tāto magis crescit ipa contumacia. nec purgat nisi cōpareat. facit. c. corā. de re sti. in inte. et c. cū dilecti. de do. et pte. Et istum tex. dū dicit in diē alter⁹ et. exponit. i. in diē aliā. sed in ptrariū est tex. in prin. ibi in diē subsequēte. Itē ex quo distulit vltra vñā diē videt sublat⁹ terminus. et h. opi. pl⁹ mihi plz. p h. facit. l. i. ff. et qd ibi no. ff. quod vi aut clam. et hūc articulum plenissime expediui in d. c. cum dilecti. et dic vt ibi. Nicol. abb.

Resinuante. Ex noua causa remouet delegatus etiā post lit. ptes. et ali⁹ surrogat. In pma ponit actoris grōsa petitiō. In scōa h. dupli ci pditione ipius exauditō. scōa ibi qd circa. ¶ Ho. pmo qd eadē cā pōt sūcōmitti epō et vicario suo. et sic pōt vicarius esse collega ipius epī in cā ei specia liter delegata. Scōo no. et tene mēti qd ex psona episcopi pōt recusari ipi⁹ vicarius. vnde si ep⁹ est certa rōne suspect⁹ possum recusare vicariū suū. Et h. puto pcedere nedū qm causa vtrius delegat vt h. et etiā qm vicari⁹ pcedit vt vicari⁹. et multo for⁹ puto h. casu recusatiōem pcedere qd vicari⁹ psumitur magis affectus et magis obediēs ipi epō in iurisdicōne epali sibi p ipm delata qm in iurisdicōne delegata vtrius eoz p supiorē. qd vltimū est bñ notandū lz nemo tangat. et iste tex. posset aliqten⁹ cauillari in eo qd dicit qd iste. R. erat familiaris eoz tñ vt p3 i pncipio. c. iste erat pncipalr familiaris epī et ex psona epī erat p pns familiaris vicarij. Et p h. dicto bñ facit tex. i ar. i. c. accedēs. cl. ij. vt lit. nō pte. ¶ Ho. ibi poterat suspect⁹ haberi qd ex psona rectoris seu plati pōt recusari iudex dat⁹ in cā ecclie qd alibi nō ita bene pbat. h. em erat pntio sup iure parochiali et sic cā erat ecclie et tñ recusat iudex qd erat dñs rectoris ecclie. et facit h. ad. q. nūquid cōsanguine⁹ plati possit recusari vt suspectus in cā ecclie. certus em est qd in cā ppria ipi⁹ plati pōt cōsanguineus vt suspectus recusari. vt in c. postremo. j. de appella. Sed dubium est quid si cōsanguineus est datus iudex in causa ecclie. Spe. et Egi. vt no. in c. postremo. dixerūt qd nō poterat recusari quia cā est ecclie et non prelati. et p h. facit nam platus ipse

pōt esse iudex in cā ecclie sue vt. ij. q. vii. si quis er-
ga. vide tex. cū glo. in. c. j. de pe. li. vi. et in. c. cū ve-
nissent. j. de iudi. ergo forius sanguineus plati
pōt esse iudex cū maiore affectione psumat habe-
re ipse platus ad cām ecclie sue q̄ ipse consanguineus
ip̄i plati. vt in. c. ij. de pe. hīs nō obstantibz
Jo. an. dicit h̄ esse casum s̄ illā opi. egi. et Spe. licz
cauillādo litteram posset sustineri illa opi. dicēdo
q̄ h̄ nō fuerit istū iudices recusati s̄ papa surroga-
uit alios. et q̄ d̄ de suspitōe est allegatio ptis. S̄
h̄ nō placet Jo. an. et bñ q̄ vt patz in fine lre papa
voluit istā surrogatōe valere eo casu quo nō esset
locus recusatōni. vñ mādāt q̄ si adūsari consensit
in istos iudices postq̄ ille. R. fuit receptus in fami-
liarē q̄ tūc debeat cā remitti ad p̄ores iudices. et h̄
dictū mihi placz et satis bene facit dictū. c. accedēs
et p̄ hūc tex. sic intellectu dico q̄ h̄ platus possit esse
iudex in cā ecclie. h̄ v̄x nisi recuset vt suspectus. q̄ a
si cōsanguineus plati pōt recusari fori? ip̄e. q̄ tenz
L. in. l. vnica. C. neq̄s in sua cau. dixi plene in. d.
c. cū venissent. Posset tñ iste tex. cauillari dicēdo q̄
iste. R. p̄seq̄bat cām ecclie. idō ex h̄ reputat sus-
pectus iudex ex p̄sona sua. secus vbi ip̄e nō p̄seq̄ret
p̄ se s̄ tota ecclia dedisset vñ p̄curatōrē. ar. bo. in
c. insup de testi. s̄ p̄mū dictū plus plz q̄ ex modica
affectōe pōt iudex recusari. nā verisimile videt q̄ ma-
gis sit affectus plati ad eccliam suā q̄ ad consanguineū
necū forte in q̄rto gradu sibi attinēt. ar. in. d. c. ij.
de pe. et h̄ no. Facit etiā iste tex. q̄ ep̄us possit recu-
sari in sua iurisdicōe ordinaria in cā suorū familia-
riū. vt sic familiaris ep̄i nō possit puenire extraneū
corā ep̄o etiā cessante recusatōe q̄ puto verisimū
ar. h̄. et in. l. q̄ iurisdictioni p̄est. ff. d. iu. om. iu.
vbi videt ex p̄ssuz. d̄z em̄ ibi q̄ q̄ iurisdictioni p̄est nec
sibi nec suis ius dicere pōt. et vide glo. et q̄ ibi ple-
ne dixi in. c. cū contingat. de fo. cōpe. In glo. j.
ibi tota familia recusat p̄pter dñm. nō bñ glo. q̄ si
dñs est mihi suspectus possuz vt suspectū totā fami-
liā recusare. dicit tñ Inno. q̄. l. vnica all. in glo. nō
pbat h̄ dictū s̄ ponit casum p̄uersuz. f. q̄ si iudex ē
suspectus dñs reddidit suspectus toti familie. et forte fm̄
eū ille casus nō d̄z extēdi s̄ solū habere locū in illo
casu ibi ex p̄ssō q̄ loquit q̄ iudex cōpulit aliquē ad
cōtrahēdū matrimoniū. mihi tñ plz dictū glo. p̄ q̄
facit in ar. d. c. accedēs. ij. vt lit. nō p̄te. vbi recusa-
tur suffraganeus in cā metropolitani. Item facit. c.
repellant. j. de accu. p̄terea sicut possum recusare
iudicē qui est amicus cōiudicis aduersarij mei. de q̄
in. c. accedēs p̄all. ij. et dic vt ibi. ita videt q̄ possuz
recusare iudicē q̄ est inimicus dñi mei ne in odiū
dñi velut vlcisci in familiā. et plz mihi vt casus illi-
us. l. vnice extēdat ad casus p̄ssiles. Et nō. glo. i eo
q̄ dicit postea q̄ modica familiaritas nō nō nocet.
Dicit hosti. q̄ familiaritas potestatiua nocet non
aut extranea. i. eoz qui nō sunt in p̄tate. als q̄libet
posset de facili recusari cū q̄libet teneat p̄mo ad
oēs hoies cognationē instituit. Sūt em̄ oēs hoies
sibi iuicē cognati. vt. l. vt vim. ff. d. iust. et iure. Et
in. fi. glo. nō. glo. q̄ frater pōt esse testis p̄ fratre. d̄

quo dic vt nō. iij. q. v. i. c. ij. et in summa. et dico ple-
ne in. c. lras de p̄sump. Sic nō. q̄ minor cā repellit
iudicē q̄ testē. et idē nō. glo. in. c. cū. R. j. eo. In
glo. in vbo postmodū nō. glo. q̄ q̄ndic allegat iū-
cto tex. limitat em̄ iura dicētia q̄ dilatoria d̄z p̄po-
ni an̄ lit. p̄te. vt in. c. inter monasteriū de re iudi. et
l. fi. C. de excep. Illud em̄ p̄cedit nisi exceptio dila-
toria oriat. p̄ lit. p̄te. vt h̄ q̄ nō est qd̄ mihi impu-
tetur q̄re nō p̄posui ante. Et idē pbat in. l. ij. C. d̄
cōsor. eius. lit. et facit tex. in. c. pastoral d̄ ecce. Idē
dic q̄ nō orit de nouo s̄ nō puenit ad nōciā meā
nisi post lit. p̄te. vt est glo. nō. iij. q. v. s̄ exceptio. et
in. c. statutū. s̄ cū aut de resc̄. li. vj. in. d̄. recuset.
et colligit h̄ ex tex. isto q̄ p̄supponit q̄ aduersariū
istū. R. potuisset recusare istū ep̄m post lit. p̄te. et q̄
recepit illū. R. in familiarē p̄ lit. p̄te. Et nō. bñ ex
tex. in vbo q̄circa. q̄ eo casu q̄ exceptio orit post lit.
p̄te. si quis facit actū qui solet fieri post lit. cont. vi-
det exclusus a facultate p̄ponēdi dilatoriā. et vide
glo. nō. et singularē in. c. j. de elec. li. vj. q̄ dicit q̄ in
casibus in quibz nō sit p̄testatio litis p̄mū actū
qui solet post. lit. p̄te. fieri p̄cludit via oibus dilato-
rijs p̄ponēdis qd̄ nō. et satis bñ ad h̄ facit iste tex.
In glo. in vbo p̄sensit ibi recusari p̄pter nouaz
cām nō. bñ glo. q̄ is qui impetravit iudicē p̄r illū
recusare ex noua causa q̄ reddit iudicē sibi sus-
pectū. v̄puta si iudex p̄traxit p̄ impetrationē affini-
tarē vel magnā amicitia cū aduersario. naz nouis
morbis noua puenit antidota p̄pari. vt. c. ceter d̄
iura. calū. s̄ ex cā p̄cedēti nō possuz reprobare quē
semel approbauit. iij. q. iij. si q̄s testibz. et in. c. horre-
dus. xxxij. q. v. vide p̄ Inno. in. c. venerabilis ex-
cep. facit. c. nullus. d̄ elec. li. vj.

Delegati. Delegatus pape vsq̄ ad
annū integrū pōt suam
finiam exequi. et est casus singularis. diui-
ditur. nam in p̄posita. q̄ primo ponit prima opi.
vsq̄ ibi alij. scōa vsq̄ ibi nos tñ. vbi ponit solutio-
nem interferendo q̄rtā opi. ibi nō solū. Mo. pri-
mo q̄ in discussiōe alicuius articuli d̄z p̄sultus v̄l pe-
rit recitare opi. si q̄ sunt in materia et postmodū
ponere iudiciū suū p̄furādo alias opi. quas nō se-
quitur. nā ex recitatione opinionū et monuoz ma-
gis luceat veritas. nā si h̄ facit papa qui habet po-
testatem ius de nouo cōdendi vt h̄. et de testi. spo.
c. lras. et in. c. sup̄lris de resc̄. et in. c. capellanus
de serijs fori? h̄ dñt facere inferiores quoz opini-
oni nō stat nisi sit p̄babilis. vt nō. in. c. j. d̄ postul.
pla. Mo. ibi iur. iditō et ibi iurisdicōez. q̄ delega-
tus dicit h̄re iurisdictionē. qd̄ est s̄ nō. in. l. ait p̄tor
ff. de re iudi. Item nō. q̄ delegatus p̄ncipis pōt
per se suā finiam mādare executioni. vide quod di-
xi in. c. significasti. s̄. co. Et nō. q̄ h̄z integrū annū
ad executionem faciendā. post annū d̄o licet sentē-
tia non sit executioni mandata expirat iurisdicō.
An autē iste annus sit vnus an cōtinuus? dicunt
doct. q̄ est cōtinuus. vnde currit omni tpe. p̄ h̄ fac-
quia omne tempus debet intelligi cōtinuū nisi re-
p̄at cōtrariū. vt nō. sup̄. ca. ff. de diuersis et tem-
po. p̄script. et in de. vnica d̄ in iure. rest. et sic currit

diebus feriatis etiā dato impedimēto. et habebit iste annus. ccc. lxxv. dies sicut habet quilibet annus nec curandū q̄ tūc cōtingat bisextus. nā cap. p. re gula q̄ vbi a iure dāt annus intelligit de. ccc. lxxv. diebus p̄tinuis vt est bo. tex. in. l. iij. §. stich⁹. ff. d. sta. li. ¶ In glo. in xbo. quadrimestre ibi statī mā-
panda executioni. nō. glo. in eo q̄ dicit statim ⁊ sic videt velle q̄ in criminalib⁹ imēdiate pōt snia man-
dari executioni nō expectato lapsu. x. dieꝝ qui dā-
tur ad appellandū. ⁊ h̄ quidā legisse tenuerūt s̄ aliꝝ
p̄tra. qd̄ sequit̄ Bar. in. l. qui vltimo supplicio. ff. d. pe. ⁊ illa opi. mihi placet h̄ p̄traria opi. seruēt de fa-
cro. Et in si. glo. aduerte glo. facit dñiam inter con-
fessionē factā in ciuili ⁊ in criminali. qz in ciuili cō-
fessus habet p̄dēmnato ita q̄ nō est necesse q̄ se-
raf snia. ⁊ illud saltē absolutū est. vt si p̄fessio sit aū
p̄orrectionē libelli nō seq̄t snia nec pōt ferri qz nō
habet fundamentū lit. p̄te. j. vt lit. nō p̄te. p̄ totum
Sed h̄ casu nō dāt p̄dēmnato in p̄sonali q̄drime-
stre s̄ t̄ps decē dieꝝ. Ad h̄ tex. iuncta glo. in. l. si de
bitoz. ff. de iudi. ⁊ in. §. omnis insti. de x̄b. ob. ⁊ vi-
cit Bal. q̄ ex cā possit dari maius t̄ps q̄ decē dierū
qd̄ est notandū. ⁊ satis mihi plz ar. in. d. l. si debito-
ri. vbi dicit q̄ t̄ps est arbitrariū. ⁊ vide ad materiā
bo. gl. in. c. dudū. el. ij. de elec. ⁊. ij. q. j. nos in quē
q̄. ⁊ in. l. j. C. de cōfes. qd̄ aut̄ si p̄fessio sit facta post
p̄orrectionē libelli? dixerūt quidā q̄ est ferēda snia
de quo p̄ glo. ⁊ Bar. in. l. j. ff. de p̄fes. Sed satī pos-
set teneri p̄trariū. qz iura indistincte dicūt q̄ cōfes-
sus in iure habet p̄dēmnato. vt in. d. l. j. ff. ⁊. C.
de p̄fes. sed in cā criminali semp̄ requirit̄ snia. vt in
l. si p̄fessus. ff. de custo. reo. ⁊ habes glo. hic nisi de
lictū esset notoriū. qz tūc nō requirit̄ snia saltē cuz
solēnitare. ad h̄ tex. no. cū glo. in. l. ictus fustū. ff.
d. h̄is q̄ no. infra. ¶ In gl. pe. ibi s̄ pone. no. hāc p̄ri-
culā gl. vsq̄ ad finē. Jo. an. dicit satī eque posse dī-
stingui q̄ aut victus paruit snie ⁊ victor aliquo tē-
pore possedit pacifice ⁊ tunc nō pōt vlti⁹ delega-
tus se ipēdire. ⁊ sic p̄cedat. c. s̄. eo. in lris. aut vict⁹
nō paruit executioni v̄l si paruit illico impediuit ⁊
turbauit victorē. ⁊ tūc posset iurisdictionē exercere
qz nō videt̄ executus ex quo in cōnenta executio
fuit turbata. ar. de pe. di. j. diuozū. ⁊ in. c. j. de iu-
di. ⁊ intellige hāc distinctionē Jo. an. cū limitatiōe
glo. f. vt nō assumat cognitionē sup̄ nouiter atten-
tatis qz non h̄z iurisdictionē nisi circa executionē.
posset tñ dici q̄ quaten⁹ turbatio p̄cernit articulū
executōis pōt ordinarius se impedire etiā assumē-
do cognitionē sicut potuisset a p̄ncipio. quidāz tñ
indistincte tenēt opi. gl. vt vsq̄ ad annū semp̄ pos-
sit delegat⁹ se interponere ad p̄seruandā executō-
nem snie. qd̄ etiā satis posset admitti qm̄ turbatio
fit ex antiqua cā dūtata. ¶ In glo. si. in. si. conclu-
de hāc mām sic q̄ aut iudex delegat⁹ nōduz p̄tulit
sniam diffinitiuā ⁊ iurisditio sua durat nec claudī-
tur anno etiā si nunq̄ inchoasset p̄cessus. qz rescri-
pta delegatoria sunt p̄petua. durant em̄ tanto tpe
q̄nto durat actio sup̄ qua cōcedunt̄ nisi emanaret
rescriptū p̄trariū. vt in. l. falso. C. d. diuer. resc̄p. et
dixi in. c. si aut̄ de rescrip. aut tulit snia ⁊ diffinitiuā

z si nō est executioni mādāta durat iurisditō sua p
annū integrū sibi a lege cōcessuz, p executione sen
tentie vt h̄. aut fuit executus sniam infra annū. et
si molestā victor in possessione sua infra annū ha
bet locū quod. s̄. dixi in pcedenti glo. Et ex his in
ferē q̄ si post diffinituā iudex excōicauit vel etia
antea z postea ptulit sniam diffinituā non pōt ab
ea absoluere post annū sed recurrēdū est ad dele
gantem. Et in eo q̄ glo. allegat. c. rursus. z. c. qui
cunqz. dic q̄ illa iura nō loquunt̄ i materia nostra
z illorū intellectū plene tēgi in. c. j. de iudi. z dic vt
ibi. **¶** Extra glo. q̄ro iste tex. loquit̄ qū iudex excō
municauit post sniam. Quid si nō excōicasset nū
qd haberet locū decisio istius tex. Bar. de h̄ dubi
tauit. nā quidā dixerūt q̄ nō. licet 30. an. p̄ase 13 q̄
habet locum iste tex. q̄ papa in responsione vti
verbo statui⁹. nec restringit se ad factū ppositū
z in h̄. c. papa simpliciter dicit q̄ delegatus h̄ an
num ad excōicandū sniam. dic idē esse si fuisset vsus
verbo respondemus. ex quo papa nō restringit se
ad factū ppositū. Conclude ergo q̄ siue post sniaz
aliquid exerceuerit siue nō semper habet annuz a tpe
sententie. **¶** Scōo queritur nunqd habeat locum
iste tex. in delegato ordinarij vel i subdelegato de
legati. Ad p̄mū dicunt doc. q̄ nō habet locū in de
legato ordinarij inferioris a papa s̄ p executione
sententie recurrēdū est ad ipsius ordinariū. vt
nō. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. h̄ dictū doc. puto
pcedere tenēdo q̄ delegat⁹ inferioris a p̄ncipe nō
possit sniam suam exequi. put multi tenuerūt z se
cutus fuit Bar. in. d. l. a diuo pio. hunc articulum
plene examinaui in. c. si quis p̄tra clericū de fo. cō.
z dic vt ibi. Et tenendo opi. q̄ possit exequi credo
q̄ habeat annū ar. hui⁹ lfe. Quō ad fm dicūt doc.
q̄ aut delegat⁹ pape subdelegatū refuatō sibi ali
quo articulo. z tunc recurrēdū est ad ipm s̄dele
gantem. aut cōmisit in totū. z dicūt quidā q̄ iste s̄
delegatus habet quadrimestre. h̄ iure nō p̄batur
nec videt̄ placere 30. an. vnde puto q̄ si tenemus
opi. illam q̄ delegatus inferioris a p̄ncipe nō pos
sit exequi tūc questio nō h̄ dubiū. s̄ si tenemus q̄
possit exequi tūc satis puto q̄ habeat annū. ar. b̄
an xō possit exequi dixi in. d. c. si quis p̄tra.

De per questionum. *De legat*
 tus pape potest principium, medium et finem casum
 junctum et diuissim subdelegare. h. d. vsqz ad. §. ve
 rum. et legam p pces ad faciliore intellectum. Diuidi
 tur ista ps. na primo ponit tenore constitutionum que
 ptarie videbantur ibi vsqz ad. §. intentionis et ibi de
 clarat intentionem suam vsqz ad. §. verum. ¶ Mo. ibi ex
 ponit et ibi ptermissa supplentur. q. ille q. exponit seu
 declarat non dicit supplere vel corrigere seu deroga
 re exponens seu declarans nihil de nouo. facit ad h.
 l. heredes palam. ff. de testa. ¶ Tre no. ex eisdem ver
 bis et tene mentem q. dicitur est inter exponere et supple
 re vel derogare seu corrigere non exponens nil debet
 supplere s. solum declarare. suppiens vero non debet cor
 rigere seu derogare sed solum addere circa non pui
 sum. corrigere vero est emendare prius facta. vide bo.

glo. in de. statutis de elec. et faciunt hec ad multa. nam
permittit confitenti ut possit suam confessionem exponere
non enim debet illam corrigere seu supplere. ut in. c. cum dile-
cti. j. de accu. Item non. ex eisdem verbis quod unus
ius debet supplere et exponi per aliud ius. nam omnia
non possunt eodem. c. p. ineri. Et per hoc arguit hosti. quod
eos qui sunt prompti ad iurium correctionem. nam curat
da est quantum fieri potest iurium correctio. et ubi iura vi-
dentur contraria debet studiosus reducere ad concordiam
exponendo seu supplendo per ea que dicuntur in alijs
iuribus. ad hoc facit quod non. ponit Bar. in extraua-
gantia ad reprimendam in. x. non obstantibus. et facit. l.
nam et posteriores cum se. et quod ibi non. per Bar. ff. de
legi. Item ibi sine puocationis obstaculo. quod dele-
gatus etiam principis non potest subdelegare causas
appellatione remota. Ex quo inferitur quod ista clausula
respicit solam personam cui annectitur. et dicitur quod nemo ci-
tra principem potest committere eam appellationem remo-
ta. ad hoc facit. l. j. ff. a qui. ap. non licet. facit. c. veni-
entes. j. de iure iuran. et est ratio quod nullus citra pa-
pam potest tollere iuris dispositionem maxime fundatam
super iure naturali. appellatio enim est quedam defensio
ut in. c. suggestu. j. de appel. et est hoc remedium a iure
inductum per defensionem adversus iniquitatem senten-
tie. ideo inferior a principe non habet hanc facultatem
unde dicitur quod etiam legatus de latere non posset remoue-
re appellationem. per hoc quod non. gl. singularis in de. fi.
de here. facit de. ne romani de elec. et regla idelatu
li. vj. Item tollere appellationem est quodammodo
tollere ius alterius quod solus princeps potest iuxta non.
in. c. constitutus de reli. do. et vide ad hanc materiam
quod plene dicitur in. c. pastoralis de app. Item ibi dele-
gatus a nobis vel iudex quicumque. arg. opinum et
quasi expressum quod delegatus inferior a principe po-
test committere aliquem articulum saltem non iurisdictiona-
lem cause sibi commissam de quo. j. latius dicitur. Item
ibi dummodo de parit. et. incho. x. v. infra co. quod
deputatus ad nudum ministerium potest recusari ut suspe-
ctus et sic videtur hic textus. de quo facit magnam festum
do. An. quod meritorius executor potest recusari ut suspe-
ctus. In contrarium non videtur textus in. c. novit de appel-
la. et ibi plene dicitur. Item si textus non loquitur in merito
per proprio executore sed in deputato ad articulum me-
ritum sine iurisdictione qui potest occulte gravare per meritum
to potest recusari ut suspectus. ut puta si committit ali-
cui nuda examinatio testium. nam in scribendo et cau-
te seu callide interrogando potest ledere preteritum vel si de-
putatus ad arbitrandum expensas que potuerunt fieri
circa refectionem alicuius domus vel quid simile. nam
licet isti non habeant iurisdictionem possunt tamen occulte
ledere partem. et sic intelligitur istum textum. quem non. si de pu-
tare merus et proprius executor ad exequendum ius
discussa et decisa per superiorem tunc preteritum suspitionis non
posset iste recusari. et sic proprie loquitur. c. novit. quia
iste non potest ledere partem quin notorie constet. ut puta
si deputatus ad denunciandum aliquem esse excommunicatum
vel ad citandum vel quid simile. ut dixi plenissime in. d.
c. novit. et vide quod non. Jo. an. in. d. c. pastoralis.
Item non. in. x. quod si. q. lit. conte. proprie non fit nisi
si coram iudice nec proprie sententia fertur nisi per iudi-

cem. et sic ista requiritur iurisdictionem iudicalem. Ex
quo inferitur quod coram arbitro proprie non fit lit. etc. quia
non est iudex nec proprie ab arbitro fertur sententia
ad hoc quod non. in. l. j. C. de arbi. Item. in. x. inten-
tionis ibi liquido et. et tene menti quod intentio scribenda
potest liquide deprehendi ex tenore scripture. fa-
cit. l. licet. ff. de legi. ubi dicitur quod potest dici evidens quod
ex coniecturis elicitur. et hoc mensum facit ad interpretationem
statutorum ut non dicatur extensio id quod deprehenditur
ex tacita et picturata mente statuentis. de quo per
Bar. in. l. oes ipsi. ff. de iusti. et iu. et per Jo. an. in re-
gula per possessorem in mercu. Item non. quod potest
delegare principium et medium cause et solum sibi refer-
uare sententiam. et sic potest quod ex acti plene instrui
de meritis cause licet causa non fuerit agitata coram
eo. debet tamen prius universa que acta sunt investiga-
re. quod facit per transperito qui assumit ad consulendum
que sunt partes iudicis in certa causa. nam debet uni-
versa acta diligenter investigare. In glo. j. ibi quod
j. sequitur dicit melius quod non ponitur illa constitutio si non
eius tenor ut dicitur in no. et bene. nam si constitutio
in no. non precessisset ista decre. non potuisset oriri du-
bium de quo hoc. Et ut clare intelligas textum. dicas quod pri-
mo precessit constitutio alexandri. de qua in. c. cum
te. s. eo. ubi in effectu dicebatur quod si delegatus pape
subdelegat cognitionem ipsius cause sententia sibi re-
servata si contingat appellari a tali subdelegato non
per hoc talis delegatus causam indiffinitam relinque-
re debebat. quasi innueret quod a subdelegato delega-
ti pape non potest appellari finem unum intellectum. postmo-
dum emanavit quedam constitutio in no. quam olim
habebamus sed hodie non habemus. et hoc quod tenor
ipsius in effectu fuit hic posuit qui incipit a. x. nos
autem statuimus. usque ad. x. intentionis. et illud debet
statuimus est preteritum temporis et refert illud quod statu-
erat in sua constitutione. et per illam constitutionem vide-
batur quibusdam quod constitutio alexandri esset correcta
quod in constitutione in no. innuebat quod si delegatus
subdelegasset articulum iurisdictionalem ab eo tanquam
a iudice poterat provocari. si vero subdelegasset nu-
dum ministerium tunc non poterat appellari nisi mo-
dum excederet dummodo fuisset deputatus de par-
tium consensu. et sic innuebat quod certis casibus poterat
appellari a subdelegato etiam deputato ad nudum
ministerium. Et super hac contrarietate fuit hic aditus
in no. papa qui in effectu videtur ut habet in pre. litte-
re. et in. x. intentionis. quod per suam constitutionem non de-
rogat constitutioni alexandri sed exponit vel sup-
pletur per suam constitutionem. et dicitur quod. c. cum te. potest
habere plures intellectus. Primus quod loquitur qua-
do appellatur ad papam omisso subdelegante qui re-
servaverat sibi iurisdictionem. nam talis appellatio est
frivola quia fuit omissum medium. unde illa decre.
non prohibet appellari a subdelegato sed solum di-
sponit quod non valet appellatio si appellatur ad primum
delegantem. Sed constitutio in no. debet intelli-
gi de appellatione legitime interposita ut declaratur
j. in. s. se. Secus intellectus ut preceat illud. c. qui com-
mutat subdelegato media cause. i. articulus non iu-
risdictionalis et tunc ab eo non potest appellari ut

ibi. sed constitutio Inno. supplet nisi modum excedat vel nisi recuset ut suspectus et nolit recusationem admittere. nam tunc potest appellari. et fin hunc intellectum dare patet quod constitutio Inno. in nullo de rogat constitutioni alexandri sed exponit et supplet ad illam addi. Tertius intellectus est qui fuit appellatus a subdelegato ad papam. et sic omisso medio delegatus hic non obstat de pibus iusticiis ministrare quod debet cognoscere de tali appellatione. quia licet talis appellatio non valeat ad effectum ut cognoscat papa valet tamen ut cognoscat delegatus ad quem debebat appellari. ut est textus in l. i. §. si quis in appellando. ff. de appe. et iste esset valde singularis intellectus. ¶ In glo. in. x. derogat in fi. vult ergo glo. opponere de l. i. ff. ad tertull. vbi textus innuit quod ille qui interpretatur corrigat. cuius contrarium innuit hic textus. Glo. non soluit. doc. dicunt quod in lata significatio interpretans dicit corrigere ut in contrarium. secus in stricta significatione ut hic. et vide glo. in l. i. pe. ff. de ori. iur. et in de. statutum de elec. in. x. declaramus. et dic clarior quod interpretatio est duplex. quedam consistit in interpretatione linguarum sicut interpretamur eucharistiam. i. bonam gratiam ab eo quod est bonum et. quedam consistit in obscuritate sensus seu dubietate verborum ut quando quis interpretatur verba dubia alicuius constitutionis. et de ista dicimus quod est eius interpretari cuius est condere. ut in. c. inter alia de sen. ex. unde proprie ille qui interpretatur non corrigat sed declarat rem obscuram. et hoc stricto modo sed largo modo corrigat seu emendare quod saltem emendat quod ad corticem verborum ponendo verba magis clara sed quo ad sensum non corrigat. et sic intelligitur l. heredes palam. ff. de testa. Et scias quod differentia est inter interpretationem derivationem et etymologiam et diffinitionem. de quibus vide per Pau. in. pemo de. ¶ In glo. in. x. committit ibi lit. pre. Aduerte quod obscure loquitur glo. sensus suus est iste quod constitutio alexandri quod prohibebat appellatorem a subdelegato de intelligi quando fuit commissio facta post lit. pre. id est qui commisit media cause. scilicet articulum non iurisdictionalem. puta nuda examinationem testium. secus si commisisset principium vel finem. et sic glo. sentit secundum intellectum quem dedit ad illud. c. cum te. et declara istam glo. ut ibi dixi. ¶ In glo. in. x. interposita ibi ad papam. scilicet ad iustitiam. hic sentit secundum intellectum ad illud. c. cum te. ut appellatio non valeat a subdelegato interposita quando. scilicet fuit interposita ad papam. quia debuit appellari ad ipsum subdelegantem non in totum. et uterque intellectus est bonus ut. s. dixi. ¶ In glo. in. x. quicumque ibi ergo si ordinari. Aduerte. nam glo. videtur vel le restringere text. ad ordinarium quasi innuat quod delegatus inferioris a principe non possit alteri subdelegare etiam certum articulum. sed hosti. et contra doct. sententiam contrarium quod text. hic loquitur generaliter. dicit enim delegatus a nobis vel iudex quicumque et. et sic per illud verbum quicumque. apte innuit quod quilibet iudex etiam si sit delegatus inferioris a principe potest subdelegare articulum non iurisdictionalem. articulum vero iurisdictionalem subdelegare non potest. ad hoc iste textus in. x. quod si. vbi dum loquitur de articulo iurisdictione

nali fecit solum mentionem de delegato pape. Bar. in. l. i. et quia. ff. de iur. om. iu. apte tenuit quod possit subdelegare certum articulum cause. quod sicut delegatus ad universitatem causarum potest subdelegare unam causam ut no. in. c. cum cum de appell. ita et delegatus ad certam causam potest subdelegare unum articulum. per l. i. ff. quis et a quo appell. in. §. i. et dicit expressum hoc in de. j. de offi. dele. et per hoc reprobat Ly. in. l. si a iudice. C. de iudi. Sed certe quatenus Bar. sentit de articulo iurisdictionali expresse loquitur contra. c. cum cum palam. nec ob. de. j. quia loquitur indelegato pape. nec ob. aliud arg. quia delegatus ad universitatem causarum censetur quasi ordinarius. ut no. glo. in. d. c. cum cum. sed delegatus ad unam causam est mere delegatus. Item si posset committere unum articulum sic posset committere alium et par sibi reservare et sic circumveniret mandatum superioris. ad idem quod non possit nisi sit articulus non iurisdictionalis. vide Inno. qui hoc tenuit apte in. c. cum bertodus de re iudi. Idem sentit glo. in. auc. ut defun. seu fune. eor. §. pe. Et ad l. i. dicit quod habet plures intellectus. ut ibi no. et quidam illam intelligunt in delegato ad universitatem causarum. quod etiam sentit glo. in. c. dilecti. j. de app. vel loquitur fin. Bar. ibi in vicario alicuius potestatis. quia si subdelegat causam non debet appellare ad eum vel potestatem sed ad superiores patris. iste intellectus mihi non placet. nec puto dictum in se verum quod si vicarius alicuius delegat causam debet appellari vel ad ipsum delegantem vel saltem ad ipsum qui dedit vicarium. quia regulariter debet semper appellari ad delegantem ex quo apud eum remansit fundamentum iurisdictionis. ut in. d. c. dilecti. iuncta glo. et vide glo. in. c. si quis contra clericum de fo. compe. predicta limita nisi si expresse inferior delegando dederit potestatem subdelegandi. ut est no. glo. in. c. is cui de offi. dele. li. vi. et loquitur Bar. in. d. l. i. et quod. Ex predictis decidit nam quid delegatus inferioris possit committere receptionem testium. Abb. et doct. contra post eum distinguunt quod aut vult committere hunc articulum cum iurisdictione et non potest per predicta. aut sine iurisdictione. puta quia ipse iudex prius approbavit personas ipsorum testium examinavit interrogatoria et capitula. et tunc potest committere. quod hoc solum exequi nudum ministerium. unde ista nuda receptio si fieret die erit a tenentibus. ad quod vide glo. no. in de. unica de off. dele. unde de hec nuda receptio solet committi notario. de quo vide quod no. in. c. qm. j. de pba. et vide quod dixi in. c. cum cas de testi. ¶ In glo. in. x. §. executorem. Mo. primo ex ista glo. quis dicat proprie executorem. et facit ad statuta que intelliguntur fin. propria significatione. unde executor proprie dicitur qui habet exequi factum discussum et decusum per superiorem ut facit nuncius cum exequi finiam iudicis. Improprie vero dicitur executor qui habet examinare aliquem articulum sine iurisdictione. nam iste non pure exequitur sed agit et examinat. et ideo text. in. §. porro. j. co. dixit quod iste melius dicitur auditor quam cognitor vel executor. et ponit glo. exemplum de eo cui committitur utrum testis sit admittendus. sed exemplum non est bonum quod iste habet interloqui. unde ponit exemplum in nuda receptione testium. ut. s. dixi. ut

qñ habet calculare rōem inter ptes. ¶ Mo. scō q
iste auditor hz iurisdictionē s̄ h̄ videt̄ s̄ ter. nā dice
retur tunc iudex et nō executor seu auditor s̄ saluā
do glo. dic q̄ hz iurisdictionē respectu exequendi s̄
bi iunctū nō aut̄ in examinatioe negocij. et nō in
hoc istā glo. singulariter et satis videt̄ p̄bati in. c.
ex lris h̄ alt. ¶ Ultimo nō. ex si. glo. q̄ in appellatō
ne interponēda hodie nō est differentia inter au
ditore et iudicē. nā si grauant potest appellari. als̄
secus vt h̄. et in. c. vt debitus. j. de appel. i hoc doc.
multū instant s̄ p̄clude breuiter veritatē q̄ quo ad
iustificandā appellatiōē nō est differentia q̄ semp
d̄ iustificari rōne grauaminis sed in mō iustificā
di est differentia etiā hodie. nā iudex pcedit ex suo
officō vel arbitrio. vnde ab eo possum appellare p̄
tendēdo p̄mo grauamen p̄ eū mibi inflicū sed ab
auditorē non possum appellare si exequi sibi iniū
ctum licet me grauet. quia non est ipse qui grauat
me sed ille qui cōmisit. est em̄ ipse tāq̄ pica et orga
num cōmittentis. et ideo si sentio grauamē debeo
appellare a cōmittente et nō a cōmissario. Item est
differentia quia oblatio p̄bationis iustificat apel
lationē coram iudice. vt in. c. interposita de appel
la. secus corā auditorē quia cū auditor pcedat ex
iudicialiter nō tenet recipe p̄bationis grauamē
vt plene dixi in. d. c. interposita. et sic etiam hodie
posset seruari differentia que h̄ ponit̄ inter iudicē
et auditorē. ¶ In glo. in. x. dūmodo ibi supple.
h. d. glo. metu p̄trarij. qd̄ posset formari. nam ap
pellatio fundat̄ sup̄ grauamē. vt in. d. c. vt debet.
sed licet quis sit mibi suspectus non ppter h̄ me gra
uat. ergo nō possum appellare a iudice suspecto cui
p̄trarij innuit ista littera. So. dicit glo. intellige
q̄ iste suspectus potest recusari nō autē ab eo po
test appellari. h̄ tñ improprie litteraz. ideo dic q̄ p
us debet pponi recusatio. et si non vult eaz admit
tere possunt tunc ab eo appellari. quia tunc grauā
uit in non admittēdo. vt p̄batur. j. i. s̄. in. fi. ter.
¶ In glo. in. x. lit̄ exordium ibi p̄prie x̄o. nō. be
ne istam glo. q̄ in lit̄. p̄te. dūtaxat dicitur p̄prie lis
exordiri seu inchoari. qd̄ nō. ppter statuta et alias
dispositiōes facientes mētoz de exordio lit̄. et p̄ h̄
facit. c. expte. el. ij. de x̄. sig. vbi lis dicitur mota p
lit̄. p̄te. nam ea que pcedunt sunt poti⁹ ordinamē
ta ad litē inchoandam. ¶ In glo. in. x. cause finē.
quasi dicat secus si cōmitteret nudā p̄bationē sen
tentie. quia tunc p̄ferens non est iudex. sed nud⁹
minister iudicis. exemplū cum ep̄us sniam p̄ scō
positam recitat p̄ notariū. vt i. c. fi. de re iudi. li. vj.
¶ In glo. in. x. diuissim. Idem tenet Inno. vt scz
possit cōmittere diuersis p̄sonis diuissim. diuersis
tñ t̄pibus. non em̄ debet eodē t̄pe vni cōmittē prin
cipium et alteri mediū vel finem. quia posset surge
re intricatio. et esset p̄tra mentē huius littere i x̄bo
liberius. et p̄tra mentē. c. fi. de rescrip. et. c. dispen
dia. c. ti. li. vj. potest ergo cōmittere principū vni
quo expedito poterit eadem vel alteri cōmittere
aliū articulū. quo expedito poterit cōmittere finē.
et ita cōiter transeunt doc. Sed ego nō video qua

re non possit cōmittere ita diuissim a principio. ita
vt pcedat non s̄. sed suis t̄pibus. puta si vni com
mittit exordium litis alteri media cause reliq̄ sniam
ferendam. nam hoc casu si pcedunt diuersis tem
poribus non repugnant iura superius allegata.
¶ In glo. in. x̄bo alij delegare. vult ergo glo. ista
q̄ nullus citra principem potest delegare causam
criminalem. tu dic plenius vt dicam in. c. quod se
des. j. de offi. or. ¶ Scōdo ponit glo. differentiam
inter ius canonicū et ciuile. vt de iure ciuili nō pos
sit iudex appellatiōis delegare cām secus de iure ca
nonico. h̄ non p̄bat licet p̄suetudo sit in oppositū.
sed h̄ dictum hosti. vt dicit Jo. an. et bene est p̄tra
c. vt ligantes. de of. or. li. vj. et. j. c. c. pastorā. vbi
archiep̄s subdelegat causam appellatiōis. et ideo
tene dictū glo. ¶ In glo. in. verbo in principio in fi.
vult ergo glo. h̄ ponere vnā differentiaz int̄ leges
et canones. vt fm̄ leges iudex non possit cōmittere
principium cause et mediū et reseruare sibi sniam.
secus fm̄ canones vt h̄. ¶ Sed aduerte q̄ dictum
glo. pcedit fm̄ vnū intellectū qui colligitur corrice
auct̄. ad b. C. de iudi. et videt̄ sentire ibi glo. s̄ vltra
mon. vt recitat ibi Ly. et sequit̄ Bar. dant aliū in
tellectum et meliorē. vt intelligat qñ iudex vult cō
mittere suo cōsiliario seu assessorī. h̄ em̄ nō potest
facere. et est ratio. q̄ cōsiliarius seu assessor non hz
iurisdictionē. sed tñ habet p̄sulare iudici. vt in. l. j.
et quod ibi nō. ff. de assessor. et ideo non potest assessor
ferre sniam. nec exercere aliquē articulū iuris
dictionalē. iō dicimus q̄ laicus possit esse assessor iu
dici ecclesiastici. vt nō. Inno. in. c. ij. d̄ iudi. vbi ple
ne h̄c articulū examinaui. nō q̄ p̄hibz illa auct̄. q̄mi
nus ordinari⁹ possit cōmittere alicui principium
cause tanq̄ iudici delegato. et sic intelligendo nul
la erit differentia in hoc inter canones et leges. et
hoc tene mentū.

Utrum. Continuat̄ iste. s̄. ad p̄cedētia. Nam sup̄ dixit papa q̄ p̄ suā con
stitutionē nō intendebat derogare cōstitutōi ale
xandri. q̄ principalis intentio sua fuit put habet̄
in. x̄. intentionis. Sz q̄ posset dubitari an et quā
do posset appellari a subdelegato sub iūstū. et h̄
dicit in summa. vsq̄ ad. s̄. porro. A subdelegato
cū iurisdictionē appellari p̄t. secus si sine iurisdictionē
nisi modū excedat. tñ em̄ nō p̄t recusari nisi da
tus sit de p̄tium p̄sensu. ¶ Mo. p̄mo q̄ a iudice po
test appellari. nō aut̄ ab auditorē nisi modum exce
dat. et d̄ auditor is cui p̄mittunt̄ media cāe sine iu
risdictionē. iudex x̄o d̄ is cui cōmittit̄ articulus iu
risdictional. puta vel tota cā vel p̄ncipium vel finis.
et declara hūc tex. vt plene sup̄ dixi in gl. sup̄. x̄. q̄
executorē. ¶ Mo. scō ex h̄ et ex ter. q̄ media cau
se expediri possunt sine iurisdictionē. nō tñ intelligo
semp. q̄ in p̄fixione termini et citatione ac interlo
cutiōib⁹ requirit̄ iurisdictionē. vt in. l. a. p̄cedēte. C. s̄
dilati. et qd̄ ibi nō. facit qd̄ nō. glo. in. c. cū causa. s̄.
e. et. c. prudentia. vbi p̄t q̄ citatio est iurisdictionis.
vñ intellige tex. de articulū cāe et de nuda receptiōe
testiū vel de calculo rōis et s̄ilib⁹. ¶ Inno. h̄ exp̄suz
tex. q̄ deputat̄ ad nūc h̄ misterii p̄t vt suspectus

recusari. qđ declarā vt plene dicit. s. eo. c. sup. tex.
 ¶ Itē no. qđ deputat^r de pñu pñsu non pōt recu-
 sari. qđ intellige nisi ex noua cā. vt. s. e. c. insinuan-
 te. ¶ Op. s. ter. naz videt^r qđ ab auditoze nō sit ne-
 cessaria appellatio qđ si modū excessit pccus^r ē nul-
 lus qđ s. formā mādari. vt in. c. cū dilecta de rescp.
 So. dicit Abb. pñu pcedere qñ s. formā pcederet
 secus si vltra. nā tūc dī appellari ne pā videat^r taci-
 te progare pñtē illi. vt. j. e. c. cū olim. ¶ Ho. b. di-
 cit^r qđ nescio alibi qđ pñs nō hñtis iurisdictionē po-
 test. progari de re ad rem etiā p tacitū consensum
 s. dubito an dictū sit ver. tene m̄ semp menti. quia
 doc. nō reprobāt apte. non tñ placet mibi illa dñā
 an s. formā vel vltra sit pccus^r qđ vbi dā certa for-
 mā paria sunt pcedere s. formā vel pter seu vltra.
 vt in. c. prudentiā. s. e. t. ibi dicit^r t. idō solū esset sñ-
 da dñā vtz forma pccernat vtilitatē publicā vel pri-
 uatā pñu. nā pmo casu nō pōt remitti p pñsu p-
 tium. Scđo sic. vt in. c. s. j. eo. t. no. dicit^r Inno. in
 dicto. c. prudentiā. t. ideo tūc necessaria est appella-
 tio ne ptes tacendo videant^r renunciare forme da-
 te p iudicē in eaz fauorē. t. notabis b̄ semp. t. habz
 locū etiā in nudo ministerio vt b̄ fm vñum intel-
 lectum. Itē dic^r appellatio pōt esse vtilis etiā si
 actus esset nullus vt saltē euitet^r grauamē facti. nā
 t. a sñā nulla pōt appellari. vt in. c. dilecto de appel-
 la. t. no. in. l. si exp̄ssim. ff. de appel. ¶ In gl. in ver-
 bo statum^r ibi sed pñsulendo dicit^r. hoc id dicit gl.
 qđ de necessitate nō tenet iudex in cōmissione hñe
 consensu pñu licet pñbus sit ius saluū recusandi
 subdelegatū seu auditoze. vt pbat^r. j. eo. s. quē xō
 ¶ Et ex hac glo. et ex ter. nota qđ verbum statuo
 quandoqđ importat consiliū. t. nō pceptum. t. b̄
 quādo materia nō est necessaria vt b̄. ¶ In gl. in
 verbo recipiat^r. ibi de consensu partū est eligend^r
 sentit hic glo. qđ accessor debet eligi de cōsensu par-
 tium si partes puenire volūt. sed b̄ non pbat^r b̄
 licet glo. allegat argumentū nisi consultiue. vnde
 potius probatur contrariū. nam si delegatus pōt
 deputare auditozem sine consensu partium vt. s.
 dicit^r. t. pbat^r. j. e. s. quē xō. fortius potest sibi eli-
 gere assessorem cum officium assessoris principalit^r
 versetur in cōsulendo iudici in his que sunt iuris.
 vt. l. i. t. quod ibi no. ff. de assesso. Et hanc prem^r t.
 hic Inno. dicit^r iudicem posse eligere quem vult.
 maxime cū ex facto eius teneat^r. t. no. hoc verbum
 pro hoc. l. i. t. l. nullus iudicem. t. quod no. in eis
 C. s. offi. assesso. t. ad pñdicta videt^r tex. i. c. statutu. s.
 assessorem. de rescript. li. vj. vbi etiā dicit^r de sa-
 lario pñstituendo p assessore. t. vide qđ no. spe. i. ti.
 de salariis. s. fi.

¶ Porro. Cōtinuat^r ad pñcedentia. Supra vi-
 sum est an t. quando a subdelega-
 to possit appellari. nūc subiicit ad quē sit appelladū
 t. b̄ dicit in summa. A subdelegato non in totū ap-
 pellatur ad subdelegantem. non autem ad primū
 delegantē secus si in totū. b. d. vtz ad. s. quē xō
 ¶ Ho. primo qđ delegatus pape potest in totū iu-
 risdictionem sibi commissam alteri subdelegare. pōt
 etiā p parte. s. primo casu nō remanet iudex. secū-

do sic. ¶ Nota scđo qđ is cui cōmittit^r articulus me-
 dius. i. articulus nō iurisdictionalis proprie nō po-
 test dici cognitor nec executor sed auditor. quia hz
 potius audire partes qđ in eas iurisdictionez exer-
 cere vel cause cognitionē inter eas assumere. ¶ In
 glo. in ver. trāssert^r ibi quia illam nō habet ex cōm-
 missione. sed a lege t. hec rō referenda est ad pri-
 mum dictum glo. t. non ad secundum. naz glo. in
 principio dicit duo. pñmo qđ licet delegatus pa-
 pe possit in totum alteri causam subdelegare non
 tamen potest dare potestatem subdelegato subde-
 legandi. quia licet ipse potuisset subdelegare b̄ tñ
 non habet ex cōmissione sed a lege. vt. j. c. pastora-
 lis. quasi velit dicere qđ ista facultas fuit tributa p-
 sone ipsius delegati. non autem transit accessorie
 vi delegationis. t. no. b̄ dictuz. per hoc em̄ possit
 limitari glo. no. in. c. is cui. j. eo. ti. li. vj. que dicit^r qđ
 delegat^r inferioris pōt subdelegare si b̄ fuit sibi i-
 dultū a delegante. debet em̄ intelligi quando de-
 legat^r erat ordinari^r secus si delegatus. t. rō diuer-
 sitatis est quia delegatus non habet iurisdictionē
 nem vltra sibi cōmissa sed ordinarius habet pote-
 statem vniuersalem. vnde virtute huius iurisdic-
 tionis potest dare potestatem subdelegandi. ¶ In
 ea. glo. ibi cū teneat^r exequi mandatū. ad hoc pñtra-
 rium glo. nō responder sed dic^r qđ delegatus pñci-
 pis nō dicit^r trāsserē mandatū supioris. cū lex si-
 bi cōcedat vt possit subdelegare. cessat em̄ peccatuz
 ex qđ est legi pmissio. xxiij. q. iij. qđ peccat. t. l. i. grac-
 chus. C. de adul. ¶ In ea. glo. ibi sed nūquid de-
 legat^r. hec pñcula glo. vtz ad si. est hodie expedi-
 ta in. c. si delegatus. j. e. li. vj. vbi decidit^r qđ potest
 delegando reseruare sibi executionē t. virtute hu-
 ius reseruatiōis debet ad eum appellari a subde-
 legato. nec ob. dictum glo. qđ executor non habet
 iurisdictionem quia illud procedit quādo alicui cō-
 mittitur nuda executio sed ipse iudex qui habz ex-
 equi bene habet iurisdictionem in executionis actu.
 vt probatur in. c. querenti. j. eo. t. in. l. a diuo pio
 in. s. si super rebus. ff. de re iud. ¶ In glo. in ver.
 ad eum. Aduerte quia ista gl. adducit duas leges
 que non solum videntur contrariari huic littere s.
 etiam sibi pñs adinuicem. nam. l. i. C. qui pro sua
 iurisdic. simpliciter dicit qđ si delegatus subdelegat
 appellandum est ad ipsum delegatū subdelegan-
 tem t. non ad primū delegantem. t. l. i. in. s. j. ff.
 quis t. a quo. videtur innuere totū oppositū. sim-
 pliciter em̄ dicit qđ si appellatur a subdelegato dele-
 gati non appellatur ad ipm subdelegantem sed ad
 ipsum primū. Glo. ista dat duas solutiōes. Pri-
 ma vt ille. ll. reducantur ad distinctionem hui^r. s.
 t. est bona responsio. nam per hanc reductionem
 etiam ipse leges reducantur inter se ad concor-
 diam vt prima lex procedat qñ delegatus cōmisit
 nō in totū s. qñ ille. ll. nō distingūt an in totum vel
 in pte fuerit facta cōmissio. ideo glo. non pñsa de
 hac solutiōe dicit^r alternativē tñ qđ aliud fm. ll. Sed p
 hñc rñssionē nō reducant^r ille. ll. ad cōcordiaz inter
 se. t. legiste vario mō dicunt. Bar. inter cetera ibi
 dicit qđ prima. l. loquitur in delegato pñcipis.

scōa i delegato inferioris. vt sic magi deferat pmo
q̄ scōo. Sed p̄tra h̄ dictū est tex. hic. loquit̄ em̄ in
delegato principis. 7 ideo tene primā solutionez.
q̄ p̄mptū est iura iuribus cōcordare. nec defacili
debemus inducere diuersitatē inter leges 7 cano-
nes sed vnū ius debet iuuari 7 suppleri p̄ aliud. x.
di. si in adiutoriu. facit tex. s. c. in p̄n. nā 7 rō neces-
sario p̄cludens militat p̄ decisione huius tex. nam
si cōmisit in totū non remansit apud eū iurisditio
cum iurisditō delegata nō sit radicata in p̄sona de-
legati sed delegantis. vt in. c. sane. s. c. vnde cū de-
fuit esse iudex nō debet ad eū appellari. sec⁹ si com-
misit nō in totū quia tūc iurisditio remāsit penes
eū. 7 p̄ pte est deriuata in p̄sonā delegati. ¶ In gl.
in. ver. si causa ibi alij dicūt. 7 hanc opi. tenz h̄ olt.
vt tūc scilicet sit appellandum ad delegatum quan-
do sibi fuit commissā causa appellatione remota 7
ipse subdelegauit non in totū vt tunc non possit
appellari ad papam virtute clausule. 7 videt̄ p̄ma
fronte p̄babilis opi. sed p̄trariā opi. quaz ponit h̄
glo. tenent Jo. an. 7 cōiter doc. se. vt non obstāte
q̄ illa cā sit sibi simpliciter p̄missa nihilomin⁹ sit ad
eum appellandū. hoc videtur p̄bati in. c. si delega-
tus. j. c. li. vi. vbi nihil dicit̄ de ista clausula 7 ponit̄
tur distinctio de qua hic. ad idē. c. cū te. s. c. eo. 7 te-
nendo hāc lec. que est cōis habes casuz in quo nō
pōt appellari ad papā omissio medio. 7 rō hui⁹ deci-
sionis est q̄ delegatus in hac cā rēp̄sentat p̄sonā
pape. vnde cū appellās habeat iudiciū pape para-
tum in p̄sonā delegati frustra appellat ad ip̄m pa-
pā. q̄ aut appellat ad eū vt alteri subdelegat 7 i va-
num laborat cū habeat hic delegatus. aut vt papa
eidē cōmittat 7 tūc magis frustra cū ex prima com-
missione hoc possit. Et ex his infero q̄ a subdelega-
to delegati alteri⁹ q̄ pape pōt appellari ad papam
omisso medio. q̄ cessat ratio p̄dicta cū nō habeat
hic iudiciū pape. 7 p̄ h̄ scōo intellectu facit iste tex.
in ver. vt parcat laborib⁹ 7 expensis rē. vnde non
fundat se sup virtute clausule sed sup laborib⁹ par-
tium 7 expensis.

Quem vero. Continuat̄ pon⁹ ad. 4.
vex. q̄ ad. 4. precedentē.
nā ibi fuit dictū q̄ ad h̄ vt nō possit recusari s̄
delegatus seu auditor deputand⁹ est cū p̄tū con-
sensu. S̄ ne crederet aliquis q̄ de necessitate esset
requirend⁹ p̄tū consensus. subiecit h̄ papa istū. 4.
7 h̄ dicit in sūma. Auditor dat⁹ sine p̄tū consensu
recusari potest vt suspectus nō tamē sine cā. ¶ Mo.
primo q̄ nō solū delegatus pape sine causa legiti-
ma recusari nō pōt. vt in. c. suspitōis. j. c. sed eti-
am subdelegat⁹ delegati pape. q̄ datus p̄baf. j.
e. in. 4. eius. ergo idē p̄cedit nō solū cū cōmittitur
articul⁹ iurisdictional⁹ s̄ etiā si cōmittit̄ nudū mini-
steriū. 7 in h̄ no. vnā differentiaz inter ius canoni-
cum 7 ciuile. nā de iure ciuili recusaf delegat⁹ etiā
p̄ncipis licet nō p̄bef recusatōis causa. s̄ satis ē vt
recusatio nō appareat calūniōsa iuxta ea q̄ habent̄
7 notant̄ in. l. aptissimi. 7. l. cū sp̄alis. C. de iud. se-
cus aut̄ est de iure canonico q̄ semp̄ exigif vt p̄be-
tur legitima recusatōis cā. vt h̄ in. d. 4. ei⁹. 7. i. d.

c. suspitōis cū si. Itē no. h̄ tex. ap̄tū q̄ supra pluri-
es fuit collectū q̄ etiā simplex auditor pōt recusari
vt suspect⁹. ¶ Lora q̄ dō debeat p̄poni 7 p̄bati illa re-
cusatio s̄ auditorē seu subdelegatū. dicit h̄ olti. q̄
p̄ponēda est corā auditore seu subdelegato 7 p̄bā-
da corā delegato s̄ delegatē. 7 iste est casus in q̄ re-
cusatio nō p̄baf corā arbitris sed corā ip̄o delega-
te. Idē est si recusaf delegat⁹ ordinarij v̄ vicarius
ep̄i vt p̄batio suspitōis debeat fieri corā ip̄o ordia-
rio 7 ep̄o. 7 ista p̄bati in. c. si vnū. j. c. eo. li. vi. S̄
dubiū est qd si delegatus subdelegauit in totū 7 il-
le subdelegat⁹ recusaf. nūqd p̄baf corā delega-
to. dubiū facit q̄ ex q̄ subdelegauit in totū non re-
mansit apud eū iurisditio 7 sic videt̄ q̄ debeat assu-
mi arbitri. vt. d. c. suspitōis. ¶ Inno. sentit oppositū
q̄ ex quo delegat⁹ nō incepit exercere iurisdictionē
nō videt̄ efficaciter in eū iurisditio trāsmitta. vnde
cū adhuc re integra possit reuocari p̄ delegatū. vt
in. c. quis. j. c. li. vi. merito dicit̄ q̄ d̄ p̄bati corā
isto delegato. 7 p̄ h̄ facit q̄ remoto subdelegato iu-
risditio redit ad ip̄m delegatū. 7 ad eū spectat co-
gnitio. ar. d. c. si p̄tra vnū. S̄ q̄ro q̄ iste tex. soluz
loquit̄ in deputatōne auditoris. Quid si deputaf
subdelegat⁹ ad actū iurisdictionalē nūqd possit s̄-
delegari sine p̄sensu p̄tū. dic q̄ sic eadē rōc. p̄ hoc
facit qd no. i. c. si quis s̄ clericū de fo. compe. nam
cum delegatus habeat a lege vt possit subdelega-
re nō tenet in exercendo ius suū habere p̄sensum
p̄tū. q̄ nemini facit iniuriā qui vn̄ iure suo vt in
c. cū ecclia de elec. 7 p̄ h̄ qd no. j. in. 4. se. ¶ In glo.
in. x. si nō possunt. 7 idē dico in ordinario volente
delegare p̄. l. vnica. C. qui p̄ sua iuris. 7 p. c. vt lin-
gantes de offi. or. li. vi.

Si vero. Si vnus ex duobus delegatis
principis cum clausula appella-
tione remota subdelegat alteri acceptanti non pōt
acceptans subdelegare nec appellatione remota p̄-
cedere. quod tamen ante acceptationez poterat. 7
si ab isto fuerit appellandum appellabitur ad papā
etiā si fuerit subdelegatus non in totum. h. d. fm̄
intellectum veriorum. Et cōtinuat̄ iste. 4. ad. 4.
porro. Nam ibi p̄secutus fuit auctor quādo ap-
pellat̄ ab vno delegato hic quādo fuerit duo de-
legati 7 vn⁹ cōmisit alteri vices suas. ¶ Mo. p̄mo
bonam limitationem ad iura dicentia q̄ delegat⁹
inferioris a principe non potest subdelegare. vt i
c. cum causam de apella. 7 in. l. a iudice. C. de iud.
p̄cedit em̄ illa iura etiā in subdelegato delega-
ti principis quia non transiit in cōmissione pri-
uilegium quod habet a lege vt subdelegare possit
7 sic videt̄ illud priuilegium personale quod p̄so-
nam sequit̄ 7 extinguitur cum p̄sona. vt in regula
priuilegiū. li. vi. Item p̄cedunt iura illa etiā i eo
qui est pro parte delegat⁹ principis 7 p̄ parte de-
legatus inferioris. vnde ratione p̄ns delegate ab
inferiori nō potest subdelegare totā cām. qd est bñ
no. Et ex h̄ 7 ex tex. no. q̄ delegat⁹ subdelegado in
totū nō facit subdelegatū censeri delegatū princi-
pis als iste posset s̄delegare. 7 sic habes hic casuz
q̄ surrogat⁹ i locū alterius non p̄ oia censetur iure

surrogantis. unde ut vides subdelegat⁹ delegati
principis nō hz priuilegiū subdelegandi quēadmo-
dum hz ipse principis delegatus in. c. pri. in prin-
ci. Itē nō. q. delegat⁹ principis nō pōt subdelega-
re cū clausula appellatione remota hz ipse fuerit de-
legatus cū dicta clausula. videt^r em̄ q. illud fuerit
priuilegiū psonale. princeps em̄ cōsilius est de pso-
na sui delegati q. nō aliter iudicaret q. ipse ideo for-
te apposuit illā clausulā appellatione remota. ideo
h priuilegiū nō est trāsmisibile in subdelegatū. fa-
cit qd habet in fili in. l. vnica. C. de sen. prefec. pr.
¶ Ultimo nō. tene menti q. cōpositus ex diuer-
sis speciebus nō hns p se certaz naturā qñqz recipit
naturā vni⁹ qñqz alterius ex speciebus ex quib⁹ cō-
ponitur. nā ut vides in psonā istius college con-
currunt iurisdicōes diuerse speciei. s. iurisdicō de-
legata et subdelegata et h casu cōpositū censet^r qñqz
ex toto iurisdicō subdelegata ut quo ad actū pce-
dendi appellatione remota et quo ad facultatē sub-
delegandi. qñqz censet^r tota delegata ab ipso princi-
pe ut respectu appellatōis interponēde. nā appella-
tur ab isto ad pncipē omisso subdelegatē ac si tota
iurisdicō esset delegata ab ipso pncipe nō aut pōt
subdelegare nec appellatione remota pcedere ac si
tota iurisdicō esset subdelegata. Et h facit ad mul-
ta et videt^r optie cōcordare. c. p. h. d. heret. li. vi. vbi
dicit^r q. si ep̄s iure ordinario pcedit cū inquisitore
heretice prauitatis qui est delegat⁹ d. in discordia
eorū adiri papa ac si tota iurisdicō esset a pncipe de-
legata ita q. iurisdicō pti ordinaria trahit ibi ad na-
turā delegatē q. delegata dignior ppter reuerentiā dele-
gatū. Et ex illo tex. et ex isto infero q. si ptinget ap-
pellari ab ep̄o et inquisitore fil pcedentib⁹ nō ē ap-
pelladū ad metropolitanū ep̄i s. pōt⁹ ad ipm papā
¶ Sed quero cur variat^r h iurisdicō ista tex. q. ut
dicit^r qñqz censet^r tota delegata qñqz subdelegata.
Sol. dicit^r hosti. q. quaten⁹ pndicat honori et iuri
ipsius delegati censet^r tota subdelegata q. ex acce-
ptōe college inficit^r tota iurisdicō sua. s. respectu
iuris superioris qd versat^r in appellatōe interpo-
nenda d. tota censeri delegata ne ex facto delega-
ti pndicet^r iuri ipsius superioris. ut dic^r et aliter q. as-
sumit h totū cōpositū naturā alterius speciei fm̄
q. iuri min⁹ derogat^r. nā si appellaret^r ad subdelegatū
tem resuleret magna absurditas q. subdelegans
cognosceret de facto sui college cū tū par in parez
nō habet imperiū. ut in. c. innotuit. d. de elec. et ap-
pellatio debet interponi ad maiore nō autem ad
parem. ut in. c. ij. de cōsue. li. vi. s. q. ad papā appelle-
tur nullū absurdū orit^r. respectu vero facultatis s. b.
delegandi censet^r tota subdelegata. q. si dicerem⁹
patriā sequeret^r absurdū q. subdelegata iurisdicō
posset subdelegari. nulla aut absurditas sequi-
tur si delegat⁹ nō vñ suo priuilegio i actu subdelegā-
di. et idem dic^r respectu clausule appellatōe remota.
¶ In gl. in. x. vices suas. ibi i totū cōmisisse videt^r.
nō. bñ glo. et idē tenet^r Inno. et p h facit q. indiffi-
nita equipollet vniuersali. ut in. c. ut circa de elec.
li. vi. et in. l. si. ff. de vi. tri. et ole. le. et in. c. q. circa de
priuilegiis. ¶ In glo. in ver. nec pōt in si. dicit^r hosti. q.

hec glo. est contra tex. ideo delenda foret. nam hic
in tex. dicit^r q. clausula ista pdit virtutē si delegat⁹
subdelegat alteri vices suas. nec videt^r q. etiam ho-
die aliquid operet^r. et dic^r q. operat^r virtutē suam re-
spectu cuiuslibet appellationis que a iure nō appro-
batur. ut in. c. pastoralis de appel. et dic^r ut ibi plene
dixi. ¶ In glo. in ver. nec cām ibi sed illa nō tenet.
dic^r meli⁹ q. ibi delegat⁹ inferioris subdelegauit ar-
ticulū nō iurisdicōnālē qd pōt. ut dixi. s. in pma p-
te h⁹. c. ¶ In ea. glo. ibi. c. q. in dubijs. rñde ad h
patriam per id qd dixi post vltimū notabile. nā
qñqz maius dignum trahit ad se min⁹ dignū qñqz
econtra fm̄ q. min⁹ iuri pndicat^r. et in h tene men-
ti istum tex. ¶ In ea. gl. ibi de pig. ex lris. dic^r Jo.
an. q. ista iura cōtraria loquunt^r de honore anexo
rei. ideo transit cū ipa re sed de honore seu priuile-
gio psonali dicendū ut nō. in regula priuilegiū de
re. iur. li. vi. Et ex his verbis sentit^r Jo. an. et bñ q.
potestas subdelegandi est priuilegiū psonale. qd
videt^r pbari. j. c. pri. in prin. et facit h optime ad id
qd. s. dixi in. s. porro. ut delegat⁹ principis nō pos-
sit suo subdelegato dare potestates subdelegandi
q. priuilegiū psonale extinguit^r cum psona et perso-
nam sequit^r. ut in. d. regula priuilegiū. et sic nō pla-
cet contraria opi. quā ipse sentit^r in. c. is cui. j. eo. ti.
li. vi. notabilia h plene videas. ¶ In glo. in. x. q.
si nō possit ibi pty ex isto. s. sed certe h nō p. expse
nam hic nō d. q. iste qui delelegauit fuit impedit⁹.
s. facit^r tex. in. c. ij. in. eo q. dicit^r q. ex sola iurisdicōe
a pncipe sibi delegata potuisset iste pcedere quasi
clausula impedimenti fuerit purificata et sic intelli-
gendū pcedit^r opi. glo. In ea. glo. ibi sed queritur
vtrum delegatus. hec particula vsqz ad ver. s. po-
ne. hodie ē expedita p. c. qñqz. j. e. li. vi. vbi appro-
batur opi. h⁹ glo. et dic^r ut ibi. ¶ In ea. glo. ibi s. po-
ne. hec glo. vsqz ad si. videt^r decisa in tex. fm̄ vnū
intellectum qui videtur satis recipiendus intelli-
ge^r do. s. q. alter subdelegauit non in totum. nā si sub-
delegasset in totum indubie erat appellandum ad
papam per. s. porro. s. c. Et iura habentia plures
intellectus debent intelligi fm̄ intellectum dubita-
bilē. ut in. l. j. ad si. ff. ad muni. et in. l. quod labeo
de carbo. edic. facit. c. cum in iure. j. eo. et pro h in-
tellectu videtur hodie hic tex. quando delegatus
commisit extraneo vices suas. eadem tamen ratio
est et fortior quando cōmisit college quia forti⁹ est
permittenda appellatio ab extraneo q. a collega.
hec videtur cōmunis opi. doc. licet quidam cōtra
¶ Aduerte tamen in eo q. glo. incidenter dicit^r q.
a metropolitanō appellatur ad concilium provin-
ciale cui pceest ipse metropolitan⁹. ut in. c. sicut. j.
de accu. dicit^r enim hostien. q. hoc dictū nullo iu-
re probatur. nam. c. in multis alle. in glo. hoc non
probat. licet enim concilium provinciale summa-
rie cognoscat de crimine metropolitanī non tamē
ut ipse puniatur sed ut referat superiori. ut proba-
tur in. c. graue. ver. metropolitanī. j. de preben. et
notabis bene hōc dictū quod satis mihi placet. nā
appellatio regulariter est interponenda ad superi-
orem. sed concilium provinciale nō est supra me-

tropolitanū cū ipse sit caput illius concilij. Et in eo q̄ glo. etiā dicit q̄ ab ordine decurionū. i. eoz q̄ p̄ponebant regiū ciuitatū appellabat ad p̄sidem. vide casuz p̄silem in. c. a collatōe de appell. lib. vi. s̄ non faciūt ista ad casuz nostrū. ¶ In glo. in x̄bo ad p̄mū ibi q̄ in totū cōmisit. adūte q̄ glo. nō videtur recordata de eo qd̄ dixerat in glo. magna. nāz ibi voluit t̄ meli⁹ q̄ p̄pter illā mixturā iurisdicōnis de legate t̄ subdelegato d̄ appellari ad p̄mū delegatū t̄ subdelegatū p̄ p̄te. t̄ iō tene qd̄ ibi dicit. t̄ p̄ intellectu facit tex. in. x̄. l. aliquib⁹. Et ad tex. h̄ i. fl. dū dicit p̄pter rōem sup̄ allegatā. dic̄ fm̄ Jo. an. q̄ habuit respectū ad rōez assignatā in isto. s̄. p̄ casum cōuersuz. nā quēadmodū censet s̄bdelegatā tota q̄ ad impediendā subdelegatōez ita censet tota delegatā q̄ ad appellatōē interponendā ad sup̄iorē p̄ rōez sup̄ius allegatā. t̄ h̄ tene l. aliis sensist glo. sequēs

Eius vero. Iste. s̄. seu x̄. decidit qd̄ez p̄ncipaliter p̄posita t̄ h̄ intendit. Si delegat⁹ pape subdelegat nō in totū p̄a subdelegato nō poterit appellare ex eo q̄ dar⁹ sit sine suo p̄sensu pōt t̄n recusari in ostendendo causaz iustā corā delegato t̄ tūc delegat⁹ diffinit a q̄ etiā si noluit recusatōem admittere appellat ad papā. h̄. d. v̄sq̄ ad fi. t̄ sic decidit tres casus. sc̄s ibi q̄ etiā terti⁹ ibi q̄ fl. ¶ Ho. p̄mo q̄ delegat⁹ pape pōt cāz subdelegare etiā p̄ p̄te p̄tū p̄sensu minime req̄sito ad idē. s̄. e. s̄. quē vero. ¶ Ho. sc̄do q̄ etiā subdelegat⁹ delegatū nō pōt recusari nisi p̄bē iusta recusatōis. c̄. d̄. q̄ dicit in. s̄. quē vero. ¶ Ho. terti⁹ q̄ recusato subdelegato iurisdicō redit ad ip̄m delegatū subdelegatū. qd̄ in dubio p̄cedit qm̄ subdelegatū nō in totū put̄ h̄ t̄ngit. Quid si s̄bdelegat⁹ sit in totū? p̄to distinguendū q̄ si re integra recusat iurisdicō redit a subdelegato ad subdelegatū secus si recusat ex cā sup̄uenienti postq̄ incepit iurisdicō. ad h̄ adduco bo. tex. in. c. q̄uis. j. eo. li. vi. Ite no. p̄acticā appellādī a iudice suspecto. nāz p̄mo d̄z p̄poni recusatōis cā t̄ si nō admittit pōt interponi appellatō q̄z nūc iudex grauatur i nō admittendo legitimā recusationē. ¶ Ultimo no. t̄ tene menti q̄ attentatū post appellatōē ab interlocutoria est ipso iure irritū. t̄ inane. t̄ h̄ si appellatō fuit legitima. rō est q̄z p̄ appellatōē legitimā suspēdit iurisdicō iudicis. vt in. c. si a iudice d̄ appella. li. vi. t̄ fm̄ ista intellige. c. nō solū eo. ti. li. vi. vbi d̄z q̄ attentatata post appellatōē ab interlocutoria pendet ex futuro euentu. nā dicunt pendere q̄ ad nos qui ignoram⁹ an appellatō fuerit legitima s̄ q̄ ad ius statim aut sūt nulla aut valēt. q̄z qd̄ est certum nature est certū legi. l. si p̄af. ff. de so. vñ declarata rōnabilitate appellatōis attentata declarant nulla t̄ reuocant p̄ viā attēti vt ibi no. ¶ Ultimo sc̄as q̄ glo. in isto. s̄. dicit q̄ h̄ papa r̄ndet sc̄do articulo qd̄nū. nā vt h̄ dicit Jo. an. t̄ bñ duo fuerūt p̄ncipales articuli. p̄mus de solutōe p̄teritis illaz duarū p̄stitutionū. s̄. alexādri t̄ Inno. t̄ iste articulus. s̄. fuit decisus in. x̄. int̄d̄is. sc̄s articulus fuit sup̄ solutione qd̄nis ex facto emergētis. t̄ iste fuit trun-

bis vt apparet hic in l̄fa. t̄ iste tex. satis declaratur ex p̄cedētib⁹. iō dicit h̄ glo. q̄ h̄ papa r̄ndet a toto in q̄ntitate q̄z sup̄ decidit vniuersali mām an t̄ qm̄ possit appellari a s̄bdelegato t̄ ad quē esset appellatū. h̄ x̄o decidit casuz p̄ncipalē ita q̄ ex solutōe totius infert ad casum p̄ncipalē.

Historialis. Delegatus pape nisi subdelegatū p̄pellit ad suscipiendā subdelegationē i coactionē t̄n deferet sue dignitati t̄ p̄sone. h̄. d. v̄sq̄ ad. s̄. itē cū totū. ¶ Ho. p̄mo q̄ delegato a p̄ncipe daf̄ p̄uilegiū a lege vt possit vices suas alteri subdelegare secus aut̄ in delegato inferiori a p̄ncipe. vt in. c. cū cāz. j. de appella. t̄ l. a iudice. C. de iudi. Et intellige h̄ p̄ncipē quēlibet non recognoscentē sup̄iorē saltē in t̄palib⁹ vt est papa t̄ impator t̄ alij reges qui nō recognoscūt hodie sup̄iorē in t̄palib⁹. ad h̄. c. p̄ venerabilē t̄ qd̄ ibi no. q̄ fl. sint legi. t̄ p̄ Bar. i. l. j. ff. a. q̄. app. nō licet. t̄ in. l. ho. stes. ff. de capiti. t̄ l. infamē. ff. de pub. iudi. ¶ Ho. sc̄do ibi iurisdicō q̄ delegare est iurisdicōē vt̄. exercet em̄ iurisdicōē ille qui cāz subdelegat. cōcor. l. iij. ff. d̄ iuris. om. iur. facit. l. vnica. C. q̄p̄ sua iur. no. glo. in. c. si a subdelegato. j. e. li. vi. ¶ Ite no. ibi a lege q̄ h̄ iurisdicō subdelegatū nō est delegata sed ordinaria. nam iurisdicō que daf̄ a lege est ordinaria. vt in. l. t̄ quia. ff. d̄ iur. om. iud. no. Inno. in. c. cum ab ecclesiā de of. or. t̄ host. s̄. e. qm̄ abbas. Et per h̄ infero q̄ p̄ actum subdelegatōis nō est p̄petuata iurisdicō delegata citra mortē delegantis. t̄ per hunc actum non exercuit iurisdicōnem sibi subdelegatam nec negociuz desir̄ esse integrum. ad h̄ est tex. in. d. c. si a subdelegato. lig. glo. ibi aliud senserit. t̄ vide quod dicit. i. gratuz. s̄. eo. ¶ Ite no. q̄ iurisdicō regulariter habz in se aliquam coercionē. paruz em̄ aut̄ nihil valere habet iurisdicōnem sine exercitō. vide t̄ qd̄ le. t̄ no. in. c. cum p̄tingat de so. compe. ¶ Ite no. ibi p̄sonis superiorib⁹. q̄ delegat⁹ pape potest cuiuslibet qualicunq̄ dignitate p̄redito vices suas committere t̄ eum renuentem ad acceptandum compellere. est enim maior omnibus in causa sibi cōmissa. ad hoc. s̄. e. sane. Ite no. q̄ in coactionibus inferendis persone debet minus agi cum existentib⁹ in dignitate. vide bo. tex. cum glo. xxij. q̄. j. q̄ cōtrapacem. hinc est q̄ nobiles t̄ honestiores ciues non dehonestantur in vltimo supplicio inferendo quemadmodum t̄ plebei. vnde solent isti fures suspendi alij vero decapitari. de quo vide per Bar. t̄ alios in. l. capitalium. ff. de penis. et facit quod ipse no. in. l. j. ff. eo. ¶ In glo. j. in fi. hec glo. aperte non aperit intentionem t̄ videtur requirere vt subsit causa ad hoc vt delegat⁹ possit s̄bdelegare. Sed conclude post Inno. t̄ melius q̄ aut vult cōmittere subsistente iusta causa t̄ non habet dubium. vt in. c. si pro debilitate. s̄. eo. aut nulla subsit causa iusta et tunc aut non facit in fraudē alicui⁹ sed non vult se implicare linguis t̄ potest subdelegare ac etiam compellere ad subdelegationem acceptandam. habet enim simpliciter a lege vt sub-

delegare possit. vt i. l. vnica. C. q. p. sua iuris. z. j. e. c. si. Itē facit iste tex. in pn. aut maliciose vlt subdelegare tūc valet subdelegatio s̄ nō pōt compellere renitente t̄ h̄ solū voluit tex. h̄. vñ illud aduerbiū maliciose nō qualificat factū cōmissiōis s̄ actū cōpulsionis. z. sensus est q. si maliciose vult subdelegare nō pōt cōpellere renitente ad acceptādum. potest ergo subdelegare l̄z nō possit cōpellere. dicunt tñ q. tenet ex cōdicatio lata p̄tra renitente l̄z renitēs p̄tendat maliciā nisi p̄us appellauerit qz sententia est iniusta p̄tra ius p̄is. nec error est exp̄s. An autē sit p̄sumēda malicia i subdelegatiōis actū cōis p̄clusio est q. nō p̄ id qd̄ habet in fi. glo. optet ergo q. malicia p̄betur ex cōiecturā. ad h̄. c. ij. d̄ re nū. l. vj. z. l. dolū. C. de dolo. ¶ Alteri querit qñ dicat facere maliciose p̄. z. Abb. dixerunt qñ vult cōmittere sine cā. alij qñ vult cōmittere minus perito. h̄ nō approbant a doc. nec vident iuri p̄sentanea. nā nō pōt dici malicia si sine cā extrinseca quis vult subdelegare t̄ ideo requir̄ q. faciat i fraudē. puta vt placeat vni p̄i cū lesione alteri qz forte vult amico suo subdelegare. caueat tñ a pena. c. cū eterni de re iudi. l. vj. Idē si faceret vt ip̄e nō incurreret odiū p̄is vt ponat subdelegatū in illo periculo vel quid sile. ¶ In glo. in. ver. cōpelle in fi. dic formaliter q. delegat pōt compellere oēs quos potuisset cōpelle ip̄e delegas. nā gerit vices delegatis t̄ respectu delegati pape nulli d̄eritus pōt dici alteri fori qz oēs subsunt pape. vt i. c. cuncta p̄ mundū. ix. q. iij. sed ordinari delegati nō pōt cōpelle nisi hoīem sue iurisdicōis. vt i. l. vnica. C. qui pro sua iuris. Excipit glo. casum ab vtroqz dicto in aduocato qui nō cogitur alibi q̄ in suo foro suscipere iudiciū. Hosti. dicit h̄ p̄cedere si habet salariū a publico vel si est obligatus tot psonis q. nō pōt suscipere delegationē quo min⁹ veniat p̄tra p̄missionē. s̄ certe teneri pōt p̄ma opi. indi stincte. nā p̄mia q̄ recipiunt hodie aduocati a paribus succedunt loco salarij. vt. l. aduocati. siue. l. fori. C. de aduo. diuer. iudi. vnde in fauorē publicū emanauit. l. sancim⁹ all. in glo. ne aduocat⁹ s̄ p̄traheret illi foro vbi exercet aduocatiōis officiū. ¶ In glo. in. ver. coercionē. ibi maiorē continet animaduersiōem. t̄ est sensus q. duplex est coertio. qdaz maior qdā minor. S̄ si simpliciter verbū coertio p̄ferat referat ad maiorē animaduersionem. t̄ dixit Bal. q. maior coertio pōt dici cū vis inferat p̄sone vt tormētū carcer t̄ quid sile. minor est cum vis inferat reb⁹. vt mulctare aliquē vel qd̄ sile. Aduerte tñ q. iste tex. nō dicit q. iurisdicō semp̄ habeat coercionē s̄ q. modici effectus esset sine aliq. coercionē. vñ pondera illud vbi aliqua. nā fm̄ Host. t̄ bene verificat in qualibet coertōe quāntūcūqz exigua p̄ h̄ vide bo. glo. in. de. vnica de fo. cōpe. in. ver. aliq. p̄te. q. dicit q. noīe p̄is intelligit de dimidia. vt i. c. ij. de deci. l. vj. Sed si adiicit verbū aliqua tūc verificat in q̄libet p̄tula. nā quilibet minima p̄s potest dici aliqua p̄s totius qd̄ nō. ¶ In glo. in. x. superiorib⁹ in fi. t̄ hodie delegat pape nō pōt subdelegare nisi illis psonis quib⁹ papa delegat. de qd̄

in. c. statuti in. pn. de rescript. li. vj. t̄ habet i. s̄ i. nullo co. n. An autē delegat⁹ indistincte possit subdelegare psonis superiorib⁹ puta ep̄is t̄ archiep̄is. Host. dicit q. de mente tex. apparet q. nō. s̄ oportet q. sub sit necessitas p̄tex. ibi exigēte necessitate t̄. dicit tñ q. cōis t̄ celebris opi. habet p̄trariū t̄ ita practica. ¶ **Delegat⁹**
Item cū in totum. pape sicut potest committere totam cām ita pōt citationem t̄ punire p̄tinentē acceptare. ¶ Ho. significatiōez h̄ dicitōis quicqz. est cū p̄nuatiua p̄cedenti vt hic ¶ Itē nō. q. ciuitas d̄z habere officiū. Itē ibi cūlibet q. delegat⁹ p̄ncipis nō tenet citare p̄ nūcios publicos ordinarios s̄ tenet sibi eligere nūciū t̄ cōmittere cui vult hāc citationem. ¶ Ho. ibi punire p̄temptorē t̄. ar. op. fm̄ Inno. q. delegat⁹ pōt mittere p̄tinentē sibi parē. t̄ p̄ hūc tex. infero q. delegatus pōt cōpelle oēs officiales necessarios i cā expedienda. fa. c. p̄trea in fi. s̄. co. ¶ Sed quero quid in delegato inferioris a p̄ncipe nūqd̄ possit cōmittere citationis actū. doc. cōter dicit q. sic. qd̄ placet qz citatio q̄ten⁹ exercet p̄ nūciū nō est iurisdicōis s̄ est nudū ministeriū. articulū est nō iurisdictionalē pōt quilibet iudex cōmittere. vt. s̄. c. p̄. in. vers. nos aut. t̄ ibi dixi. p̄ h̄ facit qz arbiter nō h̄z iurisdictionē t̄ tñ pōt citare p̄ eplām t̄ p̄ nūciū vt. l. diē p̄ferre. t̄ in. l. s̄ si interpellat. ff. d̄ arbi. An autē possit punire nolentē acceptare dicit doct. q. sic als nullius momēti esset h̄ potestas. t̄ facit. c. ex l̄ris. j. e. ¶ Ultimo q̄rit q. fuit rō dubitandi h̄ dicit Abb. q. ali citationē nō erat p̄petuata in iurisdicōe delegata. iō videbat q. nō posset cōpelle ad officiū citatiōis acceptādū. s̄ rō decidendi in p̄trariū fuit qz p̄petuatio nō requirit q. ad facultatē exercendi iurisdictionē. als nūqd̄ posset incipere iurisdictionē ad idē. c. pastoralis. s̄. fi. de rescript. vbi ante p̄petuationē pōt fieri subdelegatio. ¶ In glo. in. x. citatiōis. nō glo. q. in iure valet ar. d̄ toto in quantitate seu de toto ad p̄tem. t̄ quodidie allegat ad h̄ iste tex. q. idē iuri qd̄ est i toto est in p̄te. ad h̄. l. qd̄ tota ff. d̄ rei ven. t̄ h̄ intellige si eadē est rō in p̄te q̄ in toto. als nō valet ar. ad h̄ alle. bo. glo. iuncto tex. i. de. ij. de re. ec. nō alie. t̄.

¶ **P̄trea.** Si papa scienter cōmittit appellationē interpositā a suo delegato dato cum clausula appellatiōe remota iurisdicōi p̄mi delegati est interim suspensa q. ad executionem. h̄. d̄. fm̄ verum intellectum. t̄ secunda pars ibi nos autem. ¶ Ho. primo vnum effectū remotionis appellatiōis in rescripto. nāz tollit effectum appellatiōis vt non habeat impedire executionem sententiē nec deuoluere causam ad superiorem nisi a tempore quo superior ex certa scientia admittit appellatiōem. t̄ tene hoc menti quia quodidie solet ad hoc allegari. ¶ Ho. secūdo q. p̄ commissionem secūdo factam ex certa scientia reuocatur iurisdicō p̄oris iudicis. et facit h̄ l̄ra in ar. q. appellatio extinguit p̄nuatiū. vt. l. i. ad turpil. S̄ in p̄trariū facit tex. ibi vt sup̄edat t̄ q. nō extinguit s̄ suspēditur. nec etiā suspendit q. ad omnes

effectus per ea quod dicitur in c. si de sequestra. In glo. in d. ex certa scia in fi. dictum glo. pcedit cum ea fuit commissio simpliciter. si ubi prius fuit commissio appellacione remota non valet commissio cause appellacionis nisi fiat mentio de illa clausula. quod si papa scilicet non ita de facili admisisset appellacionem. unde dicitur admittit ex certa scia quoniam papa fuit fuit certificatus de omnibus quod potuissent cum mouere ad pcessionem deneganda. et ita coniungit effectum dicta doc. h. nam de quilibet notabili clausula appposita in primis istis quod potest esse impedimentum scilicet ad fieri mentio in scdis alio non debet pcedere ex certa scientia sed per ignorantiam et surreptionem. ut no. in c. cum dilecta. et c. ceterum de rescriptis. et c. inter de re iudi.

Sed si hoc et per textum. op. quod si papa admisit appellacionem ex certa scia ad quod est opus quod postea merita appellacionum discutiantur per papa mandatum in fi. lfe. Breve quod papa non pronunciat ex quod ex certa scientia papa admisit appellacionem cum de quod re quod cognouit de ea iudicare dicitur. ut in c. cum super de causa pos. et ppe. So. Inm. multum instat percludit breuiter quod illa verba ex certa scia non referuntur ad merita cause appellacionis sed ad ignorantiam quod possit allegari in commissione actu. ut puta quod papa fuit prius informatus de commissione porri et quod fuit facta commissio appellacione remota. et quod scilicet fuit lata et c. si autem illa verba referuntur ad ista militaria. Inm. et hoc clausula ex certa scia vide quod dicitur l. c. ad hoc de rescriptis. nec credo quod ista verba ex certa scientia ponantur in commissione sed satis est quod expressa in his commissionis appareat quod papa ex certa scia fecit.

In glo. si. no. hac glo. ad quam quid sit remissio cum quod ad quod pnceat executio scilicet si fuit appellatum ut ad primum vel ad secundum. et quod glo. multum vacillet postremo tamen tenet ut exequatur scdis et non primum. quod actio in factum daretur scilicet confirmare. et idem est glo. in c. coram. j. e. si prius sensit in c. cum in ecclesia. de ap. Si per diero huius glo. est quod scilicet videat ipsius iudicis appellacionis ex quod ea confirmat quod omnia ista facimus et c. ut in c. si apostolice de pben. li. vj. et in l. ij. C. de vete. iu. enu. De hac materia vide per Jo. an. in addi. spe. in ti. de execu. sen. ij. i. si pone. et ibi etiam per spe. in d. se. per Bar. post alios in l. tale pactum. si. quod puocauit. ff. de pac. et pleni in l. a diuio pio. ff. de re iudi. et per hosti. et per Inno. b. et ut clare habeas materiam aduertendum quod quatuor sunt casus quorum tres sunt clari et quartus est dubitabilis primum casus quod utraque sententia fuit absolutoria. nam tunc frustra queritur de executione quod secum affert executio ne iuxta no. in c. cum nris de pces. pben.

Secundus casus cum prima fuit condemnatoria et secunda absolutoria et tunc cum secunda pualetur ex quod ab ea non fuit appellatum frustra etiam queritur de executione.

Tertius casus fuit quod prima fuit absolutoria et secunda fuit condemnatoria. tunc idem hic scdis exequitur et non primum. cum ista sit sententia scdis et non primi.

Quartus casus dubitabilis quod utraque fuit condemnatoria et tunc adire aut iudex scdis fuit motus ex nouis rationibus et non ex primis. et tunc ipse habet exequi quod scilicet psumponit effectum quod agitatur coram eo. unde scilicet ista non est primi sed scdis iudicis. ergo ad finem et non ad primum pertinet executio. fa. c. cum Jo. de fi. instru. Aut nihil noui fuit actum et tunc aut confirmat prima sententia ex negligentia appellantis non psequitur in tempore et executio

pertinet ad primum. tenet doc. in d. si. quod puocauit. et in d. l. a diuio pio. et per hoc facit textus. de ap. personas. et c. cum sit. Aut prima fuit confirmata ex transactione primum quod post appellacionem recessit appellans per transactionem ab appellacione ita quod ex consensu suo prima sententia confirmatur et tunc fuit opus. inter legistas. Quidam tenuerunt quod scdis dicitur exequi. et per hoc videtur textus in d. si. quod puocauit. Alii tenuerunt quod primum. per Bar. in d. l. a diuio pio tenet quod uterque poterit exequi. nam primum poterit quod interest sua. scdis etiam poterit quod ex quod fuit ad eum appellatum et per factum primum liquet sibi de meritis cause poterit ea mandare executioni et satis posset hoc admitti. Quod sententia confirmat per expressam sententiam ipsius iudicis ad quem. et glo. h. tenet quod scdis exequatur. Ideo videtur velle legiste in iuribus palle. et per hoc bene facit autem. si quis litigantium. C. de epi. et de. et Jo. an. in addi. pallega. dicitur equum esse ut primum exequatur et non scdis. quod ex quo appellatio fuit illa quod suspedit iurisdictionem primi iudicis et tunc apparet ea iusta dicitur ea redire ad portum iudicem. et maxime hoc tenendum finem eum in causa criminali in qua hoc locum remissio iuxta no. in de. pastoralis. de re iudi. et in auct. ut nulli iudicium i. si. si quis de pbenforum. non est enim equum ut puniat quis ubi non deliquit fingit enim quod iudex ad quem est remotus a loco delicti. nam si iudex ad quem exequatur posset violare iura que volunt remissionem faciendam ad locum delicti ut in c. j. de rap. et in iuribus palle. et hec bona consideratio hosti. hic et tacite videtur de mente Inno. qui distinguit. et hoc distinctio mihi satis placet. quod aut iudex ad quem aliquid addidit vel detraxit a portum sententia et ipse habet exequi quod sententia sic reformata est sua et non primi iudicis. aut nihil est additum nec detractum. et tunc primum exequatur et non scdis. pro hoc membro quod est magis dubitabile ego adduco bo. tex. cum glo. in d. c. cum in ecclesia. ubi videtur iudicio meo hoc per bar. addidit. ij. q. vj. in fi. nam si iudex ad quem ppendit male appellatum et bene iudicatum sola declaratio ad eum pertinet. unde eo ipso quod pronunciat male appellatum functus est officio suo ut ibi. ergo causa dicitur redire ad priorem iudicem. et per hoc facit quia appellatio suspendit primam sententiam non autem extinguit. ut in c. venientes. de iureiur. ergo si appellatio pronunciat minus legitima prima sententia reassumit vires suas. et est executioni mandanda. et per hoc facit iste textus in d. ut interim executio sententie suspendatur et c. Si tamen primum iudex non repeteret tunc non esset absurdum dicere quod scdis possit exequi hoc pcedit in appellacione a diffinitiva. Quid autem in appellacione ab interlocutoria. iudex appellacionis pronunciat male appellatum et condemnat appellantem in expensis ut facere debet. ut in c. ut debitus de appella. quis habet ex tunc exequi an primum an secundus? Spe in d. se. tenet quod primum. et Jo. cal. hic quod videtur probari in d. c. ut debitus. Circa quod tamen posset instari quia ista condennatio expensarum est scdis non primi ergo ipse potest exequi cum executio veniat accessorie ad sententiam. Et ad c. ut debitus. ubi dicitur quod debet remittere appellantes et condemnare eum in expensis. poterit dici quod debet eum condemnare effectualiter. scilicet mandando sententiam executam. dicit tamen Lal. quod ubi primum non posset exequi forte quod possit

appellatōem ab interlocutoria pcessit i cā tūc sen-
tentia diffinitiva q scōs d3 exeq ne pdenatō rema-
neat sine effectu. t sic dicit se obtinuisse in qōne fa-
ci. Et p h habes plene hūc articulu examiatu quē
bñ no. q3 qūdian^o est. Et ad auct. si q3 litigantiū p-
al. q videt multū facere p pcedenti mēbro vt scōs
iudex exequat diffinitiva dīc q loqur qñ primus
iudex est impotēs ad exeqndū. nā loquit qñ epus
ex proगतōe pñciavit inf laicos. t dic vt colligit
et l. pcedenti sup q signat illa auct.

Quia vero

ordinarius ad mādātū delegati exequi suaz eti-
am si sciat eā iniustā. t scōa ibi attēdetes. ¶ Ho. p
mo q delegat^o pape pōt mādare ordinario loci vt
suam suā exequat. ad idē. c. s. e. si qñ. t. c. significa-
sti. ¶ Ho. ibi nō cognitio sed executio. q is cui mā-
datur nuda executio snie nō pōt assumere cogniti-
onē sup iurib^o snie de quo. j. latus. ¶ Item no. q
quis d3 parere mādato supioris lz sciat illud iniu-
stum. h m nō est absolute ver. nā si est p deū t bo-
nos mores non d3 q3 parere supiori s pōt deo q
mandat oppositū. vt. xj. q. iij. qui resistit. t. c. iulia-
nus. t. c. si dñs. de quo p Inno. in. c. ad aures. de
tē. or. t istū tex. intellige qñ snia erat iniusta tñ alē
tenebat q3 erat p ius litigatoris. vel q3 trāsuerat i
rem iudicatā. q3 nō fuerat ab eo appellatū vñ h sen-
tentia est solū iniusta ex pte pñciantis s ex iuri
dispositione t3 t est executioni mādāda vt sit litius
snis. t d h glo. mgra. h. t vid qd dixi in. d. c. si qñ.
An aut h habeat locū in cā criminali vbi snia est cor-
poris afflictiva. vt si mādātari^o sciat sniam iniustā
teneat illā exequi. Inno. dicit q nō pfuleret q talē
sniam q3 mādaret executōi. t no. h dictū p quo
facit q3 tacit^o pñs nō habuit purgare vitu-
um snie q3 nemo est dñs mēbroz suoz. l. liber ho-
mo. ff. ad. l. aquil. t in. c. ptingit. ij. j. de sen. excō.
hinc est q3 pdenatō inuito pōt terti^o appellare. vt
in. l. nō tñ. ff. de ap. t. ij. q. vj. in sūma. t ē optima
limitatio ad istū tex. t facit qd. j. dicā cū glo. seqnti
¶ In glo. etiā si sciat. diuide hāc glo. in tres ptes.
nā in pma tacite opponit t in solutiōe examinat q3
dicat merus executor t q3 mixt^o. t q3 exceptiōes
pñt t dñt admittē istū executores. In scōa pte pñci-
paliter qrit an ab executore possit appellari. In ter-
tia opponit ptra tex. q3 iniusto pcepto nō ē obediē-
dum. t scōa ps incipit ibi t nota. tertia ps incipit
itē nota. De pma pte glo. vide qd no. Bar. in. l. a
diuo pio. de re iudi. t satis plene p lhosti. t alios
doc. h. ¶ Ho. bñ hāc glo. in h q dicit executor da-
tus ad puidendum de bñficio d3 mixtus non me-
rus. d3 aut mixt^o q3 h3 mixturā iurisdinōis. potest
em assumere ptes iudicis si vult. de quo vide p gl.
in de. vnica. e. ti. dixi plene p Inno. in. c. si d pñ.
t iō de isto executore ad bñficia dic vt ibi. t sic disti-
gue mām h^o glo. p^o doc. pmittēdo q iudex pōt di-
ci executor in q3 tñ pcedit exequēdo iusticiā t ius p-
tis. vt in. c. si q3 ptra de fo. cō. s. pñcie t stricte disti-
guatur ab executore. q3 iudex daf pñcipalr vt co-
gnoscat inter ptes. s scōario h3 exequi. executor
dō daf pñcipalr sup executōe lz qñq3 secundario

possit cognitōnē assumere t ptes iudicis. h3 pte
missis dic p^o lhost. maxie q3 ali^o est iudex t ali^o exe-
cutor. executor dō alius est mixt^o. alius pseruato-
rius. ali^o referendari^o. ali^o dñciator seu executor
pur^o t mer^o. quidā est executor pur^o ali^o snie t s
istū termis applicabo dicta legistay t alioz doc. De
pmo. s. iudice dicendū q3 regulariter tenet admittē
exceptiōes pbabiles. vt in. c. ex pte. s. e. cl. ij. dīc tñ
notāter Inno. in. c. p^o electōem in fi. de pcess. pñ.
q3 si iudex vehemēf suspicaf exceptiōem oppositā
in fraudē cā dilātādū iudiciū lz exceptiō in se sit p-
babilis pōt tñ cā nō admittēre si pñmit cā falsam
nec d3 de appellatōe curare. q3 si est falsa appellatio
nō pōt iustificari vt in. c. in pñstra. de ap. t dic lan-
us vt no. Inno. in. d. post electōem. ¶ De scōo. s.
de executore mixto dic q3 pōt dici mixtus qñ iudex
tulit sniam s nō cognouit de executōe s mandauit
eā alicui. t d isto pñcie pōt intelligi. l. t si nō cogni-
tio. C. si pñs vñ. pu. canonizata. xj. q. ij. t iste
executor pōt admittēre oēs exceptiōes pñciētes
ipam executōem t sup eis pñciare. exemplū corā
eo fuit cōmissa executio opponit exceptiō cōpensā-
tionis. vñ q3 nō d3 vltra q3 facere possit cōpelli. pu-
ta q3 est miles vel qd sile. t p h bo. tex. t ibi Bar. i
l. pe. ff. de pñfess. incedit em iste quo ad executiōez
loco pñmi iudicis. iō d3 admittēre oēs exceptiōes
pñciētes ipam executōez. ad h. d. l. a diuo pio. s.
si sup reb^o. cū se. t ibi p Bar. exceptiōes dō pñciē-
tes merita cause inferētes sniam nullā d3 admittē-
re. q3 t pñm^o admisisset nō tñ d3 sup eis pñciare.
nec irritet sniam supioris. sed d3 cognoscere ad ef-
fectū supsedendi t remittēdi cām ad supiorē. t iste
est pñcie casus. c. de cetero. j. de re iudi. t in. l. si p-
tor. s. marcellus. ff. de iud. t. d. l. pe. ff. de pñfess. In
pmo dicto an aut indifferent exceptiō nullitat im-
pediat executōem snie vide Inno. in. c. cū in iure
j. e. pleni p Jo. de lig. in de. j. de re iudi. ¶ De ter-
tio. s. executore pseruatorio dic vt plene hodie ha-
bet in. c. j. t in fi. j. e. li. vñ. vbi tractat quā pñciez ha-
bent isti pseruatores. ¶ De qarto. s. de executore re-
ferendario dic q3 d3 admittēre exceptiōes nō tñ assu-
mendo cognitōnē s vt referat supiori. t iste pñm^o
d3 auditor t pōt recusari vt suspect^o fm lhosti. t de
isto dixi. s. e. sup qñnum. t dic vt ibi. ¶ De quinto
sc3 denūciatore seu executore puro t nido. puta i
dato ad aliquē pignozandū vel suspēdendū vñ ex-
cōicandū. dicit lhosti. q3 nullā exceptiōez d3 admittē-
tere. t idem dic de. vj. t vltimo. nā pur^o t mer^o exe-
cutor d3 qñ iudex plene cognuit d cā t d executōe fi-
enda t pur^o factū ipi^o executōis alteri cōmissit. t de
isto loqf tex. l. l. executor. t. l. si vt pponis. C. d ex-
ecu. rei iud. t ibi bo. glo. t ad h mēbra dēs reducē
istā gl. Adūte tñ i eo q3 gl. vult facē dñaz inf execu-
torē sniaz deputatū spālī ab hoīe t executorē dpu-
tatū forte ab aliq statuto vñ pñfide supiori. nā i q-
busdā loc deputat cert^o official sup exceptiōib^o sen-
tētiay. d q dic vt. s. dixi. De scōo vidē q3 possit pñ-
ciare sup oib^o exceptiōib^o etiā pñciētib^o nullitatē et
succedit loco pñmi iudicis. nec ē illo inferior. t vt idē
vbi executor petēf corā pi iudice seu corā surrogato

vide p. spe. in ti. de ere. sen. §. ij. d. quid si mandef.
 et p. Inno. j. eo. cu in iure. et sic distinguit Bar. in.
 d. l. a diuo pio. et p. h. habes p. ma ptem glo. declara
 ta et suplet. **E**t in fi. gl. no. ex hac gl. duo. pmo
 q. si sententia vel iudicis pceptu est ipso iure nulluz
 no tenet quis suo madoato parere. na non pot in il
 lo actu dici iudex. ar. in. c. forus. j. de ver. sig. imo
 iudici volenti exeq pot resisti vt dicit glo. no. in. c. p.
 xi. et dixi in. c. siqn. §. e. **N**o. scdo q. omisso appel
 lationis non purgat vitiu sine quo min⁹ ps possit
 habere regressum p iudicez. ade fm glo. si ps fecit
 qntu potuit. puta qz bis appellauit et sp reportauit
 priaz sniam. et idē no. Inno. in. c. sepe. j. d. ap. et in
 c. sacro. de sen. ex. qd est bn no. **E**t q. infertur q. no
 appellas vere sine non p sentit. naz si vere p sentiret
 no posset habere regressuz ptra iudice. Itē tollere
 tur obligatio natural q. m p sniam no tollit. vt no.
 in. l. iulianus. ff. de p. di. inde. qd ergo d. i. c. qd ad
 p. sultationē. j. de re iudi. q. no appellas videt p sen
 tire dic q. pcedit in p. sensu interpretato et no vero. et
 psumit ille p. sensus ad effectū vt illa snia trāseat in
 rem iudi. nec ob. pri agēti ptra iudicez exceptio rei
 iudicate vt in. l. cu q. si. cu duab⁹ sc. ff. de except. rei
 iu. et no. in. c. aduersario. de excep. **S**ed qro nū
 quid p. dicta pcedit ptra arbitz q. male iudicauit
 dic q. sic. qz arbitria sunt redacta ad instar iudicio
 rū. l. j. ff. de ar. et h. firmat Bar. in. l. ff. d. va. et ex
 or. cog. vbi notant querit quid in laudo arbitrato
 ruz nunqd possit h. regressus ptra arbitratorez
 seu amicales cōpositorez si vltra debuit aggra
 uauit ptes. et cludit q. arbitratoz equipat. p. nene
 te qz est quidā mediator inter ptes et no tenet nisi
 de dolo et lata culpa sicut ipse p. neta. vt le. et no. i.
 l. j. ff. de p. neta. na arbitratoz no pprie est arbitet
 nec q. si iudex. vt. l. si d. meis. §. recepisse. ff. d. ar. vbi
 bo. tex. multū singularis et notabil. et h. dictuz no.
 singulariter q. si arbitratoz fuit in dolo vel in lata
 culpa pot pueniri p pte lesam ad interesse. et d. eē
 in lata culpa q. deuiat ab eo qd cōter oēs fecit
 sent vt in. l. lateculpe. ff. d. ver. sig. Quid aut in cō
 siliarijs seu iurispitis q. p imprudētiā vel p errorez
 dant malū p. siliū in p. iudiciū alteri⁹ p. tis nunquid
 pueniri possint ad interesse. vide in spe. in ti. d. re
 qui. p. si. §. j. d. si p. siliarij. **I**n glo. in. d. tenet i. fi.
 no. hanc glo. q. solet allegari quotidie. et videt glo.
 sentire colligēdo ar. ptra l. hug. q. iudex d. iudica
 re fm allegata h. habeat p. sciam in p. trariuz. et colli
 git l. ar. ex tex. in eo q. papa h. mādāt ordinario vt
 exequat sniam delegati etiā si sciat eā iniustam. si g.
 papa p. silit satis inferf q. cessat peccatū. et hac opi.
 glo. tenet et psequit p. plura xba in. c. j. d. offi. or. i.
 d. canones. et no. illā glo. qz est plenior q. libet alia.
 in hac materia. l. host. h. dicit q. si iudex h. p. sciaz fir
 mā et indubitātā. qz dare p. stat sibi de p. trario eius
 qd pbatū est q. no d. tūc deponere p. sciam nec cō/
 tra eam p. nunciare h. d. instare vt exoneref ab of
 ficio iudicadi. qd si efficere no pot d. appellare ad
 supiorē iuxta no. no. in. c. siqn. §. e. si p. scia iudic
 no est indubitata tūc debz eā deponere si pot h. si
 no pot d. ptra eā indicare etiā si p. scia sit erronea.

p. c. p. tuas. cl. ij. j. de si. et c. l. fas. de re. spo. sed Jo.
 an. h. quasi nihil dicit remittēdo ad no. p. eū in ad
 di. spe. in ti. de alle. et dif. §. vlti. ante fi. sup. d. h. aut
 et ibi reatatis varijs opi. et m. g. o. et etiā theologozū
 q. dicit disputādo vidisse tenere p. trariū q. pot q. s.
 h. e. triplicē sciam. vnaz vt deus. exemplū in sacer
 dote qui aliquid habuit in p. fessioe. vt in. c. si sacer
 dos. de of. or. scdo am vt iudex. vt qz constar sibi ex
 actis publicis. tertiā vt p. uat. Si ergo iudex habz
 p. sciam p. acta publica no debet pcedere fm illam
 quia non habet illam p. scientiā vt iudex h. vt p. uat.
 et ipse h. iudicare vt iudex. h. in ista p. plexitate
 dicit iudicē debere laborare ad inq. rendū veritatē
 quā si h. e. no potest d. instare vt alleuet ab onere
 iudicadi si no potest d. informare p. sciam suā p. di
 stinctionē de q. §. i. q. l. vt p. uat. sciat p. trariū m. q.
 ibi est tanq. iudex no d. curare de illa p. scia quā h.
 vt p. uat. sed si no pot aliquo mō p. sciam suā sic
 informare. vt puta qz iudex vehementer credit incur
 rere peccatū si p. nūciat ptra p. sciam tūc no d. p. nū
 ciare h. sup. sedere et patiēter pati penā si supior euz
 puniret. qz iudicare no vult. ad h. dictū. c. l. fas. et c.
 inquisitioni. de sen. ex. dicit m. q. no d. p. ppter p. sciē
 tiā p. nunciare p. acta publica. nec etiā abstinere ab
 officio iudiciali. qz tenēdo p. trariū cōfunderef to
 tūz ius positiuū. p. hac opi. vid qd no. b. n. s. Tho.
 scdo a. scdo. q. lxxv. articulo. ij. vbi int. cetera tenet q.
 iudicare ad iudicē p. tinet tanq. ad h. item p. tatez d.
 publico. et ideo no d. iudicare nisi sit informat⁹ p.
 p. batōes publicas et p. infra testes et silia. Jo. cal.
 h. aliter distinguit dicens q. aut iudex h. p. sciam p.
 argumēta leuia et tūc d. illam deponere et iudicare
 fm acta. ad h. c. inquisitioni. j. de sen. ex. si no po
 test illā deponere nullo mō d. iudicare h. p. sciaz. vt
 d. c. p. tuas. cu si. aut h. p. sciam indubitātā. et tūc
 fm eū d. deponere p. sciam. h. in h. distinguit. q. aut
 h. p. sciam p. reū aut p. reo. pmo casu no d. aliq. mō
 reū p. demnare fm p. sciaz sed eū absoluerē fm acta
 quia no habet iudicare fm p. sciam quāz habuit vt
 p. uat. et absoluefdo eū ab accusatione no facit cō
 tra p. sciam qz no p. nūciat eū innocentē. exemplū
 accusat tūc de homicidio testes no p. bant h. iudex
 vt p. uat. scit q. homicidiū cōmissit. non em. vt dixi
 debet eū p. demnare nec eū p. nūciare innocentē con
 tra consciām h. eum absoluerē modo p. dicto. et p. h.
 mēbro optime facit. c. si sacerdos p. al. scdo casu q. si
 h. p. sciam p. reo. vt qz p. bat. p. missit homicidiū et
 iudex scit q. no cōmissit. dicit q. iudex no d. eū con
 demnare nec eam delegare nec remittere ad supio
 rem si vehementer suspicaf q. ex hac remissioe iste
 dānaref h. d. sup. sedere nisi credat q. supior eū no
 dānabit q. casu d. euz absoluerē. nec ob. si dicaf
 q. no d. eū absoluerē fm p. sciam suā. qz pprie euz
 absoluat qz no pot informari vt iudex. na scia iudi
 cialis inest hoi tanq. in s. b. iecto. vñ ex quo h. certaz
 scientiā vt hō no pot recipe p. trariā sciam vt iudex
 q. si dicat q. in eodē s. b. iecto no p. sit p. currere p. tra
 rie scie. et sic scia iudicialis no pot applicari ad aim
 iudicis. et sic potius absoluit ex defectu p. batōis.
 et dicit q. aliter dicētes no cōsiderauerūt predicta.

Do. me^o do. car. in sūma tenuit q^l iudex habeat scientiā p^otrariā vt priuar^o nihilomin^o debet semp iudicare fm acta. et si nō iudicat peccat in eo q^o nō obedit supiori. necessitat. n. ex officio pu. nō ob. iura que dicūt q^o agēs cōtra p^osciam peccat. pcedunt em in priuato. q^o nō debet priuar^o agere p^osciam secus in habente officiū pu. q^o fm acta pu. iudicare d^o et nō curare de p^oscia quā h^o vt priuar^o. hāc opt. tenuit glo. in. d. c. j. de off. or. et glo. et Bar. in. l. illi citas. s. veritas. ff. de offi. p^osi. et multū facit ibi tex. mihi plus placet opi. Cal. p^oter vltimū memb^o. nā credo q^o nunq^o iudex d^o iudicare p^osciam. p hoc tex. in. c. cū eterni. de re iudi. li. vj. et in. de. j. s. vey de here. vbi in actu iudicandi tex. pōderat p^osciam priuatā iudic. nec ob. q^o d^o iudicē peccare nō iudicando. q^o illud vey q^o negligit. secus si ex iusta cā differt. nec placz r^ossio. do. Cal. nā non min^o obligatur priuar^o obedire legib^o pu. et superi. s. priuatus nō tenet obedire supiori p^osciam suā. vt. d. c. lras. ergo nec iudex iudicando. Sed vltimū memb^o Cal. nō placet vt p^odiri vt possit iudex absolue re reū p^otra acta. q^o hoc esset cōfundē totū ius possit iudic. et dare iudici materiā calūniandi. nā nō debz credi iudici si dicat se h^ore p^osciam alicui^o facti in p^ou dicit^o alterius. vt. l. illicitas. s. veritas. vbi d^o q^o veritas rex erroribus gestoz nō vitiat. et ideo iudex debet iudicare fm q^o pbatū est. q^o vt dicit Cal. et bene tex. d^o intelligi de veris p^obationib^o. s. ibi colligit^o ex illa p^oditōe illatiua. et idē. q^o infert ex illo. s. veritas. sed nos loq^omur q^o iudex scit q^o veritas ē in p^ou. Ad istū tex. r^ondet q^o snia h^o tenebat et trāsiuerat in rē iudicatā vt d^o in glo. et iura volūt q^o tal^o snia mandet executōi vt sit finis litū.

Cum autem Delegat^o q^o impedit die pcurantē puniet. et q^osum ad die illaz cām p^omitet appellatōe remota nisi p^otes negocium p^ogent. et scōa p^o ibi nos. ¶ Ho. p^omo q^o l^oz delegat^o pape sit maior oibus q^o ad cām sibi cōmissam in alijs in remanet subiect^o suis supiorib^o. vñ etiā durante cau^osa tenet obedire alijs suis supiorib^o. ¶ Ho. scōo iudicem delegatū posse aiaduertere in p^otem calūniō se agentē. et p^otem mulctare fm glo. no. h. de q^o dic vt dixi in. c. de causis. s. e. ¶ Itē no. casum in quo subdelegat^o pcedit appellatōe remota. et rō specialitatis ponit in gl. fi. ¶ Op. s. tex. et videt q^o etiā nō data ista malicia possit iudex cām subdelegare. vt. s. e. in p^on. So. doc. fatent^o p^ou et bene. sed iste tex. puidet de nouo vt data malicia p^ois possit iudex cōmittere appellatōe remota. ¶ S^o q^o rō quō cōstabit iudici de malicia p^ois dicit^o doc. q^o p^o conieturas. q^o cū malicia p^osistat in aio defacili clare p^obari nō pōt. ad h. c. ij. de renū. li. vj. et l. dolū. C. d. dolo. ¶ In glo. in. x. a rege ibi cōmittere vices suas. videt glo. h^o tacite p^osentire q^o cā fuit h^o cōmissa plurib^o cū clausula q^o si nō oēs. s. istō ē diuīare. q^o d^o aut iuris de ista q^one quā ponit glo. dicit^o in. c. coram. j. c. ¶ In eā. glo. ibi cum vterq^o possit obedire. no. in. c. cū parati. j. de app. ¶ In glo. fi. ibi s^o hodie locū nō h^oz. glo. h^o dicit inherēdo opi. sue q^o

hodie clausula appellatōe remota nihil opet. s. nō bene dicit. q^o vbi appōnit hēc clausula nllā appellatōe admittit nisi exp^ose a iure approbet. vt in. c. pastoralis. j. de app. et ibi plenius de h^o no. et inter cetera ponit h^o hosti. no. dictū dices q^o magis opaf renunciatō appellatōis facta p^o p^otes q^o remotō appellatōis que fit in rescripto p^oncipis. q^o q^o p^otes renūciauerūt nulla appellatō d^o admitti. vt in. l. fi. C. de tēp. ap. s. q^o p^onceps remouit i rescripto suo admittit appellatōe i multis casib^o q^o s. exp^ose approbantur a iure. s. quibus no. in. d. c. pastoralis. q^o notabis.

Aliteris. Subdelegat^o a delegato pape iurisdicōnem habente pōt coercere impediētē. s. dicit cōprehendēdo vtrūq^o intellectuz. due sunt p^otes. In p^oma decisa facti narratio. in scōa cāc cōmissio ibi mādā. q^o distinguit. et scōm mēbz p^ose quis ibi si vero. ¶ Ho. p^omo q^o vbi mādā executio siue videt etiā accessorie dari iurisdicō q^o tñ intelligi vt dixi. s. c. p^ori. s. q^o d^o. ¶ Ho. scōo q^o cōmissa iurisdicōne videt translata p^oas coercēdi. et no. illa d^oba tex. q^o iurisdicō sine coercitōe videt delusoria. et vide q^o no. in. c. cū p^otingat d^o fo. cōp. ¶ Ho. tertio q^o interdictū pōt ferri in p^osonā. Itē no. q^o iniuria fit iudici si eius l^ore nō p^omittat legi. et pōt ex h^o agi p^o iniuriatē ad satisfactōez iniurie. facit. l. si quis id q^o d^o. ff. de iu. om. iu. ¶ Itē no. in. x. denūciatō. iūcta glo. q^o ex q^onti sniaz nullā pōt violēt ressi si etiā p^o tertū. et apte pbat hēc l^ora si ferēs sniaz nō habebat iurisdicōne. ¶ Ultimo. no. q^o nedū delegatus pape s^o etiā subdelegat^o ad certū articulum habet iurisdicōne et coercitōne circa articulū sibi cōmissum. et de h^o. j. ¶ In glo. in. x. mentionē ibi rā cito de alijs l^oris. dicit q^o nō sufficit facere mentionē de alijs l^oris s^o d^o fieri mētio spālis. vt pbat l. c. ij. j. de do. et p^oti. vñ de qualibet clausula nōbili appōsitā in prioribus l^oris d^o fieri mētio i scōis. vt no. in. c. cum dilecta. et in. c. ceter. de rescrip. et in sūma de omnib^o fienda est mētio que possent mouere aim principis ad scōas l^oras denegādas. vt in. c. postulat. s. rescrip. et idē dixi h^o Inn. no. d^obu q^o nō solū ex p^ossa s^o etiā exp^ossissima de priorib^o est fienda mētio facit. j. c. signatib^o. et est rō fm euz q^o reuocatō priorū iudiciū est odiosa et p^o ius. hēc rō nō placz hosti. quia reuocare priores l^oras nō est violare ius. vt i l. iudiciū soluit. ff. de iud. facit. l. obseruādū. ff. eod. s^o rō est fm eū. q^o q^odā iniuria irrogat priorib^o iudicibus si sine legitima cā reuocant. l. ij. ff. de ar. facit. c. vt debet. j. de ap. Et tractat h^o Inn. vtrū de appellatōe sit fienda mētio in l^oris. et videt pcludē q^o nō s^o p^otrariū tenuit in. c. dilecti. de ma. et obe. et sequit^o h^o hosti. et q^o sit fienda mētio videt tex. in. c. bone. de p^ofir. vti. et in. c. ex p^ote de rescrip. ¶ In glo. in. x. subdelegat^o ibi et etiā merus executor. et sic deputat^o ad nudū ministeriū recipit iurisdicōne et p^oates cōcrendi saltē circa executōis actū. et idē voluit gl. j. in. c. sup^o q^onum. in. x. q^o executorē. s. e. Idē sentit hosti. h^o s^o p^ou sensit Jo. an. sup. tex. in. x. quāz pōnerūt rē. nā ibi pōderat tex. qui videt inuēre

q̄ isti delegati exp̄sse mādauēst isti p̄iarche iurisdic-
tōez. et nō cōmiserūt simplr nudū ministeriū. vñd
intelligit q̄ delegati cōmiserūt isti vices suas i actu
denūciatōis alio nō potuisset patriarcha exercere
iurisdicōez cū fuisset deputat⁹ ad nudū ministeriū. s.
vt denūciaret illos canōicos si eē excoīcatos. ad h
bo. tex. in. c. si. i. eo. in. si. et ibi clari⁹ h tenēt Jo. an.
et hosti. sup glo. pe. cōcludēt q̄ nisi apponant ali-
qua verba p̄ q̄ dei iurisdicōe puta p̄dictores cōpe-
scēdo tē. vñ vices n̄as p̄mittim⁹ in tali actu tē. nō
pōt deputat⁹ ad nudū ministeriū exercere iurisdicōe
nē etiā p̄ impediētēs p. d. c. si. tlin. tñ ibi distiguit
vtrū delegat⁹ sit p̄ns vel abns. et in p̄mo casu non
possit r̄currat ad delegatē in scōo sic. et vtrāq̄
opi. videt̄ satis p̄babil. Adūte tñ aut mādaf nuda
executio facti plene p̄ri⁹ cogniti. et nullā iurisdicōe-
nem pōt exercere executor. vñ in. l. executorē. et
i. l. si vt pponis. C. d. execu. rei iud. et dicit. s. c. pri.
aut mādaf sibi nō pura executio s̄ aliqd nudū mi-
nisteriū. et tñ h̄z locū qd. s. dictū est. et de subtilita-
te iuris videtur verior opi. Jo an. sed distinctio
tlin. h̄z eq̄ratē. et nō. p̄dicta q̄ q̄tidiana cū sepe au-
ditores q̄ excoīcatū in curia mādāt i p̄nb⁹ excoīca-
tū publicari. Ex p̄dictis h̄es nūqd cōmissarius
possit exercere iurisdicōez p̄ impediētē. et adde qd
no. in. c. sup q̄onum. s. e. In ea. glo. ibi delega-
tus ab ep̄o. h̄ glo. vsq̄ ad fi. instat vtrū delegat⁹ in-
ferioris a p̄ncipe possit iurisdicōez exercē circa exe-
cutōis actū vel etiā aliter p̄tes coercere et h̄ incidit
in aliud dubiū. nūqd in delegatū inferioris a p̄-
ncipe trāseāt ea q̄ sunt meri vñ mixti i p̄. h̄ mā ple-
ne expedit in. c. si q̄s p̄ d. fo. ppe. vbi plenissime di-
xi. In glo. pe. ibi violentē resisti pōt ei. no. gl. sin-
gulariter. et plus p̄bat iste tex. q̄ etiā terti⁹ pōt resi-
stere iudici in fauorē p̄tis. nā dyacon⁹ castellanus
erat terti⁹ in q̄one ista. nā quilibet pōt adiuuare
p̄mū suū opp̄sum. ad h. l. si quis in seruitute. ff.
de fur. et tenet Bar. in. l. p̄hibitu alle. in glo. et vid
circa h̄ qd plene dixi in. c. si q̄n. s. e. In gl. si. ibi
nō est iudex ordinari⁹. colligit h̄ ar. ex tex. q̄ si pa-
triarcha esset ibi iudex ordinari⁹ valuisset sn̄a in-
dicti lata in archidiaconū castellanū etiā si nō ha-
buisset iurisdicōe delegatā. S̄z glo. r̄ndet et bene
q̄ p̄supposito q̄ haberet ibi iurisdicōe ordinariā
nō tñ p̄ h̄ p̄cedit argumētano glo. q̄ ipe intēde-
bat p̄cedere auctē delegatā et nō ordinariā. et ex h̄
no. bñ glo. q̄ si ordinari⁹ credit se delegat⁹ et p̄ce-
dit auctoritate delegatā nō t̄z p̄cessus si postmodū
nō apparet q̄ erat delegat⁹ h̄ potuisset p̄cedere vt
ordinari⁹. et h̄ ex defectu volūtati. p̄ h̄. c. ex p̄te astē-
sis. de p̄cess. p̄ben. et vide plene p̄ Inno. in. c. cū ex
officij. de p̄feri. Ex gl. oppo. s̄ tex. et videt̄ q̄ ista
sn̄a oīno debeat tenere etiā si iurisdicōe p̄morum
iudiciū fuisset reuocata. q̄ an p̄ntatōem scōarū lit-
terarū et exceptōe eaz vigore facta t̄z p̄cessus p̄orū
iudiciū. vt in. c. audita de resti. spo. et dixi in. c. cete-
rum de resc̄p. So. Inno. mltū instat. et p̄mo refert
quosdā tenere q̄ h̄ p̄cessit exceptio. alij xō dicūt q̄
etiā citra oēm exceptōem nō valet p̄cess⁹ p̄ tertios
data reuocatōe p̄orū l̄rāz. vñ dicūt q̄ si p̄mū et scōi

iudices p̄cedūt ad p̄rios p̄cessus validitas p̄cess⁹
p̄ tertios pendet ex validitate reuocatōis p̄ istum
tex. q̄ ps nō cōparēs nec excipit̄ corā p̄orib⁹ iudi-
cib⁹ pōt excoīcari. et tene menti h̄ac d̄fiam int̄ p̄tes
et tertiū. et h̄ ideo fm istos quia terti⁹ nō sūt d̄ iurisdicōe
iudiciū. id nō tenent obedire nisi in veritate
sint iudices. de quo satis dubito. q̄ ex l̄ris de iusti-
cia p̄ncipali p̄feri iurisdicōe circa p̄tes. scōario cir-
ca tertios turbatores vt in. c. i. s. e. vñ si daf iurisdicōe
in p̄ncipali. s. circa p̄tem. ergo et in accessorio
circa tertiū. de h̄ tñ vide qd plene dixi in. d. c. cetero
tene tñ menti istum tex. fm vñ lectu. p̄pter execu-
tores ad beneficia qui sepe circa idē beneficiū faci-
unt diuersos et cōtrarios p̄cessus p̄tra canonicū
vel ordinariū loci tē.

Item vñdiquē Jurisdicōe de-
legati re integrā morte mādātis expirat. vel sic. Clausula q̄
si nō oēs duo tē. purificat in vno vices alter⁹ ha-
bente etiā duob⁹ impeditis. cōis diuisio. scōa ibi i-
quisitioni. Ino. p̄mo effectū illi clausule q̄ si om-
nes nō poterūt duo vñm tē. op̄z em̄ necessario q̄
duo remaneāt iudices vere vel fide. secus est illa
clausula vos vel alter vñm tē. q̄ tunc vñ sol⁹ p̄ce-
dere posset vt in. c. si plures. i. co. lib. vi. Ino. se-
cundo q̄ etiā vbi apponit h̄ clausula duo vñm p̄ce-
dant tē. pōt vñ college cōmittere vices suas et ille
rep̄ntat vices duorū. Ex quo inferi hosti. q̄ si q̄s i
electōis actu est p̄curator pluriū h̄z tor voces q̄
sunt illi quorū p̄curator existit. de quo in. c. scriptū
s. de elect. Ino. tertio s̄gntū h̄ vbi collega. nā de
notat h̄ntem par officiū. vnde h̄ntes vñū et idē of-
ficiū dicunt college. vt in. l. collegarū. ff. de ver. sig.
Itē no. q̄ mādātū iurisdictionale expirat p̄ mor-
tem mandatoris re integra. Idē est regulariter in
mādato nō iurisdictionali. vt. l. mādātū. C. mā. et in
de. si. de p̄cu. et in. s. recte. insti. manda. Ultimo
pōdera tex. ibi vñ cepit talr de mādato tē. q̄ ad h̄
vt iurisdicōe p̄petuef circa mortē mādatoris op̄ret
q̄ mādātari⁹ incepit vñ iurisdictionē delegatā. Et ex
hoc et ex tex. apte infero s̄ hosti. h̄ glo. in. c. si a s̄
delegato. i. c. li. vj. q̄ tenuerūt q̄ p̄ actū subdelega-
tionis p̄petuaf iurisdicōe. mon ex eo q̄ subdelega-
re ē iurisdictionē vñ. vt i. l. iij. ff. de iur. om. iud. s̄ erra-
uef iudicio meo. q̄z sit iurisdicōe nō tñ illa est de-
legata s̄ ordinariā. est em̄ p̄cessa a lege vt apte dicit
tex. in. c. pastorat. in p̄n. s. e. et ibi dixi. vñ teneo cū
glo. in h̄ q̄ ad p̄petuandā iurisdictionem nō sufficit
act⁹ citra citationē. et h̄ac opi. tenuerūt Cal. Archi.
ij. q. vj. nō ita. et in. c. q̄uis. i. c. li. vj. Jo. mo. in. c.
vt alax. de p̄sta. eo. li. et oēs fere moderniores sc̄q̄n-
tes h̄ hosti. tenuerūt p̄riū p̄ istū tex. q̄ generalr dic-
vñ cepit. Tñ fm cū si delegat⁹ vocauit tabellionez
et testes et publicauit cōmissionē sibi factā delegat⁹
aio p̄petuadi iurisdictionē p̄petuata est fm cū. et h̄ nō
placet. q̄z verbū gnāle vñ cepit d̄z declarari fm
alia iura q̄ specificē requirūt citationē vt in. c. si de
offi. le. et in. c. gratū. s. e. et dic vt ibi plen⁹ dixi. et p̄
hec est declarata p̄ma glo. In glo. ij. diuide h̄ac
glo. in q̄nq̄ p̄tes. in p̄ma p̄te glo. p̄sequit aliquos

casus in quib⁹ tacite vel expresse reuocatur mandatum re integra. et quaten⁹ tangit de reuocatione si da d morte litigator. dic vt plene dicit in. c. si quis. d. re scp. vbi solui p traria glo. h. et psequit h glo. mixti ta de reuocatione mandati iurisdictional q⁹ de no iurisdictionali. vide qd le. et no. i. de. fi. de. pcu. et l. ma dati. C. mad. ¶ In scda pte q⁹ incipit ibi si pone q ples glo. qrit qd si ples cde committat vni et citato sit in vna nuqd ppetue iurisdictione q ad oes cas⁹ et alle gat p et p. et finalit pcludit q no. si distingue lati⁹ p⁹ Hof. q aut citatio emanauit sup oib⁹ causis. et sit p petuatio q ad oes. s. eo. grati. aut citatio emana uit sup vna tm et bz pueritate cu alijs causis. et sit p petuatio q ad oes. ar. in. l. fi. C. d. duo. re. alle. i. gl. et in. c. traslatio. s. de psti. et in. l. in b iudicio. ff. fa. her. aut erat cde septe. et ppetuatio sit solu respectu illi⁹ in q emanauit citatio. ar. in. c. in qstio. i. d. ap. et in. l. etia. ff. de mino. na de septe no sit illat. vt in. c. ij. de trasla. pla. et l. papinian⁹ exuli. ff. d. mio. et vide ad p dicta bo. glo. in. c. ne aliq. d. here. li. vj. ¶ In tertia pte q⁹ incipit ibi si qd si moriat⁹ gl. qrit qd si citatio sit facta an declaratione rex vtputa qz res pphedut i respectu sub clausula gnali⁹ gl. videf velle q no sit ppetuatio nisi respectu rei expse sup q emanauit citatio. dic meli⁹ fm lhost. q aut citato emanauit sup declaratione rex si da. et sit ppetuatio q ad oes cas⁹ qz citatio pccernit oes cas⁹. aut citatio fuit restricta ad cert⁹ cas⁹. et tuc distingue vt. s. diti in pceden pncula. ¶ In qrt⁹ pte q⁹ incipit ibi qd si delegat⁹ gl. qrit qd si delegat⁹ deponit re integra no aut morit nuqd expirat madatu⁹ et pcludit glo. q sic. distingue p lhost. q aut commissio fuit facta ex pso noie pprio et tuc pcedit dictu glo. na in dubio papa velle videf q commissio sit psonal l⁹ sit etiam expsu⁹ nom⁹ appellatiu. vñ hodie papa coiter p mittit nom⁹ ppriu et subiugit nom⁹ appellatiu. dz em martin⁹ eps et. vñ commissio censet psonal et ex pirat re integra sicut p morte. na de pso⁹ equipat mortuo q ad dignitate. xvj. q. j. s. ecce. et idem dic si delegat⁹ trasleret ad alia dignitate. aut delegato fuit facta l⁹ noie dignitari et durat l⁹ moriat psona q psidebat in dignitate. qz dignitas no morit. vt i. c. si gratiose. de resp. li. vj. fac qd no. p legistas i. l. ceterisim. ff. de x. ob. ¶ In qnta pte ibi qd si excoi cef. glo. psequit qd si delegas excoi cef nuqd delega tus possit pcedere durate excoi cef et videf con cludere q sic et bñ. qz excoi cefio pot eqpari morti ci uili. iura x^o q dicut q morte mandatoris expirat madatu⁹ dñt itelligi d morte naturali vt i. s. si dona tor alle. in glo. ¶ In pñu glo. allegat. c. romana. d. offi. vica. vbi tex. dicit q excoi cefio epo suspēdit iurisdictione vicarij. ergo excoi cefio delegare dz cess su spēsa iurisdictione delegata. qz delegat⁹ nihil pprij bz iurisdictione est delegatis. vt in. c. sane. s. eo. et i. l. j. ff. de of. ci⁹ cui mā. est iuri. Inno. et b indistincte q siue delegatio fuerit facta in totu siue in pte no ex pirat nec suspēdit iurisdictione sūdelegati seu delegati p excoi cefio delegatis nisi mandatu⁹ cet nudu mi nisteriu dicta. l. j. in fi. et j. c. fi. lhost. distiguit q aut delegauit p pte et suspēdit iurisdictione. qz no debz is

admitti cui⁹ auctor repellere. j. de testi. s. ex qdaz et qz qd idē est pñstozu delegat⁹ et delegati. Jo. an. vidz accede ad opi. Inno. possent tñ ista b distigui q aut delegas fuit excoi cef⁹ re integra et suspēdit iurisdictione delegati. ar. i. c. quis. j. c. li. vj. aut res de sit esse integra. et tuc indistincte pcedit opinio In no. p q videf tex. i. c. si is cui. j. c. li. vj. vbi dz q si b delegas est excoi cef⁹ no dz appellari ad eū a subdelegato s ad pñu delegante. et sic innuit q subdele gatio fuit facta p pte als nullo mō potuisset ad eū appellari. vt in. c. sup qonū. s. porro. s. e. nec est ve rū q dicit lhost. idē esse delegatis et delegati pñsto riu. na dicit Jo. an. et bñ si b esset vñ nunqz posset appellari ad delegante. vt in. c. ij. de pñue. li. vj. Itē p morte delegans expiraret iurisdictione delegati eti am re no integra sicut pñgit vicario epi. vt i. d. c. romana. et tene b mēti. Et glo. qro nunqd dz re pelli pcurator ppter supuenientē excoi cefioz in p sonā dñi. et loquor de pcuratore ad agēdu. lhost. et q sic etiā si pcurator sit pñst⁹ lit⁹ anqz excoi ca ref. qz l⁹ p lit. pte. efficiat dñs instatū no tñ efficiat dñs lit. na cā est dñi cū ad eū spectet comodū vñ in comodū vt in. s. bñdu. x. palā. ij. q. vj. et no. bene hac. q. secus dicit lhost. si pcurator fuisset dar⁹ i re suā. In b vltimo do. An. distiguit et bñ q aut pcurator dar⁹ in re suā intētat vñle actionē sibi cōpetē rem et pcedit dictu lhost. qz cū excoi cefio sit psonal no pccernit factū pcurator⁹ pñmouentis actōz sibi ppetentē aut pcurator intētat directaz noie dñi et tuc pot repelli. ad b vide bo. glo. et qd sup ea no. in c. vnico. de iurepat. li. vj. et qd no. Bar. in. l. apud celsum. ff. de doli excep.

¶ In iure. Non creditur q⁹ delegatus nisi de legatione pber. vel ad idē sic. Itō tenet q⁹ parere madatis asserētis se delegatū nisi madatu⁹ pber. cōis diuisio. scda ibi sup q. ¶ Itō. ex pñ. iun cta decisa q pñstatio dz esse de re dubia als cōsul tans est dign⁹ replensioe maxie si credi iurispit⁹ vñde papa replēdit istū epm q dubitabat d re no dubitabili. potuit em iste moueri ad dubitadu. qz quilibet presumitur bon⁹ vt in. c. vnico. de scruti. et in. c. fi. de presum. Sed hec ratio parum conclu dit. qz ea que accidentalit pueniūt. et no insunt ho mini a natura no psumūt nisi pbent. vt in. c. si for te de ele. li. vj. Itē cū agi⁹ d pñudicio alteri⁹ no suf ficit pñptio s dz fieri plena pñatio. ad b. c. cū a no bis. de testi. et qd no. in glo. in. c. sicut. de sen. ex. et ex b et ex tex. no. q facta no pñsumūt. ad b. l. qcum qz. ff. de publi. et no. in. l. sciendū. ff. de verb. ob. et p Inno. in. c. innouit. de eo q fur. oz. rece. ¶ Itō. tertio pñca pñpiēdi cū qz vñt alteri⁹ pñate. na in iūgit auctē q fungit. et sic delegat⁹ pape pñcipit au ctorate aplica. et fac pñlo hodierno. na delegat⁹ in suis l⁹is inter cetera dicit nñs seu veri⁹ aplici pa rere madatis et. ¶ Et no. ibi in iūgo q iudex loq⁹ de se i singulari l⁹ hodie fm Jo. an. ex fastigio loq⁹ iudex in plurali. de q vide qd le. et no. in. c. cum ab vno. de re iudi. li. vj. ¶ Itē no. q ordiari⁹ no tene tur exequi factū delegati nec aliter sibi parere nisi

manet expedita tota glo. ¶ Et no. bñ gl. in fi. q. se-
mel excoītat? sp̄ p̄sumit excoīcat? nisi p̄bē absolu-
tus. et iō necessariū est fuare lras absolutōis. idem
no. in. c. p̄posuit. alle. i. glo. et vide ad p̄dicta tex. cū
glo. i. c. ex insinuatōe. de. p̄cu. et dic idē de tutore et
fi. qd̄ dixi in p̄curatore nisi in casu de q̄ in. l. j. ff. qd̄
cū falso tutore. f. qñ iudex approbauit tutore.

¶ **Ulm olim abbas.** Per p̄-
curatōrē nō hñtem mādātū de re ad rē iurisdīctio
progarī nō pōt. vel sic fm̄ lram. Excoīcatō lata p̄
appellatōem legitimā est nulla. Et diuidit̄ in duas
p̄es p̄ncipales. sc̄da ibi qz xō. et p̄ma pōt mltiplicat̄
s̄bdiuidi vt p̄z in tex. ¶ Mo. p̄mo laicū posse p̄ue-
niri corā iudice ecclīastico si delinqt̄ in bona ecclīe
qui stricte pōt dici malefactor et largo mō sacrilegus
vt in. c. cū sit generale. de fo. cōpe. ¶ Mo. sc̄do q̄ ap-
pellat̄ ab iterlocutoria itex citat̄ si appellatō sua p̄re-
dit min⁹ legitimā. h̄ tñ nō est necessariū licz ad cau-
telā fieri possit. de q̄ dic vt h̄ in. c. eū q̄. de do. et con-
tu. li. vj. ¶ Mo. tertio q̄ iurisdīctio delegata non ex-
tendit̄ vltra p̄phēsa in rescripto. et si iudex p̄cedit su-
per alijs reb⁹ cautela est vt p̄dicat̄ et appellef. h̄ itel-
lige vt notatū fuit in. c. j. s. c. si aut nō appellaret va-
leret iudiciū sup alijs reb⁹ inchoatū. vt h̄ est tex. fa-
tis no. Et q̄ infero ad duo dicta mltū notāda. p̄-
mū q̄ iurisdīctio delegata pōt de re ad rē p̄sensu p̄-
um progari quēadmodū progari pōt d̄ tpe ad rē
pus. vt in. c. de causis. s. c. sec⁹ e in progatiōe q̄ fit
de p̄sona ad p̄sonā. vt p̄z in. c. p̄. et h̄. j. eo. et dic vt
ibi plen⁹ de hac mā no. Scdm̄ dictū magis nōbile
est q̄ ad progandū iurisdīctōem etiā delegati suffic-
tactus p̄sensu p̄tū. et h̄ iudicio meo medi⁹ pbat h̄
lra q̄ q̄libet alia. nec ad h̄ solet induci s̄ p̄fecto h̄ be-
ne pbat. marie in eo q̄ pōderat q̄ iste comes p̄tin⁹
p̄dixit q̄ si secus si tacuisset. et licz aliqui tenuerūt ali-
bi p̄sensū exp̄ssus requiri. p̄mū tñ veri⁹ est et sentit
Inno. h̄ dari⁹. et in. c. ad petitiōez. j. de accu. sequit̄
Bar. i. l. j. ff. d̄ iud. et fac. l. j. C. d̄ iu. om. iu. et p̄ h̄ pu-
to ange. de peru. nō bñ dixisse in. l. fi. ff. de iu. om.
iu. in eo q̄ dixit p̄sensum exp̄ssum req̄ri in progan-
da iurisdīctiōe delegata. et all. p̄ se tex. in. c. statu-
tum. in. s. nullo. de rescripto. li. vj. q̄ videt̄ benefacē s̄
loq̄tur in progatiōe q̄ fit de loco ad locū. dicit enī
q̄ delegat⁹ deputat⁹ in certa diocesi nō pōt cogno-
scere extra illā nisi ad id accedat exp̄ssus p̄sensu p̄-
tium. vñ arguēdo p̄ locū a sp̄ali ille tex. p̄baret op-
positū s̄ forte ip̄e voluit inducere tex. a paritate ra-
tōis s̄ certe nō d̄z induci cū illud videat̄ ius nouū.
et regularit̄ p̄sensu exp̄ssus et tacit⁹ eq̄panf. vt no.
i. c. dilecti. d̄ fo. p̄. facit. c. sit rector. xliij. di. et h̄ be-
ne no. ¶ Mo. vltim⁹ q̄ mādātū p̄curatoriū nō ex-
tendit̄ vltra p̄phēsa in eo. et pōdera x̄bū solummō
positū in tex. et h̄ac lram induco ad qd̄em. Quidaz
p̄stituit p̄curatōrē ad petendū et exigendū qd̄ sibi
debet a q̄cūqz p̄sona et ad fidē et ad liberacōem sien-
dā de receptis. iste p̄curator p̄fessus fuit se recepif
se ducēta q̄ debebant̄ dñō a quodā debitorē et libe-
rauit illū ab obligatione q̄ tenebat̄ dñō. dubitatū
fuit in qōne facti nunq̄d ille debitor esset liberat⁹?

et videt̄ q̄ nō. qz p̄curator nō fuit p̄stitut⁹ ad cōfir-
mā nec simpliciter ad liberandū s̄ ad fidem facien-
dā de receptis. vñ ex q̄ nō apparet q̄ receperit non
ponit illū liberare. In p̄mū allegabat̄. naz p̄fessio
pbat solutiōem. vt in. l. pecunie. C. de sol. et in. c. si
cautio. de fi. instru. cū ibi no. et in. l. cū de debito
ff. de p̄ba. ergo pōt ille debitor se tueri s̄ creditorē
pducēdo p̄fessionē ad pbatōez solutiōis. h̄ac. q.
ponit f̄rede. p̄. li. j. et videt̄ multū dubitare nec a-
pte firmat pedes. S̄ ego puto q̄ ille nō sit liberat⁹
ad qd̄ optie facit iste tex. in eo q̄ dicit q̄ p̄curator
intelligit̄ solūmō ad illa p̄stitut⁹ q̄ in cōmisiōis lris
inueniunt̄ exp̄ssa s̄ in p̄curatoriō dicebat̄ vt fidem
facerēt de receptis. ergo ex q̄ nō apparet exp̄sse de
receptōe nō poterit facere fidē nec p̄fessio pbat cō-
tra dñz qz nō fuit p̄stitut⁹ ad p̄fite dñū. et p̄ h̄ adduco
quod no. Bar. in. l. ij. ff. si cer. pe. i. fi. vbi no. dicit
q̄ si p̄stituo p̄curatōrē ad mutuū recipiendū non
nocet mihi p̄fessio p̄curatoriō de mutuo recepto.
ex q̄ nō appet q̄ pecunia fuit sibi nūerata qz p̄cura-
tor fuit p̄stitut⁹ ad recipiendū mutuū nāle qd̄ p̄bif
vera interuētiōe rei s̄ cōfessio pbat solūmō mutuū
ciuile. qd̄ est bñ no. et p̄ h̄ facit illa lra inducēdo mō
p̄dicto. vide quod etiā in fili not. Bar. in. l. a diuo
pio. s̄ si emptor. ff. de re iud. vbi ponit. q. nōbile
quā originalr posuit Ly. i. l. i. ciuile. C. d̄ rei v̄c. nū-
qd̄ p̄curator p̄stitut⁹ ad v̄dendū possit transferre
dñum h̄ita fide de p̄cio? Et conclusio est q̄ si ē p̄cura-
tor ecclīe vel mioris v̄l fisci nō pōt p̄curator trāffer-
re dñum p̄. l. si p̄curator fisci. iuncta glo. ff. d̄ iur. fisci.
ad idē ibi bar. Si xō est p̄curator alteri⁹ aut est ge-
neralr et pōt. l. q̄cūqz. ff. de insti. aut est p̄curator spe-
cialr et tūc aut fuit p̄stitut⁹ vt v̄deret p̄ certo p̄cio et
tūc h̄ p̄t h̄re fidē d̄ p̄cio. qz excederet formā mādātū
aut fuit p̄stitut⁹ simplr et aut ob certā cāz q̄ nō fuit
secuta nō pōt h̄re fidē d̄ p̄cio. v̄puta p̄stitui p̄cura-
torē ad v̄dendā certā rem vt satisfaceret creditori-
bus. Si xō nō fuit exp̄ssa certa cā tunc pōt h̄re fidē
de p̄cio. S̄z dubiū est qd̄ si p̄curator p̄stitut⁹ ad v̄-
dendū p̄fitef se h̄uisse p̄ciū? Bar. ibi videt̄ sentire
q̄ nō sufficit. qz aliud est recipe p̄ciū et aliud p̄fiteri.
s̄ p̄mū sentit in. d. l. si p̄curator. et videt̄ tex. no. in. l.
ij. C. de q̄dri. p̄sc̄p. vbi d̄z q̄ si p̄curator fisci p̄fitef se
recepisse p̄ciū ex re v̄dita p̄fessio pbat solutiōem
etiā s̄ fisci. et eodē mō videt̄ dicendū in p̄curatore
ecclīe. s̄ p̄cordādo posset dici q̄ si fuit p̄stitut⁹ vt v̄-
deret p̄ certo p̄cio vel ob certā cām et tūc p̄cedat p̄-
mū dictū. aut fuit p̄stitut⁹ simpliciter et p̄cedit scdm̄.
¶ S̄z q̄ro qd̄ dicēdū in rescripto delegatiōis. nūqd̄
indistincte iurisdīctio restringat̄ ad exp̄ssa in rescripto
So. p̄clude p̄ Inno. q̄ qñqz aliq̄ specificē exp̄mūf
in rescripto et ad illa p̄culdubio extendit̄ iurisdīctio.
Itē et ad accessoria exp̄ssis. vñ si q̄s dixerit i rescri-
pto se esse spoliatū poterit agere possessoriō et pete-
re estimatōem dānoz q̄ sustinuit in ista spoliatiōe.
qz ista sunt accessoria ad interdictū. l. j. s̄ q̄ vi deie-
ctus. ff. de vi et vi. ar. in. c. grauis. de resti. spo. Itē
si fecit mentōem de p̄ctu pōt petere interesse. l. iij.
et iij. C. de ac. emp. Itē si dixit dānū sibi fuisse illa-
tum in rebus poterit agere ad estimatōez dāni.

Item de possessione et proprietate. et idem dicendum
ubi ubi sunt generalia ut extendantur ad ea que
possunt sub illis verbis comprehendendi dicit Inno. et
bene quod si quis dicit in rescripto quod tunc iniuriat sibi
sup tali fido poterit iste impetrator agere de fido
rei vendicatione. Item possessorio Item poterit petere
fructus perceptos an lit. et agere de dote sine ca. quod
omnia ista possunt comprehendendi sub illis verbis generalibus. per hoc ad
ducit Inno. l. solennis. et l. si quis inter eos ambigua. ff.
de iudi. et c. cum ecclesia sutrina. de causa pos. et ppeti.
Et adverte diligenter quod illa iura loquuntur in iudi-
ciis. et Inno. videtur credere ad rescripta que impetrantur
ad iudicia. et non predicta quod contra hodie a curia ro-
mana l. de iusticia emanant sub predicta forma qua
narrat quod talis iniuriat sibi sup tali re vel sup cer-
ta quantitate pecunie. habes enim per predicta quod com-
prehendat sub illis verbis generalibus. In glo. an. v.
proin. predictum ibi nisi statim predictum. non singulariter ista
glo. quod dominus sciens procuratorem excedere sine mandato
et non predictum videtur sentire. Host. tenet prius quo
ad casum huius. c. dices quod iudicium erat nullum. id faci-
turnitas domini non habet nocere. al. l. h. ff. de iud. quod iudi-
cio meo non multum facit. quod non loquitur quod dominus sciebat.
Jo. an. approbat dictum Host. quod deficit iurisdicere ut
deficiat huius res non ex parte in rescripto. si si procura-
tor excedit fines mandati coram delegato vel ordina-
rio quod alius est iudex in illa causa tunc procedat glo. finem cum
ut dominus sciens et non predictum sibi iudicet. et non bene huius
ultimam. Sed idem ego puto circa primum si iurisdicere est de
legabilis per dominum. nam tacendo videtur progare iurisdicere
nem et sentire ut procurator agat. de quod iudicio meo
videtur tex. huius non cavillando l. ram alius frustra huius papa
poderasset quod iste comes statim cum sciuit predictum. et per
hoc facit quod non. Inno. huius et in. c. ex parte decani. s. de re-
scrip. ubi dicit quod si scio aliquem se gerere per procurato-
rem meo et non predictum videoz sentire. et facit tex. inst.
per quod p. age. pos. post per. et vide quod plenius dicit in
d. c. ex parte decani. et huius glo. potest optine adduci ad con-
cordiam illi dicit Inno. nam ea ratio que est in toto quod ad
totum de esse in parte quod ad partem. l. quod de tota. ff. de rei ve.
et in. c. pastoralis. s. item cum totum. s. eo. unde sicut dominus
videtur sentire quod procurator excedit fines mandati
ita et qui ex toto non habebat mandatum et contra. et huius te-
neo l. de do. an. videat huius velle per glo. allegando dicta
Bar. in. l. quod cum. ff. de re. ha. s. melius posset allega-
ri quod non. idem Bar. in. l. sepe. ff. de re iud. s. vide quod
dixi in. d. c. ex parte. In ea. glo. ibi eis predicat.
no. glo. quod a forma rescripti potest recedi etiam per tacitum
sententiam peritum. quod intelligitur si forma pernebat fauo-
re peritum. ut no. Inno. in. c. prudentia. s. e. facit. c. si.
j. c. secus dicit si pernebat fauore publicum. sic intelli-
ge. c. cum dilecta. s. de rescrip. et c. venerabili. j. c. e.
In ea. glo. ibi de tpe ad tps. no. glo. in eo quod per
curatorem generalis posset progare iurisdicere de tpe ad
tps quod potest progare mandatum ad ea que sunt vicina ma-
dato. Et no. etiam huius ultimam quod intelligitur ut no. in. c.
in causis. s. de elec. et hac glo. quod ad principale dicitur te-
neri per huius. Et in. tpe. s. huius. s. nisi procurator habeat
generale mandatum cum liba quod videtur placere Inno.
s. c. c. de causis. et satis mihi placet ar. huius tex. dicit

in hosti. quod si dominus scit et non predictum sibi predicat. Et
no. huius quod facit per huius quod dicit sup in per. glo. et in fi. glo.
rōem diversitatis in impetratore et reu. glo. no po-
nit huius potest esse. quod in parte impetratoris fuit expri-
mere ptes res in rescripto. id sibi impuradū si no ex-
plicit huius reo no est quod imputet cum ipse no impetravit
rescriptum ideo potest recouenire actorem sup reb. no ex-
plicit. quod dux esset quod posset molestari et molestato-
rem no posset insurgere. In glo. si. ibi quod no ha-
bebat iurisdicere sup dānis no. glo. in eo quod sentit
quod excoicatio lata a delegato occasione rei no com-
prehendit in rescripto no t. de quod in die ut plenius no. in
c. si. de pben. nam huius dictum no probat. ut dicit Inno. et
huius quod appellatio fuit facta causa nullitatis istius finis sed
forte glo. vult ponere causam mediatam et non immediatam
nullitatis. Et no. ex hoc et ex tex. quod gesta post appel-
lationem ab interlocutoria sunt ipso iure nulla quod si ap-
pellatio fuit legitima suspēdit iurisdicere iudicis. ut
in. c. si a iudice de app. li. vi. et vide bo. tex. huius con-
cordē in. c. sup quodnum. s. eo. in fi.

¶ De molim. Qui acta cāe relatōis
iudicis delegatorum vio-
lādo aperuit no audis postmodū illa. p-
ma ps decise ponit factū principale. scda ibi verum.
narrat culpā istius. B. tertia ibi quod postmodū. ponit
ipsius confessionē et excusationē. quarta ibi sane. excusatio-
nis reprobatōes. quinta ibi si ut culpe punitor. huius
primo ibi imo verum delegati quod inferēs iniuriā dele-
gato videtur inferre delegati cuius vices gerit. de cū
delegatus honorari ob reuenerentiā delegatis. et facit
iste tex. quod no exhibēs reuenerentiā vicerectori videtur i-
uriā impedere rectori cuius vices gerit. et no. hanc
lram per stilo hodierno quod contra utuntur delegati ieo-
rum mandatis. Secdo no. quod iudices delegati refe-
rentes pcessus ad superiorem possunt referre sibi sigillē eo-
rum ut sic euitet suspitō falsitatis. huius. tertio con-
tra apientes lras alijs destinatas. peccant enim et pos-
sent puniri per superiorem si no sunt per excoicati ut quod
vulgares fallit opinant. nam huius ut vides iste quod violauit
lras iudicis no incidit in excoicationē si aliter fuit pu-
nit. Et no. quod etiam si quis presumat aliquid in lris pneri
se no per huius illas lras apire si aut no recipit aut re-
ceptas fideliter pnerare. An at apientes temere possit pu-
niri pena falsi dicit. j. sup glo. huius. ibi melius nouis-
set tē. quod quod diligenter notare ea quod expediūt. et su-
mis huius ubi notare per notabili quod quod die utimur. et no
tare est diligenter considerare. et ad huius. j. q. i. s. notan-
dum. Item no. quod no defacili creditur illi quod dephēdi-
tur in aliqua culpabilis. nam per supitō bonitatis quod inheret
a nā tollit et obfuscat ppter accedēs nature prius.
ad huius reglā semel mal. et quod ibi no. li. vi. huius. ibi
in quod peccauerit quod iudex in quod potest debz delinqtē
punire in eo in quod deliqt. et facit hec lra quod si perplegit
clā attestatōes in scio iudice no debeat amplius au-
diri per illas. Idē si aliquid in scio iudicis vel libz rōnū nifus
est vitare vñ no de recipi. probatō si vult postmodū
illā scripturā reprobare. ut sic puniat in eo in quod deli-
quit. quod tene mēti. et facit. c. pstituit. j. de testi. In
glo. in x. sigilla ibi tāq falsari. no. glo. in eo quod seu-
tit quod aperies lras alteri potest puniri tāq falsarius

sed Inno. aliter videtur sentire. dicit enim ipse quod si peccauerit quod si falsum sigillum vel si rasuram aliquam fecisset in instrum. et sic loquitur. c. olim alii. i. gl. quasi sentiat quod ille qui violat seu corrumpit sigillum. ut legat litteras peccat sicut ille qui falsat sigillum. i. apponit sigillum adulterinum. et ob hoc notat dicitur h. p. de. quod iste non debet puniri pena falsi sed arbitraria. ar. c. de causis. s. c. Tene meum h. dictum. et cum eo transierit contra doc. s. repio Bar. specificat attingisse de eo qui apertis litteras pateras alterius nuncquid incidit in penam falsi. et distinguit quod aut apertis litteras ostendendo eas aduersario mittentis. et potest puniri ut falsari. arg. bo. in. l. i. §. is qui deposita. ff. de fal. vbi dicitur quod deposita instrumenta ostendit aduersario incidit in crimine falsi. Et no. h. procuratores et aduocatos qui plerumque iura per ostendunt aduersario. nam possunt puniri pena falsi ut ibi no. Aut apertis litteras non tamen ostendit aduersario et tunc non puniuntur pena falsi. de quod videtur tex. h. nam papa dixit quod voluit ipsum puniri in eo in quod deliquit. nec puniuit eum pena falsi. ergo non incidit in crimine falsi. et tene meum ad hoc ipsum tex. sic intellegendum. ad idem. l. qui testis. ff. de fal. nam speciale est in eo qui aperit testium clausum ut puniatur pena falsi ut ibi. ergo aliud dicendum in eo qui aperit alias litteras maxime peratas. vbi dicitur iste puniri pena extraordinaria. ut h. et ff. de cri. stel. p. totum.

In glo. in. v. p. pro motu in fi. p. clude quod delegatus principis quicunque p. pro motu datur. potest ex legitima causa recusari. quod princeps indubio non videtur velle eam committere suspecto. ut in. c. cum inter. j. de exce. et p. h. c. postremo. j. de ap. et l. apertissimi. C. de iudi. non ob. c. nouit de ap. quod loquitur in nudo exco. et dicitur ut ibi. nec ob. l. alle. in glo. quod loquitur in p. ceto p. torio a cuius finis non appellatur ex privilegio sibi concessio. p. impatore tamen potest supplicari. ut in au. q. supplicatio. C. de p. i. impe. offe. et.

Oram. habet duos intellectus primos. capitales. s. m. p. m. h. interdictum. Delegatus subdelegatum collegae impediri non tenetur admittere si in recepto est clausula quod si ambo tunc vel aliter s. m. alii intellectus. Delegatus non tenetur admittere collegam sibi adiunctum per litteras surrepticias nec ipsi subdelegatum. Et sunt quatuor partes. In prima petitio et allegatio appellati. In secunda ibi nuncius. petitio et iussio appellantis. In tertia ibi s. contra. replica appellati. In quarta ibi idem igitur. pronuntiationis confirmatio.

In glo. p. mo. quod clericus comparere nomine alteri si non probat plene de mandato tenetur cauere de rato cum fide iussoribus. secus est cum clericus compareret nomine suo. nam tunc est privilegiatus et sufficit prestare cautionem sub obligatione bonorum suorum. ut in au. de san. epi. §. si quis autem pecuniaria. et in au. generaliter. C. de epi. et de. ista tamen cautio non est de rati habitatione sed de p. scando ne gocium usque ad fi. put habet in. d. auc. generaliter.

Secundo no. quod si procurator quicunque appellans si de rati habitatione. et hoc quod in eis solet apponi clausula quod dominus permittit habere ratum tunc. de quo vide glo. in. c. p. i. i. de transac. Tertio no. quod capella non debet edificari infra parochiam alterius ecclesie. et si de facto edificata debet demoliri. de quod dicitur in. c. j. de no. op. nu.

et vide quod dicitur in. c. ad audiendum de ec. edifi. **In glo. quarto quod cum delegatus quicunque duobus cum clausula p. electiua. ut puta si ambo non poteritis interesse tu frater epe pcedas. vbi episcopus in hoc est p. electus. quod dato impedimento potest pcedere sine alio si non sic contra. et solet apponi in clausula quod alter ex delegatis est episcopus. quicunque tamen hoc fallit. ut in. c. cum sup. s. e. **Item no. et tene menti quod clausula si ambo non poteritis tunc debet intelligi de impotencia psonali. vbi purificat clausula si impeditus est delegatus per se licet non sit impeditus per alium.****

Nota ibi raro vel nuncquid quod dispositio debet intelligi ut de facili possit contingere. non autem ut raro vel nuncquid et hoc facit ad multa ut sic indubio debet intelligantur in casu contingibili. nam leges debent adaptari ad ea quod sepe accidunt. l. nam ad ea. ff. de legi. Ultimo no. quod sententia appellantis simpliciter confirmatur. et sic habes p. c. p. nunciandi quod nihil actus est de nouo et finis repetit legitime lata. p. h. i. q. vj. in fi. et l. eos. C. de ap. **Pro declaracione glo. j. op. §. p. n. c. in eo quod iste clericus scilicet Agathe fuit admissus sine mandato. nam ad agendum per alio nemo admittitur est etiam si cauere velit de rato. ut in. l. nemo alieno nomine. ff. de reg. iur. et in. c. j. et quod ibi no. de p. cu. So. glo. in p. n. soluit duobus modis. primo quod iste fuit admissus tamquam iuncta psona. quod erat beneficiatus in illa ecclesia et canonicus plebis de postmo. cui subest illa capella scilicet Agathe vbi sicut admittitur iuncta psona cum cautione de rato ad agendum per iuncto. ut in. c. non nulli in fi. et quod ibi no. et c. ex p. te decani. de rescriptis. et in. l. s. ad hoc de p. cu. ita admittitur clericus volens agere per ecclesia in qua est beneficiarius hoc non sit rector. et per hac so. gl. potest adduci tex. in. c. ij. de penis. et hac solutio tenet meum. extendit enim iura super allegata. quod loquitur in iunctis ratione sanguinis ut extendantur ad iunctos ciuitatis seu spirituali iunctio ne. et facit h. glo. p. notabili dicto Ly. in. l. exigendi C. de p. cu. vbi dicitur quod amicus admittitur per amico ad agendum sine mandato p. iuncta cautione quod absens habet ratum. allegat. l. nemo dubitat. §. j. ff. de here. in. fi. vbi tex. inuit quod si diligens faterna dilectione potest appellari frater. et facit tex. in. l. v. in p. n. ff. p. socio. vbi dicitur quod societas est quodammodo fraternitas. et illud dicitur Ly. reulit Bar. in. l. non solum §. quod alieno. ff. de p. cu. et transit simpliciter cum eo. Sed hoc dictum mihi non placet. nec videtur placere Jo. an. i. c. nonnulli. de rescriptis. nec do. An. in. d. c. ex p. te decani. Nam ut dixi iura quod dicuntur iunctum admittendum per coniuncto loquitur per coniuncti ratione sanguinis vel affinitatis. vbi non debet extendi ad aliam iunctionem. et videtur per h. tex. in. l. tutori. C. de neg. ge. vbi innuit quod amicus non potest agere per amico sine mandato. Item facit ista littera vbi ponderat quod iste clericus habet ratum infra causam. nec oriebat perabile dubium an habuisset mandatum ut infra dicitur. vbi sine istis instrum. vltima psumptio non fuit admittus. Ad idem. c. cum. R. j. c. vbi canonicus psumit amicus canonici. et tamen si admittitur ad agendum per concanonico. ut voluit glo. i. c. cum. de p. sti. Item speciale est in quibusdam casibus ut possit clericus agere per ecclesia sine mandato. de quibus in. c. cum olim. de testi. et in. c. si quis p. b. r. de re. ec. non alie. ergo regulariter non admittitur sine mandato. et forte glo. de hac solutio non p. i. i. transit ad secundam solu-**

tionē vt dicam⁹ qd iō iste cleric⁹ fuit admissus. quia dubitabatur de mādaro. nā reglā ē qd vbi dubitatur an aliq⁹ sit pcurator admittit cū cautōe de ratiha bitōe. vt in. l. j. C. d. pcur. et h solutio bona. Et p de claratōe scias qd aut certū ē quē nō hēc mandatū et nō admittit ad agēdū p alio qntūcūq⁹ velit cauē. fallit in pūcta psona q admittit dūmodo cā nō requirat spāle mādaru. et sic limita glo. p h tex. in. l. ff. d. mīo. et iō si cā est spūal nō admittit p pūcta. qz videt requirere spāle mādaru. qd t3 spe. in. ti. d. cōiūcta psona. p do. de ro. deci. cxxxvj. tū si dubitatur an habeat spāle mādaru admittit cū cautōe. vt est tex. no. in. l. qd si d. spāli. ff. d. mīo. ¶ Itē scias qd cōiūcte psona nō pōt solui debitu3 l3 admittat vt fiat cōdēnatio et vt soluat ei qd pōt recipe. vt est gl. no. i. l. vero. pcuratori. ff. de sol. et ibi p Bar. fac tex in. l. qd hōiem. §. qd gener. ff. e. Aut certū ē cū hēc mādaru et admittit sine cautōe. vt in. d. c. j. aut dubitatur h3 locū qd. §. dixi. et d. h vide bo. gl. i. d. §. qd alieno. et in. d. c. j. Si xō dubiū ē et qd d. dubitari d mādaro. nā gl. iuris ciuili. d. l. j. quā mli. etiā modernio res legiste secuti sūt. dic qd si qd asserit se pcuratorē et adūfari⁹ negat p negatōne orit dubiū d mādaro vt in. l. iij. C. qd ad lib. pda. nō li. Quidā tenuerūt oppositū et senaūt maxie cōiter canoniste h. qd videtur velle qd qd sit aliq⁹ psumptio de mādaro sic erat h. qd iste cleric⁹ hēbat infra faciētia ad causas nā ex h oriebat psumptio pbabil de mādaro. ad h no. glo. in. l. si. C. de pac. puen. tā sup do. et no. l. y. et Bal. in. l. si q. C. de epi. et de. et hāc opi. puto veri orē. Tenētes tū pūū mouebat. qz trāfactio nō pōt fieri de re dubia. vt in. l. j. d. trāfac. et tū sufficit sola negatio adūfarij vt res dicat dubia vt in. d. l. iij. et in. l. p. rē iudicatā. de trāfac. Item in duo mala min⁹ malū est eligēdum. xij. di. duo mala. Abalū aut est si est pcurator et nō admittit. et malū est si nō est pcurator et admittit. §. min⁹ malū est h vltio casu. qz pūfuz est reo p cautōne sufficiēte. S3 h motiua mihi nō placet. Itā qd aliqd a reo penit nō est aliq⁹ psumptio qd re⁹ tenet. ideo p negatōne suā res efficiat dubia. §. cū qd se dicit pcuratorē est psumptio p eū. qz facta nō psumunt. vt in. c. cū iure §. e. et in. l. vnica. C. d. mā. pñ. et in. l. phibitū. C. de iure fil. li. x. nec d3 credi alicui assumēti sibi officiūz etiā si habeat lras credēte. vt nōnt dicit Bar. in. l. luti⁹. ff. d. fidei. negatio xō adūfarij cū veniat ad impugnādū assertiōne istū qui asserit se pcuratorē nō d3 facere psumptōez vel aliqūe gradu3 pbatois p negatōne qz ordinata ad certū finē nō dnt parere pūū effectū. vt in. c. maiores. d. bap. et in. l. qd fauore. C. de leg. nec ob. scdm motiū qz iputādū est ei qd nō cōparet legitiē nec d3 vni pfuli cuz iactu ra alteri. xiiij. q. v. deniq3. Et videt p hāc opi. tex. in. c. j. d. pcur. et h i eo qd pōderat qd iste hēbat infra cāe et iō pcluderē qd vbi d mādaro ex pieturi orit p babil psumptio nō d3 admitti qntūcūq⁹ velit cauē Et vñū no. qd ponit Bal. in. d. l. si qd in fi. dicēs qd si qd asserit mādaru ad pres remotas in qd d3 qd sem proni⁹ pstituit titū pcuratorē. qd si negat istū esse illū titū psumēdū ē p eo ex qd h3 istū penes se. et p

h bñ fac glo. in. c. nōnulli. §. de rescip. ¶ In ea. gl. ibi estinabit in qntū lesa sit ecclia. no. gl. iūcto tex. singlr qd etiā in casu spūali admittit qd ad agēdū cū cautōe si dubitatur d mādaro l3 cautio nō sit oīno sufficiēs. qz cām spūalē nō pōt qd estiare §. pūdet eo mō qd pōt. §. vt satisfaciatur in qntū ecclia lesa est in eo qd abns nō h3 ratū iudiciū. Et dicit h lhosti. qd p no. h et in. c. p tuas de arbi. fuaat i curia romana qd admittit qd cū cautōe penali ad quā se astrigit vo lēs agere cū fideiussorib⁹ nisi infra certū tpus dñs abns p lras patētes factū ratificet. et est bona pūfio vt sic a pncipio taxet qd solui d3 si dñs nō ratificabit infra certū tps. ¶ In ea. glo. ibi etiā si ille diceret se velle pbare mādaru. glo. allegādo h dicit vt p3 ex nōnt in. c. j. d. pcur. et in. d. §. qd alieno. nā si vlt pbare mādaru nō cogit cauē. ¶ In glo. ij. in fi. no. bñ glo. iūcto tex. qd quēadmodū in reuocatōe cōmissiōis d3 fieri mentio d pcessu inchoato corā pmo iudice. vt in. c. inter. d. re iudi. ita cū daf adiunctus pmo iudici als lre sūt surrepticie. ¶ In gl. in xbo admittit noluit in fi. declara istā glo. put dices in se. glo. ¶ In glo. in xbo qd nō intelligit in fi. h glo. pcedit aliqntulū infcate. §. colligēdo qd boni dicit et h cōia dicta doc. distingue p⁹ Jo. Cal. sic cū qrit an et qd delegat⁹ possit subdelegare qd aut vñ est delegat⁹ aut ples. Si vñ pōt subdelegare semper qntūcūq⁹ sit impedit⁹ dūmō si sit ipeditū iuris. vt qz als est inhabil. vt i. c. si p debilitate. et in. c. pastoral. §. e. Si aut sūt ples et tūc aut aliq⁹ ē ipedit⁹ impedimēto iuri et nō pōt subdelegare. vputa si est seru⁹ vel furiosus vñ qd sile. vt in. l. scfatar⁹ de rescip. Aut impedit⁹ impedimēto facti et tūc aut a pncipio fuerūt dati ples aut vñ a pncipio et als fuit postmodū adiūct⁹. scdo casu aut fuit dafū adiūct⁹ p lras surrepticias et nō pōt subdelegare. vt h fm vñū intellectū qd nec p se cognoscere pōt. Aut fuit adiūct⁹ p lras validas et tūc idē ac si fuisset deputat⁹ a pncipio. et tūc dicēdū sic dicā in se. mēbro qd a pncipio deputati sūt ples. qd casu dic qd auferūt deputati simplr sine aliq⁹ clausula. et tūc impedit⁹ pōt subdelegare. et delegat⁹ tenet admittit subdelegatū. vt in. c. qd uis. §. e. als nō valeret pcessus vñ. vt in. c. cām mīmonij. §. eo. Si xō sūt deputati cū clausula. et tūc aut cū clausula illa vos vel als et. et uō tenet admittit subdelegatū alteri⁹. vt in. c. si ples. §. eo. li. vj. Aut cuz clausula qd si ambo et. vel cū clausula qd si nō oēs. et tūc aut alter est impedit⁹ impedimēto ppetuo et nō pōt subdelegare. qz purificata ē clausula. Idē si ē impedit⁹ impedimēto tpali et inuitabili. et tūc aut fuit deputat⁹ cū clausula plectōis vt qz fuit dictū si ambo nō poteritis frater epe et. et plect⁹ nō tenet admittit subdelegatū alteri⁹ impediti vt sic aliquid ope illa clausula h ali⁹ nō pōt pcedē sine subdelegato istū plecti qz h importat cōmissio. Aut fuit deputat⁹ simplr cū clausula qd si nō oēs et aut fuit facta cōmissio appellatōe remota. et nō tenet admittit subdelegatū impediti ne vulnere iur isditio sua. ar. i. c. sup qd nū. §. si xō. §. e. Aut fuit facta pmissio sine clausula

et teneat admittere subdelegatū qz nō pōt dici clau-
sula purificata in q nō est impedit impedimēto in-
cuiabili. et placz mihi. qz h fuit confirmata snia. qz
nō tenebat admittere subdelegatū alteri impediti
cū fuisset deputat cū clausula plectoris. nec placet
ali intellect q ppter lras surrepticias. b ptingit.
qz exceptio surreptoris d3 opponi a pncipio coram
ipso delegato als qz agit. vt dixi in. c. ceter. d re-
scp. Itē iudex nō pōt opponere de surreptōe. qz h
spectat ad ptē q pōt hāc exceptōez remittē. vt in. c.
inter monasteriū. de re iudi. et vide ad mās qd nō.
spe. it. j. s. seqt. x. v. ex cū cā. vbi ponit varias opti.
circa hūc articulū s reduci dnt ad pcorā p supdi-
cta. In glo. fi. in fi. nō glo. q executio snie petif
vigorē snie pfirmatis et nō pfirmate. et sic infer q ex-
ecutio spectat ad iudicē ad quē et nō ad indicē a q.
f tu dic vt plene dixi in. c. pastoralis in. s. pterea.
s. eo. Abbas.

Ulm. R. canonicis. Si re-
ad locū iudicis delegati ire nō pōt d3 fmo
iteri. et dari sibi iudex in alio loco. vel pleni sic. Lo-
cus ad quē re secure accedere nō pōt. et candic in
cā cōcanonici delegatū recusari poterit. Et pmo po-
nit pūstōis et mādan cām. scdo mādan tbi māda-
m. Ho. pmo ibi ciuitat sue. q qd pōt recusare
locū hēdū ppter pprias inimicitias s etiā ppter in-
imicitias ciuitatis sue. qz forte loc est adūsus ciui-
tatē suā. vñ rōe ciuitat loc nō videt secur ciuib.
Scdo nō. q cōcanonici dicūt socij inf se. et hac cā
vñ nō pōt esse iudex in cā alteri sine recusatione.
nā societas bz qddā ius fraternitat. vt i. l. v. ff. p
socio. Et nō. rex. ibi socij. qz largo mō dicūt socij il-
li q hnt mās sepe pueniēdi i vñū. Et q iser q scho-
lares stātes in eadē domo pnt dici socij. nec vnus
posz eē iudex in cā alteri. qd tenent h doc. qz do-
ctor seu magister nō pōt esse iudex in cā sui schola-
ris sine recusatōe. Circa qd satl posz instari p auē.
habita. C. ne fi. p pa. vbi doc. hnt iurisdicōez ordi-
nariā sup scholares. facit ad mās qd tetigi in. c. cūz
venissent. d iudi. In glo. ij. no. bñ glo. istā qz q
tidie solet allegari. Et pmo hēs q canonic pōt eē
testis p cōcanonico. et eadē rōe dicas q scholari p
esse testi p socio suo. nā et frater pōt testificari p ffe
de q pleni dico in. c. lras. de pūpt. Dic tñ q in isti
credidit pl vñ min fm qūratē affectōis. d q videbo.
glo. in. c. in lras. de testi. et ibi p Inno. Tertio nō.
q p modica cā iudex pōt recusari. Quarto. nō q
criosi pnt eē iudices nec pnt repelli ptextu criminis
sec i teste. p rōe diuistat vñ qd nō. i. c. si celebrat d
de. ex. mi. et qd dixi i. c. sciscitar. de rescp. In gl.
fi. ibi nō stat hodie ill. dicūt doc. et meli q imo stat
et loquūt in cā criali epī. pbyteri et diaconi. vt i. c.
si aut. xv. q. vij. Et dic vt ibi. In ea. gl. ibi d spe-
ciali gfa. et hāctz Inno. nā papa puidet reo remo-
uēdo pmi iudicē ad vorū suū. et dic q d stilo curie
est vt def iudex postulat p ptē nisi adūfari cōtra-
dicat. q casu qlibet ps eligit vñū et curia dat tertū.
vt no. in. l. obfūdū. ff. d iudi.

Ulm cōtingat. Si mādatur
to vt illū absoluat q dicit se iniuste excōica-
tum an pbatōez illū absolueret d3. si aut dicat excō-
municatōez nullā pbatōez nullitat an pūciatio-
nem admittz. Cōis diuifio. scda tbi ad qd. q subdi-
stinguū et mēbra patēt. Ho. pmo duas regulas
ex tex. qz cōqrēs d iniusta excōicatōe d3 an oia ab-
solui iur formā ecclie. s. pūta cautōe q parebit mā-
datis ecclie. vt in. c. ex pte. de x. sig. et c. ex tenore.
e. ti. et fm formā q hnt i. c. a nob. el. ij. in. fi. et in. c. cū
desideres. de sen. ex. hāc regulā limita nisi excōica-
tor vel is ad cui pntōez excōicatio lata fuit veller
pbare excōicatōez fuisse latā ppter offensā notori-
am. nā tūc nō d3 absolui nisi pū satisfaciāt dūmō
pbat excōicatio. vt pbat in. c. solet. de sen. ex. li. vi.
et in. d. c. ex pte. et idē dic vbi excōicatio d3 lata ppter
notoriā pūmaciā. vt in. c. venerabilib. in. s. sec.
de sen. ex. li. vi. et sic limita istū tex. Scda reglā ē q
vbi qd pquerit de excōicatōe nulla dnt recipi pba-
tōez vtriusqz ptis sup nullitate et validitate. et qz
iste tex. ponat duo exempla nullitatis. pūmū cum
pponit lata post appellatōē legitimā. scdm cum
error intolerabilis allegat expūsus in snia. qd ca-
sib indubie excōicatio est nulla. vt in. c. p tuas. j.
de sen. excō. Idē tñ dicendū in alijs casib in qd
excōicatio allegaret nulla eadē rōne. Et mltos ca-
sus nullitatis vide in glo. in. c. pūti. d sen. ex. li. vi.
Rō vtriusqz regule est. nā in pmo casu nō admitt-
tur p prius pbatō cū in oēm euētum absolutio sit
impetrada. ex q pūponit vinculū et frustra expe-
ctat euētus cui nlls est effect vt h. Rō scdi casus
est. qz pbatā nullitate nō indiget absolutōe. sec p-
batā validitate. et idē vt constat an indigeat abso-
lutōe d3 admitti pbatō an oia. et p h declarat sup
ficiali tor. Et limita h dictū vltimū nisi ppo-
nēs nullitatē petat se absolui ad cantelā pūta cau-
tione. nā tunc fienda est absolutio an oēm pbatō-
nem. vt in. d. c. solet in fi. et in. d. c. venerabilib. p-
pe fi. Ho. q excōicator admittit p defensiōe sue
snie siue velit eam pbare iustā siue latā ante apel-
lationem. et videt tex. innuere q excōicator sit vo-
candus cū examināt articulus iusticie vel nullita-
tis. de quo videbo. tex. in. c. venerabilib. post pñ.
et videbo gl. in. c. sacro. in. s. pūterit. j. de sen. ex.
Item nō. q excōicatō nulla nō indiget absoluti-
ōne. secus si est iniusta. Et ex h infer q excōicatio
iniusta ligat q ad eccliam militatē. als non fieret
absolutio sed admitterent pbatōez iniusticie sicut
admittunt q pponit nulla. vnde euidenter pbat
h lra dñam esse q ad istā eccliam militatē an excō-
municatio sit nulla an iniusta. Dico tñ q vbi pba-
ret iniusta pōt sit quedā relaxatō qz vera absolu-
tio. vt pbat in. d. c. sacro. et ibi p hosti. Quare au-
tem teneat iniusta excōicatō psequi h hosti. s. dixi
latius in. c. ab excōicato de rescp. et dic vt ibi. Ho
in. s. in. eo. et tene mēti q excōicatio nulla pōt dici
iniusta ita q nullitas cōprehēdit in se iniusticiā. et
colligit ex tex. hoc modo. nam primo fecit mētoez
qñ qd asserit se excōicatū. et sub isto mēbro psequi

quā pbat error intolerabil' in snia exp'ssus. vt in v. nisi. nā exceptio est d' p'teris s' regula. vt no. p. gl. super r'ica. d. reg. iur. li. vi. Et ex h' singl' infer' q' si ppono excōicatioez iniuste latā tēā postmodū p. bo nullā. d' iudex appellatōis sup nullitate p'nūciare. q' si iniusticia suspēdit id qd est validū t' d' uoluit ad supiorē forā qd ē nullū. p. b. c. dilecto. t' qd ibi no. d. ap. t' est bo. ter. in. l. carmelie pia. ff. d. iur. pa. t' ibi p. Bar. i. l. cū qdā. ff. fam. her. t' in. l. si exp'ssim. ff. d. ap. q' iura pbat q' a snia nulla appellari p't. **I**tem ibi patēter exp'ssus. ar. q' ad h' vt excōicatio sit nulla. p'p' errorē d' error esse exp'ssus i snia. d' q' vide p' Archi. in. d. c. venerabilib'. t' qd dixi in. c. i. ter cetera. de ap. **T**ertio no. iuncta gl. in. v. nihilomin'. q' nō d' qd admitti ad pbatū qd pbatū nō releuat. t' ad h' q' tidie solet allegari iste tex. fac. l. ad pbanonē. C. de pba. t' in. l. nec natales. C. e. **I**n glo. j. ibi nec est v' qd d' no. singul' istā glo. v' q' ad si. q' nescio eā alibi. Ex q' infer' q' testes vtriusq' p'tis p'riū tūc reducūt ad p'cordiā p'sumēdo actus geminati cū pbatōes sūt eāles. Si v' pbatōes vni' sunt meliores q' testes sūt meliores. vel dicūt x'istōia nō sit illa interpretatio s' p'nūciat p' meli' pbatē. t' idē tenet h' Inno. de q' vide qd lat' dixi in. c. cū tu. d. testi. dicit etiā h' Inno. q' l' testes vtriusq' p'tis reducunt ad p'cordiā p' multiplicatē actus tū inē testes vni' t' p'fessionē alteri' nō sit cōcordia. rō q' cōfessio tū nocet p'fiteri nō aut p'dest. q' non pōt qd p' se p'fiteri s' se sic. vt. xiiij. q. iij. in p'n. t' in l. de etate. ff. de inf. ac. **E**xemplū si pbatōes ep'i haberēt q' excōicauit ante appellatōem h' excōicac' d'ic' q' post appellatōez nō fiat p'cordia v' p'sumac' fuisse bis appellatū. sec' aut esset vbi excōicac' pbatet q' post fuisse excōicac'. vt in. d. c. cū tu. Itē q' ad p'positū gl. r'ndet Jo. an. t' alr q' iō ep's admittit ad p'bandū excōicatioez fuisse latā an appellatōem. q' p'positōes t' r'ndōes t' p' interrogatōes poterit pbari q' semel tū fuerit appellatum. t' sic cessabit p'sumptio act' geminati. vt in. c. cū Joānes. d. si. instru. **I**n glo. in. v. nihilomin'. nō ex hac. gl. duo singulariter. p'mū q' si iudex. admittit exceptionem t' ipi' pbatōez q's ip'e nō debebat admittit teneat p' modū p'nūciare fm illas pbatōes. als ps excipiens h'et iustā cām appellādī nisi cū p'fessionē iudex admisisset. v'puta si de iure deberēt admitti t' non aliter. Jo. an. impugnat h' dictū glo. dicēs se non videre sup q' fundet ista appellatio ex q' exceptio ex sui natura nō pcludit. pone exēplū. re' excipit contra actorē q' nō debeat admitti ad agendū. q' erat excōicac' minori iudex forte p' impitiā admittit exceptionē et pbatōez. fm dictū gl. iudex deberet spellere actorē. qd videt iniustū fm cū exceptio non pcludat. t' si re' dicet iudici q're me admisisi ad pbandū: pōt iudex dicē t' tu q're te ingessisti: naz culpa cōpēsanda est. l. si ambo. ff. de cōpē. t' in. c. intellexim'. de adul. Itē iudex pōt reuocare interlocutoriā suā iniustā. vt in. c. cū cessante. d. ap. t' i. l. qd iussit. de re iudi. nec si appellet iudex appellatōis debet p'nūciare p' appellatē. ex q' exceptio non pcludit intentū suū. t' cū Jo. an. cōiter trāscūt h' doc. Sed

ego saluādo vtriusq' dictū. f. gl. t' Jo. an. distingo sic. q' aut exceptio ex sui natura nō pcludit. t' p'cedit op'i. Jo. an. aut exceptio ex se pcludit s' nō debeat admitti. q' tpe incōpetēti p'posita tē. t' tūc ex q' fuit admittit t' pbatā d' fm cū p'nūciari als possit appellari vt singl' d'ic' h' glo. quā sic intellectam nescio alibi. t' pono m'ltiplex exēplū. p'mo cū p' executionē snie q' transuerat in rē iudicatā opponit exceptio iniusticie t' pbat' certe l' nō debuissit admitti ex q' snia trāsuera i rē iudicatā. vt in. c. cū m' monasteriū. de re iudi. tū ex q' de facto fuit admittit d' iudex p'nūciare sup iniusticia d' q' cognouit. h' singl' voluit Inno. in. c. cū dilecta. de rescp. t' i. c. cū Berold'. de re iudi. q' de ea re de q' iudex cognouit p'nūciare d'z. vt in. l. de q' re. ff. de iudi. t' c. cū sup. de cau. pos. t' p'p'i. t' tene mēti h' dictū. Ex q' h'cas casū in q' snia retractat p'extu iniusticie l' trāsuera i rē iudicatā. t' vide aliū p'silem casū p' Inno. i. c. q' pleriq'. de imu. ec. vbi nōter dicit q' si p'fessionem p'tis victicis p'stat sniam esse iniustā d'z iudex eā retractari nō obstat q' trāsuera i rē iudicatā. Ex q'bus potes colligere notabilē theoricā et sp' mēti tenendā q' si p' p'sumptōez iur' t' de iure d' facto admittit pbatō in p'riū panēte eo cui' infest d'z a tali p'sumptōe p' pbanonē p'riā recedi. Itē q' de p'rio p'stat p'fessionē p'tis cui' interest. t' h' vltimū pbat legiste i auē. si iam necesse. C. de dona. an nup. p'pone aliud exemplū cū post publicatas attestatōes admittit exceptio t' recipit pbatō directe p'ria p'ime pbanoni. nā l' a p'ncipio nō debuisset admitti p'pter piculū subornatōis testū. vt in. de. i. d. testi. t' c. fraternitatis d' testi. tū ex q' fuit admittit d'z valere. q' tacite pōt recedi a publicatōe. ad h' qd no. Jo. an. in. d. c. fraternitatis. Itē putares in qualibet exceptōe dilatoria que de facto fuit admittit p' lit. p'te. vñ in his t' silib' casib' optie pōt saluari dictū hui' glo. scdm dictū no. qd colligit ex hac glo. ē q' iudex q' dubitat an exceptio sit admittēda vel ne debeat eā admittit cū p'fessionē sit i nēstū de iur sit admittēda t' nō aliter. t' h' hodie multū inualuit in practica. t' idē in pbatōe fm glo. Tū in articulis t' interrogatorijs iudex solet dicere admittit saluo iure imp'p'ietū t' nō admittendū. binc hosti. format quondianā qdēm. pone q' reus excipit. iudex v' dicit volo q' r'ndees saluo iur tuo. pone exemplū. Reus excipiebat q' p'fessio erat imp'p'ietas t' ideo nō tenebat r'ndere. Iudex dicit respondeas saluo iure tuo. Tū reus excipiebat p' actorē dilatorie. Iudex dicit volo q' tu r'ndees libello saluis exceptionib' tuis. nūqd teneat reus respōdē ad m'catū iudicis? Et primo dicit q' nō. pōt em' respōdere reus nolo r'ndere nisi p'rius p'nūciaueris sup exceptione mea t' si iudex euz cōpelleret possit appellari. ar. bo. in. c. exhibita. de ind. t' in. l. si is a q' ff. vtle. no. ca. nisi iudex ex pbabili cām moueret. puta q' vehemēter p'sumeret p' reū q' exciperet subfugendi causa iudiciū. vel q' est pbabile dubium vtrū exceptio sit admittēda t' indagatio erigit lon gū tractū. Cōsuluit tū hosti. vt cāz iudex faciat scribi in actis vt sic appareat cum probabiliter motus

et no. bñ b̄ dictum q̄ ex cā pōt iudex recusare excep-
tōes cū p̄testatōe p̄cedē ad vltiora. Ad h̄ tex.
no. in. c. ad dissoluēdū. de despo. impu. vbi pōt ali-
ter distingui fm̄ cū q̄ aut exceptio est p̄iudicial vel
talis q̄ ea postposita peruerteretur ordo iuris. pu-
ta q̄ est dilatoria et iudex vult q̄ p̄testet līt excepti-
one salua et nō d̄ iudex p̄cedē ad vltiora s̄ p̄i-
p̄nūciare sup̄ exceptōe vt in. d. c. exhibitā. aut exce-
ptio nō est talis. puta q̄ d̄ponit dilatoria solutōis
aū līt. p̄. et tūc p̄ iudex dīcē r̄ideas salua exceptōe
tua. nāz h̄ p̄b̄t p̄st līt. p̄. nō p̄ h̄ p̄uerit ordo iur̄
et no. in. c. pastoral. de excep. p̄. Inno. et i. l. excepti-
one. C. de p̄ba. vñ p̄p̄t vt r̄ideat p̄stōib̄ sal-
uo iure suo. ¶ Itē tertio d̄ distinguedū vtrum
probatio exceptōis offerat incōmētū vel petat lō-
gior dilatio. vt p̄mo casu nō d̄ iudex p̄cedere ad
vltiora. sc̄do sic. et nōbis singl̄ h̄ dicta. q̄ q̄tidie
x̄fant in iudicijs. ¶ In. glo. fi. in. fi. tene h̄c glo.
S̄z q̄ro q̄ iure p̄ absolūdez excōicā p̄nit excōica-
tione p̄nūciare iniustā vel excōitor p̄nit p̄nūciare
iustā. So. dicit Inno. q̄ p̄ditōe hui⁹ decre. vel p̄di-
tōe. c. sacro. j. de sen. ex. vel pōt implorare officiū
iudicis sup̄ h̄. in h̄ tñ fm̄ hosti. nō est vis. q̄ nō est
necesse p̄ponere actōez s̄ satis est faciū simplr nar-
rare. vt in. c. dilecti. de iudi. ¶ Op. s̄ p̄n. c. in eo q̄
h̄ fuit admittā p̄nitio alternatiua q̄ tāq̄ incerta de-
bebat reijci vt i. c. ij. et iij. de libel. obla. nā cōquere
bat iste q̄ fuerat excōicā p̄ appellatōez vel al̄s in-
iuste. et sic nō firmabat se sup̄ certo s̄. l. ait p̄or. ff. d̄
iniur. nō em̄ d̄z q̄s vagari in p̄nitōe sua cūz dāno
aduersarij vt ibi. et facit. c. vt q̄s duas. de elec. li. vj.
Solut Inno. dupl̄. p̄mo q̄ ista x̄ba de q̄b̄ i p̄n.
c. nō fuerūt x̄ba p̄querētis seu rescripti s̄ x̄ba p̄sul-
tantis. vñ illa x̄ba d̄nt resoluti i dicta p̄icularia. vt
sit sensus q̄ h̄ q̄rebat q̄d iuris q̄n aliq̄s p̄ iur̄ f. su-
isse excōicā p̄ post appellatiōē. Itē q̄d iuris si con-
querit se fuisse iniuste excōicā tū c̄tra oēm aḡ elā-
tionē. hinc est q̄ papa in r̄isione separatim r̄ider ad
istas q̄ones. et iste intellectus satis p̄gruit l̄c. q̄ ex
sc̄q̄ntib̄ declarā p̄cedētia. vt in. c. int̄ dilectos. s̄-
ceter. de fi. instru. et in. l. si seruī pluriū. in fi. d̄ le. j.
¶ Sc̄da solutio et nōbilior q̄ vbi nō pōt q̄s certifi-
cari. q̄ depēdet certificatio ex facto alteri tunc ad
mittit libell̄ alternatiu⁹. forte em̄ ep̄s p̄uatiz excō-
municauit istū. nec poterat h̄c copā excōicātois.
et sic nō poterat esse cert⁹ an fuisset excōicā an ap-
pellatōez pel post. id potuit p̄q̄ri alternatiue. vt ha-
bet in l̄ra. et h̄c intellectū p̄bat tex. in. c. p̄stitut⁹. d̄
in inte. re. et ibi p̄ Inno. et tex. in. l. j. s̄ q̄ aut. ff. q̄rū
le. et facit q̄d no. Bar. in. l. carmelia pia pall. et i. d̄.
l. j. et tene mēt. h̄c tex. fm̄ istū intellectum. p̄ma tñ
solutō maḡ p̄gruit l̄c vt p̄dixi. ¶ Sc̄do q̄nt q̄d si
p̄q̄rens dixit excōicātoez nullā postea p̄bat eaz in-
iustā nō aut nullā nūqd̄ debeat obtinē. Inno. no-
tante dicit q̄ nō s̄ d̄z adēnari excōicātoez in expē-
sis. q̄ nō p̄b̄uit q̄d in iudiciū deduxit. ad h̄. c. ca-
lūniā. d̄ p̄nit. et l. cū quē remere. ff. de iudi. et solet
q̄tidie h̄ dictū Inno. p̄ nōbili allegari. videlicet q̄
nullitas nō includit in se iniusticiā. Quidā tñ vltra-
montani vt refert Jo. deli. h̄ tenuerūt ogo. q̄ id

q̄d est nullū pōt dici iniustū. s̄ ip̄e et p̄mu. q̄ iniur-
sticia p̄supponit exm̄ā rei nō sic nullitas. secus dic-
ecōtra. nā si q̄s dīc̄ sn̄az nullā iniustā obtinet p̄b̄a-
do eā nullā. vt. s̄. d̄ixi. et p̄bat h̄ in. d̄. in eo. et facit q̄d
no. Bar. in. d̄. l. si exp̄ssim. Abb.

Venerabili. Si s̄delegat⁹ dele-
gati pape iurisdicōe
vt cepit a delegato remoueri non pōt. et si
faceret p̄ mādātū suū excesserit formā rescripti. p̄cel-
sus est null⁹. et p̄mo ponit formā delegatōis. secun-
do s̄delegatōis delegati ibi porro. tertio reuocat
p̄cellus subdelegatōez cām exp̄mētū ibi quorum.
¶ Itē p̄mo q̄ nō d̄z q̄s restituit nisi p̄sc̄q̄ plenari
an restituit⁹ et corpalē et pacificā possessionē. vñ d̄
papa h̄ exp̄ssisset de pacifica et corpalī possessionē.
h̄ tñ dicit ad maiore exp̄ssionē. q̄ x̄bū f̄stiuēdi re-
ferē ad plenariā restitutiōez. et om̄et in se oēm vti-
litatē. vt. l. videam⁹. s̄. in fauiana. ff. de vsur. et i. l.
cū p̄or. ff. x̄bo. sig. vñ dicit h̄ Inno. q̄ bona imo-
bilia et mobilia ac fruct⁹ debebāt prius restitui. q̄d
no. p̄ intellectu. c. fi. de or. cog. Si x̄o mādāt quis
restituī d̄z intelligi de plenaria restitutiōe vt sic per
oīa reducant ad statū p̄stinū. ¶ Itē. sc̄do q̄ s̄ spo-
liat⁹ nō d̄z fieri in q̄stōe etiā d̄ dilapidatōe. et sic spo-
liat⁹ nec accusari nec in q̄ri pōt an restituit⁹ ne for-
te armis destituit succūbat. h̄ intellige put le. et no.
in. c. frequē. d̄ re. spo. li. vj. ¶ Itē. tertio q̄ an q̄s in q̄
rat d̄ veritate dilapidatōis d̄z p̄ri in q̄ri an sit d̄ di-
lapidatōe suspect⁹. et i p̄mo. p̄cellu. f. q̄n. i q̄rit an sit
suspect⁹ d̄z p̄cedi sūmarie. q̄ nō aḡit de magno p̄
iudicio. In sc̄do. f. cū p̄cedit sup̄ veritate d̄z p̄cedi
plenarie. q̄ aḡit vt remoueat. vt in. c. l̄. bel. de sy-
mo. et q̄d ibi nō. no. archi. xij. q̄. ij. c. nobis. facit. c.
j. et ij. de accu. li. vi. ¶ Itē. q̄ro q̄ p̄lato suspecto d̄
dilapidatōe dādus est coadiutor q̄ d̄z esse vir. pui-
dus et honestus cui officiū durabit donec iste ste-
terit in administratōe de q̄. j. et sc̄ias q̄ datō coadiu-
tori ep̄i p̄tinet ad solū papaz. de q̄ tñ dicit vt le. et no.
in. c. vnico. de de. egro. li. vj. ¶ Itē. q̄nto q̄ suspe-
cto d̄ dilapidatōe et ip̄r coadiutori d̄z interdici oē
d̄ dilapidatōis gen⁹. ¶ Itē. sexto q̄ deputat⁹ sup̄ in-
q̄stōne dilapidatōis et datōe coadiutoris. pōt al-
teri cōmittere vices suas. et sic nō videt electa idu-
stria p̄sone. q̄d no. ¶ Septio no. q̄ delegat⁹ graua-
tus infirmitate corpalī pōt subdelegare vices suas
p̄cor. c. si p̄ d̄bilitate. s̄. c. ¶ Octauo no. q̄ nēdū de-
legat⁹ s̄ etiā subdelegat⁹ teneat suare formā rescripti
aplici. ¶ Nono no. q̄ delegat⁹ p̄mittēs vices suas
alteri non potest amplius cōmissionem reuocare
quod intellige si subdelegatus vti cepit iurisdicōe
ad hoc. c. q̄uis. j. c. li. vj. et aduertere q̄ optime facit
iste tex. pro opi. hostiē. quam posuit in. c. licet. s̄.
c. vt etiam per actū nulluz p̄petuetur iurisdicō. nā
iste abbas subdelegatus excessit formāz mandati
apostolici. et sic p̄cellus nullus. vt in. c. cum dilecta
de rescrip. et tñ p̄ illū p̄cellum p̄petuauit iurisdicō-
nem suam vt non potuerat reuocari a subdelegā-
te. Sed p̄trarium tenet Jo. an. in. d̄. c. l̄. et in glo. i
c. cū p̄les. c. ti. li. vj. Et ad istū tex. r̄idet q̄ forte iste
abbas gessit aliquē actū cōmunem vtriusq̄ articulo

scz restitutiois et suspensiois de dilapidatione. vt qz elu-
git sibi nonnulli vñ tribunal vñ qd sile. vñ forte fm euz
pmo fecit citatores sup restitutione fienda et postmo-
dū cōtēplatoe impatoris restitutioe non facta pces-
sit sup dilapidatoe. hñ nō apparet ex antiq. Do.
Car. aliter rñdet ad tex. dicēs q pcessus hñ tenuit li-
cet eēt reuocad⁹ qz qd pñs fieret restitutio pcerne-
bat pñcipalr vñlitate epi q pñdicauit sibi nō pñdi-
cendo et appellādo. vñ tex. dicē cassauim⁹ et. ¶ S3
iste intellet⁹ mibi nō placet. qz si illō mādātū cōcer-
nebat pñcipalr vñlitate epi nō fuisset pcessus cas-
sar⁹ ex puerfioe ordīs et qd eps erat pñs et tacuit. qz
puersio ordīs cāe ad cām nō vitiat pcessū nisi apel-
lef. vt in. l. j. C. d. appel. et i. c. j. et ij. de accu. li. vj. et a
forma rescripti cōcernēte vñlitate pñ pñt recedit taci-
to pñsensu pñtis. vt no. glo. i. c. cum olim. el. j. s. e. et p
Inno. i. c. prudētiā. sup. e. le. et no. j. e. ti. c. fi. ¶ Et nō
intelligo q studiosē fuit data ista forma pñcipalit
ob vñlitate publicā ne laici insolefcerēt i expulsiōe
plator. Itē ppter bonū sñditiōis ne starēt diu sine
pastore. viij. q. j. audact et in. c. ne p defectu. sup. d
elec. iō taciturnitas epi nō hñt hñ sustinē pcessum
explicatū p formā mādātū. et istō xbu cassauim⁹ ex-
pone vt i glo. i. cassas et irritas nūciauim⁹. Et q nō
q xbu cassare qñqz referē ad factū et nō ad ius. sñle
i. c. accedēs. j. vt. lit. nō pte. in xbo cassauim⁹. ¶ In
glo. i. xbo plenarie ibi vel inqñsio fiat. no. bñ gl. et
l3 tex. hñ. videat pñbare posset tñ ad tex. fm Jo. an.
rñderi q illud fuit ex forma mādātū. dictū tñ glo. i
se est vñ. et fac rō. c. frēqns. pñll. ne destitut⁹ auxi-
lio ppter spoliatores succūbat. Et dic hñ. xbu
notabile q spoliari nō solū d3 pñt restitui añqz im-
petat. s3 d3 stare tāto tpe i pacifica possessione qnto
tpe stetit spoliari. qd videt pñari. iij. q. ij. i. c. j. et c.
tādū. qd forte nō pcedit vbi agit d dilapidatoe p
pter piculū iminēs medio tpe. ar. optimū hñ. et idē
vbi esset aliud delictū qd sine scādalo et piculo tole-
rari nō posset vt crimē heresis. ¶ In gl. i verbo d
dilapidatoe suspect⁹. nō bñ hñc glo. qz ponit pñtica
pcedēdi pñlatos rectores d dilapidatoe rex eccle-
siasticar suspectos. et videt glo. i effectu cōcludē q
l3 oli suspect⁹ remoueret ab admistratoe. p. c. quia
ea. iij. q. ij. et l. eū quē. C. d. suspes. tu. hodie xō daf
coadiutor nec remouet a pñcipio ab admistratoe
sñtūc demū cū pñat suspect⁹. ¶ S3 adūte qz hñ vñti-
mū ē pñ tex. nā pñata suspitōe solum daf hñ coadiu-
tor. Inno. dixit istū tex. pcedere ex pñfioe. qz eps
iste fuit eiecr⁹ p impetratoe. als at suspectus d3 re-
moueri ab admistratoe. Jo. an. distinguit q aut ē
qz suspect⁹ d dilapidatoe pñterita et daf sibi coadiu-
tor vt hñ et postea inqñt de xitate. q pñata d3 dpo-
ni. aut est suspect⁹ d dilapidatoe futura ppter pñteri-
tam de q pñstitit. et tūc pcedit dictū glo. vt remoue-
atur ab admistratoe. S3 tu vide d hac mā plenius
p archi. xij. q. ij. in. c. vulerane. et c. nob. p Jo. an.
et host. i. c. l3 heli. de symo. et pclude q i pñcipio de-
bet inchoari pcessus an sit suspect⁹ de dilapidatoe
et i pñ. d3 inqñt ei q d3 suspect⁹ omne alienatōis ge-
nus p. c. fi. d accu. et t3 Arch. in. d. c. vulerane. In
pñtū fac tñ iste tex. vbi in pñcipio si fuit sibi inqñdi

ta alienatio sñ demū post pñatā suspitōe. S3 for-
te hñ pcessit. qz nō pñsumebat iste suspect⁹. et iō satis
pñt teneri qd pñt dixi p. d. c. fi. pñata xō suspitōe
d3 sibi dari coadiutor. vt hñ. dixit tñ Jo. de l3. q si
suspitio est vehemēs d3 interi remoueri ab admi-
nistratoe. hñ nō pñat. In pñtariū facit ista l3a. fa-
tis em est pñtū pñt daf coadiutoris demū d3 in-
choari pcessus sup veritate vñ. s. vñ sit q dilapi-
dauit. et dixit Archi. in. d. c. vulerane. q in pñ.
pcessus sup xitate d3 pñlar remoueri ab admistra-
tione pñalū. in spñalib⁹ xō subditi interi sibi obe-
dire dñt p. c. nōne. viij. q. iij. et p eo facit. c. qz ea pñ-
all. S3 i pñtū fac iste tex. nā si stati dberz remoueri
inchoaro pcessu sup veritate ad qd daret sibi coad-
iutor pñata suspitōe cū stati esset remouēd⁹ super
xitate. et iō intellige dictū archi. qñ est pñsumptio pñ
inquisitū q stādo i admistratoe corrupat offici-
ales. et sic pcedit. d. c. qz ea. et hñ sentit idē archi. i. d.
c. nob. et collec. hñ. et vide pñ hosti. in. d. c. l3. postmo-
dū in discussioe sup xitate pñt iste inqñt⁹ se excusa-
re. et si nō pñbabit xitas restituet in pñtinu statum
pñata xō xitate aut fuit actū criminaliter et d3 dpo-
ni vt in. c. aplicos et in. c. monem⁹. xij. q. ij. Aut fuit
actū ciuilit⁹ et d3 solū remoueri a beneficio et alius
est ad illud pñmouend⁹ vt in. c. l3. Et pñec sunt re-
ducenda ad pñcordiā iura que vident in hñia. nec
ob. l. eū quē. qz loquit in tutore q nō hñ tantā pote-
statē vel nūlū ita firmū et ppetuū sicut hñ pñlar. vt
no. Archi. in. d. c. nobis. xij. q. ij. et vide no. glo. v.
q. iij. et scias q in pcessu sup suspitōe pcedit sūma-
rie qz nō agit de magno pñdicio s3 sup veritate p-
cedit plenarie. vt no. Archi. in. d. c. nob. et vide no-
tabile dictū Jo. de ple. in auē. vñ iudices sine qquo
suffra. in. s. necessitatē. vbi pñ illū tex. dixit q in cau-
sa dilapidatōis pñt pcedi sine scriptura. ille tñ tex.
hñ nō pñat. qz loqñt in alio casu. s3 posset pcedere cū
inqñt sup suspitōe dilapidatōis vt ppter piculum
iminēs possit pcedi sūmarim sine scptura q ad effe-
ctum vt pñata suspitōe dñt sibi coadiutor et inter-
dicat vñtqz omne gen⁹ alienādū. et hec notab. et hñc
duplicē pcessum puto pcedere qñ pcedit p vñ in-
quiltōis seu denūciatōis. S3 si accusat qz de dila-
pidatōe nō est necesse vt pñt inquirat an sit suspe-
ctus s3 pñt pcedi sup veritate rei. facit. c. veritatis.
de do. et pñt. et in. c. veniens de accu. ¶ In ea. glo.
ibi si vñlet satisfare. Collec. sentit hñ pñtariū. Et ad
leges hñ allegatas rñdet q loquit in remoto pñ-
tentia seu de eo qui remoueri d3 vt qz pñt de do-
lo seu lata culpa. qd est bene no. Et in fi. gl. no. bñ
hñ vñtimū q parochiani etiā laici admittunt ad de-
nūciandū etiā pñtū de dilapidatōe. vt dicit Jo.
an. q qñbet ecclesiastica pñona esset admittēda. vt in
c. si qz pñbyteroz. de re. ec. nō ali. Alij xō dixerūt
q etiā quilibet laicus est admittēdus in defectum
clericoz vt pñulat in dēnitati ecclyax. p no. in. d. c. si
qz. Tu vide de materia qd plene dixi in. c. et par-
te. j. de testi. et quod no. in. d. c. si quis. ¶ In gl. in
xbo coadiutorē. no. ex glo. tres casus in quib⁹ pñ-
to seu rectori datur coadiutor. et de officio ist⁹ co-
adiutor⁹ et de mā vide p Jo. an. i. c. fi. de de. egro.

In glo. in xbo cui? pñlio. ibi tñ pñsui. nō. bene ista glo. tene cā mēi q̄ pñat? hñs coadiutorē tene tur in admistratōe ipi? hñe pñsui nō tñ pñliū. et est rō. nā vt dicit Inno. coadiutor dā vt pñbeat malā admistratōez t vt curet q̄ fiat bona. iō pñliūz hñ sapit pñsui. sec? aut in alijs casib? vbi requiritur pñliū. qz tñc nō tene q̄s seq. vt in. c. cū in veteri. d. elec. t in. c. cū olim. de arbi. t bñ so. est melior q̄ so. glo. t est sensus q̄ vbi pñliū requirit ab eo q̄ est parti cepz pñliū tñc pñliū sapit etiā pñsui. vt clar? no. Bar. in. l. i. §. si pñs. ff. de exer. t dicit in. d. c. cū in veteri. In glo. in xbo alienatōis tñ. in fi. no. gl. q̄ in mā ista. c. xbu alienatōis sumit largissime. t dicit host. q̄ etiā terrulas t alia q̄ pñt dñf alienari pñt in certis casib? d quib? rñ. q. ij. in summa. nō poterūt isti alienare. vt illud xbu vniūsale omne positū i ter. aliqd opef. ea tñ q̄ fuādo fuari nō pñt poterūt isti alienare. facit ter. i. l. lex q̄ tutores. C. de admi. tu. t in. l. tutor q̄ reprobū. ff. e. t. rñ. q. ij. i summa. Et ex his no. q̄ dato coadiutore ppter supstitōez dilapidatōis nō pñt eos fieri alienatō etiam i casib? als a iure pñssis. In glo. i xbo vices suas ibi vt pñ. t clar? adhuc patet in. c. q̄uis. j. e. li. vj. Et no. gl. i eo q̄. j. dicit q̄ si q̄ pñt alicui simpliciter vices suas vidz cōmisse in totū. t videt p bari apte pñt ter. nā in pñ. dicit q̄ iste archiepūs cōmisse vices suas abbati. t papa interpretat q̄ cōmisse in integz. i. in totū. Et idē no. Inno. s. e. c. sup qōnum. qd nōbis bñ. Et glo. oppo. pñ. d. c. fi. j. e. vbi dicit q̄ si cōmittit excessiua inq̄sio vel ecclesie pñsio nō pñt delegat? alteri cōmittere vices suas qz videt electa industria pñone. Itē inq̄sio criminū est meri imperij. ergo nō pñt delegari p inferiorē a pñcipe. vt i. l. j. ff. de off. ei? cui mā. ē iur. t ple ne no. in. l. impū. ff. de iur. om. iu. So. ad pñm dicit doc. q̄. c. fi. pcedit qñ mādā vt inq̄sio fiat per sonat. Itē pñt pcedere qñ q̄s dñ. puidere ecclesie dñ pñonis pñcipalib? sec? de pñona coadiutoris. t nō bñ hñc limitatōez ad illd t nescio alibi istū ter. Ad scdm pñm dicit Inno. q̄ pcedit de iure ciuili sñ de iure canonico ea que sunt meri t mixti imperij sunt delegabilia vt bñ. t in. c. in lris. j. de rap. dicit bñ vt ple ne dicā in. c. qd sedē. de offi. or. t tene mēi dictum Inno. cum ter.

Significantibus. Si de pñciauerit se iurisdicōez nō hñe ipz etiā pñsui pñū nō reasumit. t ē casus satis nobil. t p mo appellās narrat factum. scdo papa dat iudices ibi iōez. Itē pñmo q̄ vidua als diues nō pñt trahē sc̄larem ad iudiciū ecclesiasticū etiā corā papa seu ei? delegato. sec? videt si est vidua t paup vt pñat hic a pñmo. t videt ter. in. c. sup qbusdā in fi. j. d. xbo. sig. t tenet bñ Inno. vt. j. dicit. t tenet bñ mēi. Itē. secundo q̄ sic impetrat a vidua diuine pñ laicum nō sunt ipō iure nulle sñ sunt in pēdē. nā data negligētia iudicis sc̄lari hñt isti delegati iurisdicōez i habitu t actu sñ aū negligētia solū hñt in hitu. t pñat a pñmo in xbo nisi req̄sio. t clar? pñat i. c. ex tenore de fo. cōpe. Terno no. t tene mēi ibi interlo-

quido q̄ sua p quā q̄s pñciat se nō iudicē est it r locutoria hñ tñ vñm diffinitue qz pñsus extinguit iurisdicōne pñciāns adeo q̄ illā interlocutoria ampl? reuocare nō pñt. vt bñ in fi. est ter. no. Itē q̄ inferit q̄ interlocutoria p quā finit iudicē iurisdicō nō pñt p eūdē iudicē reuocari. sic limita. c. cū cessate. de app. t. l. q̄ iussit. ff. de re iud. hic dicit gl. no. i aū. bñ. C. ne si. p pa. q̄ a tali snia in q̄ q̄s pñciat se nō iudicē pñt etiā dñ iure ciuili appellari t sit interlocutoria. t bñ iō qz hñ vñm diffinitue vt ibi dicit Itē no. t tene mēi iūta glo. fi. q̄ nō obligat cōpromittēs ad penā cōpromissi sup his q̄ nō dependit ab ei? pñte. nō em pñt puati dare iurisdicōez nō hñt. vt in. c. si significasti. d. fo. cōpe. t in. l. puatorū. C. de iu. om. iu. iō nō valuit pactū hñ appositum in cōpromisso vt pñtes redirēt ad examē pñor iudicū. qz ipoz iurisdicō erat exticta p eoz pñciatōez Itē bñ t ex ter. no. q̄ nō pñt q̄s p actū se obligare de stādo examini alicui? vt iudicis si ille iurisdicōez nō hñ. In glo. j. in fi. videt bñ gl. velle q̄ si vidua opprimat puta qz spoliat pñt malefactorē suūz trahere ad iudiciū ecclesiasticū t laic? existat. sec? autē si nō opprimat sñ als veller agere p sc̄larē qz tñc dñ cū puenire corā iudice sc̄lari. Itē bñ vltimū videt contra istū ter. a pñmo sensu t apti? s. c. sup qbusdā i fi. de xbo. sig. vbi ter. videt inuere q̄ vidue t pupilli t orphani pñt laicos puenire corā iudice ecclesiastico. Inno. multū nobil? ponit hñc mām bñ. t plen? tē tigi in. c. l. de fo. cōp. Itē pñclude sic mām q̄ in defectū iusticie. puta qz in puincia nō est iudex sc̄laris vel recusat vel negligit facere iusticiā. t tñc pñt recurrī p quēlibet laicū p quēcūqz ad iudicē ecclesiasticū. vt bñ in aū. vt diffē. iudi. t tenet bñ Inno. t cūz hodie q̄libet ciuitas hñt sua regimīa sicut olim puincia. vt no. glo. in. l. fi. C. de pñcri. lon. tē. puto q̄ id qd statutū erat olim in puincia hñ hodie locū in q̄libet ciuitate. t sic videt q̄ si in ciuitate nō ē iudex sc̄laris vel recusat vel negligit facere iusticiā si in ciuitate illa nō est ali? supior sc̄laris q̄ tñc dñ iure pō test recurrī ad iudiciū ecclesiasticū. hñc ē fm Inno. q̄ vacāte impio ecclesia succedit in iurisdicōe. vt i. d. c. l. vbi aū in ciuitate est iudex sc̄laris t tñc aduer te. nam quo ad mām nām tres sūt sc̄larium spēs. nā qdā sūt nō miserabiles nec hitu nec actu. qz nō hñt aliquā qualitatē ppter quā natura moueat ad miserendū eis. vt puta qz sūt masculi t potētes vel femine pūgare t diuites. qdā sunt miserabiles habitu sñ nō actu. vt vidue t pupilli diuites. Quidāz sūt miserabiles hitu t actu vt vidue t pupilli paupes vel diurno morbo fatigati vt paup vt paupes dñtaxat. nā miserabiles pñone dicūt fm Jo. an. sit per qd? nā mouet ad miserendū. vt in. l. vnica. C. qñ impator int viduas t pupillos. t vide bo. ter. i. c. i. d. postulā. vbi dicit q̄ miserabil? pñona ē q̄ p se non pñt cām pñouere. puta ppter defectū paup tñt vlt alteri? ipotētie. Quo ad pñmā spēm dic q̄ ille si pñt trahē ad iudicē ecclesiasticū nisi cū sit de foro ecclesie aut rōe aut rōe pñone t sic impetrant lre ad iudices delegatos cōt ipō iure nulle. t ille est pñt casus illius. c. l. i. pñ. nisi prius daretur defectus

iusticie secularis mō p̄dicto. Quo ad scđam speci-
em dic q̄ p̄sone miserabiles hīu tñ si opprimūt
p̄nt malefactores suos trahere imediate ad iudici-
um eccl̄asticū. vt est tex. in. d. c. sup̄ q̄busdā. et in. c.
ex pte B. de fo. cōpe. et si istis seu ista specie cō-
phendit Inno. pegrinos quo ad res q̄s secū defe-
rūt et quo ad iniurias eis illatas. vt in. c. si q̄s. et in
c. oīpotens. xxiij. q. iij. Idē in libertis eccl̄ie et i of-
ficialib⁹ suis et in rusticis et silib⁹. facit. xij. q. ij. eccl̄e
siar̄ seruos. lxxvij. di. q̄ si p̄ totū. Si xō nō oppri-
munt et tñc dñt p̄us recurrere ad iudicē seculare
p̄ laicos. et si lras añ negligentia impetrāt nō sunt
nulle ip̄o facto s̄ in p̄dēti vt est tex. h. et in. d. c. ex
tenore. et dicit. Inno. h̄ vnum singl̄arexbū q̄ data
negligētia vni⁹ iudicis secl̄ari p̄nt isti miserabiles
hīu tñ recurrē ad iudiciū eccl̄asticū. nec tenent
q̄relare corā sup̄iore iudicis negligentis. ar. op. h. et
i. d. c. ex tenore. sec⁹ aūt alij laici si miserabilib⁹
nā illi nō p̄nt habere recursū ad iudicē eccl̄asticū
nisi data negligētia cuiuslib⁹ sup̄ioris secl̄aris. q̄d
est singl̄r nōndū. Quo ad tertiā spēm si sūt misera-
biles hīu et actu. dic fm Inno. et bñ q̄ possūt alios
trahere ad iudiciū eccl̄asticū etiā nō data negligē-
tia iudicis secularis vt h̄ videt̄ tex. a p̄rio sensu. et i
d. c. sup̄ q̄busdā i fi. et idē videt̄ velle Inno. i pegri-
nis quo ad p̄tus initos in pegrinatiōe. vt in. d. c.
si quis romipetas. Idē in penitētib⁹. xj. q. j. aliud
et dicit Inno. in istis nōbile verbū q̄ licet p̄nt alios
trahere ad iudiciū eccl̄asticū tñ si ip̄i trahūt corā
iudice secl̄ari nō p̄nt declinare illud for. ad h. d. l.
vnica. C. qñ impator. et teneb mēn h̄xbū. et facit. c.
regū. xxiij. q. v. Itē si grauānt seu reportant sniaz
iniquā corā iudice secl̄ari nō debent appellare ad
iudicē eccl̄asticū q̄ gradari est appelladuz. ij. q.
vj. anterior. et h̄ placet Inno. licet referat aliq̄s te-
nere vt possint appellare ad iudiciū eccl̄asticū
omissis alijs secularib⁹. q̄ d̄z eccl̄astic⁹ eos defen-
dere ab oppressiōib⁹. xxiij. q. iij. si q̄s de potētib⁹.
p̄mū tñ coiter tenet h̄. s̄ vid q̄d dixi in. d. c. licz et vi
de plurimas p̄sonas q̄ sunt p̄uilegiatē q̄ ad for̄ ec-
cl̄asticū. h̄ p̄ Inno. In glo. ij. ibi amiserunt iur-
isdictionē. nō bñ istā glo. q̄ l̄z q̄s habeat iurisdic-
tionē certo casu tñ si p̄nūciat se nō iudicē illā iur-
isdictionē p̄dit nec p̄tēcā ampli⁹ reassumere. vñ quē
admodū acq̄rit q̄s iurisdictionē si p̄nūciat se iudi-
cem si iudex nō ēēt. iuxta ea q̄ plene dixi in. c. sup̄
lris d̄ resc̄ptis. ita p̄nūciando se non iudicē iurisdic-
tionē p̄dit et ip̄tādū est p̄ti nō appellāti. nā res iudi-
cata facit ius inter ptes. vt in. c. cū inter de re iudi.
et in. l. res iudicata. ff. d̄ re iudi. Et nō. ex h̄ et ex gl.
q̄ l̄z l̄re surrepticie ad lites tribuāt iurisdictionē licz
elidibilē p̄ exceptiōez vt plene dixi i. c. cet̄ez d̄ resc̄p-
tis. tñ si delegat⁹ exceptiōe opposita p̄nūciat se nō
iudicē seu lras surrepticias illico extinguunt l̄re
ita q̄ iurisdicō q̄ p̄t⁹ erat elidibilis nunc remanet
elisa et extincta. vñ p̄cessus postea agitur⁹ est null⁹.
s̄ q̄ntū ad istū tex. ego p̄sideo q̄ in dēn euentū p̄-
nūciatio istoz iudicū fuit legitima. nō em̄ p̄nūcia-
uerūt simplr se nō iudices s̄ nō debere p̄ casdez lit-
teras p̄cedere. q̄d d̄z intelligi de p̄nti q̄ non habe-

bant iurisdictionē in actu nisi data negligētia iudi-
cis secularis. nec ob. q̄d in. fi. d̄z q̄ nō potuerūt re-
assumere iurisdictionem. q̄ non p̄stabat h̄ q̄ iudex
secl̄aris ēēt negligēs s̄ solū q̄ arbitri neglexerunt
infra terminū diffinire et illa interlocutoria cū ēēt
dubia debebat intelligi fm ius cōe et s̄biectā mate-
riā. ar. i. c. cām. s̄. de resc̄p. In gl. fi. in. fi. nō. gl.
et tene cā mēti p̄ p̄ntis q̄ q̄ndie apponunt in cōpro-
missis. vt si apponūt sup̄ facto nō depēdēte a p̄tē
cōpromittētis q̄ nō p̄mittit pena. et p̄ h̄ fac q̄d nō.
glo. in reglā accessoriū de re. iur. li. vj. et in. l. pacta
q̄ p̄. C. de pac. et nō. in. c. pleriq̄. j. de pac. facit etiā
ad q̄dem. Quidā p̄misit sub pena factū alienū de
inde laborauit q̄ntū potuit vt iste adimpleret pro-
missionē suā s̄ nō potuit p̄ficere nūquid sit cōmissa
pena. videt̄ q̄ nō ex q̄ nō deficit p̄stū. de q̄ tñ vide
q̄d dixi in. c. gēma. de spon. et.

Suspitionis. Arbitri electi ad
cām recusatiōis
assignat p̄nt terminū ad p̄bandū cām su-
spiciōis s̄ iudex recusat⁹ cōpeller arbitros ad cāz si-
niēdā. scđa p̄s ibi ab ip̄o q̄s. Itē p̄mo ibi q̄ p̄uo-
cat⁹ obesset. rōnē q̄re iudex qui alis p̄t cognosce-
re an sua sit iurisdicō nō p̄t cognoscē de cā suspi-
ciōis. timef. n. ne p̄uocat⁹ p̄pter recusatiōē velit
obesse recusanti. vñ sicut timef in p̄ncipali ita i isto
incidēti. de quo vide q̄d dixi i. c. sup̄ lris de resc̄p.
Itē. scđo q̄ oīa p̄ntēna ad articulū recusatiōis spe-
ctāt ad arbitros et sic ip̄i h̄nt citare testes eos exami-
nare et punire si deliquint. Itē p̄dēnare in exp̄sis
et p̄nūciare an cā suspiciōis sit legitima. Itē not. q̄
quēadmodū i arbitris volūtarijs obseruat⁹ vt cō-
pellant eligere tertiū si nō p̄nt cōuenire in vñ sen-
tētiā. vt i. l. itē si vñ in fi. ff. de arbi. et in. c. inouit.
et se. eo. ti. ita in arbitris iuris obseruandū est vt p̄-
bat h̄. Itē nō. ibi cū q̄ duo vel alter eoz rē. q̄ iste
terti⁹ elect⁹ d̄z p̄nūciare vna cū alijs vñ eoz altero
et mltū in h̄ pōdera istū tex. ad ea q̄ nō. legisse i. d.
l. itē si vñ in fi. nā ibi d̄z q̄ arbitri cōpromissarij dis-
sidētes p̄pellūt eligē tertiū cui⁹ auctoritati pareat
Et q̄dā intelligūt q̄ iste terti⁹ nō h̄z p̄nūciare s̄ po-
t⁹ p̄sulē et alij duo dñt p̄nūciare fm p̄stū istū q̄d
tenuit spe. i. ti. d̄ arbi. i. s̄. fi. d̄. s̄ nūqd iste terti⁹ sol⁹
d̄z p̄nūciare et sniare et stat iudicē suo. p̄ q̄ facit.
ibi dñ dicit cui⁹ aucti p̄reaf. p̄m⁹ tñ intellect⁹ plus
placet Bar. s̄ vt p̄dixi iste tex. videt̄ innuē q̄ terti⁹
iste debeat p̄nūciare vna cum alijs et forte nō esset
malū ita itelligē illū tex. dicit tñ Bar. i. l. si dñm. ff. d̄
fur. i. fi. q̄ si statutū dicit assumdū tertiū arbit̄z debe-
bit p̄nūciare vna cū ill. S̄z vt dixi placet mibi p̄ istū
tex. vt idistincte terti⁹ p̄nūciat vna cū alijs. Et q̄te-
n⁹ ibi dicit̄. cui⁹ aucti p̄reaf. rē. p̄t itelligi q̄ d̄z
pareri qñ accedit ad alitūri sniaz. vt videt̄ innuē ista
lra dñ dicit cū q̄. l. tertio duo vñ alit eoz id faciat rē. et
tene mti p̄dēti. S̄z nōbile dubiū ē nūqd duo arbi-
tratores electi cōi p̄fesu p̄tū si nō p̄nt p̄uenire i vñ
iudiciū dbeat p̄pelli eligē tertiū sic statuit i arbitri
volūtarijs. vt i. l. itē si vñ p̄al. doc. nri nō t̄gūt q̄d
memineri s̄ bal. formauit q̄d i. l. seu. i. l. j. d̄ iuesti-
tura i maritū facta col. x. et dēmiat q̄ nō q̄ istū nō

sunt arbitri si sunt qui quidam prenetes et cōs amici. vt in l. si de meis. §. recepisse. ff. de arbi. vñ ab isti arbitratōribus nō pñciantur nō recedūt nec aliter eligēdū ex q̄ ptes nō p̄cordāt. vt in l. si quis arbitratu. et qd ibi nō. Bar. ff. de. x. ob. vñ pōdera istū tex. et tex. i. d. l. si vñ. i. eo q̄ iste tertiū nō assumit a pñb sed ab ip̄is arbitris et sic nō est oīno purus arbiter. q̄re hoc nō d̄z extēdi ad arbitratōres et nōbis semp̄. In glo. j. in fi. nō. fi. glo. et idē nō. in. c. cū spālī. j. d. ap. et dic vt ibi plenū nō. In glo. iij. ibi ad papā debet appellari. et hodie h̄ est decisū in. c. ab arbitri. j. e. li. vj. Et ex h̄ habes vñā dñam inter arbitros iuris de quib⁹ h̄ et arbitros cōpromissarios q̄ voluntate pñum assumūt de quib⁹. j. de arbi. p. totū. nā a dicto istoz nō appellat. vt in l. j. C. de arbi. et i. c. a iudicib⁹. ij. q. vj. Sz a snia arbitroz iuris appellat. et ratio diuersitatis est qz isti arbitri assumūt ex necessitate et hñt iurisdictionē et ex snia eoz pōt agi. vt h̄. et in. d. c. ab arbitris. et iō si ex statuto municipalī dictū arbitroz pduceret actionē posset tūc appellari. vt nō. in. l. si societate i. §. arbitroz. ff. p. socio. et in. c. q̄ntauallis de iure iur. et h̄ dico fin cōz op̄i. nā Bar. fuit in op̄i. singulari in. d. l. j. q̄ hodie possit appellari a snia arbitroz si cōiter illa op̄i. non tenet. In ea. glo. ibi cōpellat oēs illos. nō. glo. et q̄ habes scdaz dñaz int arbitros iuris et cōpromissarios nā isti nō cōpellūt a pñcio ad acceptandū cōpromissuz. vt in l. iij. ff. de arbi. §. arbitri iuri sic. vt in. c. cū spālī de ap. Et nō. h̄ glo. quā tene mēt. et rō diuersitatis pōt esse qz arbitri iuri assumūt ex necessitate et hñt iurisdictionē. vñ sic mun⁹ iudican di est necessitatis. vt in l. munex. in. §. iudicādi necessitatis. ff. de mune. et hono. et in. c. pastorat in pñ. §. e. et ita et mun⁹ arbitratū seu iudicādi i isto casu si arbitri cōpromissarij eligūt ex nuda volūtate pñū ne hñt iurisdictionē. In ea. gl. ibi iurisdictione isto rū q̄si ordinaria. nā dictio q̄si minuit. Alij dicūt q̄ hñt ordinariā merā qz a lege hñc iurisdictionē psequūt. vt in. d. c. cū spālī. et h̄. lex aut dat ordinariā. vt in. l. et qz. ff. de iur. om. iudi. et hñc op̄i. sentit Inno. in. c. cū ab eccliaz de offi. or. §. nō placet spe. in. ti. d. recu. §. si. x. §. si nunquid. qui t̄z q̄ h̄ delegat. et idēz lhosti. h̄ dicēs q̄ isti sunt delegati illi q̄ dedit delegatū q̄ recusat. et dicit q̄ p̄bata suspitōe dñt isti arbitri diffinire totā cām. ar. in. c. vt debet de app. h̄ dictū nō approbat Jo. an. nā si essent delegati optz dicere q̄ deberēt esse in dignitate vñ habere psonatū vel canonicatū in ecclia cathedrali. vt in. c. statutum in pñ. de resc. li. vj. Sic nullibi p̄bat q̄ isti arbitri debeāt cōgscere de cā pñcipali h̄ p̄bat suspitōis cā. Et in alio casu loquit̄ tex. in. l. cū spālī. et l. ap̄issimi. C. de iudi. Jo. an. in addi. spe. in. ti. d. recu. §. si. in. x. §. si nūqd arbitri. dicit q̄ nō sunt meri ordinarij nec meri delegati. q̄si sentiat q̄ sit qdam species p̄se seu mixta. nā nō videt̄ dicēdum q̄ sint ordinarij cū nō habeant iurisdictionē nisi i certo articulo. nec meri delegati qz pñceps eos non elegit si fuit assumpti p̄sensu pñū. et iō dixit ip̄e in ti. de arbi. i. §. differt. x. §. si nūqd fin cū. q̄ isti arbitri nō pñt alijs cōmittere vices suas sic arbitri cōpromiss

farii qd possent si essent ordinarij vel delegati. puto si q̄ istoz p̄as et iurisdictione magi accedat ad delegatū q̄ ad ordinariā. ar. h̄. tex. et c. ab arbitris p̄all. nā h̄ duo. c. q̄ tractat̄ d̄ isti arbitri iuri si situata in. d. of. dle. et si i. ti. d. of. or. Et p̄ hac argumētōe videt̄ bo. glo. in. c. ubi q̄ de resc. li. vj. et in. c. si super gratia. de of. dele. eo. li. et in. c. bone. d. p̄fir. vñ. Et in fi. glo. dic meli⁹ fin doc. q̄ in illo corrigūt ista de cre. p. c. leguita. qz ibi tractat̄ d̄ termino p̄figendo arbitri ad cām suspitōis finendā. et ille termin⁹ p̄figēdus ē p̄ iudicē recusantē qz arbitri non pñt subp̄is p̄figere terminū. l. p̄c. ff. de arbi. Iste vñ tex. loquitur de termino p̄figēdo pñb ad p̄bandū recusatōez et iste est p̄figēdus pñb. In glo. fi. ibi in penam illoz vt dicit q̄ rō est. qz appellatio interponit̄ ad maiorē iudicē. vt in. c. ij. et qd ibi nō. de p̄sue. li. vj. et iō nō pōt iudex a quo cū sit minor p̄figere terminū iudici ad quē. h̄ isti arbitri nō sunt maiores iudice imo iudex est supior q̄ pōt facere oīa sine q̄b⁹ cā expediri nō pōt vt in tex. merito pōt cōpellere arbitros vt p̄cordēt vel tertiū aduocēt. als nō posset cām finire. Et q̄ ad scdā qdēm q̄ sequit̄ in gl. dic vt hodie habet in. d. c. legitima de appell. li. vj. vbi d̄z q̄ si arbitri nō decidūt articulū suspitōis infra terminū p̄figēdū a iudice p̄ iudex reassumere iurisdictionē. Et glo. q̄ro qd si arbitri discordāt in snia iā lata. vt qz vñ. pñciauit cām suspitōis esse legitimā reliqu⁹ vñ oppositū. So. dicit h̄ Clin. q̄ tūc nō est loc⁹ huic. c. vt cōpellant eligere tertiū si recurrēdū ē ad supiorē q̄ approbabit vñā ex duabus snis sic obseruat in duob⁹ delegatis ferētib⁹ diuersas snias. vt in. c. fi. de re iudi. et in. l. duo iudices. ff. e. et videt̄ sentire lhosti. dicēs q̄ discordia inter istos poterat esse. qz forte vñ dicebat causaz p̄positā nō esse legitimā vel nō esse p̄batā alter vñ oppositū. h̄ spe. in. ti. d. recu. §. si. x. sed qd si arbiter diuisas tenet id qd h̄ d̄ indistincte siue arbitri discordāt in snia ferēda siue in iam lata vt cōpellant eligere tertiū. et aliud est fin cū in puris delegatis qz illi p̄ sniam finierūt cām merito recurrat ad delegatē h̄ hec cā pñcipalis remanet impunita. Et ideo p̄pter facilitatē expeditionē d̄z tertiū assumi. mihi videt̄ q̄ h̄ d̄ dictū spe. sit equuz in se tñ nullo mō cōgruit lre huic. nā tertiū h̄ assumit vt cū eo ambo vel alter ferat sniaz si iā p̄uissent diuisas sententias functi cēt officio suo nec possent amplius pñciare. vt in. c. an lris. §. e. et in. l. paul⁹. ff. de re. iudi. et in. l. qd m. ff. de arbi. Sic in arbitris cōpromissarijs absolutū est q̄ nulla snia valet si duo p̄ferūt diuersas snias. vt in. c. fi. de re iudi. vñ i eis clarū est q̄ nō cōpellerēt p̄ pñciationē eligere tertiū. Sz tene mēt̄ dictū spe. qz ei⁹ nō est parua auctoritas. maxie cū dictū suū fundet sup magē cōgratā. et p̄ illd̄ dictū posset dici q̄ si ex forma statuti dñt eligi arbitri q̄ discordarūt in snia q̄ tūc possunt cōpelli ad eligēdū tertiū. et fuit als h̄ defacto h̄ qd. et dicebat q̄ tertiū sic elect⁹ poterit alterā ex ill⁹ duob⁹ sententijs p̄firmare etiā ill⁹ duob⁹ arbitri absentib⁹ qz cū iā pñciauerūt añ electionē tertiū non h̄z ob stare eoz abñtia qz cessat rō. l. itē si vñ. §. si pñci

paliter. ff. de arbi. nā pntia oīm requiritur qz si ab
sentes fuissent presentes potuissent alios adduce-
re ad eoz sniam. que rō cessat si iam snias pnunci-
auerunt. 7 terti^o hz ytranz sniam corā se. 7 si bⁱ di-
ctū esset vtz idē esset dicēdū in casu hui⁹. c. s. vt. s.
dixi hoc nō agruit lre.

P**Et. B.** Delegata iurisditō ad perso-
nas nō exp̄ssas in rescripto p
rogari nō potest. cōis diuissio. scōa ibi q̄s.
7 est b. c. multū famosum p̄nens materiā facti dif-
ficilē 7 p̄lixam. progationis. ¶ Mo. p̄mo debitorē
posse puenire nō solū vt soluat debitū s̄ etiaz vt sa-
tisfaciat de interesse in eo q̄ nō soluit i. p̄misso loco
7 termino. 7 habet in hoc rō nō solū ad damnum
emergēs s̄ etia ad lucrū cessans vt si verisimiliter fuisset
lucratus ex illa pecunia si fuisset sibi soluta in pro-
misso loco 7 termino. ad h⁹ tex. mltū no. in. l. iij. ff.
de eo qui cer. lo. p. Bar. in. l. vnica. C. de sen. que
p eo quod interest. facit quod dixi in. c. conquest⁹
de vsur. 7 c. dilecti de fo. cōpe. ¶ Scōdo no. q̄ pōt
quis se obligare apud iudicē cui inest iurisditio
ad penā excoīcatōis 7 interdicti. nam h⁹ annullan-
tur iste snie solū ex defectu progatōis qz delega-
ta iurisditio nō potest progari. secus ergo si fuisset
iurisditio ordinaria. unde facit iste tex. mltū in ar.
q̄ ordinarius potest vigore progationis ferre ex-
coīcationem 7 alias snias censure in alterius sub-
ditū. 7 tenebis semp̄ menti istū tex. sic intellectū qz
cōis opi. videtur in oppositū. vt. j. dicef. Item no.
no. ar. q̄ excoīcatio ferē in psonā. interdictū xō in
locū. s̄ vide tu tex. iuncta glo. in. c. p̄nti de sen. ex-
co. li. vj. 7 in. c. is cui. eo. ti. 7 in. c. sacro. j. e. ti.
p que iura videf q̄ etia psona pōt interdicti saltē vt
non intret eccliam. Sed excoīcatio nō pōt ferri in
rem inatam qz p̄ncipalr ligat aīaz. vt in. c. roma-
na. s̄ in vniuersitatem de sen. exco. li. vj. ¶ Mo. q̄
snie censure late a iudice nō suo licz als habeat iu-
risditōne sunt nulle. regulant ergo iste snie q̄ ad h⁹
vt limites aliaz sniaz. vt in. c. ar. si clerici de iudi. et
C. si a nō cōpetenti iudice p totū. 7 vide glo. in. d.
c. p̄nti. ¶ Mo. ibi iurisditioi p̄esse. iuncta glo. q̄ Ab-
bas hz iurisditōne progabilē etia p laicos. habet
em ordinariā cū eam habeat a lege ergo progabi-
lem. ad idem facit rex in. c. significasti. j. de fo. com-
pe. iuncta sup̄scriptione. ¶ Itē no. q̄ delegata iu-
risditio nō pōt progari nō solū qn progates am-
bo in rescripto exp̄ssus vñ nō pōt extendi in reū. qui
exp̄ssus in rescriptis nō est. ¶ Ultimo no. reglāz
q̄ iurisditio delegata non pōt progari ad psonas
nō exp̄ssas in rescripto in quo mltū vacillauerunt
glo. iuris ciuil. vt no. in. l. j. ff. de iud. Et posuit ibi
glo. vñ solennē limitationē si essz vera dicēs post
multa q̄ delegata iurisditio ad vniuersitatē causa-
rum pōt progari de psona ad psonam. secus in iu-
risditio delegata ad certā cām quā tñ glo. nō pō-
derauit ibi Bar. s̄ simpliciter trāsīt pcludēdo q̄ iu-
risditio delegata nō pōt progari. Et p̄ illā glo. facit
iste tex. cū in fi. dicat iudistincte q̄ delegata iurisditio
ad alias psonas progari non pōt. Sed si quis

vellet illā glo. sustinere posset r̄ndere ad istū tex. q̄
hic loquit cū delegatio fuit facta ad certā causam.
vnde tex. in fi. dicit cū h̄mōi delegata rē. vnde pō-
dera verbū h̄mōi quasi restringat se ad casus istū
vbi iurisditio erat data ad certā cām. nā iurisditio
delegata ad vniuersitatē cāz est q̄ si ordinaria. vt no.
glo. j. de appel. in. c. cū cām. 7 no. l. hōst. in. c. qm ab-
bas. s̄. e. facit qd no. glo. in. l. si vni p̄all. tñ verius
credo q̄ indistincte delegata iurisditio prorogari
nō pōt qz nullibi pbat oppositū. 7 iste tex loquit in
diffinitē. Itē eadēz prohibitionis rō videt in vtroqz
casu. 7 licet multe rōes solent reddi quare delega-
ta iurisditio nō possit progari cā tñ puto ponere
qz iurisditio delegata est delegantis 7 nō delegati
vt in. c. sane. s̄. e. 7 in. l. j. ff. de offi. ei⁹. nō ergo pōt
progari ad alias psonas p̄ter p̄sensum deleganti
cui⁹ est iurisditio q̄ rō militat siue sit delegatus ad
vniuersitatē cāz siue ad certā cām tñ. 7 h⁹ notabis.
¶ In glo. j. ibi vtriusqz vniuersitatē cōtinet. no. gl. vñ
q̄ ad fi. 7 dic de materia vt plene no. ff. de eo q̄ cer.
lo. p totū 7 p̄cipue in. l. iij. 7 fi. 7 in. l. vnica. C. vbi
pueniat qui cer. lo. da. p̄misit. 7 in eo q̄ gl. in fi. fa-
cit distinctionē inter p̄ctus bone fidei strici iuris
dicē istis vt no. in. c. cū venerabil⁹ excep. vbi bo.
glo. 7 ibi plene dixi. ¶ In glo. ij. ibi secus de ordi-
naria. sentit ergo glo. 7 idē gl. pe. q̄ iste debitor po-
tuisset progare iurisditōne ordinariā istius abba-
tis. s̄ nō egit progare ordinariā s̄ delegatam. 7 sic
habuit locū illa reglā qd noluit potuit rē. vt in. c.
cū sup. s̄. e. ¶ Et ex h⁹ no. q̄ si intēdo progare vñā
spēm iurisditiois q̄ nō est progabilē cessat proga-
tio in alia spē que poterit progari qz in progatōe
requiritur p̄sensum progantis. vt in. l. si q̄ p̄erro-
rem. ff. de iur. om. iudi. 7 j. dicef. lan⁹. ¶ Secun-
do no. q̄ delegata iurisditio nō est p̄babilē etiam si
p̄currat in eadē psona cū ordinaria qd tene menti
¶ In glo. in xbo snias ibi q̄ quidē pōt. no. glo. q̄
potest q̄s se obligare ad penā excoīcatōis. S̄ ad-
uerte lanus. nā hec qd pōt multipliciter p̄siderari. p̄-
mo. nunquid apud alienū iudicē cui⁹ iurisditio nō
in se progare intendit possit se obligare ad penā
excoīcatōis. scōdo p̄supposito q̄ possit nunquid apud
eundem vel saltē apud suū iudicē possit se obliga-
re ad penā excoīcatōis vt sine monitōe adueniente
p̄ditione possit excoīcari vel sine cause cognitōe
Quo ad p̄mū Inno. h⁹ multū vacillat sed finalr vi-
detur inclinari ad p̄ter negatiuā. videlz vt nō pos-
sit quis etia laicus progare iurisditōne alteri⁹ iu-
dicis quo ad p̄tatem excoīcandi. qz nō potest quis
ligari vel absolui p alienū iudicē. vt in. c. ois d̄ pe.
7 re. 7 hec p̄tēs cōpetit soli deo vñ vicario. xxiij.
q. j. qd cūqz. id n̄si habeat q̄s hāc p̄tātē a deo vel
ab eius vicario nō pōt aliquē spūalr ligare vel ab-
soluere. 7 p̄ p̄tis videf pcludendū q̄ p progationē
p̄tium hoc fieri nō possit. h̄ idē videt tenere l. hōst.
7 abb. Et in clerico nō est dubiū qz ip̄e in nullo po-
test progare iurisditōne alieni iudicis sine p̄sen-
su epi sui. vt in. c. significasti de fo. cōp. vñ si cleric⁹
habuit p̄sensu ab ep̄o. progandi tūc certe pōt fer-
ri p̄ illū excoīcatio. 7 idem in laico si habuisset con-

sententiam epi sui. ar. c. ois vtriusq; sexus pall. vbi patet qd cum consensu ppij sacerdotis potest se subijcere alieno sacerdoti. et ab eo absolui et ligari. Sed dubium remanet in laico qui vult progare iurisdictionem alterius iudicis ecclesiastici sine consensu sui epi. nunquid possit illius excoicari vt dixi. doc. cõter sentunt qd non. sed do. An. distinguit qd aut specificè vult se subijcere quo ad potestatem excoicandi et non potest. aut accessorie puta qd progauit iurisdictionem quo ad certam cam. et tunc poterit iste excoicari. ar. b. et videt h bona consideratio sed iudicio meo aliquantulum resistit iste tex. a contrario. nam hic specificè se obligauit vt posset excoicari nisi debitum solueret in termino. et sic non veniebat hec potestas accessorie ad cam imò respectu cause nulla hic dabat cognitio qd debitor profitebat debitum et promisit soluere certo termino et eo non soluente obligauit se ad penas censure. et papa dicit snias nullas eo solū respectu qd iurisdictione delegata non potuit progari. a contrario ergo si fuisset progata ordinaria valuisset iste sine censure. vnde iudicio meo h est casus a contrario sensu qd laicus pot se specificè obligare ad snias censure apud alienum iudicem ecclesiasticum cui ordinaria iurisdictione in se progare intendit. Et ad motum doc. pot dici qd eadē est potestas oim iudicis ecclesiasticor. et ab eodē originali originauit a deo. et h iurisdictione sit postmodum p papam diuisa p certa loca et territoria tñ ex quo papa p constituciones suas approbat materiā progationis dicendū qd p progationē iste ligat a iudice suo ad illam cam et illa potestas est a deo vt pdixi. Itē excoicare est principaliter declarare aliquem extra ecclesiam et gratia dei. xxiij. q. iij. cū aliquis. no. glo. in c. quodcunq; xxiij. q. i. iudex ergo cui iurisdictione progata est declarat istū ppter psumaciā in nō satisfaciendo vt promisit esse extra ecclesiam et priuatur gratia dei. et hoc quo ad primū. **¶** Quo ad scdm principale nunquid possit se quis obligare vt possit excoicari sine cõpetenti monitione. de quo in c. sacro. hosti. dicit h qd nō p. c. si diligēt. de fo. cõp. et c. ptingit. ij. de sen. excõ. quasi sentiat et bñ qd pcedens monitio sit introducta in fauore publicū. et ideo nō possunt priuati illi iuri renūciare. vt in. l. ius publicū. ff. de pac. Dicit etiam Inno. qd nō pot quis se obligare vt sine cause cognitione et sine cõtumacia possit excoicari. vt in. c. nemo. xj. q. iij. Itē non pot quis separari a gratia dei nisi pmo deliquat xj. q. iij. illud. et c. cū eterni de iudi. li. vj. iō nisi sit i culpa et psumacia nō dñ quis excoicari etiā si prius fuit in culpa in nō soluēdo dūmodo tpe excoicatio nis sit sine culpa. vnde culpa et psumacia requirūt tpe snie nec sufficit pcedens. ad h. c. cū tu de vsu. et c. odoardus. de solu. licet secus sit in alijs ptractibus qd sufficit in illis culpā pcessisse vt possit nunc cõdenari. l. si vt certo. §. interdū. ff. cõmo. et in. l. ij. ff. si quis cau. et in. c. dilecti de fo. cõpe. cū si. et ratio diuersitatis est qd excoicatio nunq; ferit ab homine nisi ppter psumaciā aut in nō cõparendo aut i nō satisfaciendo. vt no glo. in. c. epi. xj. q. iij. hinc est qd monitio semp debet pcedere vt in. d. c. sacro. ergo

requirit qd tpe snie sit culpabilis et psumax nec sufficit pcedēs culpa. puta qd potuit soluere et noluit sed nūc est impotēs qd bñ notabis. Sed ptra h instat Inno. reducēdo rem in absurditatē. nā si feratur snia excoicatio sub pditione in aliquē. puta nisi satisfecerit infra mensem iste elapso mense est excõmunicatus h nō potuerit satisfacere. ar. bo. in. c. qd ad pultationē de re iudi. et c. pterea de ap. sicut ergo snia sub cõditione ligat nō psumacē ita videtur qd possit quis se obligare vt indistincte adueniente certa pditione possit excoicari. So. Inno. refert in h duas opi. Quidā. n. tenuerunt qd ista sententia lata sub pditione nō ligat eū qui nō pot satisfaciendo in termino saltē vbi culpa nō pcessit. alij autē snia ptingeret errorē qd ligaret inculpabilē et impotentem ad satisfaciendū. et sic snia tanq; pñes errorē esset nulla. vt in. c. p tuas de sen. excõ. nam impossibilitatē nulla ē obligatio et nullū pceptū impossibile ligat. l. si. ff. qd sen. sine ap. rescindat. et l. impossibilitatē. ff. de re. iud. et regla nemo. e. ti. li. vi. Alij dñ dicūt qd talis excoicatio ligat h nō possit soluere etiā si sine culpa sua defuit posse satisfacere. qd snia fuit lata sine cognitione impotētie et simpliciter nisi satisfecerit. ergo nisi sit adimpleta pditio sententia habet vires suas saltē quo ad ecclesiam militantē. nā sententia iniusta ligat. vt in. c. cum ptingat. §. e. nec ob. fm Inno. qd dixit de errore qd satis est qd error nō sit exp̄ssus in snia vnde nō est curādus qd possit res deduci in errorē seu de errore intellectuali. nam ille error nō hñ vitare sniam ex quo nō est exp̄ssus. et notabis semp h dictū qd solet multū allegari etiā respectu aliarū sniarū. et h interpretatio fienda est fm Inno. in hac snia censure qd est medicinal. ij. q. j. multi. ideo fit larga interpretatio. vt in. c. pe. de sen. excõ. et vt clauēs ecclesie habeant in maiori reuerentia. et iō p̄sūt doc. vt si vis aliquē obligare ad penā excoicationis nō facias h fieri p viā pacti et progationis. qd tūc requireret tpe snie cause cognitio et psumacia h faciat qd iudex p̄sentiente debitore ferat excoicationē sub pditione nisi satisfecerit in termino nā tūc elapso termino erit excõicat sine alia monitione et pditione qd est bene notandū. nec poterit fm Inno. ille debitor appellare pendēte pditione ex quo a pncipio p̄sensit qd nō grauaf de nouo. et notabis singl̄ p̄dicta de quibus possit hodie iudicio meo dubitari p c. romana de sen. ex. li. vj. vbi dicit qd p futuris culpis nō dñ ferri excoicatio etiā sub pditione nisi causa pcesserit. sed posset dici cam pcessisse ex qd debitor spōte in se suscepit sententiam. qd no. Sed qd ad pcedēs dictū vtrū snia liget impotēte distinguit h do. An. dicēs qd aut pstat de mente iudicis qd vult ligare i oēm casū et erit ille ligatus h fuerit impotēs. Ego in hoc dicere oppositū qd si cõstaret de mente iudicis snia ptingeret errorē intolerabilē. et sic esset nulla vt pdixi. Aut pstat de mente iudicis qd noluit ligare in casu impotentie et nō erit ligat. et h placet. ar. eoz que no. in. c. i. de iudi. Aut dubitat de mēte iudicis. et tunc excoicatio ligat saltem quo ad nos h fuerit impotens vt dicunt doc. Sed cõstituto de impotentia iudex dñ illico relaxare

iniam. ar. in. d. c. sacro. sed quo ad alios effectus. puta
ta ut ille puniatur si non ligabitur quod in dubio debemus
presumere iudicem voluisse ex tunc culpe hinc dicitur spe.
in ti. de cit. in. §. iam de citatōe. q. nō pdenabitur
iste ad expensas ex quo nō fuit in culpa. facit. l. si ser
uus in fi. ff. de solu. et vide ad p̄dicta notabilē limi
tatōez. Fre. p̄llio. cxiij. vbi dicit q. si iura excoicatio
nis fuit lata generalit. puta si nō soluētes censum
vel pcuratōem vel qd sile illa iura non ligabit nisi
soluere valentes nō aut impotētes. qd satis placet
q. vba generalia dnt intelligi civili modo. ar. in. l.
si cui. ff. de fuitu. et in. l. qd dicim. et in. l. rari. ff. d.
solu. et h̄ bñ notabis tanq. quotidiana. In glo.
fi. diuide istā glo. in tres ptes. In p̄ma p̄sequitur
tres spēs in qbus pōt fieri iurisditōis. progatio. se
cūda qrit qualis est iurisditio progata an sit eadē
cū p̄ma an diuersa. tertia qrit nūquid clerici pos
sint iurisditōez progare. scōa p̄s ibi sed pone. ter
tia ibi itē illud scias. et p̄phēdēdo totā materiā et di
cta doc. i. sūma p̄sertim legistaz. vt habet p̄ eos i. l.
si q. ex p̄sensu. C. d. epi. audi. vbi plene p̄ l. y. et Bal.
et p̄ Bar. aliqd i. l. j. et ij. d. iud. et aliqd i. l. iter pueni
entes. ff. ad muni. vbi etiā plene p̄ spe. i. ti. d. cōpe.
iudi. adi. §. j. et p̄ Jo. an. in addi. et p̄ Inno. §. e. de
causis. formabo h̄ tres qōnes. p̄ma in quib. pōt fi
eri progatio iurisditōis. scōa p̄ q̄s p̄sonas potest
fieri progatio. tertia q̄ requirunt ad h̄ vt fiat progatio.
¶ Quo ad p̄mū aduertēdū q. p̄ sex casus seu
spēs pōt discurre. progatio. s. de tpe ad tps d̄ re
ad rē de p̄sona ad p̄sonā de loco ad locū d̄ casu ad
casum de cā ad cām. ¶ Elemo ad p̄mū de tpe ad
tps indubie pōt fieri. progatio iurisditōis delega
te. vt est tex. in. c. de caus. §. e. et dic vt ibi. Sed ad
uerte q. d̄z fieri sub eadē forma et nā. vnde si nō est
eiusdē forme et nāe sicut p̄ma nō est illa. progatio.
et ideo fieri nō poterit. ad h̄ glo. no. in. c. h̄ q. de p̄
ben. li. vj. no. Bal. in. d. l. si q. In ordinaria iurisdit
tione vtrū cadat h̄ progatio de tpe ad tps aduer
tendū q. si iudex est p̄petu. tūc p̄ subditos frustra
querim. de progatōe ista sed extranei p̄nt proga
re ad certū tps. puta submittere se iurisditōi illi
us vsq. ad duos mēses. ar. h̄ et tenet h̄ host. aut iu
dex ordinari. est t̄p̄alis vt p̄tās. et tūc si volunt aliq.
iurisditōem suā progare in tps quo nō est futur.
p̄tās et nō p̄nt q. fieret p̄iudiciū successor. Itē par
tes possent sic sibi p̄stituere p̄petuū iudicē. Itē ces
sat h̄ extremū a quo qd requiritur fieri. vt dixi in
c. is qui de spō. et p̄ Bar. in. l. si is q. p̄ emptore. ff. d.
vsuca. et h̄c opi. sequit. Bal. i. d. l. si is q. ¶ Elemo
ad scōam spēm. s. de re ad rem. et h̄ progatio fieri
pōt tā corā delegato q̄ ordinario. vt in. c. cū olim.
et ij. §. e. et i. l. d̄ q. re. §. j. iūcta gl. ff. d. iud. pōt tñ iste
casus p̄siderari dupl̄r. p̄mo qñ sit progatō d̄ re ad
rem eiusdē q̄ntitat. et h̄ nō h̄z dubiū. scōo de re ad
rē maiori q̄ntitat. vt q. iudex erat deputat. vt pos
sit cognoscere vsq. ad centū. nūqd vigore progatōis
poterit cognoscere de maiori q̄ntitate. et dicendū
q. sic. tex. est no. in. l. inter puenientes p̄all. naz di
uersitas in q̄ntitate nō inducit diuersam spēm iu
risditōis. sic h̄o p̄mū differt a magno nō in spēm

sed in q̄ntitate idē ecōtra. nā de maiori ad minore
pōt fieri progatio eadē rōe. et p̄ h̄ tex. in. d. c. cum
olum. nā nō erat x̄sile q. ibi fieret. progatio p̄sus
in eadē q̄ntitate. In tertia spēm. s. de p̄sona ad p̄so
nam. Aut est iurisditio delegata et fieri non pōt vt
hic. posset tñ dari limitatio quā. §. dixi et dic vt ibi.
Itē aliā notabilē limitatōem posuit Bal. in. d. l. si
qui. dicēs q. si p̄sone nullo mō p̄tingant in illa cau
sa nō pōt p̄ eos fieri progatio sic loq̄s iste tex. Aut
cā p̄tingit illas p̄sonas h̄z nō sint exp̄sse in rescripto.
vt q. agit de iure p̄latōis in aliq. et aliq. cōparēt et di
cunt se p̄oniores. et tūc poterūt isti progare iurisdit
tione delegati. ar. in. l. si suspecta. ff. de inof. test. et
in. l. a iura. ff. de app. h̄ tñ limitatio h̄z pulchra non
oīno iure p̄ba. puto tñ eā veram vt contingētia
cāe aliqd op̄et. ar. cor. q. dixi in. c. ij. de or. co. et i. c.
p̄ inq̄sitōez de elec. et qd le. et no. in. l. ij. §. si publica
tis. ff. de adul. ordinaria x̄o iurisditio progabilis
est ad p̄sonas extraneas. vt in. l. j. et ij. ff. de iudi. et
in. l. j. C. de iur. om. iudi. et in. c. significasti de fo.
cōpe. et h̄ a p̄mo sensu. an aut oīs ordinaria iurisdit
tio sit progabilis dico q. sic siue p̄s iurisditōem v̄
admiistratōi vt p̄tās siue habeat iurisditōem sine ad
miistratōe. vt sunt isti iudices chartularij. put ho
die sūt notarij q. ab impatore p̄sequūt iurisditōem
sine admiistratōe quā nō p̄nt exercere nisi inter cō
sentiētes. de h̄ est tex. fm vñū intellectum in. d. l. i.
Itē p̄cedit siue iudex habeat certū tribunal maio
rū suoz siue nullum vt sūt doc. circa scholares su
os. vt in. auē. h̄ira. C. ne fi. p̄ pa. vel sunt illi q. p̄sunt
collegijs. vt est tex. in. d. l. j. fm aliā lec. et vtrāq. se
quit. ibi Bar. ¶ Elemo ad q̄rtā spēm. s. de loco ad
locū. et in delegato fieri pōt dūmō ptes exp̄sse p̄sen
tiāt. vnde delegat. deputat. in certa dioecesi p̄tōco
gnoscere extra illā interueniēte exp̄sso p̄sensu. tex.
est singularis in. c. statutu in. §. in nullo de rescript. li.
vj. In ordinario p̄clude q. infra suaz iurisditōez
p̄t fieri progatō d̄ loco ad locū. vt si erat solus h̄c
tribunal in platea pōt fieri progatio vt habeat cō
plateā. facit tex. in. l. si vt p̄ponis. C. quō et qñ iu.
Aut volūt ptes progare de loco suo ad locū alteri
subiectū. et multi tenuerunt in. d. l. si qd pōt fieri.
Sed Bal. ibi si nisi cōsentiāt iudex illi territorij.
als p̄cessus esset nullus. Et h̄ puto veri. q. iurisdit
tio ista inheret territorio. vñ ex territorij censetur
p̄uatus. l. iij. ff. de of. p̄si. le. et no. in. c. nouit d̄ off.
le. et in. c. j. de postu. p̄la. videf. tex. p̄ locū a sp̄ali in
cle. vnica de fo. cōpe. allego glo. singularem in. c.
vt lingantes. de offi. ordi. li. vj. q. dicit q. ad h̄ vt iu
dex possit cognoscere in alieno territorio optet q.
p̄sentiāt ptes et iudex illi territorij ne violet terri
torij alienū. ix. q. ij. c. j. et ij. et c. postulasti de fo. cō.
cū si. ¶ In q̄nta spēm. s. d̄ casu ad casū videf. q. pos
sit fieri progatio. vt in. c. cordi de ap. li. vj. vbi par
tes possunt puenire vt omisso articulo appellatōis
iudex ad quē cognoscat de p̄cipali. Sz Inno. in
c. de causis. §. e. et doc. hic dicit q. illa nō est verap
rogatio s̄ p̄mū exceptōis omisso. nā loq̄s in papa
in quo nō cadit illa. progatio. hinc est q. corā archi
ep̄o nō pōt fieri illa. progatio. vt in. c. j. de fo. cōpe.

li. vi. dic tñ q si iudex appellatōis ē talis qui potest adiri p viā querelē tñ poterit fieri. vt no. in. d. c. j. ¶ Ctenio ad sextā t ultimā spēm. s. de cā ad cāz in qua dic ponēdo pclusionē cōez t notabilē qd vna spē iurisditōis ad aliā spēm. progiatio fieri nō pōt vñ si iudex est deputat⁹ sup mercācijs nō pōt progiari iurisditio sup alijs causis separat. vñ si est deputat⁹ sup maleficijs nō pōt progiari i ciuilibus qz optet vt illā iurisditōez hēat in subditos suos ad h vt possit progiari ad extraneos. ad h facit tex. in. l. testamēta. C. de testa. t ibi l. y. p. 3a. de are. idem no. in. d. l. si q. Aliq tñ tenuerūt pziū qz vnica est iurisditio h restricta ad certā spēm cāz iō pōt progiari ad aliā spēm. s. pma opi. plus mihi placet qz progiare idē est qd extēdere. s. si nō hz illā iurisditōē nisi q ad certā specē cāz. q nō pōt progiari ad aliā spēm qz qd nō est extēdi nō pōt. facit qd. s. dixi ad h qd dicā. nā. progiatio d3 esse eiisdē forme t eiisdē nature cū pma. vt in. d. c. bi q. t tene b mēti. Itē dubitat nūqd i caus meri t mixti imperij possit fieri progiatō. Inno. i. c. d. causis. s. e. t doc. hic ponūt varias opi. Itē legiste i lod pāl. s. cōis opi. est q potest fieri dummodo iudex habeat consimilem iurisditōē. datur tamen singularis limitatio vt solū possit fieri in pziudiciū. progiantis. sic loquit⁹ fm vnū intellectū. l. j. C. vbi de cri. agi oportz Sed in pziudiciū propriū iudicis vel reipublice cui pdenatō veniebat applicāda nō pōt fieri ista progiatio. qz als posset fieri fraus t circūduci vindicta qz criminosus sūjeret se amico iudici a q obneret absolutionē. hāc opi. tenuit Guil. in. d. l. j. t Bal. i. d. l. si q. qd bñ nōbis. facit. c. vt fame. d. sen. ex. Itē dubitat qd de causis spūalib⁹ nūqd in eis possit fieri progiatō. de clerico nō est dubiū p. c. significasti. de fo. cōpe. in laico. dixit h lhosti. q nūllā progiatōē pōt facere laic⁹ in spūalib⁹ sine consensu sui supior. ar. c. ois. d. pe. t re. t. c. j. t. ij. d. pa rochi. t de pse. di. v. in. c. nō oportet. el. ij. Inno. in. d. c. de caus. instat t tandē videt tenere qz i foro pñiali nō possit fieri. vt in. d. c. ois. in foro tñ pñtioso fieri pōt. Et hāc opi. videt h seq moderniores t sans placet. laicus q poterit in iure patronat⁹ progiare iurisditōnem nō sui iudic. si tñ fieret collusio posset iudex su⁹ pcedere vt sup dixi in criminalib⁹. De pñte excoicandi vacillauit Inno. nā h sentit q pōt fieri progiatio. pziū tenuit i. d. c. d. causis. t Bal. seq in. d. l. si q. t s oēs mouent qz h potestas cōperit a solo deo. s. tu dic meli⁹ vt sup dixi. nā h motiū pcedit vbi aliq sūjeret se non hñi als excoicādi pñtē. sec⁹ enī si als haberet respectu suoz sūditor. qz tñ ex progiatōē nō dat noua potestas s est extēsiō de psona ad psonā. vñ est poti⁹ relaxatio pñtis. sile qd habet in. c. aq. de psec. ec. vel al. t h q ad pñtā qōnē. ¶ Ad scdā qōnē pñcipalē q. s. psonē possint iurisditōnē nō sui iudicis progiare. t sciendū q duo sūt christianoz genera. vnū clericoz aliud laicoz. xij. q. j. duo sūt genera. in cōis pcludit lhosti. q q ad psonā vel bñficiū nō pñt expse progiare iurisditōnē nō sui iudicis sine licētia pape vel ppij diocelani. vt in. c. significasti

de fo. cōpe. Tacite vō p actū pziū vel inobediētiāz sit. progiatio fm eū. vt in casu. c. si. de vi. t ho. de. t in. c. j. d. de. puga. illa tñ nō est vera. progiatio sed poti⁹ est pūlegij admissio ppter inobediētiā vel actū pziū clericatui. pñendo tñ seu delinquēdo in aliena dioceci cleric⁹ tacite progiat iurisditōnē nō sui iudicis. vt in. c. postulasti. t in. c. dilecti. de fo. cōpe. Quid aut in epō nūqd possit progiare iurisditōnē alteri⁹ sine pñsensu sui metropolitani. doc. in. c. ad repmēdā. de offi. or. dicūt q nō. t de his t de silib⁹ vide qd dixi in. d. c. significasti. vnū tñ scias q iurisditōnē iudic laic⁹ nō pōt cleric⁹ i se progiare etiā cū pñsensu sui epī. vt i. c. si diligēti. d. fo. cōpe. Quid aut in papa nūqd possit se sūmittere iudicio impatoris vel alteri⁹ iudicis. tex. in. c. nos si incōpetent. ij. q. vij. facit q sic. S3 pziū tenet Jo. an. in. c. ecclesia. de pñti. t illud veri⁹. nā inferretur ignominia ipi deo si ei⁹ vicari⁹ iudicare p laicū in feriorē. Et ad. c. nos. dicūt q ibi ponit iudiciū pro discretionē. de laicis vō dicit q regularit pñt progiare iurisditōnē nō sui iudicis sine pñsensu corū supiorū qz a lege vident hāc pñtē habere. vt in. l. j. t. ij. ff. de iudi. t in. l. j. C. de iur. om. iud. nisi cā sit feudalit. fm lhosti. h t bñ p. c. verū. t. c. ex trāmissa de fo. cōpe. vñ si in cā feudali laic⁹ progiaret iurisditōnē alteri⁹ sine pñsensu dñi nō valeret iudiciū. vt dic glo. no. de pñti. feu. ali. p. s. re. l. impiales. s. pñte rea coll. x. qd bñ nōbis. t idē tenet doc. in. c. ceter. de iudi. hac cōclusionē tenet Bar. in. l. j. s. t post opis. ff. de no. ope. nūci. t in. l. j. ff. de iudic. vbi firmat regulā q si qd est sūiectus alicui respectu nudi exercitij iurisditōnis nō requirit⁹ pñsensu i progiatōē iurisditōnis alteri⁹ iudic. sec⁹ aut si eēt sūiect⁹ alio respectu. puta qz ē vassall⁹ illi⁹. hinc ē q cleric⁹ nō progiat iurisditōnē alieni iudic sine cōsensu diocelani qz ē astrict⁹ suo supiori vltra nudū exercitij iurisditōis vt rōe ordinū t rōe beneficij. nam loco dī est supior. t clericus in ordinatōne in totū se trāstulit t dedicauit deo. xij. q. j. c. portio. et j. de pben. cū fm aplm. Et ex his inferretur ad aliaz qdē nūqd ppi⁹ iudex pōt inhibere ne litigent sub alieno iudice. t cōis pclusio est q nō si est sibi sūiect⁹ solū respectu nudi exercitij iurisditōis. impator tñ posset. ad h. l. ij. in. s. t si iudex. ff. de iud. t hoc tenet qñ cōiter legiste in. d. l. si q ex pñsensu. et h notabis. vnū tñ scias q h cleric⁹ nō progiat iurisditōnē iudicis ecclesiastici. h vñ pñterq in cialib⁹ vt in. l. epale. t in. l. si q ex pñsensu. C. de epi. aud. t h a pziō. ¶ Ctenio ad tertiā qdē que. s. exigatur vt possit fieri progiatio. dicēdū q pmo. requirit⁹ q is cui aliq volūt se sūmittere habeat iurisditōnem. nā si nō haberet iurisditōnē nō posset dici progiatio. qz progiare idē est qd extēdere. s. qd nō ē. extēdi nō pōt. de nouo vō non pñt puati dare iurisditōnē nō hñti. vt in. l. pziuator. C. de iur. om. iud. t in. c. significasti pñt. scdō requirit⁹ q pñs pñsentiant ex certa scia t nō p errozē. s. qz sciebāt illū esse iudicē nō ppiū t voluerūt se sūmittere iudicio suo vñde si errarēt nihil agerēt. vt in. l. si p errozē. ff. d. iur. om. iu. vñde etiā erroz iuris h3 impedire pro

ganone. vt notant dicit Inno. in. c. ad penitōez de
accu. an aut sufficiat p̄sensus tacit⁹ qdā dixerunt
q nō. s. veritas ē in oppositū vt dicit in. c. j. s. e. tenz
Inno. in. d. c. ad penitōez. et Bar. in. d. l. j. Et p h
facit ibi tex. et detegit iste p̄sensus tacit⁹ si scienti liti
gauerit corā alieno iudice liti saltē corā eo p̄stā
do. idē dicit si aliq fecerit aliqū actū p quē vidē
tur i cū p̄sensisse vt i iudicē. ad h qd no. in. l. qdaz
p̄sulebāt. ff. de re iudi. et in. c. inter monasteriū. e.
ti. et dic vibi. dicit tñ notant Bal. in. d. l. si q. q si iu
dex citauit sibi nō subditū ille nō cōparuit et iudex
p̄cedens p̄sumaciā p̄cessit ad vltiora nō p h ē p
rogata iurisditio qz ab his nūq̄ p̄sensit in cū. ¶ Itē
req̄rit in. p̄rogatione p̄sonaz vt iudex saltē nō cō
tradicat si tñ ignorat. p̄rogationē factā h nō pōt vi
tiare. et iō i. p̄rogatione p̄sonaz nō req̄rit p̄sensus
iudicis l3 glo. h alit sentiat et min⁹ bñ. vñ fact est q
iudex nō p̄dicat. tex. est no. in. d. l. j. s. puenire. ff.
d iudi. s. in. p̄rogatiōe de tpe ad tps req̄rit p̄sens⁹
iudicē saltē tacit⁹. tex. vidē nōbīl fm intellectu quē
seq̄t ibi Bar. in. d. l. j. l3 do. an. nō videat ex toto
recipe hāc diūstatiōē Sz tene p̄mū dictū. et rō diuer
sitatis ē h. nā in. p̄rogatione p̄sonaz ignorātia iu
dicis nō obest qz nō errat in fundamēto iurisditio
nis. nā credit se iudicē ordinariū. et ita in xitate est
pp̄t. p̄rogatōez l3 illā ignoret. vñ errat in q̄litate si
aut i fundamēto. q casu error nō h3 ibi vitare. vt
ē tex. ibi singulari. s. qñ sit. p̄rogatō de tpe ad tpus
si iudex ignoraret et p̄cederet p̄ tpus erraret i fu
damēto qz crederet se nō iudicē. iō non valeret iu
dicū p̄supposito qz h̄et iurisditōz. ad h̄ tex. in. l. si
is ad quē. et in. l. q in alieno. ff. de acq. here. et in. c.
ex p̄te asteti. de p̄ces. p̄bē. et qd ibi no. Et iō dicit no
tant Bar. q si iudex p̄dēnaret aliqū de p̄sumaciā
et nō p̄staret sibi q ille cōt p̄sumax dato in xitate q
ille cōt p̄sumax nō valeret p̄dēnatio. vt in. l. si fini
ta. s. iulian⁹. ff. de dā. infec. et in. l. multa. ff. d p̄di. et
demō. ¶ Itē req̄rit q p̄tes nō p̄sentiat p̄ metu. vt
est tex. singulari i. d. l. j. et fac ille tex. vt iudicia agi
tata p tyrānos sint ipo iur nulla l3 p̄li p̄ metu eos
repperūt in ciuitatibus qz iurisditō tributa p̄ me
tū est nulla p illū tex. et pleni⁹ per Bar. in tractatu
de tyranno et hec notabis.

¶ Celm vicesimum. Ad maior
pōt a q̄cūqz dari delegatus idēz in maiori.
xviij. dūmō inueniat cōsensus p̄tium. minor xō.
xviij. non potest dari nisi a principe et tria sūt dicta
q p se patet. ¶ Itē p̄mo q ad capacitātē iurisditō
nis exercēde necessario nō req̄rit viril etas q p̄pe
accidit post. xrv. annū. vt in. l. j. ff. de mīo. et qd ibi
no. s. sufficit. xv. an. dūmō sit p̄plet⁹. nec h3 vitare
si ē in p̄tis p̄tate. vt in. l. filiūssa. et in. l. cū p̄tor in fi.
ff. d iudi. facit. c. q gnālī. d p̄cu. li. vj. Scdo no. ibi
nisi p̄tes scient p̄sentirēt q maiori. xviij. annis. mi
norū xō. xv. nō pōt cā delegari p aliū qz p̄ncipē ni
si p̄tes scient p̄sentirēt. et dic scient qz sciebāt eū mi
norē et nihilomin⁹ p̄sensit. Et p h arg. p̄locus a
speciali q data etate legitima nō req̄rit in delega
tione p̄sensus partū. pōt q iudex partib⁹ ignorāti

bus vel inuitis cām alicui delegare. ad h. c. pasto
ralis in p̄n. s. e. n. et in. l. vnica. C. q p sua iurisditio.
¶ Terno no. q minor. xviij. annor nō pōt deputari
iudex etiā si p̄tes p̄sentirēt nisi dare a principe.
p̄nceps. n. cām minori cōmittēdo videt illū habili
tare. vt in. l. qdā cōsulebāt. ff. de re iudi. h tñ intelli
go dūmō ille sit pubes. nā si esset ipubes puta mi
nor. xviij. annis nō credo q p̄nceps posset eū habili
tare ad iudicādū qz tñc est impedimētū nature. vt
in. l. cū p̄tor p̄all. p̄nceps aut nō pōt sup ea q sūt
de iure naturali in. s. s. naturalia. insti. de iure na.
et x. di. in p̄n. et h̄ sensit gl. h et dari⁹ in. d. l. cū p̄tor.

¶ Scdo req̄rit q p̄nceps ex certa scia cōmiserit cāz
mīori. xviij. annis. nā alis dicerē rescptū surreptiū
qz si papa sciūisset defacili non p̄cessisset. ad hoc. c.
postulasti de rescpt. Itē si p̄nceps ignorabat mino
rē etate cessat rō dispēlatōis et habilitatōis sup q
fundat. d. l. qdam. qz ignorās nō dispēlat. l. vt ig
rās. ff. de do. et in. c. si qz viduā. l. di. Et ex his infe
ro ad qōnem. decessit rex vel ali⁹ p̄nceps relicto fi
lio impubere qz exercebit hāc iurisditōez. et in qua
etate poterit iste fili⁹ administrare. So. anq̄z efficiat
pubes d3 sibi dari tutor et p̄tutorē iurisditō exerce
bit. sicut obseruat qñ p̄nceps est furiosus seu mē
te captus. nā tñc dat sibi curator et p̄ illū exerceat iu
risditō. p h̄ bo. tex. in. c. grādī de sup. ne pla. li. vj.
et qd ibi no. et in. l. fi. C. de cura. furi. Sz p̄ p̄uber
tatē ipemet fili⁹ pōt exercere ea q sūt iurisditōis qz
p̄nceps dādo regnū seu p̄ncipatū et volēdo vt trāf
missio fiat in heredes videt dare iurisditōem mīo
ri. vt in. d. l. qdā. s. alia que nō sūt iurisditōis s̄ con
cernūt administratōez regni dñt exercere euz auctē
sui curatoris. ad h. l. pueri. s. j. ff. de decu. et h̄ no.
Bar. in. d. l. qdam. p̄sulebāt. qd bñ notabil. ¶ In
glo. j. ibi rēpublicā administrāt. et de decu. no. glo. et
tex. est notabil in. l. ad rēpublicā alle. in glo. quem
tex. tenebis mēti qz singularis est q non pōt qz esse
de dñis vt de p̄silio neqz h̄et aliud officiū qd x̄fat
in administratōez añ. xrv. annos. sufficit tñ q. xrv. an
nus sit ichoar⁹ l3 nō sit cōplet⁹. et fuit optia illa pui
sio. nā si nō iudicat idoneus añ. xrv. in administra
tione pp̄rie sbe. vt. ff. de mīno. p̄torū fori⁹ i admi
nistratōe rei publice vbi est mai⁹ piculū. dicit tñ q ex
necessitate vel vigore p̄suetudis p̄t admitt mīo
res. tex. est notabil in. l. non tñ. ff. de decu. et tene
mēti illū tex. q p̄suetudo attēdit in istis officiis de
ferēdis. et de mā glo. vide archi. in. c. fi. de iudi. li.
vj. vbi notanter dicit q regulariter añ⁹ d3 esse cō
pletus nisi aliud iure caueat. ¶ In glo. ij. in fi. nō
istā glo. qz m̄grā est in materia sua. et dari⁹ adhuc
p̄clude post l3 ost. cū q̄rit in qua etate pōt qz depu
tari iudex aut est maior. xrv. annis. et pōt deputari
etiā inuit⁹ et inuit⁹ p̄tib⁹ dūmodo sit subiectus dele
gati seu iurisditōem tribuēt vt in. l. vnica. C. q p
sua iurisditōe. et in. d. c. pastoral. Aut ē mīor. xrv.
s̄ maior. xv. et tñc pōt dari delegat⁹ a quocūqz etiā
inuitis p̄tib⁹ ip̄e inuitus nō cōpellit acceptare fm
l3 osti. Inno. sentit p̄tū. glo. iuris ciuil in. d. l. cū
p̄tor. dices q ex q est maior. xv. cogit acceptare s̄ s̄
uenit p̄ in integrū resitutōez. vt in. l. cū lege. ff. de

arbi. si certe ille tex. nō sic loquitur sicut dicitur qd si p ipru-
dentiā acceptauit arbitriū succurrat sibi p restōem
vt nō cogat iudicare. et iō diceret qd si est minor. xv.
nō cōpellit acceptare arbitriū vel delegationē sed
si acceptauit cōpellit iudicare nisi petat restitutōem
in integrum ptra acceptatōem suā. ant est minor.
xv. annis maior tñ. xvij. et non pōt deputari ab
alio qd a pncipe nisi ptes pstant vt h nō tñ cō-
pellitur acceptare in. d. l. cū lege. si est minor. xvij.
nō pōt deputari iudex etiā si ptes pstant. vt h et
in. d. l. quidā. a pncipe xō pōt deputari ordinari
et delegat dūmodo sit pubes. vt h et in. d. l. cum p
tor. arbitet xō nō pōt qd esse etiā de pnsu ptium
nisi sit maior. xx. Sz dubitari pōt vltra doc. qd in
arbitratore. ego credere idē qd in arbitro. qz tex.
ibi in. d. l. cū lege. vñ xō generali. et arbitratore
appellat etiā arbitet. vt in. l. si societatem in. s. arbi-
tratorū. ff. p socio. et eadem est ratio in vtrisque. et p h
qd dicam in. c. se. post Jo. an.

De delegatorū. Breue ē
qba pōt sic sumari. pntas pluriū delegato-
rum vel arbitrorū simplr datur expirat p mortem
vni. pmas pōt dictū. scō exceptōz a dicto ibi
nisi. ¶ Mo. pmo qd quēadmodū ples delegati nō
pnt exercere iurisdicōem insolidū ita nec ples arbi-
tri. In h qd equiparāt delegati et arbitri vt habeāt
exercitiū p pte. Quid aut in ordinariis et alijs of-
ficialibus nūqd vno mortuo vlabite impediāt iu-
risdictio aliorū dixi plene in. c. prudentiā. s. eo. et dic
vt ibi. ¶ Mo. scō ibi officiū qd arbitri dicūt hñe offi-
ciū et idē in delegat qd nō. nam fac si statuto cauef
q delinqns in officio suo certo mō puniāt nūquid
arbitet delinqns in arbitratōe incidat in penā sta-
tuti. Sed qro quia tex. loquitur h in arbitris qd aut
in arbitratōibz. Jo. an. et qd idē qd bñ notabis. nā
eadē est rō in eis. Itē tex. vñ ibi xō generali ar-
bitrorū et. nō. bñ h dictū. Et ex h infero q iura faci-
entia mentōz de arbitris hñt locū etiā in arbitra-
toribz nisi def in eis rō diuersitat. Et p h facit qd
dixi. s. c. pri. qz appellatōe arbitrorū ex ppria signi-
ficatōe vocabuli cōphendunt arbitratōes. vt i. l. si
societate in. s. arbitrorū. ff. p socio. q sit rō decisōis
h. c. dic vt in glo.

De Cloniam. Delegat pape subde-
legare pōt lz datus sit
ex officio vel de pñu pnsu vt cū clausula
pselectionis videlicet qd si nō oēs tu cū alio exequari
et. h. d. vsqz ad. s. is aut. et scōa ps pncipal ibi idēz
qz. ¶ Mo. pmo pncipiū et tene mēti ex quo colligit
regula notabilis in facultate subdelegadi q regla-
ritur papa cōmittēdo alicui cām nō videt eligere i-
dustria psonē s potit intendit puidere negocio qd
decidēdū cōmittit. ex q sequit ar. h. tex. q delegat
pncipis reglariter pōt alteri vices suas subdelega-
re. ¶ Scōdo nō. ibi iudex terti p pñitudine et silo
romane curie. nā vbi ipetrāt alia ps resistit curia
cogit ptes vt pueniāt in certos iudices q si pueni-
re nō possint quelibet ps eligit vñū et papa ex offi-
cio suo ponit tertiū. qñqz xō deputat istū tertiū ex

pnsu pñu. vt qz qlibet ps p tertiū dat sibi suspe-
ctos et illi in quē pueniūt papa cōmittit vt sit tertiū
inter illos duos. et h vult ista lra ibi tertiū ex officio
nostro vel de assensu pñu et. et p h facit qd nō. gl.
in. l. obseruandū. ff. de iudi. ¶ Mo. tertiū ibi cōce-
dat a iure. q regulariter nullū delegat pōt subde-
legare. ad h. l. more maior. ff. de iu. om. iudi. fallit i
delegato a pncipe ex spali pñlegio sibi a iure cōces-
so. s. c. pastoral. et facit h lra vt nullus ali cōmitte-
re possit. ¶ Quarto nō. q deputat cū clausula p-
electōnis nō impedit cōmittere vices suas. Ex q i-
feret q p illā clausulā nō intelligit electa industria pso-
ne. ¶ In glo. j. ibi eis inuitis. nō. bñ glo. q iudex
delegat etiā deputat cōi pnsu pñu vel datus p
tertiū ex officio pape pōt subdelegare etiā inuit p-
tibus. Speñi eo n. s. sequit in pñ. dicit q iste tertiū
nō pōt cōmittere vices suas cōsocio electo ab vna
pte. qd satis placet qz ille pōt esse suspect alteri pñi.
nūquid aut pōt cōmittere alteri vices suas vtraqz p-
te inuita. gl. h q sic. Sz spe. in ti. j. s. ij. in. x. causis
tenet pñariū secus dicit si altera ps tñ resistit. l. ho-
sti. xō h et in sūma. e. ti. s. qd sit eius officiū. x. sal-
ua reuerētia. et sequit qz etiā inuita alia pte nō po-
terit iste tertiū alteri subdelegare. vñ sp poterit ps
renutē illū subdelegatū recusare quasi velit q ex q
papa deputauit tertiū cōi pnsu pñu non pōt ille
tertiū alteri subdelegare nisi de cōi pnsu pñu. nec
ob. si dicat q delusoria videt h pñas h tradita qz
nō est delusoria fm cū cū pñb nō pñdicēb possit
delegatus subdelegare. Sz Jo. an. h et i addi. spe.
in loco palle. tenet q lz dictū l. hosti. et spe. teneat de
honestate non tñ de necessitate. Et h dictūz cōiter
approbat a doc. et satis mihi placet qz iste tex. indi-
stincte dat facultatē isti delegato subdelegadi. nec
ponit iste tex. aliquā spālitatē in isto tertiū s i facul-
tate subdelegadi. dic q delegato a pncipe est a iu-
re h pcessū. et sic mouet h papa in decisōe ex cōi re-
gula iuris. q idē in isto qd in alijs. et h mea pñdera-
tio satis pbat op. glo. s. spe. et l. hosti. ¶ Sed qro si
cā est cōmissa pluribz nūqd possit alter subdelegā-
do cōpellere subdelegatū ad acceptādū. Jo. an. re-
fert qdā antiqz tenuisse q nō mouentur illi qz vbi
plures sunt delegati nō pōt alter sine reliqs iuris-
dictionē exercē. vt in. c. cāz. s. e. et sic trāsit h Jo. an.
recitādo. Do. an. credit oppositū ex q quilibz habz
pñatem subdelegadi. et h dictū puto veri. et primo
adduco auctoritatē l. hosti. q h sensit cū limitatōne
in. c. pastoral. s. e. vbi dicit q alter subdelegado nō
pōt collegā ad suscipiēdū subdelegationē cōpelle-
re qz par in parē nō hz imperiū. vt in. c. innotuit de
ele. et i. l. nā mgar. ff. de arb. et sic scit q aliū a colle-
ga cōpellere pōt. Itē h pbo rōe et patebit rñsio ad
c. cām. nā lz q ad cām pncipalē oibz def iurisdicōis
exercitiū sit. vt in. c. prudentiā. s. e. tñ q ad facultatē
subdelegadi dat iurisdicōem cuilibz insolidū. vt pba-
tur in. c. quis iūcto. c. pastoral in pñ. s. e. iō qlibet
pōt subdelegado exercere iurisdicōnez sibi a lege
datā s nō sic respectu cause pncipalis qz ibi dat ex-
eratiū p parte et nō insolidū. Itē delusoria esset h
potestas subdelegadi si nō posset delegat subdele-

gatum cōpellere. nā iurisditio daf semp cū aliqua
coertione. vt in. c. ex. lris. s. e. ¶ In glo. ij. in fi. h
glo. est signata sup. x. idēq. Sz qro de rōe decidē
di t dubitandi. dic q ex q papa deputauerat istuz
cū clausula plectōis videbat elegisse industriam
ipī vī sic sine ipō cā nō deberet decidi. vt colligif
ex pñ. c. q p h xba t filia papa nō intēdit eligere p
sonas s potī negocia decidere. dicit tñ Bal. h p
cedere nisi illud xbu tu gminaret puta si diceret
tu tu exēqris. quidā tñ indistincte tenet q etiā hoc
casu pōt subdelegare. s primū dictū pl' placet vt il
la verba aliquid operentur de priuileg. si papa li.
vi. rē.

Is autem. Is cui cōmittit negociuz vt
psonalr exequat pōt si ptes
pntiūt alteri subdelegare. fallit i casib' h exp'ssis
h. d. vī q ad. s. ceter. pmo dictū. scdo exceptio ibi
p'ter. tertio exceptōis rō ibi in his. ¶ Mo. pmo pro
fīgto h' xbi psonalr. vbi. n. redit q aliqd psonalr
fiat nō est satis factū iuri si p aliū fiat. t facit iste tex.
p glo. in de. j. de vi. t ho. de. in. x. psonalr q notan
ter dicit q si p'stitutio punit aliquē exercētē certū
qd psonalr nō hz locū illa pena si exercet p aliū. et
sic opaf istud adiubiū vt mādās nō habeat p faci
ente. sic limita. c. mulieres de sen. excō. ¶ Mo. scdo
t tene sp mēti q a forma rescpti fūdata sup vtilita
te ptiū pōt iudex cōi p'sensu ptiū recedere. qd tenz
Inno. h t. s. c. c. prudētiā. t plus dico q sufficiē h
casu tacit' p'sensu ptiū. Ad h adduco glo. no.
in. c. cū olim. el. j. s. e. sic limita. c. cū dilecta. s. d. re
scrip. t. c. venerabili. s. e. vbi dī q p'cessus fact' cō
tra formā rescpti est null'. illd. n. pcedit qsi forma
rescpti esset fundata sup vtilitate publica q nō esset
remissibil' p ptes vel qn ptes p'dicūt. secus vbi con
sentirēt q ptes pnt renūciare introductis in fauo
rem eaz. vt in. c. ad aplicam de reg. ¶ Mo. tertio
regulā ex isto. s. q vbi papa in cōmissiōe tacite vel
exp'sse eligit industriā p'sone nō pōt cōmissari' aliū
surrogare. t vide bo. tex in. c. is cui. j. e. li. vj. ¶ Itē
no. ibi industriā t fidez. q eligēdo industriā alic' ta
cite videt inhibita surrogatio. Et no. de. x. fidē qd
ponit h p legalitate. An at i alijs officijs possit qd
p substitutū seruire? vide tex. t Bar. in. l. pe. C. de
agē. in reb'. li. xij. ¶ Sz qro p intellectu tex. nun
qd sint t alij casus in qb' papa videat eligere indu
striā cōmissarij. hōst. t cōiter doc. dicūt q sic. vñ
isti duo casus videt h positi cā exempli. vñ idē est i
alijs p'ssib' in qb' xnt publica vtilitas. vñ si papa
cōmittit negociū alicui t mādāt vt psonalr exēqf
si ibi xfa vtilitas publica nō poterit iste cōmissari
us alteri subdelegare etiā de p'sensu ptiū. t p h qd
illud psonalr q'ificat t dat formā cōmissioni. q non
valet p'cessus nisi seruet forma. t qten' h dī cū mā
daf puideri ecclie de mīstris rē. vide hodie tex. in
d. c. is cui. e. ti. li. vj. vbi dī q si mādaf puideri certū
p'sonis q tūc pōt fieri cōmissio aut mādaf puideri
p'sonis nō exp'ssis t nō pōt qz h vltio casu videt ele
cta industria in eligēdo p'sonas igif rē. ¶ Scdo q
ro quō cognosceat vtrū cōmittēs videat eligisse in
dustriā p'sone. So. si dī psonalr exēqris. vel appo

nunt filia xba puta p'sidētes d industria seu circū
speciē tua rē. nā p h satis patet cōmittēre elegisse
industriā p'sone. t h videt velle Inno. h pcedē qsi
negociū cōmissuz ē magnū. sdo parū q h tūc di
cas psonalr exēqris nihilomin' pōt alteri subdele
gare vices suas nisi sit dictū p'sidētes de industria
tua rē. t cū h trāsit do. An. s ego puto opōsitū vt
qlecūqz sit negociū ex q cōmittēs dicit psonalr exē
quaris. vī apponit alia xba p q videt elegisse indu
striā p'sone nūqz poterit alium surrogare qz forma
mādāt est diligēt obfūada. vt in. l. diligenter. ff.
mā. t i. d. c. cū dilecta. forte. n. ex aliq rōe intrinseca
cōmittēs elegit vt iste exēqf psonalr t a xbis nō ē
recedēdū ex q nō appet d p'ia mēte. vt in. l. nō alr
ff. d. lega. iij. t i. c. si. j. de x. sig. Itē pōdera istū tex.
q gnāl' loquit in pñ. faciēs mētoz de negociō sim
pliciter. t sic siue negociū sit magnū siue pūū semp
h'z locū iste tex. nā ex q nō distiguit nec nos distin
guere debem' in. c. folite de ma. t obe. rxxi. q. j. qd
si dormierit. Itē videt eligere industriā p'sone qn
negociū cōmissuz nō est pariter expeditibile p alios
qd sentit Inno. h t p h adduco tex. notabile in. d.
c. is cui. vbi nō apponit aliqd xbu qd denotet in
dustriā p'sone s solū ex subiecta māpapa ibi dī q
videt electa industria p'sone. t ille tex. sp mēti te
nēdus qz mīstū declarat t apit istū. s. qz iste. s. loqf
qsi fuit appōsitū xbu psonalr nūqz velis dicere q ille
tex. loqf qsi cōmittit nudū ministeriū sine iurisdic
tione. vt in. s. se. sec' aūt vbi cōmitteret negociū
cū cāe cognitōe qz tūc quātūcūqz sit arduū non vi
det tūc papa eligere industriā p'sone nisi exprimat
exp'sse vī tacite. nā delegato a pncipe gnāl' ē dara
p'as alteri subdelegadi. t s. iste loqf qsi fuit p'missū
negociū vt psonalr exēqref. sec' aūt si sine illo xbo
psonalr vel fili. t rō diuersitatis inf articulo iurisdic
tionalē t nudū est qz i articulo iurisdictonali dī si
eri decisio fm leges. vñ dicit aucte legū t canonū
s p'sumptio est q subdelegat' fidē faciet. ar. h i pñ.
c. h i articulo nudo vbi exigit magna industria nō dī
admitti subdelegatō qz ibi opaf mīstū industria hois
t inf hoies ē tāta dīa qz dīc Licerō i li. d. officiū mī
ti hoies t pauci hoies mīstū noie t paucire. t fac. xl.
di. in. c. mlti sacerdotes. t tene mēti hāc nouā cōsi
deratōem t limitatōez. t fac. c. venerabili. s. e. vbi
cā nō modica fuit cōmissa vt inq'rere p epm t dare
sibi coadiutorē t nihilomin' potuit delegat' subde
legare. t p h pōt inferri ad. q i q als p'sulū. causa
fuit cōmissa archiepōstoloretino p romanū pōnificē
t in fi. dicebat sup q tuā p'sciam oneram' dubitaba
tur nūqd posset cām alteri subdelegare t cōsului
q sic p'cipue p istū tex. nā decisio negocij nō erat cō
missa p'scie sue t sic cessant no. in. c. statutu in. s. al
fessorē de rescē. li. vj. s illa clausula erat appōita su
per toto negocio. vnde satis erat q in eligendo de
legatum nō faciebat p cōscientiam suā.

Ceterum. Is cui cōmittit nudū misteri
um exequendū nō pōt vices
suas alteri cōmittere. fallit in legato sedis aplice. t
est tex. no. t mīstū allegat. ¶ Mo. pmo regulā nota
bilē q limitat fere totū istū titulū q vbi cōmittitur

iurisditio p papā tūc pōt fieri subdelegatō. sec^o vbi
comittit nudū officiū sine iurisditōe. ⁊ sic limita iu
ra q̄ dicūt q̄ delegat^r p̄ncipis pōt s̄bdelegare ex p
uilegio sibi a lege p̄cesso. ¶ Ho. sc̄do q̄ is cui com
mittit vt possit disp̄sare cū irregularib⁹ nō pōt al
teri subdelegare qz videt^r electa industria sue p̄so
ne. ⁊ tene b̄ mēti qz sepe accidit. S3 q̄ro qz tex. b̄ lo
quit^r in certis casib⁹ nūqd̄ debeat iste tex. restringi
ad casus b̄ exp̄ssos. dic q̄ nō qz idē est in oib⁹ alijs
in quib⁹ comittit nudū misterii ⁊ nō iurisditō. b̄ p
bafer hoc b̄ lfe in fi. posita. nā dictū restringit ⁊ am
pliat p̄ rōem dispositōis. vt i. l. cū p̄f. s. dulcissimis
de le. ij. nā vbi ē eadē rō ibi d3 esse eadē iuri dispo
sitio vt i. c. cū dilecta de p̄fir. vii. ¶ Sc̄do q̄ro nun
qd̄ iste tex. habeat locū idistincte cū comittit nudū
misterii. Inno. sentit q̄ nō s̄ p̄cedit vbi p̄mittitur
nudū misterii ⁊ magnū qd̄ exigit idustriā p̄sone.
secus si puū qd̄ ē cōiter expedibile p̄ alios. Ego ad
b̄ all. tex. i. d. c. is cui. j. e. li. vj. vbi d3 q̄ si papa com
mittit alicui vt p̄uideat alicui certe p̄sone de bene
ficio pōt alteri cōmittere vices suas qz ex q̄ p̄sonā
certa est exp̄ssa nō x̄sa ibi industria s̄ nudū miste
riū. ⁊ sic dico q̄ iste tex. debz restringi ad misterium
industriale. S3 s̄ b̄ ⁊ s̄ tex. oppo. de. c. qz p̄pter de
elec. vbi p3 q̄ facultas eligēdi p̄t alii p̄mitti. So. di
cūt doc. ⁊ b̄n q̄ aut nudū officiū cōpetit alicui iure
p̄prio ⁊ pōt alteri subdelegare vt in x̄io. aut com
petit iure alieno ⁊ nō pōt subdelegare vt b̄. S3 ad
uerte qz s̄ b̄ cōe dictū facit glo. singlarit. i. c. p̄. de
elec. li. vj. in x̄bo de certa. q̄ dicit q̄ si canōic⁹ comi
sit alteri vocē suā pōt ille cōmissari⁹ aliū s̄stituire
⁊ nescio alibi illā gl. mouet qz ille ē p̄curator ad ne
gocia q̄ pōt aliū s̄stitue. vt in. c. j. de p̄cu. li. vj. ⁊ te
nēdo illā gl. opz dicere ad illū tex. q̄ p̄cedit qm̄ nu
dū misterii industriale cōmittit aucte publica ⁊ a
supiore. sec^o si i nudo misterio cōstituit^r p̄curator.
S3 illā gl. ego adduco singlarē dictū Bar. i. l. fi.
ff. de diu. ⁊ tē. p̄scrip. vbi dicit q̄ p̄curator p̄stitut⁹
ad certū negociū nō exp̄ssa certa forma nō pōt ali
um s̄stituire qz videt^r electa idustria p̄sone. addu
cit i ar. illū tex. ⁊ allegat p̄dictuz. c. is cui. p̄fecto di
ctū Bar. videt^r fundatū sup̄ maxia eq̄tate. s̄ dictuz
ill⁹ gl. videt^r magi p̄uenire iurib⁹. qz iura dicūt ge
neralit^r q̄ p̄curator ad negocia pōt s̄stitue. vt i. d.
c. j. de p̄cu. li. vj. ⁊ facit tex. p̄ locū a sp̄ali. i. c. fi. e. ti.
⁊ li. Adstrū tū mibi placet dictū Bar. ⁊ tene mēti il
lā gl. s̄ dictū suū qz nō solet allegari. ¶ In gl. i x̄bo
nulli ibi coerretōez. ¶ Ho. gl. ⁊ tene eā mēti q̄ isti nu
di misteriales h̄nt iurisditōez ⁊ p̄tāt excōicādi cos
p̄ediētēs creq̄ misterii. ⁊ volunt idē glo. i. c. super
q̄onū. in. x̄. quā excurretōez. ⁊ i. c. ex lris. s̄. eo. Ex q̄
infer^r q̄ si papa mādāt alicui clerico vt debeat ali
quē citare v̄l denūciare excōicātū p̄ b̄ vidz q̄ acces
sorie def̄ sibi iurisditio. Ioh̄n. tū reprobat istā glo.
vidēs istos nullā h̄fe iurisditōez p̄ istuz tex. qz ge
neralit^r loq̄. It̄ec ob. c. ex lris qz ibi delegat⁹ subde
legauit vices suas q̄ ad excōicātōis actū iō trāsiuit
iurisditio. sec^o si simplr cōmississet nudū misteriu
Id. c. p̄terea. s̄. eo. r̄idet q̄ ibi loq̄ de iudice. b̄ di
cū v̄z nisi in cōmissione apponat^r clausula p̄dicto

res p̄pescēdo tē. vel alia s̄s̄ia. t̄ h̄c op̄i. t̄z Jo. an. i. d. c. ex l̄ris. ¶ Un. t̄n̄ approbat istā gl. cū duab⁹ limi-
tatioib⁹. p̄ma q̄ p̄cedat q̄n̄ isti nudi m̄s̄teriales s̄nt
ē cūriā romanā. nā s̄i in cūriā impediūť exēq̄ refe-
rūt negociū ad papā. s̄ q̄n̄ ē cūriā op̄urāt p̄ papā
tūc ne cōmissio sit futura sine effectu. p̄cedet dictū
gl. facit in. ar. l. j. ff. de offi. eī. sc̄da limitatio vť p̄ce-
dat dictū gl. q̄n̄ cōmittit aliqd̄ qđ spectat ad execu-
tōez vel ad officiū sp̄uale t̄a papa sec⁹ si cōmittere-
tur aliqd̄ puri facti. puta vt emat ligna vel certum
qd̄ aliud. t̄ dicit cūriā sic suare. h̄ dictū Un. h̄z eq̄
tatē s̄ alia op̄i. videť p̄st̄n̄or. t̄ vide qđ dicit i. d. c.
ex l̄ris. ¶ Quero ēť gl. qđ si papa cōmittēdo nudū
m̄s̄teriū dat etiā iurisdic̄tōez vťputa q̄z apponit clau-
sulā p̄dicatores cōpescēdo tē. nunqd̄ iste cōmissari⁹
poterit alteri vices suas cōmittē. ¶ Inno. p̄cludit q̄
iurisdic̄tōez poterit alteri cōmittere s̄ nudū m̄s̄teri-
um nō. ¶ Tertio q̄rit qđ si cōmittit alicui nudū m̄-
s̄teriū s̄b noīe dignitatis s̄ illo nō expleto moriť
cōmissari⁹. nūqd̄ trāsit in successorēz. ¶ Inno. ponit
tres op̄i. s̄ hosti. cui⁹ op̄i. mihi placet indistincte
t̄z q̄ si ex x̄bis nō apparet q̄ elegerit iudiciā p̄sone
sp̄ trāsit in successorē exēq̄ cōmissio est facta sub noīe
dignitatis. t̄ p̄ h̄ rō. c. q̄m̄ abbas. s̄. c. videť. n. pa/
pā cogitasse q̄ oēs p̄stituti i illa dignitate d̄nt esse p̄-
uidi t̄ honesti. ¶ In gl. si. i. si. t̄ vide bonū tex. i. c.
j. d̄ re iud. li. vj. t̄ in. c. j. de sen. ex. e. li. vbi h̄r q̄ cum
irregularib⁹ sol⁹ papa disp̄s̄at. t̄ dic vť ibi. t̄ i. c. at
si d̄nt. s̄. de adulterijs. j. de iudi.

De officio legati. Rubrica.

¶ Quia officium legati i quibusdam sile ē officio delegati
cū vterq; gerit vices supiorū iō p^o rubricā pceden-
tem sūijat istā. Et scias q quā sūt legati nūcij ⁊ nō
iudices vt isti q sēpe papa mittit p aliq ābāsiatā
vel ad aliq nūdū mīsteriū exercediū. ⁊ d his. i. di.
ius gētiū. ⁊. xcviij. di. p totū. marie i. c. nobilissim^o.
qdā sūt legati iudices q sēpe papa facit ordinariorū i cer-
tapuiciā. ⁊ d isti tractat^o ⁊ repūi sūt i mltiplici spē
Itā qdā sūt legati nati. qdā legati d latere. qdā le-
gati nō de latere neq; nati. ⁊ de his dic vt le. ⁊ nō i.
c. pe. j. c. vbi dicit.

Cum non. Legatus pape
etiam per simplice
quærelam adiri potest. Diuiditur primo po-
nitur eam in genere ex qua scilicet postea
concluditur ibi sane. Item primo quod due
diuisio dignitates et diuisio nunc posuit
occurrere in eadem persona. et tunc dicitur ceteri iuri diuisorij. iste
cum archiepiscopus catuariensis. ultra dignitatem archiepiscopalem
est legatus pape in puicia sua. et huius dignitas legatiōis
est tributa dignitati archiepiscopali illi civitati catuari-
ensi. ita quod quilibet catuariensis est legatus pape. unde appellatur
ille legatus noster quia nascitur cum illa dignitate legatiōis
eo ipso quod promouetur in archiepiscopum. Secundo no. quod etiam
legatus noster huius iurisdictionem in tota puicia sibi decre-
ta ita ut possit adire per subditos suffraganeorum suorum
etiam per viam simplicis quærele. Tercio no. quod legatus pape
huius ampliorē præteream in puicia sibi decreta quam episcopus vel